

Rozporządzenie 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007

Dz.U.U.E.L.2013.347.671 z dnia 2013.12.20

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 7 grudnia 2021r. do: 31 grudnia 2022r.

Wejście w życie:

1 stycznia 2014 r.,

20 grudnia 2013 r.,

1 października 2014 r.,

1 stycznia 2016 r.

zobacz:

art. 232 ust. 1

ZAŁĄCZNIKI

Wygasa z końcem dnia:

30 września 2017 r.,

30 czerwca 2020 r.

Uwagi:

Nadal stosuje się następujące przepisy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

a) w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka, część II tytuł I rozdział III sekcja III, art. 55, art. 85 oraz załączniki IX i X, do dnia 31 marca 2015 r.;

b) w odniesieniu do sektora wina:(i) art. 85a-85e w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85a ust. 2, które jeszcze nie zostały wykarczowane, oraz w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85b ust. 1, które jeszcze nie zostały uwzględnione, do czasu wykarczowania ich lub uwzględnienia oraz art. 188a ust. 1 i 2; (ii) przejściowy system praw do sadzenia określony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II, do dnia 31 grudnia 2015 r.; (iii) art. 118m ust. 5 do czasu wyczerpania zapasów win z oznaczeniem "Mlado vino portugizac" istniejących w dniu 1 lipca 2013 r.; (iv) art. 118s ust. 5 do dnia 30 czerwca 2017 r.;

c) art. 113a ust. 4, art. 114, 115 i 116, art. 117 ust. 1-4 oraz art. 121 lit. e) ppkt (iv), a także załącznik XIV część B i C część I ust. 2 i 3 oraz część III ust. 1, załącznik XV część II ust. 1, 3, 5 i 6 oraz część IV ust. 2 w celu zastosowania tych artykułów, do dnia rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu, które mają zostać ustanowione w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 75 ust. 2, art. 76 ust. 4, art. 78 ust. 3 i 4, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 4, art. 83 ust. 4, art. 86, art. 87 ust. 2, art. 88 ust. 3 oraz art. 89 niniejszego rozporządzenia;

d) art. 133a ust. 1 i art. 140a, do dnia 30 września 2014 r.;

e) art. 182 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, do końca roku gospodarczego 2013/2014 dla cukru, to jest do dnia 30 września 2014 r.;

- f) art. 182 ust. 4, do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- g) art. 182 ust. 7, do dnia 31 marca 2014 r.;
- h) załącznik XV część III pkt 3 lit. b), do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- i) załącznik XX, do dnia wejścia w życie aktu ustawodawczego zastępującego rozporządzenie Rady nr 1216/2009 oraz rozporządzenie 614/2009.

Uwagi:

Nadal stosuje się następujące przepisy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

- a) w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka, część II tytuł I rozdział III sekcja III, art. 55, art. 85 oraz załączniki IX i X, do dnia 31 marca 2015 r.;
- b) w odniesieniu do sektora wina:(i) art. 85a-85e w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85a ust. 2, które jeszcze nie zostały wykarczowane, oraz w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85b ust. 1, które jeszcze nie zostały uwzględnione, do czasu wykarczowania ich lub uwzględnienia oraz art. 188a ust. 1 i 2; (ii) przejściowy system praw do sadzenia określony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II, do dnia 31 grudnia 2015 r.; (iii) art. 118m ust. 5 do czasu wyczerpania zapasów win z oznaczeniem "Mlado vino portugizac" istniejących w dniu 1 lipca 2013 r.; (iv) art. 118s ust. 5 do dnia 30 czerwca 2017 r.;
- c) art. 113a ust. 4, art. 114, 115 i 116, art. 117 ust. 1-4 oraz art. 121 lit. e) ppkt (iv), a także załącznik XIV część B i C część I ust. 2 i 3 oraz część III ust. 1, załącznik XV część II ust. 1, 3, 5 i 6 oraz część IV ust. 2 w celu zastosowania tych artykułów, do dnia rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu, które mają zostać ustanowione w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 75 ust. 2, art. 76 ust. 4, art. 78 ust. 3 i 4, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 4, art. 83 ust. 4, art. 86, art. 87 ust. 2, art. 88 ust. 3 oraz art. 89 niniejszego rozporządzenia;
- d) art. 133a ust. 1 i art. 140a, do dnia 30 września 2014 r.;
- e) art. 182 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, do końca roku gospodarczego 2013/2014 dla cukru, to jest do dnia 30 września 2014 r.;
- f) art. 182 ust. 4, do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- g) art. 182 ust. 7, do dnia 31 marca 2014 r.;
- h) załącznik XV część III pkt 3 lit. b), do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- i) załącznik XX, do dnia wejścia w życie aktu ustawodawczego zastępującego rozporządzenie Rady nr 1216/2009 oraz rozporządzenie 614/2009.

Numer CELEX:

32013R1308

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR
1308/2013**

z dnia 17 grudnia 2013 r.

**ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające
rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE)
nr 1234/2007**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42
akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ¹ ,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ² ,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów ³ ,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁴ ,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowanym "WPR do 2020 r.: sprostac wyzwaniom przyszłości związany z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi", określono potencjalne wyzwania, cele oraz kierunki wspólnej polityki rolnej ("WPR") po 2013 r. W kontekście debaty na temat tego komunikatu reforma WPR powinna wejść w życie dnia 1 stycznia 2014 r. Reforma ta powinna obejmować wszystkie najważniejsze instrumenty WPR, w tym rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁵ . Ze względu na zakres reformy należy uchylić to rozporządzenie i zastąpić je nowym rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynków produktów rolnych. Reforma powinna także, w miarę możliwości, zharmonizować, uspoźnić i uprościć przepisy, w szczególności te, które obejmują więcej niż jeden sektor rolny, w tym poprzez zapewnienie Komisji możliwości przyjmowania innych niż istotne elementów środków w drodze aktów delegowanych.

(2) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać wszystkie podstawowe elementy wspólnej organizacji rynku produktów rolnych.

(3) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu o Unii Europejskiej ("TUE") oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ("TFUE") (razem "Traktaty") w celu zapewnienia wspólnej organizacji rynku dla wszystkich tych produktów, zgodnie z wymogami art. 40 ust. 1 TFUE.

(4) Należy wyjaśnić, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁶ oraz przepisy przyjęte na jego podstawie powinny co do zasady mieć zastosowanie do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 ustanawia przepisy w celu zagwarantowania przestrzegania obowiązków ustanowionych w przepisach dotyczących WPR, obejmujących kontrole oraz stosowanie środków i kar administracyjnych w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania obowiązków, jak również przepisy dotyczące wnoszenia i zwalniania zabezpieczeń oraz odzyskiwania nienależnych płatności.

(5) ⁷ Na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE Rada ma przyjmować środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych. Dla jasności, w przypadkach gdy stosuje się art. 43 ust. 3 TFUE, niniejsze rozporządzenie powinno wyraźnie określać, że Rada przyjmie te środki na tej podstawie prawnej.

(6) W celu uzupełnienia lub zmiany pewnych elementów innych niż istotne niniejszego

rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane Komisja powinna zapewniać jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(7) W niniejszym rozporządzeniu należy ustalić niektóre definicje odnoszące się do niektórych sektorów. W celu uwzględnienia specyfiki sektora ryżu Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do zmiany definicji dotyczących sektora ryżu w zakresie niezbędnym do ich aktualizacji w świetle rozwoju sytuacji na rynku.

(8) Niniejsze rozporządzenie zawiera odniesienia do opisu produktów i odesłania do pozycji lub podpozycji Nomenklatury scalonej. Poprawki do nomenklatury wspólnej taryfy celnej mogą wymagać przyszłych dostosowań technicznych niniejszego rozporządzenia. W celu uwzględnienia takich poprawek, Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do dokonywania niezbędnych dostosowań technicznych. W celu zapewnienia przejrzystości i uproszczenia rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/79⁸, które aktualnie określa tę możliwość, należy uchylić, a uprawnienia włączyć do niniejszego rozporządzenia.

(9) Dla zbóż, ryżu, cukru, suszu paszowego, nasion, wina, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, lnu i konopi, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, bananów, mleka i przetworów mlecznych oraz jedwabników należy ustalić lata gospodarcze, dostosowane tak dalece jak to możliwe do naturalnego cyklu produkcyjnego każdego z tych produktów.

(10) Aby zapewnić stabilizację rynków oraz odpowiedni poziom życia ludności wiejskiej, opracowano zróżnicowany system wsparcia rynkowego dla poszczególnych sektorów i wprowadzono systemy wsparcia bezpośredniego przy uwzględnieniu różnych potrzeb każdego z tych sektorów, z jednej strony, oraz zależności zachodzących między nimi, z drugiej strony. Środki te przyjmują formę interwencji publicznej lub dopłat do prywatnego przechowywania. Istnieje potrzeba utrzymania środków wsparcia rynkowego przy jednoczesnym ich usprawnieniu i uproszczeniu.

(11) Należy ustalić unijne skale klasyfikacji, identyfikacji i prezentacji tusz w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny oraz baraniny i koziny do celów rejestracji cen i stosowania ustaleń dotyczących interwencji w tych sektorach. Ponadto takie unijne skale służą realizacji celu dotyczącego zwiększenia przejrzystości rynku.

(12) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości przepisy dotyczące interwencji publicznej powinny zostać objęte wspólną strukturą przy jednoczesnym zachowaniu założeń polityki dla każdego sektora. W tym celu należy dokonać rozróżnienia pomiędzy progami referencyjnymi a cenami interwencyjnymi oraz zdefiniować ceny interwencyjne. Przy dokonywaniu tego szczególnie istotne jest wyjaśnienie, że jedynie ceny interwencyjne w przypadku interwencji publicznej odpowiadają stosowanym cenom administrowanym, o których mowa w ust. 8 zdanie pierwsze załącznika 3 do porozumienia WTO w sprawie rolnictwa (tj. wsparciu cen rynkowych). W tym kontekście oznacza to, że interwencja rynkowa może przyjmować formę interwencji publicznej, jak również inne formy interwencji, które nie wykorzystują

podawania cen ustalanych *ex-ante*.

(13) W zależności od potrzeb każdego odnośnego sektora w świetle praktyk i doświadczeń w ramach poprzednich jednolitych organizacji rynku, system interwencji publicznej powinien być dostępny w pewnych okresach roku i w tych okresach powinien być otwierany na stałe albo w zależności od cen rynkowych.

(14) Cena interwencyjna powinna składać się ze stałej ceny za określone ilości pewnych produktów, a w innych przypadkach powinna zależeć od przetargu, odzwierciedlając praktykę i doświadczenie w ramach poprzednich wspólnych organizacji rynków.

(15) W niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość zbywania produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej. Środki te należy podjąć w taki sposób, aby uniknąć zakłóceń na rynku oraz zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców.

(16)⁹ Istniejący program dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii, przyjęty w ramach WPR, powinien stanowić przedmiot odrębnego rozporządzenia, które uwzględni cele tego programu w zakresie spójności społecznej. Należy jednak włączyć do niniejszego rozporządzenia przepis umożliwiający zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej poprzez udostępnianie ich do wykorzystania w ramach tego programu.

(17) W celu zapewnienia równowagi na rynku oraz stabilizacji cen rynkowych niezbędne może być przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania określonych produktów rolnych. W celu zapewnienia przejrzystości rynku należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do określania warunków, na jakich może ona podejmować decyzje w sprawie przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania z uwzględnieniem sytuacji na rynku.

(18) W celu zapewnienia, aby produkty zakupione w ramach interwencji publicznej lub podlegające dopłatom do prywatnego przechowywania nadawały się do długoterminowego przechowywania oraz miały solidną i właściwą jakość handlową, a także w celu uwzględnienia specyfiki różnych sektorów z myślą o zapewnieniu racjonalnego pod względem kosztów funkcjonowania interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wymogów i warunków, jakie mają spełniać te produkty w zakresie jakości i kwalifikowalności, w uzupełnieniu do wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

(19) W celu uwzględnienia specyfiki sektora zbóż i ryżu niełuskanego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ustanawiania kryteriów dotyczących skupu i sprzedaży tych produktów.

(20) W celu zapewnienia odpowiednich możliwości przechowywania oraz racjonalnego pod względem kosztów funkcjonowania systemu interwencji publicznej, dystrybucji i dostępu dla podmiotów gospodarczych, a także w celu utrzymania jakości produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej z myślą o ich zbywaniu po zakończeniu okresu przechowywania, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wymogów, które mają spełniać miejsca przechowywania wszystkich produktów objętych systemem interwencji publicznej, przepisów dotyczących

przechowywania produktów zarówno na, jak i poza terytorium państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za produkty, oraz traktowania tych produktów, jeżeli chodzi o należności celne i wszelkie inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach WPR.

(21) W celu zapewnienia, aby prywatne przechowywanie wywierało pożądany wpływ na rynek, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przepisów i warunków stosowanych w przypadkach, gdy ilość przechowywana jest mniejsza od ilości przewidzianej w umowie, a także warunków przyznawania zaliczek oraz warunków mających zastosowanie do ponownego wprowadzania na rynek i zbywania produktów objętych umowami w sprawie prywatnego przechowywania.

(22) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemów interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przepisów dotyczących stosowania procedur przetargowych oraz do ustanawiania dodatkowych wymogów, jakie mają spełniać podmioty gospodarcze, oraz wymogu wnoszenia przez nich zabezpieczenia.

(23) W celu uwzględnienia postępu technicznego oraz potrzeb sektorów wołowiny i cielęciny, wieprzowiny oraz baraniny i koziny, jak również potrzeby ustandaryzowania prezentacji różnych produktów z myślą o poprawie przejrzystości rynkowej, rejestracji cen i stosowania środków interwencji rynkowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do dostosowywania i aktualizacji unijnej skali klasyfikacji tusz w tych sektorach, jak również w odniesieniu do ustanawiania związanych z nimi przepisów dodatkowych i odstępstw od tych przepisów.

(24) Należy wspierać spożywanie przez dzieci w wieku szkolnym owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych z myślą o trwałym zwiększeniu udziału tych produktów w diecie dzieci na etapie kształtowania się ich nawyków żywieniowych, przyczyniając się w ten sposób do osiągnięcia celów WPR, w szczególności poprzez stabilizację rynków i zapewnienie dostępności zarówno obecnych, jak i przyszłych dostaw. W związku z tym należy promować pomoc unijną na finansowanie lub współfinansowanie dystrybucji tego rodzaju produktów wśród dzieci uczęszczających do placówek oświatowych.

(25) W celu zapewnienia należytego zarządzania budżetami unijnego programu "Owoce i warzywa w szkole" oraz "Mleko w szkole" należy ustanowić odpowiednie przepisy dla każdego z nich. Pomocy unijnej nie należy wykorzystywać do zastępowania finansowania jakichkolwiek istniejących krajowych programów "Owoce i warzywa w szkole" oraz "Mleko w szkole". Ze względu na ograniczenia budżetowe państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zastępowania swojego wkładu finansowego na rzecz tych programów środkami z sektora prywatnego. W celu zwiększenia skuteczności programów dystrybucji owoców i warzyw niezbędne mogą być środki towarzyszące, na które państwa te powinny mieć możliwość przyznawania pomocy krajowej. Państwa członkowskie uczestniczące w tych programach powinny rozpowszechniać informacje o roli pomocy unijnej w ich finansowaniu.

(26) W celu propagowania zdrowych nawyków żywieniowych wśród dzieci oraz zapewnienia, aby z pomocy korzystały dzieci regularnie uczęszczające do placówek oświatowych administrowanych lub uznanych przez państwa członkowskie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do programu "Owoce

i warzywa w szkole" w zakresie dodatkowych kryteriów związanych z ukierunkowywaniem pomocy, zatwierdzania i wyboru wnioskodawców występujących o pomoc oraz przygotowywania krajowych lub regionalnych strategii oraz środków towarzyszących.

(27) W celu zapewnienia skutecznego i właściwie ukierunkowanego wykorzystania środków finansowych Unii należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do programu "Owoce i warzywa w szkole" w zakresie metody ponownego rozdziału pomocy między państwa członkowskie na podstawie otrzymanych wniosków o pomoc, kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą unijną; z uwzględnieniem możliwości ustalenia ogólnego pułapu tych kosztów, oraz obowiązku monitorowania i ewaluacji przez państwa członkowskie efektywności ich programów "Owoce i warzywa w szkole".

(28) W celu propagowania wiedzy o programie "Owoce i warzywa w szkole" należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wymogu, aby państwa członkowskie prowadzące program "Owoce i warzywa w szkole" rozpowszechniały informacje o roli pomocy unijnej w finansowaniu tego programu.

(29)¹⁰ W celu uwzględnienia zmian modelu konsumpcji produktów mleczarskich, innowacji i rozwoju na rynku produktów mleczarskich, dostępności produktów na różnych rynkach w Unii oraz aspektów żywieniowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do programu "Mleko w szkole" w zakresie produktów, które kwalifikują się do programu; krajowych lub regionalnych strategii państw członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach, środków towarzyszących, oraz monitorowania i ewaluacji programu.

(30) Aby zapewnić zakwalifikowanie odpowiednich beneficjentów i wnioskodawców do pomocy oraz sprawne i skuteczne wykorzystanie tej pomocy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do: zasad dotyczących beneficjentów i wnioskodawców kwalifikujących się do pomocy, wymogu zatwierdzania wnioskodawców przez państwa członkowskie oraz wykorzystywania produktów mleczarskich do przygotowywania posiłków w placówkach oświatowych.

(31) W celu zapewnienia, aby wnioskodawcy ubiegający się o pomoc wypełniali swoje obowiązki, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki pomocy.

(32)¹¹ W celu propagowania wiedzy o programie "Mleko w szkole" należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do warunków, na jakich państwa członkowskie mają rozpowszechniać informacje o swoim uczestnictwie w tym programie oraz o finansowym wsparciu Unii dla tego programu.

(33) Aby zapewnić odzwierciedlenie pomocy w cenach produktów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wprowadzenia monitorowania cen w ramach programu "Mleko w szkole".

(34) Finansowanie unijne musi zachęcać uznane organizacje producentów, zrzeszenia tych organizacji lub organizacje międzybranżowe do sporządzania programów prac do celów usprawniania produkcji i wprowadzania na rynek oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych. W tym kontekście w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć, że wsparcie unijne przydzielane będzie zgodnie z priorytetami ustalonymi dla podejmowanych działań w

odpowiednich programach prac. Współfinansowanie należy jednak zmniejszyć w celu poprawy skuteczności tego rodzaju programów.

(35) W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania pomocy unijnej udzielonej organizacjom producentów, zrzeszeniom tych organizacji lub organizacjom międzybranżowym w sektorze oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych oraz w celu poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do poszczególnych środków, które mogą być finansowane przez Unię oraz działań, które nie mogą być w ten sposób finansowane, minimalnego przydziału finansowania unijnego na konkretne obszary, wymogu wnoszenia zabezpieczenia, kryteriów, które państwa członkowskie powinny uwzględniać przy dokonywaniu wyboru i zatwierdzaniu programów pracy.

(36) W niniejszym rozporządzeniu należy dokonać rozróżnienia między owocami i warzywami, z jednej strony, obejmującymi owoce i warzywa przeznaczone do bezpośredniej konsumpcji oraz owoce i warzywa przeznaczone do przetworzenia, a przetworzonymi owocami i warzywami, z drugiej strony. Przepisy dotyczące funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i unijnej pomocy finansowej powinny być stosowane jedynie do pierwszej kategorii, a oba rodzaje owoców i warzyw w ramach tej kategorii powinny być traktowane w podobny sposób.

(37) Produkcja owoców i warzyw jest trudna do przewidzenia, a produkty łatwo się psują. Nawet ograniczone nadwyżki mogą spowodować poważne zakłócenia na rynku. Należy zatem ustanowić środki zarządzania kryzysowego, które powinny być nadal włączane do programów operacyjnych.

(38) Produkcja i wprowadzanie do obrotu owoców i warzyw powinny w pełni uwzględniać zagadnienia ochrony środowiska, w tym metody uprawy, gospodarkę odpadami i sposób zbywania produktów wycofanych z rynku, w szczególności pod kątem ochrony jakości wody, zachowania różnorodności biologicznej i dbałości o tereny wiejskie.

(39) Wsparcie na rzecz tworzenia grup producentów w odniesieniu do wszystkich sektorów i wszystkich państw członkowskich należy określić w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. W związku z tym należy znieść wsparcie specjalne w sektorze owoców i warzyw.

(40) W celu przyznania organizacjom producentów i ich zrzeszeniom w sektorze owoców i warzyw większej odpowiedzialności za podejmowane przez nie decyzje finansowe i w celu nakierowania środków publicznych dla nich przeznaczonych na spełnienie przyszłych wymogów, należy ustalić warunki wykorzystania tych środków. Wspólne finansowanie funduszy operacyjnych utworzonych przez organizacje producentów i ich zrzeszenia stanowi właściwe rozwiązanie. W szczególnych przypadkach należy zezwolić na dodatkowe możliwości finansowania. Fundusze operacyjne należy wykorzystywać jedynie do finansowania programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw. W celu nadzorowania wydatków Unii pomoc przyznana organizacjom producentów i ich zrzeszeniom, które tworzą fundusz operacyjny, nie powinna przekraczać określonego pułapu.

(41) W regionach, w których organizacja produkcji w sektorze owoców i warzyw jest słaba, powinna istnieć możliwość zapewnienia dodatkowego krajowego wkładu finansowego. W przypadku państw członkowskich, które pod względem struktur znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, Unia powinna zwracać takie wkłady.

(42) W celu zapewnienia sprawnego, właściwie ukierunkowanego i zrównoważonego wykorzystania wsparcia na rzecz organizacji producentów i ich zrzeszeń w sektorze owoców i warzyw, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do funduszy operacyjnych i programów operacyjnych, ram krajowych i strategii krajowej dotyczących programów operacyjnych w odniesieniu do obowiązku monitorowania i ewaluacji skuteczności ram krajowych i strategii krajowych; unijnej pomocy finansowej; środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego oraz krajowej pomocy finansowej.

(43) Ważne jest, aby w sektorze wina określić środki wsparcia mogące wzmocnić struktury konkurencyjne. Środki te powinny być określane i finansowane przez Unię, ale państwa członkowskie powinny mieć możliwość dobierania właściwych środków, które uwzględniałyby potrzeby ich organów regionalnych, biorąc pod uwagę ich cechy szczególne, w razie konieczności, oraz włączania ich do krajowych programów wsparcia. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za realizację tych programów.

(44) Promocja i wprowadzanie do obrotu win Unii powinny stanowić jeden z głównych środków kwalifikujących się do krajowych programów wsparcia. Wspieranie innowacji może zwiększyć zbywalność i konkurencyjność unijnych produktów sektora wina. Działania związane z restrukturyzacją i przekształcaniem powinny w dalszym ciągu być objęte wsparciem ze względu na ich pozytywny wpływ na sektor wina. Należy również udostępnić wsparcie dla tych inwestycji w sektorze wina, których celem jest poprawa wyników ekonomicznych przedsiębiorstw jako takich. Należy udostępnić wsparcie dla destylacji produktów ubocznych państwom członkowskim, które chcą korzystać z tego instrumentu, aby zapewnić jakość wina chroniąc równocześnie środowisko.

(45) Instrumenty prewencyjne, takie jak ubezpieczenie zbiorów, fundusze wspólnego inwestowania oraz zielone zbiory, powinny kwalifikować się do pomocy w ramach programów wsparcia na rzecz sektora wina, co powinno sprzyjać kształtowaniu odpowiedzialnej postawy wobec sytuacji kryzysowych.

(46) Przepisy dotyczące wsparcia dla plantatorów winorośli w formie przyznawania uprawnień do płatności przez państwa członkowskie będą ostateczne począwszy od roku budżetowego 2015 zgodnie z art. 103n rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i na warunkach określonych w tym przepisie.

(47) W celu zapewnienia realizacji celów prowadzonych przez państwa członkowskie programów wsparcia na rzecz sektora wina oraz sprawnego i skutecznego wykorzystania funduszy unijnych przez państwa członkowskie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do: przepisów dotyczących odpowiedzialności za wydatki poniesione w okresie od dnia otrzymania przez Komisję programów wsparcia oraz zmian w programach wsparcia do dnia, od którego mają one zastosowanie; przepisów dotyczących treści programów wsparcia oraz wydatków, kosztów administracyjnych i personelu, a także działań, które mogą zostać ujęte w programach wsparcia w państwach członkowskich, oraz warunków i możliwości dokonywania wypłat przez pośredników w przypadku wsparcia na rzecz ubezpieczenia zbiorów; przepisów dotyczących wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki; przepisów dotyczących stosowania pewnych terminów; przepisów dotyczących określania pułapu

wydatków na przesadzanie winorośli ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych; przepisów dotyczących unikania podwójnego finansowania projektów; przepisów, zgodnie z którymi producenci mają wycofywać produkty uboczne wyrobu wina oraz dotyczących wyjątków od tego obowiązku w celu uniknięcia dodatkowego obciążenia administracyjnego; oraz przepisów w zakresie dobrowolnej certyfikacji destylarni; oraz przepisów umożliwiających państwom członkowskim określenie warunków niezbędnych do właściwego funkcjonowania środków wsparcia.

(48) Sektor pszczelarski charakteryzuje się różnorodnością warunków produkcji i wielkości plonów oraz rozproszeniem i zróżnicowaniem podmiotów gospodarczych, zarówno na etapie produkcji, jak i wprowadzania do obrotu. Ponadto, z myślą o rosnącym wpływie niektórych typów inwazji pasożytniczych na zdrowie pszczół, a w szczególności w związku z rozprzestrzenianiem się warrozy w szeregu państwach członkowskich w ostatnich latach oraz w związku z problemami, które choroba ta stwarza dla produkcji miodu, niezbędne jest kontynuowanie działań na poziomie Unii, ponieważ warrozy nie można całkowicie wyeliminować, a do jej zwalczania należy stosować zatwierdzone produkty. Zważywszy na te okoliczności oraz w celu usprawnienia produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich w Unii, co trzy lata należy sporządzać programy krajowe w celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich. Te programy krajowe powinny być częściowo finansowane przez Unię.

(49) Należy określić środki, które można włączać do programów pszczelarskich. W celu zapewnienia, aby unijny program pomocy był dostosowany do rozwoju sytuacji oraz aby objęte nim środki były skuteczne w poprawie ogólnych warunków produkcji i sprzedaży produktów pszczelich, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do aktualizacji wykazu środków poprzez dostosowanie istniejących środków lub dodanie nowych środków.

(50) W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania funduszy unijnych na pszczelarstwo, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do: zapobiegania podwójnemu finansowaniu prowadzonych przez państwa członkowskie programów dotyczących pszczelarstwa i programów rozwoju obszarów wiejskich oraz podstaw przyznawania wkładu finansowego Unii każdemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu.

(51) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2009¹² płatności obszarowe na chmiel zostały oddzielone od produkcji od dnia 1 stycznia 2010 r. W celu umożliwienia organizacjom producentów chmielu prowadzenia działalności tak jak wcześniej, wprowadzić należy szczególny przepis dotyczący równoważnych ilości, które mają być stosowane w danych państwach członkowskich w tych samych działaniach. W celu zapewnienia, aby pomoc finansowa była przeznaczana na cele organizacji producentów określone w niniejszym rozporządzeniu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy, przepisów dotyczących kwalifikujących się do wsparcia upraw chmielu oraz obliczenia kwoty pomocy.

(52) Dopłaty Unii do chowu jedwabników powinny zostać oddzielone od wielkości produkcji i włączone do systemu płatności bezpośrednich zgodnie z metodą stosowaną w odniesieniu do pomocy w innych sektorach.

(53) Dopłaty do produkowanego w Unii mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonych na paszę oraz do przetwarzania na kazeinę i kazeiniany okazały się nieskuteczne przy wspieraniu rynku, należy zatem je znieść, podobnie jak przepisy dotyczące stosowania kazeiny i kazeinianów w produkcji sera.

(54) Decyzję o zniesieniu przejściowego zakazu sadzenia winorośli na poziomie Unii uzasadnia osiągnięcie głównych celów reformy organizacji unijnego rynku wina z 2008 r., w szczególności zakończenie długotrwałej strukturalnej nadwyżki produkcji wina oraz stopniowa poprawa konkurencyjności i prorynkowego nastawienia sektora wina w Unii. Te postępy są rezultatem zdecydowanego zmniejszenia powierzchni plantacji winorośli w Unii, rezygnacji mniej konkurencyjnych producentów oraz wycofywania pewnych środków wspomagania rynku, co zniechęciło do nierentownych inwestycji. Zmniejszenie potencjału dostaw, wspieranie środków strukturalnych i promocja eksportu wina umożliwiły lepsze dostosowanie się do zmniejszonego popytu na wino na poziomie Unii, wynikającego ze stopniowego zmniejszania się spożycia w państwach członkowskich będących tradycyjnymi producentami wina.

(55) ¹³ Jednak perspektywa stopniowego wzrostu popytu na rynku światowym stanowi zachętę do zwiększenia potencjału dostaw, a co za tym idzie, do nowych nasadzeń winorośli w najbliższym dziesięcioleciu. Choć należy mieć na uwadze podstawowy cel, jakim jest zwiększenie konkurencyjności unijnego sektora wina, aby nie utracić udziału w rynku światowym, zbyt szybkie nowe nasadzenia winorośli w odpowiedzi na przewidywany wzrost popytu na rynkach międzynarodowych mogą ponownie doprowadzić do nadmiernego potencjału dostaw w perspektywie średnioterminowej, co może mieć ewentualne skutki społeczne i środowiskowe w konkretnych obszarach produkcji wina. Aby zapewnić uporządkowany wzrost nasadzeń winorośli w latach 2016-2030, należy utworzyć na poziomie unijnym nowy system zarządzania nasadzeniami winorośli, obejmujący system zezwoleń na nasadzanie winorośli.

(56) ¹⁴ W tym nowym systemie możliwe jest bezpłatne udzielanie zezwoleń na nasadzanie winorośli producentom; zezwolenia te tracą ważność po trzech latach, o ile nie zostały wykorzystane. Takie rozwiązanie przyczyniłoby się do szybkiego i bezpośredniego wykorzystywania zezwoleń przez producentów wina, którym zostały przyznane, i tym samym nie dopuszczałoby do spekulacji.

(57) Wzrost nowych nasadzeń winorośli powinien zostać objęty mechanizmem zabezpieczenia na poziomie Unii, opartym na zobowiązaniu państw członkowskich do corocznego udostępniania zezwoleń na nowe nasadzenia obejmujących 1 % wszystkich obszarów obsadzonych winoroślą z zachowaniem pewnej elastyczności, aby móc reagować na szczególne warunki panujące w każdym z państw członkowskich. Państwom członkowskim należy umożliwić podejmowanie decyzji dotyczących udostępnienia mniejszych obszarów na poziomie krajowym lub regionalnym, w tym na poziomie obszarów kwalifikujących się do określonych chronionych nazw pochodzenia i określonych oznaczeń geograficznych, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych przesłanek, przy zapewnieniu, aby nałożone ograniczenia wynosiły ponad 0 % i nie były zbyt rygorystyczne w stosunku do celów, jakie planuje się osiągnąć.

(58) Aby zapewnić przyznawanie zezwoleń w sposób niedyskryminacyjny, należy określić

pewne kryteria, w szczególności w przypadku gdy całkowita liczba hektarów, których dotyczą wnioski o zezwolenie przedłożone przez producentów przekracza całkowitą liczbę hektarów udostępnionych dzięki zezwoleniom oferowanym przez państwa członkowskie.

(59) Wydawanie zezwoleń producentom karczującym istniejące uprawy winorośli - ze względu na to, że nie pociąga to za sobą zwiększenia ogólnej powierzchni upraw - powinno odbywać się automatycznie po złożeniu wniosku przez producenta i niezależnie od mechanizmu zabezpieczeń dla nowych nasadzeń winorośli. W określonych obszarach kwalifikujących się do produkcji wina z chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa członkowskie powinny mieć możliwość ograniczenia udzielania takich zezwoleń na ponowne nasadzenia na podstawie zaleceń uznanych i reprezentatywnych organizacji zawodowych.

(60) Ten nowy system zezwoleń na nasadzenia winorośli nie powinien mieć zastosowania do tych państw członkowskich, które nie stosują unijnego przejściowego systemu praw do sadzenia, oraz powinien mieć charakter fakultatywny dla tych państw członkowskich, do których mają zastosowanie prawa do sadzenia, ale w których obszar upraw winorośli nie osiągnął pewnego progu.

(61) Należy ustanowić przepisy przejściowe, aby zapewnić bezproblemowe przejście ze starego systemu praw do sadzenia do nowego systemu, w szczególności aby uniknąć zbytniego zwiększenia nasadzeń przed wejściem nowego systemu w życie. Państwa członkowskie powinny mieć pewną elastyczność w decydowaniu o terminie składania wniosków dotyczących konwersji uprawnień do sadzenia na zezwolenia w okresie od dnia 31 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

(62)¹⁵ Aby zapewnić zharmonizowane i skuteczne wdrożenie nowego systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących warunków zwolnienia niektórych nasadzeń winorośli z systemu; zasad dotyczących kryteriów kwalifikowalności i pierwszeństwa; dodawania kryteriów kwalifikowalności i pierwszeństwa; współistnienia winorośli przeznaczonych do wykarczowania z nowonasadzonymi winoroślami oraz podstaw, na których państwa członkowskie mogą ograniczyć przyznawanie zezwoleń na nowe nasadzenia.

(63) Należy prowadzić skuteczne kontrole nasadzeń bez zezwolenia, aby zapewnić zgodność z przepisami w ramach nowego systemu.

(64)¹⁶ Stosowanie norm handlowych dla produktów rolnych może przyczynić się do poprawy warunków ekonomicznych w zakresie produkcji tych produktów, wprowadzania ich do obrotu oraz do poprawy ich jakości. Stosowanie tego rodzaju norm leży zatem w interesie producentów, handlowców i konsumentów.

(65) Z komunikatu Komisji w sprawie polityki jakości produktów rolnych i związanej z nim debaty wynika, że właściwe jest zachowanie norm handlowych dla poszczególnych sektorów lub produktów, w celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz przyczynienia się do poprawy warunków gospodarczych produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, a także ich jakości.

(66) Dla norm handlowych należy wprowadzić przepisy o charakterze horyzontalnym.

(67) Normy handlowe należy podzielić na normy obowiązkowe dla poszczególnych sektorów lub produktów oraz na określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, które będą ustalone

dla poszczególnych sektorów lub produktów.

(68) Normy handlowe powinny mieć co do zasady zastosowanie do wszystkich produktów rolnych wprowadzanych do obrotu w Unii.

(69) Należy wymienić w niniejszym rozporządzeniu te sektory i produkty, do których mogą mieć zastosowanie normy handlowe. Jednakże w celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz potrzeby poprawy jakości produktów rolnych oraz ekonomicznych uwarunkowań ich produkcji i wprowadzania ich do obrotu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących zmiany wykazu tych sektorów i produktów pod ścisłymi warunkami.

(70)¹⁷ Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów oraz poprawić ekonomiczne uwarunkowania produkcji i wprowadzania do obrotu, a także jakość niektórych produktów rolnych, oraz aby umożliwić dostosowanie do nieustannie zmieniających się warunków na rynku, do ewolucji popytu oraz do zmian stosownych norm międzynarodowych, a także uniknąć tworzenia przeszkód dla innowacji produktów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących przyjmowania norm handlowych dla poszczególnych sektorów lub produktów, na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, oraz odstępstw od tych norm i wyłączeń z ich stosowania. Normy handlowe powinny uwzględniać między innymi naturalne i istotne cechy danych produktów, co pozwoli na uniknięcie znacznych zmian w zwykłym składzie danego produktu. Ponadto normy handlowe powinny uwzględniać ewentualne ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd z uwagi na ich oczekiwania i sposób postrzegania. Jakiegokolwiek odstępstwo od norm lub wyłączenia z ich stosowania nie powinny pociągać za sobą dodatkowych kosztów, które byłyby ponoszone wyłącznie przez rolników.

(71) Normy handlowe należy stosować, aby umożliwić łatwe zaopatrywanie rynku w produkty znormalizowanej i zadowalającej jakości; normy te powinny w szczególności odnosić się do definicji technicznych, klasyfikacji, prezentacji, oznaczania i etykietowania, pakowania, metody produkcji, konserwowania, przechowywania, transportu, odnośnych dokumentów administracyjnych, certyfikacji i terminów, ograniczeń dotyczących stosowania i zbywania.

(72) Uwzględniając potrzebę producentów w zakresie przekazywania informacji na temat cech charakterystycznych produktu i jego produkcji oraz zapotrzebowanie konsumentów na dokładne i jasne informacje na temat produktów, powinno być możliwe ustalenie miejsca produkcji lub miejsca pochodzenia dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki niektórych sektorów, w szczególności w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych.

(73) Należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące produktów przywożonych z państw trzecich, pod warunkiem że krajowe przepisy obowiązujące w państwach trzecich uzasadniają odstępstwa od norm handlowych i o ile zagwarantowana jest ich równorzędność z prawodawstwem unijnym. Należy również ustanowić przepisy odnoszące się do stosowania norm handlowych mających zastosowanie do produktów wywożonych z Unii.

(74) Produkty sektora owoców i warzyw przeznaczone do sprzedaży konsumentowi jako produkty świeże mogą być wprowadzane do obrotu tylko jeśli mają solidną i właściwą jakość handlową oraz jeżeli wskazano państwo pochodzenia. W celu zapewnienia właściwego

stosowania tego wymogu oraz uwzględniania pewnych szczególnych sytuacji, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących szczególnych odstępstw od tego wymogu.

(75) ¹⁸ W całej Unii należy wprowadzić politykę jakości opartą na procedurze certyfikacji produktów sektora chmielu oraz zakazie wprowadzania do obrotu tych produktów, które nie zostały objęte certyfikatem. W celu zapewnienia właściwego stosowania tego wymogu oraz uwzględniania pewnych szczególnych sytuacji należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących odstępstw od tego wymogu, co umożliwi spełnienie wymogów handlowych stawianych przez niektóre państwa trzecie lub dotyczących produktów przeznaczonych do zastosowań specjalnych.

(76) W odniesieniu do pewnych sektorów i produktów definicje, oznaczenia i opisy handlowe są istotnymi elementami ustalania warunków konkurencji. Należy zatem ustanowić dla tych sektorów lub produktów definicje, oznaczenia i opisy handlowe, które mają być używane w Unii jedynie przy wprowadzaniu do obrotu produktów spełniających odpowiednie wymogi.

(77) ¹⁹ Aby dostosować definicje i opisy handlowe dotyczące pewnych produktów do potrzeb wynikających ze zmian popytu wśród konsumentów, postępu technicznego i potrzeby innowacji produktów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących zmian, odstępstw lub wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych.

(78) ²⁰ W celu zapewnienia, aby operatorzy i państwa członkowskie jasno i właściwie rozumieli definicje i opisy handlowe przeznaczone dla pewnych sektorów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących zasad specyfikacji i stosowania tych definicji i opisów.

(79) W celu uwzględnienia specyfiki każdego produktu lub sektora, różnych etapów wprowadzania do obrotu, warunków technicznych, wszelkich możliwych znaczących trudności praktycznych oraz dokładności i powtarzalności metod analizy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do tolerancji w zakresie co najmniej jednej normy szczegółowej, której przekroczenie powoduje, iż cała partia produktów uważana jest za niezgodną z normą.

(80) Należy określić niektóre praktyki enologiczne i ograniczenia dotyczące produkcji wina, w szczególności w odniesieniu do kupażowania i stosowania niektórych rodzajów moszczu winogronowego, soku winogronowego i świeżych winogron pochodzących z państw trzecich. W celu spełnienia międzynarodowych norm w dziedzinie przyszłych praktyk enologicznych Komisja powinna uwzględniać praktyki enologiczne zalecane przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV).

(81) Należy ustanowić przepisy dotyczące klasyfikacji odmian winorośli, zgodnie z którymi państwa członkowskie produkujące więcej niż 50 000 hektolitrowo rocznie nadal powinny być odpowiedzialne za klasyfikację odmian winorośli, z których dozwolona jest produkcja wina na ich terytoriach. Należy wykluczyć niektóre odmiany winorośli.

(82) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania lub przyjmowania pewnych przepisów krajowych określających poziomy jakości w odniesieniu do tłuszczów do smarowania.

(83) ²¹ W przypadku sektora wina państwa członkowskie powinny mieć możliwość

ograniczenia lub wykluczenia stosowania niektórych praktyk enologicznych i wprowadzania bardziej rygorystycznych ograniczeń w odniesieniu do win produkowanych na ich terytorium, jak również dopuszczenia eksperymentalnego stosowania niedozwolonych praktyk enologicznych.

(84) W celu zapewnienia poprawnego i przejrzystego stosowania przepisów krajowych dotyczących pewnych produktów i sektorów w odniesieniu do norm handlowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do warunków stosowania tego rodzaju norm handlowych, jak również warunków posiadania, obrotu i użycia produktów uzyskanych za pomocą praktyk eksperymentalnych.

(85) Oprócz norm handlowych, ustanowić należy określenia dotyczące jakości stosowane fakultatywnie w celu zapewnienia, aby pojęcia opisujące cechy charakterystyczne odnośnego produktu lub cechy uprawy lub przetwarzania nie były nieprawidłowo stosowane na rynku, a konsumenci mogli na nich polegać przy określaniu różnych cech danego produktu. W świetle celów niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia jasności istniejące oznaczenia jakości stosowane fakultatywnie powinny być wymienione w niniejszym rozporządzeniu.

(86) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanawiania zasad dotyczących zbywania produktów sektora win niespełniających wymogów niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia prawidłowego i przejrzystego stosowania krajowych zasad dotyczących produktów sektora win należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących ustanawiania warunków wykorzystywania produktów sektora win niespełniających wymogów niniejszego rozporządzenia.

(87) W celu uwzględnienia sytuacji na rynku oraz rozwoju norm handlowych i międzynarodowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do zastrzegania dodatkowych określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie oraz określania warunków ich stosowania, a także zmiany warunków stosowania określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie i anulowania takich określeń.

(88) W celu uwzględnienia szczególnych cech pewnych sektorów oraz oczekiwań konsumentów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ustanawiania dalszych szczegółów i wymogów dotyczących wprowadzania dodatkowych określeń zastrzeżonych.

(89) W celu zapewnienia zgodności produktów, do których odnoszą się określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, z odpowiednimi warunkami stosowania, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w zakresie ustanawiania dodatkowych wymogów dotyczących stosowania określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie.

(90) W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi oraz szczególnego charakteru niektórych produktów rolnych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do warunków, na podstawie których produkty przywożone uznaje się za spełniające w równoważnym stopniu wymogi Unii dotyczące norm handlowych i które dopuszczają środki stanowiące odstępstwo od zasady, na podstawie której do obrotu w Unii wprowadza się wyłącznie produkty zgodne z takimi normami i przepisami dotyczącymi stosowania norm handlowych w przypadku produktów wywożonych z Unii.

(91) Przepisy dotyczące wina należy stosować z uwzględnieniem umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

(92) Pojęcie win gatunkowych w Unii opiera się między innymi na specyfice związanej z pochodzeniem geograficznym danego wina. Konsumenci mogą identyfikować takie wina dzięki chronionym nazwom pochodzenia i chronionym oznaczeniom geograficznym. Dążąc do przejrzystych i bardziej dopracowanych ram, w których można by zawrzeć postulaty jakościowe związane z danymi produktami, należy ustanowić system, w ramach którego wnioski o przyznanie nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych rozpatrywano by zgodnie z podejściem stosowanym w unijnej horyzontalnej polityce jakości w odniesieniu do środków spożywczych innych niż wina i wyroby spirytusowe, określonej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012²².

(93)²³ W celu ochrony szczególnych cech wina objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania bardziej rygorystycznych przepisów.

(94) Aby nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne mogły korzystać z ochrony w Unii, muszą być uznane i zarejestrowane na poziomie unijnym zgodnie z przepisami proceduralnymi określonymi przez Komisję.

(95) Należy zapewnić ochronę nazw pochodzenia oraz oznaczeń geograficznych państw trzecich, w przypadkach gdy są one objęte ochroną w państwie pochodzenia.

(96) Procedura rejestracji powinna umożliwiać korzystanie z prawa do wniesienia sprzeciwu każdej osobie fizycznej lub prawnej, która ma uzasadniony interes w danym państwie członkowskim lub państwie trzecim.

(97) Należy chronić zarejestrowane nazwy pochodzenia oraz oznaczenia geograficzne przed wykorzystaniem prowadzącym do nieuczciwego czerpania korzyści z reputacji, którą cieszą się produkty spełniające wymogi. Aby wspierać uczciwą konkurencję oraz aby nie wprowadzać w błąd konsumentów, ochrona ta powinna również dotyczyć produktów i usług nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, w tym również tych, które nie zostały wymienione w załączniku I do Traktatów.

(98) W celu uwzględnienia istniejących praktyk związanych z etykietowaniem, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do dopuszczania stosowania nazwy odmiany winorośli, która zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego.

(99) W celu uwzględnienia specyfiki produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ustanowienia dodatkowych kryteriów wyznaczania obszaru geograficznego oraz ograniczeń i odstępstw dotyczących produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym.

(100) W celu zapewnienia jakości i identyfikowalności produktów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do warunków, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi.

(101) W celu zapewnienia ochrony praw lub uzasadnionego interesu producentów oraz podmiotów gospodarczych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do rodzaju wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o

objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego; warunków, które należy spełnić w odniesieniu do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, analizy wniosków przez Komisję, procedury zgłaszania sprzeciwu oraz procedur wprowadzania zmian, anulowania ochrony i zmian chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych. To przekazanie uprawnień powinno również obejmować warunki mające zastosowanie do wniosków transgranicznych; warunki dla wniosków odnoszących się do obszaru geograficznego w państwie trzecim; termin, od jakiego stosuje się ochronę lub dotyczące jej zmiany, oraz warunki dotyczące poprawek do specyfikacji produktów.

(102) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ograniczeń dotyczących nazwy chronionej.

(103) W celu zapewnienia, aby stosowanie niniejszego rozporządzenia do nazw win, które objęto ochroną przed dniem 1 sierpnia 2009 r. lub w stosunku do których przed tą datą złożono wniosek o objęcie ochroną, nie wpłynęło w niewłaściwy sposób na podmioty gospodarcze i właściwe organy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ustanowienia przepisów przejściowych dotyczących tych nazw win, win wprowadzonych do obrotu lub opatrzonych etykietą przed określoną datą i poprawek do specyfikacji produktów.

(104) Niektóre określenia są tradycyjnie stosowane w Unii, aby przekazywać konsumentom informacje o właściwościach i jakości win, stanowiąc uzupełnienie informacji przekazanych za pośrednictwem chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych. Aby zapewnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego i uczciwą konkurencję oraz aby uniknąć wprowadzania konsumentów w błąd, te tradycyjne określenia powinny kwalifikować się do objęcia ochroną w Unii.

(105) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do języka oraz pisowni określenia tradycyjnego, które ma być chronione.

(106) W celu zapewnienia ochrony uzasadnionych praw producentów lub podmiotów gospodarczych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do rodzajów wnioskodawców, którzy mogą ubiegać się o ochronę określenia tradycyjnego; warunków ważności wniosku o uznanie określenia tradycyjnego; podstaw sprzeciwu wobec zaproponowanego uznania określenia tradycyjnego; zakresu ochrony, obejmującego związek ze znakami towarowymi, chronionymi określeniami tradycyjnymi, chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, homonimami lub niektórymi nazwami winorośli; podstaw anulowania określenia tradycyjnego; terminu składania wniosku lub zgłoszenia oraz procedur stosowanych w związku z wnioskiem o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, w tym rozpatrywania wniosków przez Komisję, procedury zgłaszania sprzeciwu oraz procedury wprowadzania zmian i anulowania ochrony.

(107) W celu uwzględnienia specyfiki handlu pomiędzy Unią a pewnymi państwami trzecimi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do warunków, na jakich określenia tradycyjne mogą być stosowane do

produktów z państw trzecich oraz przewidujących odnośne odstępstwa.

(108) Opis, oznaczenie i prezentacja produktów objętych niniejszym rozporządzeniem w sektorze wina mogą mieć znaczny wpływ na ich zbywalność. Różnice w przepisach poszczególnych państw członkowskich w sprawie etykietowania produktów w sektorze wina mogą zakłócić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Należy zatem ustanowić przepisy uwzględniające uzasadnione interesy konsumentów i producentów. Z tego względu należy ustanowić unijne przepisy dotyczące etykietowania i prezentacji.

(109) W celu zapewnienia zgodności z istniejącymi praktykami związanymi z etykietowaniem, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ustanawiania wyjątkowych okoliczności, które uzasadniają brak odesłania do określeń "chroniona nazwa pochodzenia" lub "chronione oznaczenie geograficzne".

(110) W celu uwzględnienia specyfiki sektora wina, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszym rozporządzeniu, niektórych obowiązkowych i fakultatywnych danych szczegółowych oraz prezentacji.

(111) W celu zapewnienia ochrony uzasadnionego interesu podmiotów gospodarczych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących tymczasowego etykietowania i prezentacji win opatrzonych nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, w przypadkach gdy ta nazwa pochodzenia lub to oznaczenie geograficzne spełniają niezbędne wymogi.

(112) W celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze nie ponosiły szkody, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących przepisów przejściowych odnośnie do win wprowadzonych do obrotu i opatrzonych etykietą zgodnie z odnośnymi przepisami mającymi zastosowanie przed dniem 1 sierpnia 2009 r.

(113) W celu uwzględnienia specyfiki handlu produktami sektora wina między Unią a niektórymi państwami trzecimi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do odstępstw od przepisów dotyczących etykietowania i prezentacji, w odniesieniu do produktów, które mają zostać wywiezione, w przypadku gdy takie są wymogi prawa obowiązującego w danym państwie trzecim.

(114) Po zniesieniu systemu kwotowego nadal będą konieczne szczególne instrumenty do zapewnienia odpowiedniej równowagi praw i obowiązków między przedsiębiorstwami cukrowniczymi a plantatorami buraków cukrowych. Należy zatem ustanowić standardowe przepisy ogólne regulujące pisemne porozumienia branżowe zawierane między nimi.

(115) Reforma z 2006 r. dotycząca systemu cukrowego wprowadziła daleko idące zmiany w unijnym sektorze cukru. W celu umożliwienia plantatorom buraków cukrowych zakończenia dostosowywania się do nowej sytuacji rynkowej i zwiększonego poziomu orientacji rynkowej obecny system kwot cukrowych powinien zostać przedłużony do momentu jego zniesienia pod koniec roku gospodarczego 2016/2017.

(116) W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do aktualizowania definicji technicznych odnoszących się do sektora cukru; aktualizowania warunków zakupu buraków cukrowych określonych w niniejszym rozporządzeniu; oraz dalszych zasad dotyczących określania wagi brutto, tary i zawartości cukru w burakach cukrowych dostarczanych do przedsiębiorstwa i

wysłodkach.

(117)²⁴ Najnowsze doświadczenia wskazują na potrzebę określonych środków, aby zapewnić wystarczające dostawy cukru na rynek unijny w pozostałym okresie obowiązywania kwot cukrowych.

(118) W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz interesów wszystkich zainteresowanych stron, a także z uwagi na potrzebę uniknięcia jakichkolwiek zakłóceń na rynku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do: warunków zakupu i umów dostawy; aktualizacji warunków zakupu buraków cukrowych określonych w niniejszym rozporządzeniu; oraz kryteriów, jakie mają być stosowane przez przedsiębiorstwa cukrownicze przy przyznawaniu plantatorom buraków cukrowych ilości buraków objętych przedsięwziętymi umowami dostawy.

(119) W celu uwzględnienia postępu technicznego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących ustanowienia wykazu produktów, do których produkcji mogą być wykorzystywane cukier przemysłowy, izoglukoza przemysłowa lub przemysłowy syrop inulinowy.

(120) W celu zapewnienia, aby zatwierdzone przedsiębiorstwa produkujące cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy wypełniały swoje obowiązki, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących zatwierdzania i cofania zatwierdzenia tych przedsiębiorstw oraz kryteriów nakładania kar administracyjnych.

(121) W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz zapewnienia, aby interes wszystkich grup był należycie uwzględniony, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących znaczenia pojęć związanych z funkcjonowaniem systemu kwotowego oraz warunków sprzedaży do regionów najbardziej oddalonych.

(122) W celu zapewnienia włączenia plantatorów buraków cukrowych w podejmowanie decyzji w sprawie przeniesienia pewnych ilości produkcji, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących przeniesień cukru.

(123) Do celów lepszego zarządzania potencjałem uprawy winorośli państwa członkowskie powinny przekazać Komisji wykaz swojego potencjału produkcyjnego opracowany na podstawie danych zawartych w rejestrze winnic. Aby zachęcić państwa członkowskie do przekazania wykazu, przyznawanie pomocy na restrukturyzację i przekształcenie powinno ograniczać się do państw członkowskich, które przekazały wykaz.

(124) W celu ułatwienia monitorowania i sprawdzania przez państwa członkowskie potencjału produkcyjnego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do treści wykazu winnic oraz zwolnień.

(125) W celu zapewnienia zadowalającego poziomu identyfikowalności odnośnych produktów, w szczególności w celu ochrony konsumentów, należy wymagać, aby do wszystkich produktów sektora wina objętych niniejszym rozporządzeniem - podczas obrotu nimi na obszarze Unii - dołączony był dokument towarzyszący.

(126)²⁵ W celu ułatwienia przewozu produktów sektora wina i jego weryfikacji przez państwa członkowskie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przepisów dotyczących dokumentu towarzyszącego i jego stosowania; warunków, na jakich dokument towarzyszący należy traktować jako

potwierdzający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne; obowiązku prowadzenia rejestru i sposobu korzystania z niego; określenia, kto ma prowadzić rejestr, i określenia, kto ma prowadzić rejestr, i określenia zwolnień z obowiązku prowadzenia rejestru; a także działań, jakie należy uwzględniać w rejestrze.

(127) Wobec braku prawodawstwa Unii w sprawie formalnych umów pisemnych państwa członkowskie mogą zdecydować o wprowadzeniu obowiązku stosowania takich umów na mocy krajowego prawa umów, pod warunkiem że będzie przy tym przestrzegane prawo Unii, i w szczególności nie naruszając właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i wspólnej organizacji rynku. Zważywszy na różnorodność warunków w Unii oraz zgodnie z zasadą pomocniczości decyzja taka powinna należeć do państw członkowskich. Jednakże w sektorze mleka i przetworów mlecznych w celu zapewnienia odpowiednich norm minimalnych dla tego rodzaju umów oraz właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i wspólnej organizacji rynku niektóre warunki podstawowe stosowania tych umów należy ustanowić na poziomie Unii. Wszystkie takie warunki powinny podlegać swobodnym negocjacom. W związku z tym, że statuty niektórych spółdzielni mleczarskich mogą zawierać przepisy o podobnym skutku, dla uproszczenia w takich przypadkach powinny być one zwolnione z wymogu zawierania umów. W celu zwiększenia skuteczności takiego systemu umów państwa członkowskie powinny zdecydować, czy powinno się je stosować w przypadkach, gdy pośrednicy skupują mleko od rolników w celu przekazania go przetwórcom.

(128) W celu zapewnienia rentownego rozwoju produkcji, a tym samym odpowiedniego poziomu życia producentom mleka, należy wzmocnić ich siłę przetargową wobec przetwórców, co przyczyni się do sprawiedliwszego podziału wartości dodanej na poszczególnych etapach łańcucha dostaw. W celu realizacji tych założeń WPR należy, na podstawie art. 42 i art. 43 ust. 2 TFUE, przyjąć przepis umożliwiający organizacjom producentów skupiającym producentów mleka lub ich zrzeszeniom wspólne negocjowanie z mleczarniami warunków umów, w tym cen, na dostawę części lub całości produkcji członków tej organizacji. W celu utrzymania skutecznej konkurencji na rynku mleczarskim możliwość tę należy objąć odpowiednimi ograniczeniami ilościowymi. Aby nie utrudniać skutecznego funkcjonowania spółdzielni i z uwagi na jasność, należy stwierdzić, że w przypadku gdy członkostwo rolnika w spółdzielni zakłada obowiązek - w odniesieniu do całości lub części produkcji mleka prowadzonej przez tego rolnika - dostarczania surowego mleka na warunkach, które są przedstawione w statucie spółdzielni lub w zasadach i decyzjach na nim opartych, warunki te nie powinny być objęte negocjacjami prowadzonymi przez organizację producentów.

(129) Mając na uwadze istotne znaczenie chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych, w szczególności w przypadku słabszych regionów wiejskich, oraz aby zapewnić wartość dodaną i utrzymać jakość, w szczególności serów korzystających z takich nazw lub takich oznaczeń, a także w kontekście zbliżającego się wygaśnięcia systemu kwot mlecznych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania przepisów regulujących całość podaży takich serów wyprodukowanych na określonym obszarze geograficznym na wniosek organizacji międzybranżowej, organizacji producentów lub grupy, jak zdefiniowano w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012. Taki wniosek powinien być

popierany przez znaczną większość producentów mleka reprezentujących znaczną większość mleka wykorzystywanego do produkcji takiego sera oraz, w przypadku organizacji międzybranżowych i grup, przez producentów sera reprezentujących znaczną większość produkcji takich serów.

(130) Aby móc śledzić rozwój sytuacji na rynku, Komisji potrzebne są aktualne informacje o wielkości dostaw mleka surowego. Należy zatem wprowadzić przepisy wymagające od pierwszego skupującego regularnego przekazywania takich informacji państwu członkowskiemu, które następnie powiadamia Komisję.

(131) Organizacje producentów i ich zrzeszenia mogą pełnić użyteczną rolę w koncentracji podaży, poprawie wprowadzania do obrotu, planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w optymalizacji kosztów produkcji i stabilizowaniu cen producenta, prowadzeniu badań, promowaniu najlepszych praktyk i oferowaniu pomocy technicznej, gospodarowaniu produktami ubocznymi i zarządzaniu narzędziami zarządzania ryzykiem dostępnymi dla ich członków, przyczyniając się tym samym do wzmocnienia pozycji producentów w łańcuchu dostaw żywności.

(132) Organizacje międzybranżowe mogą pełnić ważną rolę w umożliwianiu dialogu między podmiotami łańcucha dostaw oraz propagowaniu najlepszych praktyk i przejrzystości rynku.

(133) Istniejące przepisy w zakresie definicji i uznawania organizacji producentów, ich zrzeszeń i organizacji międzybranżowych należy zatem ujednoczyć, poprawić i rozszerzyć w celu przewidzenia ewentualnego uznania na wniosek na mocy statutu określonego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do pewnych sektorów. W szczególności kryteria i statut organizacji producentów powinny zapewniać, aby podmioty takie były tworzone z inicjatywy producentów i kontrolowane zgodnie z zasadami umożliwiającymi członkom będącym producentami demokratyczną kontrolę swojej organizacji i ich decyzji.

(134) Istniejące w różnych sektorach przepisy zwiększające wpływ organizacji producentów, ich zrzeszeń oraz organizacji międzybranżowych poprzez umożliwienie państwu członkowskiemu pod pewnymi warunkami rozszerzania niektórych przepisów tego rodzaju organizacji na podmioty niebędące członkami okazały się skuteczne i należy zatem je ujednoczyć, poprawić i rozszerzyć na wszystkie sektory.

(135) Należy wprowadzić przepis umożliwiający przyjmowanie pewnych środków na rzecz ułatwienia dostosowania podaży do wymogów rynku, który to przepis może przyczynić się do stabilizacji rynków oraz do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia danej społeczności wiejskiej.

(136) W celu zachęcenia organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i organizacji międzybranżowych do podejmowania działań na rzecz ułatwienia dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do: środków poprawy jakości; promowania lepszej organizacji produkcji; przetwarzania i wprowadzania do obrotu; ułatwienia odnotowywania tendencji w zakresie cen rynkowych, oraz umożliwiania opracowywania prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

(137) Aby poprawić funkcjonowanie rynku win, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wdrożenia decyzji podjętych przez organizacje międzybranżowe. Z zakresu takich

decyzji powinny jednak zostać wykluczone praktyki, które mogłyby zakłócić konkurencję.

(138) Podczas gdy stosowanie sformalizowanych umów pisemnych w sektorze mlecznym objęte jest odrębnymi przepisami, stosowanie takich umów może również pomóc we wzmocnieniu odpowiedzialności podmiotów w innych sektorach i zwiększyć ich świadomość potrzeby, aby lepiej uwzględniać sygnały z rynku, w poprawie transmisji cen i dostosowaniu podaży do popytu oraz w uniknięciu pewnych nieuczciwych praktyk handlowych. W przypadku braku prawodawstwa unijnego dotyczącego takich umów państwa członkowskie mogą - w ramach krajowego prawa umów - zdecydować, że stosowanie takich umów jest obowiązkowe, pod warunkiem że jest przy tym przestrzegane prawo unijne, a w szczególności, że zapewnia się właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i wspólnej organizacji rynku.

(139) W celu zapewnienia rentownego rozwoju produkcji, a poprzez to przyzwoitego standardu życia producentom w sektorze wołowiny i cielęciny oraz sektorze oliwy z oliwek, a także producentom pewnych zbóż uprawnych, wzmocnić należy ich siłę negocjacyjną w stosunku do podmiotów działających na dalszych etapach łańcucha dostaw żywności, dzięki czemu nastąpi bardziej sprawiedliwy rozkład wartości dodanej w łańcuchu dostaw żywności. Aby osiągnąć te cele WPR, uznane organizacje producentów powinny być w stanie negocjować, z zastrzeżeniem ograniczeń ilościowych, warunki umów na dostawy wraz z cenami, w odniesieniu do części lub całości produkcji swoich członków, pod warunkiem że organizacje te realizują jeden lub większą liczbę celów w zakresie koncentracji dostaw, wprowadzania na rynek produktów produkowanych przez swoich członków i optymalizacji kosztów produkcji, oraz pod warunkiem że realizacja tych celów prowadzi do zintegrowania działań oraz że takie zintegrowanie może przynieść znaczącą skuteczność, tak aby ogólnie działania organizacji producentów przyczyniły się do realizacji celów art. 39 TFUE. Jest to możliwe do osiągnięcia, pod warunkiem że organizacja producentów prowadzi pewne określone działania i że działania te są znaczące pod względem wielkości danej produkcji i pod względem kosztów produkcji oraz wprowadzania produktu na rynek.

(140) Aby zapewnić wartość dodaną i utrzymać jakość, w szczególności, szynki wędzonej, do której stosuje się chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, państwa członkowskie powinny mieć możliwość, z zastrzeżeniem rygorystycznych warunków, stosowania przepisów regulujących podaż takiej szynki wędzonej, pod warunkiem że te przepisy są popierane przez dużą większość jej producentów oraz, w stosownych przypadkach, przez producentów świń na obszarze geograficznym, gdzie produkuje się taką szynkę.

(141) Obowiązek rejestracji wszystkich umów na dostawy chmielu wyprodukowanego w Unii jest uciążliwy i należy go znieść.

(142) W celu zapewnienia, aby cele i obowiązki organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych były jasno określone i przyczyniały się do zwiększenia skuteczności ich działań bez nakładania niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i bez naruszania zasady wolności zrzeszania się, w szczególności w odniesieniu do podmiotów niebędących członkami takich organizacji, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do: przepisów dotyczących określonych celów, które mogą lub muszą być realizowane przez

takie organizacje i zrzeszenia lub których takim organizacjom i zrzeszeniom realizować nie wolno i które, w stosownych przypadkach, będą dodane do celów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu; przepisów takich organizacji i zrzeszeń, statutów organizacji innych niż organizacje producentów, szczególnych warunków mających zastosowanie do statutów organizacji producentów w niektórych sektorach, w tym odstępstw, struktury, okresu członkostwa, wielkości i odpowiedzialności demokratycznej, działalności takich organizacji i zrzeszeń; a także skutków wynikających z fuzji; warunków uznania, wycofania i zawieszenia uznania, skutków z tego wynikających oraz wymogów dotyczących podejmowania środków zaradczych w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznania; międzynarodowych organizacji i zrzeszeń i zasad dotyczących pomocy administracyjnej w przypadku współpracy międzynarodowej; sektorów, w których outsourcing podlega zezwoleniom udzielanym przez państwa członkowskie, oraz warunków i charakteru działań, które mogą być objęte outsourcingiem, oraz udzielania pomocy technicznej przez organizacje lub zrzeszenia; podstaw obliczania minimalnej wielkości lub wartości produkcji zbywalnej organizacji producentów i zrzeszeń; zasad obliczania ilości surowego mleka objętej negocjacjami prowadzonymi przez organizacje producentów; przyjmowania członków niebędących producentami w przypadku organizacji producentów lub niebędących organizacjami producentów w przypadku zrzeszenia organizacji producentów; rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji na producentów niebędących członkami i obowiązek płatności składek przez producentów niebędących członkami, w tym wykorzystywania i podziału takich składek przez te organizacje oraz wykazu surowszych przepisów w zakresie produkcji, które mogą zostać rozszerzone, dalszych wymogów w odniesieniu do reprezentatywności, odnośnych obszarów gospodarczych, w tym kontroli przez Komisję ich określenia, minimalnych okresów, przez jakie przepisy muszą obowiązywać przed ich rozszerzeniem; osób lub organizacji, których dotyczą przepisy lub obowiązek płacenia składek, oraz okoliczności, w jakich Komisja może wymagać odmowy lub wycofania rozszerzenia przepisów lub obowiązkowych składek.

(143) Monitorowanie obrotu handlowego jest przede wszystkim kwestią zarządzania, w odniesieniu do której należy stosować podejście elastyczne. Decyzja w sprawie wprowadzenia wymogów w zakresie pozwoleń powinna być podejmowana przy uwzględnieniu potrzeby wydawania pozwoleń w celu zarządzania danymi rynkami oraz, w szczególności, potrzeby monitorowania przywozu lub wywozu odnośnych produktów.

(144) W celu uwzględnienia zobowiązań międzynarodowych Unii oraz mających zastosowanie unijnych norm w zakresie ochrony socjalnej, ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt, konieczności monitorowania zmian w handlu i rozwoju sytuacji na rynku oraz przywozu i wywozu, potrzeby należącego zarządzania rynkiem, a także konieczności zmniejszenia obciążeń administracyjnych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wykazu produktów objętych wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz; oraz przypadków i sytuacji, kiedy przedstawienie pozwolenia na przywóz lub pozwolenia na wywóz nie jest wymagane.

(145) W celu ustalenia dalszych elementów systemu pozwoleń, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do zasad dotyczących: praw i obowiązków związanych z pozwoleniem, jego skutków prawnych i przypadków, w których

dopuszczana jest tolerancja w odniesieniu do obowiązku przywozu lub wywozu ilości wymienionej w pozwoleniu lub w którym należy podać pochodzenie, w przypadku gdy wydanie pozwolenia na przywóz lub dopuszczenie do swobodnego obrotu objęte jest wymogiem przedstawienia dokumentu, wydanego przez państwo trzecie lub właściwą jednostkę, potwierdzającego między innymi pochodzenie, autentyczność i cechy jakościowe produktów; przekazywania pozwoleń lub ograniczenia możliwości ich przekazywania; dodatkowych warunków dotyczących pozwoleń na przywóz konopi oraz zasady dotyczącej udzielania pomocy administracyjnej między państwami członkowskimi w celu zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom lub w przypadku ich wystąpienia; oraz przypadków i sytuacji, kiedy nie jest wymagane wnoszenie zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia.

(146) Zasadnicze elementy należności celnych stosowanych do produktów rolnych na mocy porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO) i umów dwustronnych są określone we wspólnej taryfie celnej. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania środków dotyczących szczegółowego obliczania należności celnych przywozowych na podstawie tych zasadniczych elementów.

(147) Dla niektórych produktów należy utrzymać system cen wejścia. W celu zapewnienia skuteczności tego systemu należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów mających na celu sprawdzanie zasadności zadeklarowanej ceny dostawy przy stosowaniu zryczałtowanej wartości importu oraz mających na celu ustanowienie warunków, zgodnie z którymi wymagane jest złożenie zabezpieczenia.

(148) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania wystąpieniu na rynku Unii niekorzystnych skutków, które mogłyby wynikać z przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien - przy spełnieniu określonych warunków - być obciążony dodatkowym cłem przywozowym.

(149) Na określonych warunkach należy otwierać przywozowe kontyngenty taryfowe, wynikające z międzynarodowych umów zawartych na podstawie TFUE lub wynikające z innych aktów prawa Unii, i administrować nimi. Przyjęta metoda administrowania powinna, w przypadku przywozowych kontyngentów taryfowych, w należyty sposób uwzględniać wymogi dotyczące dostaw w odniesieniu do obecnej i przyszłej unijnej produkcji, przetwarzania i rynku konsumentów pod względem konkurencyjności, pewności i ciągłości dostaw oraz potrzeby zabezpieczenia równowagi rynku.

(150) Aby wypełnić zobowiązania zawarte w porozumieniach zawartych w ramach urugwajskiej rundy wielostronnych negocjacji handlowych dotyczących przywozowych kontyngentów taryfowych na przywóz do Hiszpanii 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo oraz przywozowych kontyngentów taryfowych na przywóz do Portugalii 500 000 ton kukurydzy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania pewnych aktów dotyczących ustanawiania przepisów niezbędnych do realizacji przywozowych kontyngentów taryfowych oraz, w stosownych przypadkach, publicznego przechowywania ilości przywożonych przez agencje płatnicze danego państwa członkowskiego.

(151) W celu zapewnienia sprawiedliwego dostępu do dostępnych ilości i równego traktowania podmiotów gospodarczych w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do:

określenia warunków i wymogów w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach przywozowego kontyngentu taryfowego; ustanawiania zasad dotyczących przekazywania praw między podmiotami gospodarczymi i - w razie konieczności - ograniczania możliwości przekazywania w ramach administrowania przywozowym kontyngentem taryfowym; uzależnienia uczestnictwa w przywozowym kontyngencie taryfowym od wniesienia zabezpieczenia; wprowadzania - w razie konieczności - przepisów dotyczących wszelkich specyficznych właściwości, wymogów lub ograniczeń mających zastosowanie do kontyngentu taryfowego ustanowionych w danej umowie międzynarodowej lub innym odnośnym akcie.

(152) Produkty rolne mogą w określonych przypadkach w państwach trzecich korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych, jeżeli produkty te spełniają określone specyfikacje lub warunki cenowe. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania takiego systemu konieczna jest współpraca administracyjna organów przywożącego państwa trzeciego z organami Unii. W tym celu odnośnym produktom powinny towarzyszyć certyfikaty wydawane w Unii.

(153) W celu zapewnienia, aby wywożone produkty mogły pod pewnymi warunkami korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Unię zgodnie z TFUE, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących nakładania na właściwe organy państw członkowskich obowiązku wystawiania, na wniosek i po dokonaniu odpowiednich kontroli, dokumentu potwierdzającego, że produkty spełniają wspomniane warunki.

(154) W celu zapobiegania, aby nielegalne uprawy nie powodowały zakłóceń na rynku konopi uprawianych na włókno, należy określić w niniejszym rozporządzeniu możliwość kontroli przywozu konopi i nasion konopi w celu zapewnienia, aby takie produkty oferowały określone gwarancje dotyczące zawartości tetrahydrokanabinolu. Ponadto przywóz nasion konopi przeznaczonych do celów innych niż siew powinien nadal być objęty systemem kontroli przewidującym uprawnienie zainteresowanych importerów.

(155) W całej Unii stosowana jest polityka utrzymania jakości produktów sektora chmielu. W przypadku produktów importowanych należy włączyć do niniejszego rozporządzenia przepisy zapewniające przywóz jedynie tych produktów, które spełniają równoważne minimalne wymogi jakościowe. W celu zminimalizowania obciążeń administracyjnych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów określających przypadki, w jakich nie powinno się stosować obowiązków dotyczących świadectwa równoważności oraz etykietowania opakowań.

(156) Unia zawarła z państwami trzecimi szereg umów o preferencyjnym dostępie do rynku umożliwiających tym państwom eksport cukru trzcinowego do Unii na korzystnych warunkach. Należy utrzymać przez pewien okres odnośne przepisy dotyczące ewaluacji zapotrzebowania rafinerii na cukier do rafinacji oraz, pod pewnymi warunkami, zastrzeżenie pozwoleń na przywóz dla wyspecjalizowanych zakładów zużywających znaczące ilości importowanego surowego cukru trzcinowego uznawanych w Unii za rafinerie przemysłowe. W celu zapewnienia, aby rafinacja cukru importowanego dokonywana była zgodnie z tymi wymogami, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów dotyczących pojęć stosowanych w umowach przywozowych; warunków i wymogów

kwalifikowalności, które spełnić musi podmiot gospodarczy, aby móc złożyć wniosek o przyznanie pozwolenia na przywóz, w tym złożenia zabezpieczenia, oraz przepisów określających kary administracyjne, jakie mają być nakładane.

(157) System ceł umożliwi rezygnację z wszystkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Unii. W wyjątkowych okolicznościach jednak funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu celnego może okazać się niewystarczające. W takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku Unii bez ochrony przed możliwymi zakłóceniami, Unia powinna mieć możliwość niezwłocznego podejmowania wszelkich niezbędnych środków. Takie środki powinny być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii.

(158) Należy dopuścić możliwość zawieszania stosowania procedur uszlachetniania czynnego i biernego, w przypadku gdy występuje lub może wystąpić zakłócenie rynku unijnego w związku ze stosowaniem tych procedur.

(159) Refundacje wywozowe z tytułu wywozu do państw trzecich na podstawie różnic między cenami w Unii i na rynku światowym, podlegające ograniczeniom wynikającym z zobowiązań w ramach WTO, powinny zostać utrzymane jako środek, który może obejmować niektóre produkty, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie w przypadku gdy warunki na rynku wewnętrznym odpowiadają warunkom opisanym dla środków wyjątkowych. Wywozy objęte refundacją powinny podlegać ograniczeniom pod względem wartości i ilości oraz, bez uszczerbku dla stosowania środków wyjątkowych, dostępna refundacja powinna być równa zeru.

(160) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w momencie ustalania refundacji wywozowych przez monitorowanie płatności zgodnie z przepisami dotyczącymi Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Monitorowanie powinno być ułatwione ze względu na obowiązek wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowania refundacji, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, do którego odnosi się jedna stawka refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia powinna zostać wypłacona refundacja wywozowa mająca zastosowanie do faktycznego miejsca przeznaczenia, przy czym pułap stanowi kwota mająca zastosowanie do miejsca przeznaczenia określonego z wyprzedzeniem.

(161) Zgodność z ograniczeniami ilościowymi należy zapewnić poprzez wprowadzenie rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach dostępnych limitów w zależności od konkretnej sytuacji każdego produktu. Wyjątki od tej zasady można dopuścić tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatów, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstwa od wymogu ścisłego stosowania zasad zarządzania, w przypadku gdy nie jest prawdopodobne przekroczenie pułapów ilościowych ustanowionych dla wywozu objętego refundacjami wywozowymi.

(162) W przypadku wywozu żywego bydła refundacje wywozowe powinny być przyznawane i wypłacane jedynie pod warunkiem przestrzegania przepisów prawa unijnego dotyczących dobrostanu zwierząt, a w szczególności ochrony zwierząt podczas transportu.

(163) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do wymogu wniesienia zabezpieczenia gwarantującego wykonanie obowiązków podmiotu.

(164) W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych i organów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do określania progów, poniżej których można odstępować od wymogu przedstawiania pozwolenia na wywóz, określania miejsc przeznaczenia lub operacji, w odniesieniu do których można uzasadnić zwolnienie z obowiązku przedstawiania pozwolenia na wywóz, oraz dopuszczenia wydawania pozwoleń na wywóz *ex post* w uzasadnionych przypadkach.

(165) W celu uwzględnienia konkretnych sytuacji, które stanowią podstawę do całkowitej lub częściowej kwalifikowalności do refundacji wywozowych, oraz w celu pomocy podmiotom gospodarczym w wypełnieniu luki od momentu złożenia wniosku do końcowej płatności refundacji wywozowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do zasad dotyczących: zmiany terminu refundacji; zaliczek z tytułu refundacji wywozowych, obejmujących warunki wnoszenia i zwalniania zabezpieczenia; dodatkowych dowodów w przypadkach wątpliwości dotyczących faktycznego miejsca przeznaczenia produktów, oraz możliwości przywozu powrotnego na obszar celny Unii; miejsc przeznaczenia uważanych za wywóz z Unii oraz włączenia miejsc przeznaczenia na obszarze celnym Unii, które są kwalifikowalne do refundacji wywozowych.

(166) W celu zapewnienia równego dostępu do refundacji wywozowych eksporterom produktów wymienionych w załączniku I do Traktatów i produktów przetworzonych z produktów tam wymienionych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do stosowania niektórych przepisów w zakresie produktów rolnych do produktów wywożonych w postaci produktów przetworzonych.

(167) W celu zapewnienia wywozu produktów objętych refundacją wywozową z obszaru celnego Unii i zapobieżenia ich przywozowi powrotnemu, a także zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych przy przygotowywaniu i przedstawianiu dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku zróżnicowania refundacji, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do zasad dotyczących: terminu, przed upływem którego należy zakończyć wyprowadzanie z obszaru celnego Unii, w tym terminu czasowego powrotnego wprowadzenia; przetwarzania, jakiemu mogą w tym czasie być poddane produkty objęte refundacją wywozową; dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia dla potrzeb ich kwalifikowalności do zróżnicowania refundacji; progów refundacji i warunków, na jakich eksporterzy mogą być zwolnieni z przedstawiania powyższych dowodów; oraz warunków zatwierdzania dowodów, dostarczonych przez niezależne strony trzecie, dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku gdy stosuje się zróżnicowanie refundacji.

(168) W celu zachęcania eksporterów do przestrzegania warunków dobrostanu zwierząt oraz umożliwienia właściwym organom sprawdzania prawidłowości wydatków w zakresie refundacji wywozowych w przypadkach, kiedy są one uzależnione od przestrzegania wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt, należy przekazać Komisji uprawnienia do

przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do przestrzegania wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt poza obszarem celnym Unii, w tym wykorzystywania niezależnych stron trzecich.

(169) W celu uwzględnienia specyfiki różnych sektorów należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do szczególnych wymogów i warunków, które mają spełniać podmioty gospodarcze i produkty kwalifikowalne do refundacji wywozowej oraz ustalania współczynników do celów obliczania refundacji wywozowej z uwzględnieniem procesu dojrzewania niektórych napojów spirytusowych otrzymywanych ze zbóż.

(170) Minimalne ceny wywozowe bulw kwiatowych nie są już przydatne i należy je znieść.

(171) Na podstawie art. 42 TFUE postanowienia TFUE dotyczące konkurencji mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi jedynie w zakresie ustalonym przez prawodawstwo Unii w ramach art. 43 ust. 2 TFUE i zgodnie z przewidzianą w nich procedurą.

(172) Uwzględniając specyfikę sektora rolnictwa oraz fakt, że jego funkcjonowanie jest oparte na właściwym funkcjonowaniu całego łańcucha dostaw żywności, w tym na skutecznym stosowaniu zasad konkurencji we wszystkich powiązanych sektorach na wszystkich etapach łańcucha dostaw żywności, które może być wysoce skoncentrowane, należy zwrócić szczególną uwagę na stosowanie zasad konkurencji ustanowionych w art. 42 TFUE. W tym celu niezbędna jest ścisła współpraca między Komisją a organami ds. konkurencji państw członkowskich. Ponadto przyjmowane przez Komisję w stosownych przypadkach wytyczne stanowią odpowiednie narzędzie udzielania wskazówek przedsiębiorstwom i innym zainteresowanym stronom.

(173) Należy przewidzieć, że zasady konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 TFUE, oraz przepisy odnoszące się do nadużywania pozycji dominującej mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi, o ile ich stosowanie nie zagraża realizacji celów WPR.

(174) Szczególne podejście powinno być dopuszczalne w przypadku organizacji rolników, organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów, które zajmują się w szczególności wspólną produkcją lub wspólnym wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych lub korzystaniem ze wspólnych urządzeń, o ile takie wspólne działanie nie wyklucza konkurencji ani nie zagraża realizacji celów art. 39 TFUE.

(175) Bez uszczerbku dla uregulowania dostaw niektórych produktów, takich jak ser i szynka opatrzone chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, lub wino, do którego odnosi się szczególny zbiór przepisów, należy zastosować specjalne podejście w stosunku do pewnych działań organizacji międzybranżowych, pod warunkiem że nie prowadzą one do podziału rynków, nie zakłócają sprawnego funkcjonowania wspólnej organizacji rynków, nie zakłócają konkurencji ani jej nie znoszą, nie pociągają za sobą ustalania stałych cen lub kwot ani nie prowadzą do dyskryminacji.

(176) Przyznanie pomocy krajowej mogłoby zagrozić właściwemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. W związku z tym postanowienia TFUE dotyczące pomocy państwa powinny zasadniczo mieć zastosowanie w odniesieniu do produktów rolnych. Niezależnie od tego, w niektórych okolicznościach należy zezwolić na wyjątki. W przypadkach, w których takie

wyjątki istnieją, Komisja powinna jednak mieć możliwość sporządzenia wykazu istniejących, nowych lub proponowanych mechanizmów pomocy krajowej, przekazania stosownych uwag państwom członkowskim oraz zaproponowania przedsięwzięcia odpowiednich środków.

(177) Przepisy dotyczące premii za karczowanie oraz niektóre środki w ramach programów wsparcia sektora wina nie powinny same w sobie stanowić przeszkody w wypłacaniu płatności krajowych w tym samym zakresie.

(178) Ze względu na specyficzne uwarunkowania gospodarcze dotyczące produkcji mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa oraz wprowadzania ich do obrotu Finlandia i Szwecja powinny nadal wypłacać pomoc krajową w tym zakresie.

(179) W Finlandii uprawa buraków cukrowych jest prowadzona w szczególnych warunkach geograficznych i klimatycznych, których niekorzystny wpływ na sektor będzie dodatkowo nakładać się na ogólne skutki reformy sektora cukru. Należy zatem przyznać temu państwu członkowskiemu stałe zezwolenie na wypłacanie płatności krajowych plantatorom buraków cukrowych na jego terytorium.

(180) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość dokonywania płatności krajowych do celów współfinansowania środków dotyczących pszczelarstwa ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz chronienia pasiek będących w niekorzystnej sytuacji z uwagi na warunki strukturalne lub naturalne lub objętych programami rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem płatności krajowych przyznanych na produkcję lub handel.

(181) Państwa członkowskie uczestniczące w systemach służących poprawie dostępu dzieci do żywności powinny być w stanie przyznać - poza pomocą unijną - pomoc krajową na dostarczanie produktów i na pokrycie pewnych powiązanych z tym kosztów.

(182) Aby radzić sobie z rzeczywistymi sytuacjami kryzysowymi nawet po zakończeniu okresu przejściowego, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania płatności krajowych dla destylacji w sytuacjach kryzysowych w ramach ogólnego limitu budżetowego wynoszącego 15 % stosownej wartości odpowiedniego budżetu rocznego danego państwa członkowskiego przeznaczonego na krajowe programy wsparcia. Tego typu płatności krajowe należy zgłaszać Komisji; muszą one zostać zatwierdzone przed ich przyznaniem.

(183) Należy zezwolić państwom członkowskim na utrzymanie płatności krajowych obecnie określonych w ramach art. 120 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na rzecz orzechów, w celu złagodzenia skutków oddzielenia od wielkości produkcji wsparcia poprzedniego programu pomocy unijnej na rzecz orzechów. Ponieważ to rozporządzenie ma zostać uchylone, te płatności krajowe należy, dla zapewnienia jasności, określić w niniejszym rozporządzeniu.

(184) Należy przewidzieć specjalne środki interwencyjne w celu sprawnego i skutecznego reagowania na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku. Należy określić zakres tych środków.

(185) W celu sprawnego i skutecznego reagowania na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub zewnętrznym lub innymi wydarzeniami i okolicznościami, które w znaczący sposób zakłócają rynek lub grożą znaczącym jego zakłóceniem, jeżeli taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do środków koniecznych do

zaradzenia sytuacji na rynku - bez naruszenia jakichkolwiek zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych oraz pod warunkiem, że jakiegokolwiek inne środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające - obejmujących możliwość rozszerzania lub zmiany zakresu, okresu stosowania lub innych aspektów pozostałych środków określonych w niniejszym rozporządzeniu, udzielania refundacji wywozowych, lub też całkowitego lub częściowego zawieszenia należności celnych przywózowych, w tym w odniesieniu do określonych ilości lub okresów, zależnie od potrzeby.

(186) Ograniczenia swobodnego obrotu wynikające z zastosowania środków mających na celu walkę z rozprzestrzenianiem się chorób zwierząt mogą powodować trudności na rynku w jednym lub kilku państwach członkowskich. Z doświadczeń wynika, że poważne zakłócenia na rynku, takie jak znaczny spadek konsumpcji lub cen, można przypisać utracie zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin. W świetle doświadczeń środki, które dotyczą utraty zaufania konsumentów, należy rozszerzyć na produkty roślinne.

(187) Nadzwyczajne środki wspierania rynku dla wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, baraniny i koziny, jaj oraz mięsa drobiowego powinny być bezpośrednio związane ze środkami zdrowotnymi i weterynaryjnymi przyjmowanymi w celu walki z rozprzestrzenianiem się chorób. Środki te należy przyjmować na wniosek państw członkowskich w celu zapobieżenia poważnym zakłóceniom na rynkach.

(188) Aby stworzyć możliwość skutecznego reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do rozszerzania określonych w niniejszym rozporządzeniu wykazów produktów, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte nadzwyczajne środki wsparcia.

(189) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania środków niezbędnych do rozwiązania konkretnych problemów w sytuacjach nadzwyczajnych.

(190) Sprawne i skuteczne reagowanie na zagrożenie zakłóceniami na rynku, w tym na zakłócenia rynku, może mieć szczególne znaczenie dla sektora mleczarskiego. Podobnie mogą pojawić się w odniesieniu do tego sektora szczególne problemy w sytuacji nadzwyczajnej. Należy zatem podkreślić, że środki przyjęte przez Komisję mogą odnosić się do takich zagrożeń i szczególnych problemów, a w szczególności do sektora mleczarskiego.

(191) W okresach poważnej nierównowagi na rynku właściwe mogą się okazać określone rodzaje działań zbiorowych - traktowanych jako środki wyjątkowe mające na celu stabilizację odnośnych sektorów - podejmowanych przez prywatnych producentów, pod ścisłymi warunkami, z określeniem granic i zabezpieczeń. W przypadku gdy takie działania mogłyby wchodzić w zakres stosowania art. 101 ust. 1 TFUE, należy umożliwić Komisji wprowadzenie tymczasowego odstępstwa. Działania takie powinny jednak jedynie uzupełniać działania Unii w ramach interwencji publicznej i prywatnego przechowywania lub w ramach środków wyjątkowych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i nie powinny negatywnie wpływać na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(192) Powinna istnieć możliwość zobowiązania podmiotów gospodarczych, państw członkowskich lub państw trzecich do składania informacji do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania oraz analiz rynku produktów rolnych i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku oraz prawidłowego funkcjonowania

środków WPR, kontroli różnego szczebla, monitorowania, ewaluacji i audytu środków WPR oraz przestrzegania wymogów określonych w umowach międzynarodowych obejmujących wymogi w zakresie przekazywania informacji w ramach tych umów. Aby zapewnić jednolite, sprawne i uproszczone podejście, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania wszelkich niezbędnych środków w zakresie przekazywania informacji. Komisja powinna uwzględniać przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergii między potencjalnymi źródłami danych.

(193)²⁶ Aby zapewnić integralność systemów informacyjnych oraz autentyczność i czytelność dokumentów i powiązanych z nimi przekazywanych danych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do charakteru i rodzaju informacji, które mają być przekazywane; kategorii danych, które mają być przetwarzane, i maksymalnych okresów przechowywania; celów przetwarzania, w szczególności w przypadku publikacji takich danych i ich przekazywania do państw trzecich; praw dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych; oraz warunków publikacji informacji.

(194) Zastosowanie mają przepisy Unii dotyczące ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych, w szczególności dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁷ i rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸.

(195) Skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 14 grudnia 2011 r.²⁹

(196)³⁰ Należy przekazać środki finansowe z rezerwy przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym zgodnie z warunkami i procedurą, o których mowa w art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i pkt 22 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami³¹, i należy określić precyzyjnie, że niniejsze rozporządzenie stanowi mający zastosowanie akt podstawowy.

(197) W celu zapewnienia sprawnego przejścia od ustaleń określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 do przepisów niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania niektórych aktów w odniesieniu do ustanowienia niezbędnych środków, w szczególności środków niezbędnych do ochrony praw nabytych i uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw.

(198) Stosowanie trybu pilnego przy przyjmowaniu aktów delegowanych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być dopuszczalne wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, w celu skutecznego i efektywnego reagowania na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku lub w przypadkach, gdy takie zakłócenia już występują. Wybór trybu pilnego powinien być uzasadniony i należy określić, w jakich przypadkach ma on być stosowany.

(199) Należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³².

(200) Do przyjmowania aktów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia należy stosować procedurę sprawdzającą, zważywszy, że akty te odnoszą się do WPR w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Jednakże przy przyjmowaniu aktów wykonawczych do niniejszego rozporządzenia, które odnoszą się do kwestii z zakresu konkurencji, należy stosować procedurę doradczą, gdyż procedura ta jest stosowana na ogół przy przyjmowaniu aktów wykonawczych w dziedzinie prawa konkurencji.

(201) Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie dotyczące przyjęcia, zmiany lub uchylecia unijnych środków ochronnych, zawieszenia stosowania procedury uszlachetniania czynnego lub procedury uszlachetniania biernego, jeśli jest to konieczne w celu natychmiastowego zareagowania na sytuację rynkową, oraz rozwiązania konkretnych problemów, którymi należy zająć się niezwłocznie, w przypadku gdy w należycie uzasadnionych przypadkach wymaga tego uzasadniona pilna potrzeba.

(202) W odniesieniu do niektórych środków w ramach niniejszego rozporządzenia wymagających niezwłocznego podjęcia działań lub polegających jedynie na stosowaniu przepisów ogólnych w konkretnych sytuacjach bez jakiegokolwiek marginesu swobody, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych bez stosowania przepisów rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(203) Komisja powinna ponadto zostać uprawniona do wykonywania niektórych zadań administracyjnych lub z zakresu zarządzania, które nie wymagają przyjęcia aktów delegowanych lub wykonawczych.

(204) Niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać pewne szczegółowe przepisy dotyczące Chorwacji zgodnie z Aktem o przystąpieniu Chorwacji³³.

(205) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 w odpowiednim czasie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia wygaśnie kilka środków sektorowych. Po uchyleniu rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 odnośne przepisy należy stosować do zakończenia odnośnych programów.

(206) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 922/72³⁴ ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do jedwabników na rok hodowlany 1972/1973 jest obecnie nieaktualne; rozporządzenie (EWG) nr 234/79 w sprawie procedury dostosowania nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej zostaje zastąpione niniejszym rozporządzeniem; rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/96³⁵ w sprawie pomocy na rzecz producentów chmielu z tytułu zbiorów w 1995 r. stanowi środek przejściowy, który z uwagi na swój charakter jest już nieaktualny. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1037/2001³⁶ zezwalające na oferowanie i dostarczanie niektórych przywożonych win zostało zastąpione przepisami Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie handlu winem przyjętej decyzją Rady 2006/232/WE³⁷ i z tego względu jest już nieaktualne. Dla jasności i pewności prawa rozporządzenia te należy zatem uchylić.

(207) Niektóre przepisy obowiązujące w sektorach mleka i przetworów mlecznych, w szczególności przepisy dotyczące stosunków umownych i negocjacji, regulowania podaży sera z chronioną nazwą pochodzenia i chronionym oznaczeniem geograficznym, oświadczeń pierwszych skupujących, organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i organizacji międzybranżowych niedawno weszły w życie i nadal mają uzasadnienie w obecnej sytuacji gospodarczej na rynku mleczarskim i przy aktualnej strukturze łańcucha

dostaw. Należy je zatem stosować w tym sektorze przez wystarczająco długi okres (zarówno przed zniesieniem kwot mlecznych, jak i po ich zniesieniu), aby mogły być w pełni skuteczne. Jednakże przepisy te powinny mieć charakter tymczasowy i powinny podlegać przeglądowi. Komisja powinna przyjąć sprawozdania dotyczące rozwoju rynku mleka, obejmujące w szczególności ewentualne zachęty dla rolników do zawierania umów o wspólnej produkcji, przy czym pierwsze z nich ma być przedstawione do dnia 30 czerwca 2014 r., a drugie do dnia 31 grudnia 2018 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynków produktów rolnych, rozumianych jako wszystkie produkty wymienione w załączniku I do Traktatów, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury określonych w unijnych aktach ustawodawczych dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Produkty rolne określone w ust. 1, dzieli się na następujące sektory wymienione w odpowiednich częściach załącznika I:

- a) zboża, część I;
- b) ryż, część II;
- c) cukier, część III;
- d) susz paszowy, część IV;
- e) nasiona, część V;
- f) chmiel, część VI;
- g) oliwa z oliwek i oliwki stołowe, część VII;
- h) len i konopie, część VIII;
- i) owoce i warzywa, część IX;
- j) produkty z przetworzonych owoców i warzyw, część X;
- k) banany, część XI;
- l) wina, część XII;
- m) drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne, część XIII;
- n) tytoń, część XIV;
- o) wołowina i cielęcina, część XV;
- p) mleko i przetwory mleczne, część XVI;
- q) wieprzowina, część XVII;
- r) baranina i kozina, część XVIII;
- s) jaja, część XIX;
- t) mięso drobiowe, część XX;
- u) alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, część XXI;
- v) produkty pszczele, część XXII;

- w) jedwabniki, część XXIII;
- x) pozostałe produkty, część XXIV.

Artykuł 2 ³⁸

Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej (WPR)

Do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu zastosowanie ma rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 oraz przepisy przyjęte na jego podstawie.

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje dotyczące niektórych sektorów określone w załączniku II.
2. ³⁹ (uchylony).
3. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁴⁰ oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁴¹, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej.
4. W celu uwzględnienia specyfiki sektora ryżu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zmieniających definicje dotyczące sektora ryżu określone w załączniku II część I w zakresie niezbędnym do aktualizacji tych definicji w świetle rozwoju rynku.
5. Do celów niniejszego rozporządzenia:
 - a) "regiony słabiej rozwinięte" oznaczają regiony określone zgodnie z definicją w art. 90 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁴².
 - b) "niekorzystne zjawiska klimatyczne porównywalne do klęski żywiołowej" oznaczają warunki pogodowe takie jak mróz, grad, lód, deszcz lub susza, które niszczą ponad 30 % średniej rocznej produkcji danego rolnika wyliczonej na podstawie produkcji z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat wyliczonej na podstawie pięciu ubiegłych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej.

Artykuł 4

Dostosowania nomenklatury wspólnej taryfy celnej stosowanej w przypadku produktów rolnych

W przypadkach, w których konieczne jest uwzględnienie zmian do Nomenklatury scalonej Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych, dostosowujących opisy produktów i odesłania w niniejszym rozporządzeniu do pozycji lub podpozycji Nomenklatury scalonej.

Artykuł 5 ⁴³

Przeliczniki dla ryżu

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustalające przeliczniki dla ryżu na różnych etapach przetwarzania.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 6 ⁴⁴

Lata gospodarcze

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

- a) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku w przypadku sektorów: owoców i warzyw, produktów z przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów;
- b) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku w przypadku sektora suszu paszowego oraz sektora jedwabników;
- c) od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora zbóż;
 - (ii) sektora nasion;
 - (iii) sektora lnu i konopi;
 - (iv) sektora mleka i przetworów mlecznych;
- d) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;
- e) od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia następnego roku w przypadku sektora ryżu i w odniesieniu do oliwek stołowych;
- f) od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku w przypadku sektora cukru i w odniesieniu do oliwy z oliwek.

Artykuł 7

Progi referencyjne

1. Ustala się następujące progi referencyjne:

- a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę - dotyczy etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;
- b) ⁴⁵ w odniesieniu do ryżu niełuskanego: 150 EUR za tonę w przypadku ryżu standardowej jakości określonej w załączniku III część A - dotyczy etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;
- c) ⁴⁶ w odniesieniu do cukru standardowej jakości określonej w załączniku III część B - dotyczy cukru luzem, EXW:
 - (i) w odniesieniu do cukru białego: 404,4 EUR za tonę;
 - (ii) w odniesieniu do cukru surowego: 335,2 EUR za tonę;
- d) w odniesieniu do sektora wołowiny i cielęciny: 2.224 EUR za tonę tusz bydła płci męskiej o klasie uformowania/ okrywy tłuszczowej R3 według unijnej skali klasyfikacji tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, o której mowa w załączniku IV część A;
- e) w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych:
 - (i) w odniesieniu do masła: 246,39 EUR za 100 kg;
 - (ii) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: 169,80 EUR za 100 kg;
- f) w odniesieniu do wieprzowiny 1.509,39 EUR za tonę tusz wieprzowych standardowej jakości określonych pod względem masy i zawartości chudego mięsa na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz wieprzowych, o której mowa w załączniku IV część B:

- (i) tusze ważące od 60 kg do mniej niż 120 kg: klasa E;
- (ii) tusze ważące od 120 kg do 180 kg: klasa R;
- g) w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek:
 - (i) 1.779 EUR za tonę oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia;
 - (ii) 1.710 EUR za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;
 - (iii) 1.524 EUR za tonę oliwy z oliwek typu lampante o kwasowości wynoszącej dwa stopnie, która to kwota podlega obniżeniu o 36,70 EUR za tonę za każdy dodatkowy stopień kwasowości.

2. Komisja poddaje progi referencyjne przewidziane w ust. 1 przeglądowi na podstawie obiektywnych kryteriów, w szczególności w świetle zmian w produkcji, zmian kosztów produkcji (zwłaszcza środków produkcji) i zmian sytuacji na rynku. W razie konieczności progi referencyjne aktualizuje się zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą w świetle zmian w produkcji i sytuacji na rynku.

CZEŚĆ II

RYNEK WEWNĘTRZNY

TYTUŁ I

INTERWENCJA RYNKOWA

ROZDZIAŁ I

Interwencja publiczna i dopłaty do prywatnego przechowywania

Sekcja 1

Przepisy ogólne dotyczące interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania

Artykuł 8

Zakres stosowania

W niniejszym rozdziale ustanawia się przepisy dotyczące interwencji rynkowej w zakresie:

- a) interwencji publicznej, w przypadku której właściwe organy państw członkowskich skupują i przechowują produkty aż do momentu ich zbywania; oraz
- b) przyznawania dopłat do przechowywania produktów przez podmioty prywatne.

Artykuł 9

Pochodzenie kwalifikujących się produktów

Do zakupu w ramach interwencji publicznej lub do przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania kwalifikują się produkty pochodzące z Unii. Dodatkowo, jeżeli produkty są wytwarzane z upraw, uprawy te muszą być zebrane w Unii, a jeżeli są wytwarzane z mleka, mleko to musi być wyprodukowane w Unii.

Artykuł 10 ⁴⁷

Unijna skala klasyfikacji tusz

Unijna skala klasyfikacji tusz ma zastosowanie, odpowiednio, zgodnie z załącznikiem IV części A i B w sektorze wołowiny i cielęciny w odniesieniu do tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz w sektorze wieprzowiny w odniesieniu do świń niebędących świniami hodowlanymi.

W sektorze baraniny i koziny, państwa członkowskie mogą stosować unijną skalę klasyfikacji tusz baranich zgodnie z przepisami określonymi w załączniku IV część C.

Sekcja 2 Interwencja publiczna

Artykuł 11

Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej

Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji oraz wszelkimi dodatkowymi wymogami i warunkami, które mogą zostać określone przez Komisję, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 19 i aktów wykonawczych zgodnie z art. 20:

- a) pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy;
- b) ryżu niełuskanego;
- c) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;
- d) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie wynoszącej 82 % i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;
- e) odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości wytworzonego z mleka krowiego metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej.

Artykuł 12 ⁴⁸

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna w odniesieniu do:

- a) pszenicy zwyczajnej - od dnia 1 października do dnia 31 maja;
- b) pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy - przez cały rok;
- c) ryżu niełuskanego - przez cały rok;
- d) wołowiny i cielęciny - przez cały rok;
- e) masła i odtłuszczonego mleka w proszku - od dnia 1 lutego do dnia 30 września.

Artykuł 13

Otwieranie i zamykanie interwencji publicznej

1. ⁴⁹ W okresach, o których mowa w art. 12, interwencja publiczna:

- a) jest otwarta dla pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku;

b) może zostać otwarta przez Komisję - w drodze aktów wykonawczych - dla pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego (w tym szczególnych odmian lub rodzajów ryżu niełuskanego), jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2;

c) może zostać otwarta przez Komisję dla wołowiny i cielęciny - w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 - jeżeli w reprezentatywnym okresie, ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c), średnia cena rynkowa w danym państwie członkowskim lub w danym regionie państwa członkowskiego, notowana na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz bydła, o której mowa w załączniku IV część A, jest niższa niż 85 % prognozy referencyjnego określonego w art. 7 ust. 1 lit. d).

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zamykające interwencję publiczną w sektorze wołowiny i cielęciny, jeżeli w reprezentatywnym okresie ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c) nie są już spełnione warunki określone w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

Artykuł 14

Zakup po ustalonej cenie lub w ramach przetargu

W przypadku otwarcia interwencji publicznej na podstawie art. 13 ust. 1 środki dotyczące ustalania cen zakupu produktów, o których mowa w art. 11, oraz, w stosownych przypadkach, środki dotyczące ograniczeń ilościowych, gdy zakup dokonywany jest po ustalonej cenie, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

Artykuł 15

Cena interwencyjna

1. Cena interwencyjna oznacza:

a) cenę zakupu produktów w ramach interwencji publicznej, w przypadku gdy zakup dokonywany jest po ustalonych cenach, lub

b) maksymalną cenę, za jaką produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej mogą zostać zakupione w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej.

2. Środki dotyczące ustalania poziomu cen interwencyjnych, w tym kwoty podwyżek i obniżek, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

Artykuł 16

Zasady ogólne dotyczące zbywania publicznych zapasów interwencyjnych

1. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w taki sposób, aby:

a) zapobiec jakimkolwiek zakłóceniom na rynku,

b) zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców, oraz

c) zapewnić zgodność z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

2. ⁵⁰ Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej może odbyć się przez udostępnienie ich w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii określonego w odpowiednim unijnym akcie prawnym. W takich przypadkach wartość księgowa takich produktów odpowiada poziomowi odpowiednich ustalonych cen interwencyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2a. ⁵¹ Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje, aby umożliwić monitorowanie zgodności z zasadami określonymi w ust. 1.

3. ⁵² Co roku Komisja podaje do wiadomości publicznej szczegóły dotyczące warunków, zgodnie z którymi produkty zakupione w ramach interwencji publicznej zostały zakupione lub sprzedane w ciągu poprzedniego roku. Szczegóły te obejmują odnośne wielkości oraz ceny kupna i sprzedaży.

Sekcja 3

Dopłaty do prywatnego przechowywania

Artykuł 17 ⁵³

Kwalifikujące się produkty

Dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do następujących produktów zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji oraz wszelkimi dalszymi wymogami i warunkami, które mają zostać przyjęte przez Komisję w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 18 ust. 1 lub art. 19 oraz aktów wykonawczych na podstawie art. 18 ust. 2 lub art. 20:

- a) cukru białego;
- b) ⁵⁴ oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- c) włókna lnianego;
- d) świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej;
- e) masła wyprodukowanego ze śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego;
- f) sera;
- g) odtłuszczonego mleka w proszku wyprodukowanego z mleka krowiego;
- h) wieprzowiny;
- i) mięsa baraniego i koziego.

Akapit pierwszy lit. f) ogranicza się do serów objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 przechowywanych dłużej niż przez okres dojrzewania określony w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 7 tego rozporządzenia, lub okres dojrzewania, który przyczynia się do zwiększenia wartości sera.

Artykuł 18

Warunki przyznawania pomocy

1. W celu zapewnienia przejrzystości rynku Komisja, w razie konieczności, jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich może ona podejmować decyzje o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania

produktów wymienionych w art. 17, uwzględniając:

- a) ⁵⁵ średnie ceny rynkowe notowane w Unii, progi referencyjne i koszty produkcji danych produktów; lub
- b) potrzebę zareagowania we właściwym czasie na szczególnie trudną sytuację na rynku lub na zmiany sytuacji gospodarczej, które mają znaczący negatywny wpływ na marże w sektorze.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

- a) przyznające dopłaty do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17, uwzględniając warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) ograniczające przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

3. Środki dotyczące ustalania wysokości dopłat do prywatnego przechowywania, przewidzianego w art. 17, przyjmowane są przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

Sekcja 4

Przepisy wspólne w zakresie interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania

Artykuł 19

Przekazane uprawnienia

1. W celu zapewnienia, aby produkty zakupione w ramach interwencji publicznej lub podlegające dopłatom do prywatnego przechowywania nadawały się do długoterminowego przechowywania oraz miały solidną i właściwą jakość handlową, a także aby uwzględnić specyfikę różnych sektorów w celu zapewnienia racjonalnego pod względem kosztów funkcjonowania interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających wymogi i warunki, które mają spełniać te produkty w uzupełnieniu do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Te warunki i wymogi mają na celu zapewnienie w odniesieniu do zakupionych i przechowywanych produktów:

- a) ich jakości w odniesieniu do parametrów jakości, grup jakościowych, klas jakości, kategorii, charakterystyk produktu i wieku;
- b) ich kwalifikowalności w odniesieniu do ilości, opakowań, w tym etykietowania, konserwowania, wcześniejszych umów dotyczących przechowywania, zatwierdzenia przedsiębiorstw i stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna oraz dopłaty do prywatnego przechowywania.

2. W celu uwzględnienia specyfiki sektora zbóż i ryżu niełuskanego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających kryteria jakościowe w odniesieniu do zakupu i sprzedaży pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego.

3. W celu zapewnienia odpowiedniej możliwości przechowywania oraz racjonalnego pod względem kosztów funkcjonowania systemu interwencji publicznej, dystrybucji i dostępu dla podmiotów gospodarczych oraz w celu utrzymania jakości produktów zakupionych w ramach

interwencji publicznej z myślą o ich zbywaniu po zakończeniu okresu przechowywania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

- a) wymogi, które mają spełniać miejsca przechowywania wszystkich produktów zakupionych w ramach systemu interwencji publicznej;
- b) przepisy dotyczące przechowywania produktów zarówno na terytorium państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za produkty oraz ich traktowanie, jak i poza tym terytorium, jeżeli chodzi o należności celne i wszelkie inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach WPR.

4. W celu zapewnienia wywierania przez dopłaty do prywatnego przechowywania pożądanego wpływu na rynek, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

- a) przepisy i warunki stosowane w przypadkach, gdy ilość przechowywana jest mniejsza od ilości przewidzianej w umowie,
- b) warunki przyznawania zaliczek dotyczących takich dopłat;
- c) warunki, na jakich można podjąć decyzję o ponownym wprowadzeniu do obrotu lub o zbywaniu produktów objętych umowami prywatnego przechowywania.

5. W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemów interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych:

- a) przewidujących stosowanie procedur przetargowych gwarantujących równy dostęp do towarów i równe traktowanie podmiotów gospodarczych;
- b) określających dodatkowe warunki, jakie muszą spełnić podmioty gospodarcze, aby ułatwić sprawne zarządzanie systemem i kontrolę nad nim ze strony państw członkowskich i podmiotów gospodarczych;
- c) określających wymogi dotyczące podmiotów gospodarczych w zakresie wnoszenia zabezpieczenia gwarantującego wykonanie ich obowiązków.

6. W celu uwzględnienia postępu technicznego i potrzeb sektorów, o których mowa w art. 10, jak również konieczności ustandaryzowania prezentacji różnych produktów do celów poprawy przejrzystości rynkowej, rejestracji cen i stosowania środków interwencji rynkowej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych:

- a) dostosowujących i aktualizujących przepisy załącznika IV dotyczące unijnej skali klasyfikacji, identyfikacji i prezentacji tusz;
- b) ustanawiających przepisy uzupełniające dotyczące: klasyfikacji, w tym prowadzonej przez wykwalifikowanych rzeczoznawców, podziału na klasy, w tym przy użyciu automatycznych technik podziału na klasy, identyfikacji, ważenia i znakowania tusz oraz obliczania średnich cen unijnych i współczynników ważenia stosowanych przy obliczaniu tych cen;
- c) ustanawiających, w sektorze wołowiny i cielęciny, odstępstwa od przepisów i odstępstwa szczególne, które państwa członkowskie mogą przyznać ubojniom, w których dokonuje się uboju niewielkiej liczby sztuk bydła, oraz dodatkowe przepisy dotyczące danych produktów, w tym klas uformowania i okrywy tłuszczowej, oraz, w sektorze baraniny, dalsze przepisy dotyczące masy, koloru mięsa i okrywy tłuszczowej oraz

kryteria klasyfikacji jagniąt lekkich;

d) upoważniających państwa członkowskie do niestosowania skali klasyfikacji w przypadku klasyfikacji tusz wieprzowych oraz do stosowania dodatkowych kryteriów oceny oprócz kryterium masy i szacowanej zawartości chudego mięsa lub określających odstępstwa od tej skali.

Artykuł 20

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozdziału. Środki te mogą w szczególności dotyczyć:

- a) kosztów ponoszonych przez podmiot gospodarczy w przypadku, gdy produkty dostarczone w ramach interwencji publicznej nie spełniają minimalnych wymogów jakości;
- b) ustalenia minimalnych możliwości przechowywania w miejscach przechowywania interwencyjnego;
- c) reprezentatywnych okresów, rynków i cen rynkowych niezbędnych do stosowania niniejszego rozdziału;
- d) dostaw produktów, które mają być objęte zakupem w ramach interwencji publicznej, kosztów transportu, które mają być ponoszone przez oferenta, przejmowania produktów przez agencje płatnicze oraz płatności;
- e) różnych czynności związanych z procesem odkostniania w sektorze wołowiny i cielęciny;
- f) praktycznych ustaleń dotyczących pakowania produktów, wprowadzania ich do obrotu i etykietowania;
- g) procedur zatwierdzania przedsiębiorstw produkujących masło i odtłuszczone mleko w proszku do celów niniejszego rozdziału;
- h) wszelkich zezwoleń na przechowywanie poza terytorium państwa członkowskiego, w którym produkty zostały zakupione i były przechowywane;
- i) sprzedaży lub zbywania produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, w szczególności w odniesieniu do cen sprzedaży, warunków wycofania z przechowywania, dalszego wykorzystania lub przeznaczenia produktów wycofanych z przechowywania, obejmujących procedury dotyczące produktów udostępnianych do wykorzystania w ramach programu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, w tym przekazywania produktów między państwami członkowskimi;
- j) w odniesieniu do produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, przepisów odnoszących się do możliwości sprzedaży przez państwa członkowskie, na własną odpowiedzialność, małych ilości pozostających w miejscach przechowywania lub ilości, które nie nadają się do ponownego zapakowania, lub których stan uległ pogorszeniu;
- k) w odniesieniu do prywatnego przechowywania, zawierania i treści umów między właściwym organem państwa członkowskiego a wnioskodawcami;
- l) wprowadzania produktów do prywatnego przechowywania, ich prywatnego przechowywania oraz wycofania z przechowywania;
- m) długości okresu prywatnego przechowywania oraz przepisów, na podstawie których

okres ten, określony w umowie, może zostać skrócony lub wydłużony;

n) procedur, których należy przestrzegać przy zakupie po ustalonych cenach, w tym procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości, lub dotyczących przyznawania uprzednio ustalonych dopłat do prywatnego przechowywania;

o) stosowania procedur przetargowych zarówno do interwencji publicznej, jak i do prywatnego przechowywania, w szczególności w odniesieniu do:

(i) składania ofert lub ofert przetargowych i minimalnych ilości, w odniesieniu do których składa się wniosek lub ofertę;

(ii) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości; oraz

(iii) wyboru ofert przy zapewnieniu pierwszeństwa tym, które są najkorzystniejsze dla Unii, a jednocześnie określających, że udzielenie zamówienia nie musi nastąpić;

p) stosowania unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich;

q) ⁵⁶ innej niż ustanowiona w załączniku IV część A pkt IV prezentacji tusz i półtusze do celów ustalania cen rynkowych;

r) współczynników korygujących, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w przypadku innej prezentacji tusz wołowych i baranich, w przypadku gdy prezentacja wzorcowa nie jest stosowana;

s) praktycznych ustaleń odnoszących się do znakowania sklasyfikowanych tusz oraz do obliczania przez Komisję średniej ważonej ceny unijnej tusz wołowych, wieprzowych i baranich;

t) ⁵⁷ upoważnienia państw członkowskich do określenia w odniesieniu do świń ubitych na ich terytorium innej prezentacji tusz wieprzowych niż określona w załączniku IV część B pkt III, jeżeli spełniony zostanie jeden z poniższych warunków:

(i) ⁵⁸ zwykła praktyka handlowa stosowana na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji określonej w załączniku IV część B pkt III akapit pierwszy;

(ii) wymagają tego względy techniczne;

(iii) tusze są oskórowane w jednolity sposób;

u) ⁵⁹ przepisów dotyczących kontroli w terenie dokonywanej przez komitet unijny złożony z ekspertów z Komisji i ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie, w zakresie stosowania klasyfikacji tusz w państwach członkowskich, w celu zapewnienia dokładności i wiarygodności klasyfikacji tusz. Przepisy te przewidują, że Unia ponosi koszty działalności związanej z prowadzeniem takiej kontroli.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 21 ⁶⁰

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu upoważnienia państw członkowskich, aby w odniesieniu do jagniąt o masie tuszy poniżej 13 kg, w drodze odstępstwa od załącznika IV część C pkt III, stosowały następujące kryteria klasyfikacji:

a) masa tuszy;

b) kolor mięsa;

c) okrywa tłuszczowa.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

ROZDZIAŁ II

Programy pomocy

Sekcja 1 ⁶¹

Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych w placówkach oświatowych.

Artykuł 22

Grupa docelowa

Programem pomocy, który ma poprawić dystrybucję produktów rolnych i polepszyć nawyki żywieniowe dzieci, objęte są dzieci, które regularnie uczęszczają do żłobków, przedszkoli lub szkół podstawowych lub średnich zarządzanych lub zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich.

Artykuł 23

Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole, towarzyszących środków edukacyjnych i powiązanych kosztów

1. Przyznaje się pomoc unijną w odniesieniu do dzieci w placówkach oświatowych, o których mowa w art. 22:

- a) na dostarczanie i dystrybucję kwalifikujących się produktów, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu;
- b) na towarzyszące środki edukacyjne; oraz
- c) na pokrycie niektórych powiązanych kosztów sprzętu, reklamy, monitorowania i oceny oraz, w zakresie, w jakim koszty te nie są objęte zakresem lit. a) niniejszego akapitu - logistyki i dystrybucji.

Rada *ustanawia*, zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE, limity udziału pomocy unijnej obejmującej środki i koszty, o których mowa w lit. b) i c) akapit pierwszy niniejszego ustępu.

2. Do celów niniejszej sekcji:

- a) "owoce i warzywa w szkole" oznaczają produkty, o których mowa w ust. 3 lit. a) oraz w ust. 4 lit. a);
- b) "mleko w szkole" oznacza produkty, o których mowa w ust. 3 lit. b) oraz w ust. 4 lit. b), a także produkty, o których mowa w załączniku V.

3. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu pomocy ustanowionego zgodnie z ust. 1 (zwanego dalej "programem dla szkół") i wnioskuje o odpowiednią pomoc unijną, traktują na zasadzie priorytetu - przy uwzględnieniu uwarunkowań krajowych - dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

- a) owoce i warzywa oraz świeże produkty sektora bananów;
- b) mleko spożywcze i jego odmiany bezlaktozowe.

4. Niezależnie od ust. 3, w celu propagowania spożywania konkretnych produktów lub w

odpowiedzi na szczególne potrzeby żywieniowe dzieci na ich terytorium, państwa członkowskie mogą przewidzieć dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

- a) przetworzonych produktów z owoców i warzyw - jako uzupełnienie produktów, o których mowa w ust. 3 lit. a);
- b) serów, twarogu, jogurtu i innych produktów z mleka fermentowanego lub ukwaszonego bez dodatku środków aromatyzujących, owoców, orzechów lub kakao - jako uzupełnienie produktów, o których mowa w ust. 3 lit. b).

5. W przypadkach gdy państwa członkowskie uznają, że jest to niezbędne do osiągnięcia celów programu dla szkół oraz celów określonych w strategiach, o których mowa w ust. 8, mogą uzupełnić dystrybucję produktów, o których mowa w ust. 3 i 4, o produkty wymienione w załączniku V.

W takich przypadkach pomoc unijna wypłacana jest jedynie w odniesieniu do składnika mlecznego dystrybuowanego produktu. Ten składnik mleczny musi stanowić co najmniej 90 % wagi produktów kategorii I w załączniku V oraz 75 % wagi produktów kategorii II w załączniku V.

Poziom pomocy unijnej przeznaczonej na składnik mleczny ustalany jest przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

6. Produkty dystrybuowane w ramach programu dla szkół nie mogą zawierać któregokolwiek z poniższych dodatków:

- a) dodatku cukru;
- b) dodatku soli;
- c) dodatku tłuszczu;
- d) dodatku substancji słodzących;
- e) dodatku sztucznych wzmacniaczy smaku o oznaczeniach od E 620 do E 650 określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008⁶².

Niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego ustępu każde państwo członkowskie może zadecydować - po otrzymaniu odpowiedniego zezwolenia od swoich krajowych organów odpowiedzialnych za zdrowie i żywienie zgodnie z jego procedurami krajowymi - że kwalifikujące się produkty, o których mowa w ust. 4 i 5, mogą zawierać w ograniczonej ilości dodatek cukru, dodatek soli lub dodatek tłuszczu.

7. Oprócz produktów, o których mowa w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą przewidzieć objęcie towarzyszącymi środkami edukacyjnymi innych produktów rolnych, w szczególności produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. g) i v).

8. Warunkiem uczestnictwa państwa członkowskiego w programie dla szkół jest opracowanie przez to państwo członkowskie, przed przystąpieniem do programu dla szkół, a następnie co sześć lat, strategii dotyczącej realizacji programu, na poziomie krajowym lub regionalnym. Strategia może być zmieniana przez organ odpowiedzialny za jej sporządzenie na poziomie krajowym lub regionalnym, w szczególności w świetle jej monitorowania i oceny oraz osiągniętych wyników. Strategia określa co najmniej potrzeby, które mają zostać zaspokojone, klasyfikację potrzeb pod względem priorytetów, grupę docelową, oczekiwane wyniki oraz - jeśli są dostępne - ujęte ilościowo cele, jakie należy osiągnąć w porównaniu z sytuacją wyjściową, a także określa najbardziej odpowiednie instrumenty i działania służące osiągnięciu tych celów.

Strategia może zawierać szczegółowe elementy dotyczące realizacji programu dla szkół, w tym elementy mające uprościć zarządzanie tym programem.

9. Państwa członkowskie określają w swoich strategiach wykaz wszystkich produktów, które mają być dostarczane w ramach programu dla szkół, w ramach regularnej dystrybucji albo w ramach towarzyszących środków edukacyjnych. Bez uszczerbku dla ust. 6 państwa członkowskie zapewniają odpowiednie zaangażowanie swoich organów krajowych odpowiedzialnych za żywienie lub zdrowie w sporządzanie takiego wykazu lub odpowiednie zatwierdzenie takiego wykazu przez te organy, zgodnie z procedurami krajowymi.

10. Aby zapewnić skuteczność programu dla szkół, państwa członkowskie przewidują również towarzyszące środki edukacyjne, które mogą obejmować, między innymi, środki i działania ukierunkowane na zainteresowanie dzieci rolnictwem, poprzez działania takie jak zwiedzanie gospodarstw rolnych oraz dystrybucję szerszej gamy produktów rolnych, o czym mowa w ust. 7. Środki te mogą być również zaprojektowane tak, aby edukować dzieci w zakresie powiązanych kwestii, takich jak zdrowe nawyki żywieniowe, lokalne łańcuchy żywnościowe, rolnictwo ekologiczne, zrównoważona produkcja lub zwalczanie marnotrawienia żywności.

11. ⁶³ Państwa członkowskie dokonują wyboru produktów przeznaczonych do dystrybucji lub do objęcia towarzyszącymi środkami edukacyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów, wśród których znajduje się co najmniej jedno z poniższych: zdrowie i względy środowiskowe, sezonowość, różnorodność oraz dostępność lokalnych lub regionalnych produktów, przy czym w miarę możliwości priorytet przyznaje się produktom pochodzącym z Unii. Państwa członkowskie mogą zachęcać w szczególności do zakupu produktów lokalnych lub regionalnych, produktów ekologicznych, w krótkich łańcuchach dostaw lub korzystnych dla środowiska, w tym w zrównoważonych opakowaniach, oraz, w stosownych przypadkach, produktów uznanych w ramach systemów jakości ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.

Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoich strategiach nadanie priorytetu względem zrównoważoności i sprawiedliwego handlu.

Artykuł 23a

Przepisy finansowe

1. ⁶⁴ Bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu pomoc w ramach programu dla szkół przydzielona na dystrybucję produktów, towarzyszące środki edukacyjne i powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może przekraczać 220 804 135 EUR na rok szkolny. W ramach tego ogólnego limitu pomoc nie może przekraczać:

- a) na owoce i warzywa w szkole: 130 608 466 EUR na rok szkolny;
- b) na mleko w szkole: 90 195 669 EUR na rok szkolny.

2. ⁶⁵ Pomoc, o której mowa w ust. 1, przyznaje się każdemu państwu członkowskiemu przy uwzględnieniu:

- a) liczby dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat w danym państwie członkowskim;
- b) stopnia rozwoju regionów w danym państwie członkowskim, tak aby zapewnić przyznanie większej pomocy regionom słabiej rozwiniętym i mniejszym wyspom Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013; oraz

c) w odniesieniu do mleka w szkole, oprócz kryteriów, o których mowa w lit. a) i b) - danych dotyczących dotychczasowego wykorzystania pomocy unijnej na dostarczanie dzieciom mleka i przetworów mlecznych.

Przydziały dla danych państw członkowskich zapewniają przyznanie większej pomocy dla regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 TFUE w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji tych regionów w pozyskiwaniu produktów i w celu propagowania pozyskiwania przez nie produktów w innych takich regionach bliskich geograficznie.

Przydziały na mleko w szkole wynikające z zastosowania kryteriów określonych w niniejszym ustępie muszą zapewniać, aby wszystkie państwa członkowskie były uprawnione do otrzymywania co najmniej minimalnej kwoty pomocy unijnej na dziecko w grupie wiekowej, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Środki dotyczące określania wstępnych i ostatecznych przydziałów oraz ponownego przydziału pomocy unijnej na owoce i warzywa w szkole oraz mleko w szkole podejmuje Rada zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

3. Państwa członkowskie, które chcą uczestniczyć w programie dla szkół, przedkładają co roku swój wniosek o pomoc unijną, w którym określają wnioskowaną kwotę na owoce i warzywa w szkole i wnioskowaną kwotę na mleko w szkole, które chcą dystrybuować.

4. ⁶⁶ Nie przekraczając ogólnego limitu w wysokości 220 804 135 EUR określonego w ust. 1, każde państwo członkowskie może przenieść, raz w roku szkolnym, do 20 % kwoty jednego lub drugiego wstępnego przydziału.

Ten udział procentowy może zostać zwiększony do 25 % dla państw członkowskich posiadających regiony najbardziej oddalone wymienione w art. 349 TFUE oraz w innych należycie uzasadnionych przypadkach, na przykład gdy państwo członkowskie musi podjąć działania w związku ze szczególną sytuacją rynkową w sektorze objętym programem dla szkół, swoimi szczególnymi obawami co do niskiego spożycia którejkolwiek z grup produktów lub innymi wyzwaniami społecznymi.

Przeniesienia te mogą być dokonywane:

- a) przed określeniem ostatecznych przydziałów na kolejny rok szkolny, pomiędzy wstępnymi przydziałami danego państwa członkowskiego; albo
- b) po rozpoczęciu roku szkolnego, pomiędzy ostatecznymi przydziałami państwa członkowskiego, jeśli takie przydziały zostały dla danego państwa członkowskiego ustalone.

Przeniesienia, o których mowa w akapicie trzecim lit. a), nie mogą być dokonywane ze wstępnych przydziałów przeznaczonych na grupę produktów, dla której dane państwo członkowskie wnioskuje o kwotę przekraczającą jego wstępny przydział. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o kwocie wszelkich przeniesień pomiędzy wstępnymi przydziałami.

5. Program dla szkół pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych odrębnych krajowych programów dla szkół, które są zgodne z prawem Unii. Pomoc unijna przewidziana w art. 23 może być wykorzystana do rozszerzenia zakresu lub zwiększenia skuteczności wszelkich istniejących krajowych programów dla szkół lub krajowych programów dystrybucji owoców i warzyw w szkole oraz dystrybucji mleka w szkole, ale nie może zastępować finansowania takich istniejących programów krajowych, z wyjątkiem bezpłatnej dystrybucji posiłków dla

dzieci w placówkach oświatowych. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi rozszerzyć zakres istniejącego krajowego programu dla szkół lub zwiększyć jego skuteczność poprzez ubieganie się o unijną pomoc, w strategii, o której mowa w art. 23 ust. 8, określa, w jaki sposób zostanie to osiągnięte.

6. W ramach uzupełniania pomocy unijnej państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową na rzecz finansowania programu dla szkół.

Państwa członkowskie mogą finansować tę pomoc z opłaty nakładanej na dany sektor lub za pomocą jakiegokolwiek innego wkładu sektora prywatnego.

7. Unia może również finansować, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, środki informacyjne, reklamowe oraz monitorowanie i ocenę związane z programem dla szkół, w tym środki dotyczące propagowania wśród obywateli wiedzy o celach programu, oraz powiązane środki dotyczące tworzenia sieci kontaktów mające na celu wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w celu ułatwienia realizacji programu i zarządzania programem.

Komisja może opracować, zgodnie z art. 24 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, wspólny identyfikator lub wspólne elementy graficzne w celu zwiększenia widoczności programu dla szkół.

8. Państwa członkowskie uczestniczące w programie dla szkół rozpowszechniają - na terenie szkoły lub w innych odpowiednich miejscach - informację o ich udziale w programie oraz o dotowaniu go przez Unię. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać wszelkie odpowiednie narzędzia reklamowe, które mogą obejmować plakaty, tematyczne strony internetowe, informacyjne materiały graficzne oraz kampanie informacyjne i propagujące wiedzę na temat programu. Państwa członkowskie zapewniają wartość dodaną i widoczność unijnego programu dla szkół w kontekście dostarczania innych posiłków do placówek oświatowych.

Artykuł 24

Przekazane uprawnienia

1. W celu promowania wśród dzieci zdrowych nawyków żywieniowych oraz zapewnienia, aby pomoc w ramach programu dla szkół była ukierunkowana na dzieci z grupy docelowej, o której mowa w art. 22, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie:

- a) dodatkowych kryteriów dotyczących kwalifikowania się grupy docelowej, o której mowa w art. 22;
- b) zatwierdzania i wybierania przez państwa członkowskie wnioskodawców ubiegających się o pomoc;
- c) opracowywania krajowych lub regionalnych strategii i towarzyszących środków edukacyjnych.

2. W celu zapewnienia skutecznego i ukierunkowanego wykorzystania unijnych środków finansowych oraz ułatwienia realizacji programu dla szkół Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych dotyczących:

- a) identyfikacji kosztów i środków, które kwalifikują się do objęcia pomocą unijną;
- b) obowiązku państw członkowskich w zakresie monitorowania i oceny skuteczności swoich programów dla szkół.

3. Aby uwzględnić postępy badań naukowych, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych, w celu uzupełniania wykazu sztucznych wzmacniaczy smaku, o których mowa w art. 23 ust. 6 akapit pierwszy lit. e).

W celu zapewnienia, aby produkty dystrybuowane zgodnie z art. 23 ust. 3, 4 i 5 spełniały cele programu dla szkół, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych w celu określenia maksymalnych poziomów dodatku cukru, dodatku soli lub dodatku tłuszczu, które mogą być dopuszczone przez państwa członkowskie na mocy art. 23 ust. 6 akapit drugi, a których obecność w przetworzonych produktach jest technicznie niezbędna do ich przygotowania lub wytworzenia.

4. W celu propagowania wiedzy na temat programu dla szkół oraz zwiększania widoczności pomocy unijnej Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych nakładających na państwa członkowskie uczestniczące w programie dla szkół wymóg wyraźnego rozpowszechniania informacji o tym, że w celu realizacji programu korzystają one z pomocy unijnej, w tym dotyczących:

- a) w stosownych przypadkach, określenia szczegółowych kryteriów prezentacji, kompozycji, rozmiarów i wzoru wspólnego identyfikatora lub wspólnych elementów graficznych;
- b) szczegółowych kryteriów związanych z wykorzystaniem narzędzi reklamowych.

5. W celu zapewnienia wartości dodanej i widoczności programu dla szkół Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych dotyczących przepisów w zakresie dystrybucji produktów w związku z dostarczaniem innych posiłków do placówek oświatowych.

6. Uwzględniając potrzebę zapewnienia, aby pomoc unijna była odzwierciedlana w cenie, za jaką produkty są udostępniane w ramach programu dla szkół, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych wymagających od państw członkowskich określenia w ich strategiach, w jaki sposób zostanie to osiągnięte.

Artykuł 25

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji, w tym środki dotyczące:

- a) informacji, które mają zostać zawarte w strategiach państw członkowskich;
- b) wniosków o pomoc i płatności, w tym uproszczenia procedur wynikających ze wspólnych ram dla programu dla szkół;
- c) metod rozpowszechniania informacji o programie dla szkół i związanych z nim środków dotyczących tworzenia sieci kontaktów;
- d) trybu składania, formatu i treści corocznych wniosków o otrzymanie pomocy oraz sprawozdań z monitorowania i oceny przedstawianych przez państwa członkowskie uczestniczące w programie dla szkół;
- e) stosowania art. 23a ust. 4, w tym w odniesieniu do terminów przeniesień oraz przedkładania, formatu i treści powiadomień o przeniesieniu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Podsekcja 2
Program "Mleko w szkole " 67

Artykuł 26

Pomoc dotycząca dystrybucji mleka i przetworów mlecznych wśród dzieci

1. Przyznaje się pomoc unijną dotyczącą dystrybucji wśród dzieci uczęszczających do placówek oświatowych, o których mowa w art. 22, określonych kategorii mleka i przetworów mlecznych objętych kodami CN 0401, 0403, 0404 90 i 0406 lub kodem CN 2202 90.
2. Począwszy od dnia 1 sierpnia 2015 r. państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, które chcą skorzystać z tego programu, muszą najpierw przygotować strategię dotyczącą jego wdrażania. Mogą również przewidzieć środki towarzyszące, które mogą obejmować informacje o działaniach edukacyjnych na temat zdrowych nawyków żywieniowych, lokalnych łańcuchów dostaw żywności i zwalczania marnotrawstwa żywności, które są niezbędne z punktu widzenia skuteczności programu.
3. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz kategorii mleka i przetworów mlecznych, które będą kwalifikowały się do objęcia odpowiednim programem, zgodnie z przepisami przyjętymi przez Komisję na podstawie art. 27.
4. Z wyjątkiem bezpłatnego wydawania posiłków dzieciom w placówkach oświatowych, pomocy unijnej, o której mowa w ust. 1, nie wykorzystuje się do zastępowania finansowania jakichkolwiek istniejących krajowych programów dystrybucji mleka i przetworów mlecznych w szkołach lub innych obejmujących mleko i przetwory mleczne programów dystrybucji w szkołach. Jeżeli jednak państwo członkowskie już utworzyło program, który kwalifikowałby się do otrzymania pomocy unijnej na mocy niniejszego artykułu, oraz zamierza rozszerzyć jego zakres lub zwiększyć jego skuteczność, w tym w odniesieniu do docelowej grupy programu, jego czasu trwania lub kwalifikujących się produktów, pomoc unijna może zostać przyznana. W takim przypadku dane państwo członkowskie wskazuje w swojej strategii realizacji, w jaki sposób zamierza rozszerzyć zakres swojego programu lub zwiększyć jego skuteczność.
5. W ramach uzupełniania pomocy unijnej państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z art. 217.
6. Unijny program "Mleko w szkole" pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych, zgodnych z prawem unijnym, prowadzonych w szkołach programów krajowych zachęcających do spożywania mleka i przetworów mlecznych.
7. Środki ustalania pomocy unijnej dotyczącej wszystkich kategorii mleka i produktów mlecznych i maksymalnej ilości kwalifikującej się do pomocy unijnej, o której mowa w ust. 1, przyjmowane są przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.
8. Państwa członkowskie uczestniczące w programie rozpowszechniają w miejscach dystrybucji żywności informacje o swoim udziale w programie pomocy oraz o fakcie, że jest on wspierany przez Unię.

Artykuł 27

Przekazane uprawnienia

1. W celu uwzględnienia zmian modelu konsumpcji produktów mleczarskich, innowacji i rozwoju rynku produktów mleczarskich, dostępności produktów na różnych rynkach w Unii oraz aspektów żywieniowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:
 - a) produkty, które kwalifikują się do programu, zgodnie z przepisami określonymi w art. 26 ust. 1 i z uwzględnieniem aspektów żywieniowych;
 - b) opracowywanie krajowych lub regionalnych strategii państw członkowskich obejmujących w stosownych przypadkach środki towarzyszące; oraz
 - c) środki niezbędne do monitorowania i ewaluacji.
2. W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania pomocy unijnej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:
 - a) przepisów dotyczących kwalifikowalności do pomocy beneficjentów i wnioskodawców;
 - b) wymogu zatwierdzania wnioskodawców przez państwa członkowskie;
 - c) wykorzystywania produktów mleczarskich korzystających z pomocy do przygotowywania posiłków w placówkach oświatowych.
3. W celu zapewnienia, aby wnioskodawcy wywiązywali się ze swoich obowiązków, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki pomocy.
4. W celu propagowania wiedzy o programie pomocy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych, określających warunki, na jakich państwa członkowskie mają informować o swoim udziale w programie pomocy oraz o fakcie, że jest on wspierany przez Unię.
5. W celu zapewnienia, aby pomoc ta została odzwierciedlona w cenach, za które produkty dostępne są w ramach programu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące ustanowienia systemu monitorowania cen w ramach programu.

Artykuł 28

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej podsekcji obejmujące:

- a) procedury w celu zapewnienia przestrzegania maksymalnej ilości kwalifikującej się do pomocy;
- b) procedury dotyczące wnoszenia zabezpieczenia w przypadku dokonania wypłaty zaliczki oraz określania wysokości tego zabezpieczenia;
- c) przepisy dotyczące informacji, jakie powinny otrzymać państwa członkowskie w celu zatwierdzania wnioskodawców, wniosków o pomoc i płatności;
- d) metody rozpowszechniania informacji o programie;
- e) zarządzanie monitorowaniem cen zgodnie z art. 27 ust. 5.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

Pomoc w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych

Artykuł 29

Programy wsparcia dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych

1. ⁶⁸ Unia finansuje trzyletnie programy prac, które mają zostać sporządzone przez organizacje producentów uznanych na mocy art. 152, zrzeszenia organizacji producentów uznanych na mocy art. 156 lub przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i które dotyczą co najmniej jednej z poniższych dziedzin:

- a) monitorowanie rynku i zarządzanie rynkiem w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- b) poprawa sytuacji w zakresie oddziaływania uprawy oliwek na środowisko;
- c) poprawa konkurencyjności uprawy oliwek poprzez modernizację;
- d) poprawa jakości produkcji oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych;
- e) ⁶⁹ system identyfikowalności, certyfikacji i ochrony jakości oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych, w szczególności monitorowania jakości oliwy z oliwek sprzedawanej konsumentom finalnym, objęty zakresem odpowiedzialności administracji krajowych;
- f) rozpowszechnianie informacji dotyczących działań prowadzonych przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub organizacje międzybranżowe w celu poprawy jakości oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

Programy prac sporządzone w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się w dniu 1 kwietnia 2021 r. kończą się w dniu 31 grudnia 2022 r.

2. ⁷⁰ Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, na 2020 r. wynosi:

- a) 11 098 000 EUR dla Grecji;
- b) 576 000 EUR dla Francji;
- c) 35 991 000 EUR dla Włoch.

Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, na każde z lat 2021 i 2022 wynosi:

- a) 10 666 000 EUR dla Grecji;
- b) 554 000 EUR dla Francji;
- c) 34 590 000 EUR dla Włoch.

3. Maksymalne finansowanie przez Unię programów prac, o których mowa w ust. 1, jest równe kwotom zatrzymanym przez państwa członkowskie. Maksymalne finansowanie kosztów kwalifikowalnych wynosi:

- a) 75 % z tytułu działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. a), b) i c);
- b) 75 % z tytułu inwestycji w aktywa trwałe oraz 50 % z tytułu innej działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. d);
- c) 75 % z tytułu programów prac zrealizowanych w co najmniej trzech państwach trzecich lub państwach członkowskich niebędących producentami przez uznane organizacje, o których mowa w ust. 1, z co najmniej dwóch państw członkowskich będących producentami w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. e) i f), oraz 50 % z tytułu innej działalności w tych dziedzinach.

Państwo członkowskie zapewnia finansowanie uzupełniające do wysokości 50 % kosztów niepokrytych w drodze finansowania Unii.

Artykuł 30

Przekazane uprawnienia

W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania pomocy unijnej określonej w art. 29 oraz w celu poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 29 ust. 1, szczegółowych środków, które mogą być finansowane w ramach pomocy unijnej, oraz działań i kosztów, które nie mogą być w ten sposób finansowane;
- b) minimalnego przydziału przez państwa członkowskie środków pochodzących z finansowania unijnego na poszczególne obszary;
- c) wymogu wnoszenia zabezpieczenia wraz z wnioskiem o zatwierdzenie programu w przypadkach, w których wypłacana jest zaliczka pomocy;
- d) kryteriów wyboru i zatwierdzania programów pracy, które powinny być uwzględniane przez państwa członkowskie.

Artykuł 31

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji dotyczące:

- a) wdrażania programów prac oraz wprowadzania w nich zmian;
- b) płatności pomocy obejmujących płatności zaliczek pomocy;
- c) procedury dotyczącej zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości w przypadkach, w których składany jest wniosek o zatwierdzenie programu prac i w których wypłacana jest zaliczka pomocy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 3

Pomoc dla sektora owoców i warzyw

Artykuł 32

Fundusze operacyjne

1. Organizacje producentów działające w sektorze owoców i warzyw lub ich zrzeszenia mogą utworzyć fundusz operacyjny. Fundusz ten jest finansowany:

- a) ze składek pochodzących od:
 - (i) członków organizacji producentów lub samej organizacji producentów; lub
 - (ii) zrzeszeń organizacji producentów ze składek opłacanych przez członków tych zrzeszeń;
- b) z pomocy finansowej Unii, która może zostać przyznana organizacjom producentów

lub ich zrzeczeniom, w przypadku gdy przedstawią one program operacyjny lub częściowy program operacyjny, zarządzają nim i go wdrażają, na podstawie warunków, które zostaną przyjęte przez Komisję w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 37 i aktów wykonawczych zgodnie z art. 38.

2. Fundusz operacyjny wykorzystywany jest wyłącznie do finansowania programów operacyjnych przedłożonych państwom członkowskim i przez nie zatwierdzonych.

Artykuł 33

Programy operacyjne

1. ⁷¹ Programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw trwają minimalnie trzy lata, a maksymalnie pięć lat. Realizują co najmniej dwa spośród celów, o których mowa w art. 152 ust. 1 lit. c), lub dwa spośród następujących celów:

- a) planowanie produkcji, w tym prognozowanie i monitorowanie produkcji i spożycia;
- b) poprawa jakości produktów, świeżych lub przetworzonych;
- c) podwyższenie wartości handlowej produktów,
- d) promocja produktów, świeżych lub przetworzonych,
- e) środki ochrony środowiska w szczególności dotyczące wody, i metody produkcji bezpieczne dla środowiska, w tym rolnictwo ekologiczne,
- f) ⁷² zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie kryzysowe, w tym również coaching dla innych organizacji producentów, zrzeczeń organizacji producentów, grup producentów lub producentów indywidualnych;

Programy operacyjne przedstawia się państwom członkowskim do zatwierdzenia.

Programy operacyjne, w przypadku których po dniu 29 grudnia 2020 r. ma zostać zatwierdzone przedłużenie w ramach maksymalnego okresu trwania wynoszącego pięć lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać przedłużone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2022 r.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego nowe programy operacyjne, które zostały zatwierdzone po dniu 29 grudnia 2020 r., trwają maksymalnie trzy lata.

2. Zrzeczenia organizacji producentów mogą też przedstawiać całościowe lub częściowe programy operacyjne, obejmujące działania określone w ramach programów operacyjnych przez organizacje członkowskie, lecz przez nie niezrealizowane. Te programy operacyjne zrzeczeń organizacji producentów podlegają tym samym zasadom, co programy operacyjne organizacji producentów i są rozpatrywane w tym samym czasie co programy operacyjne organizacji członkowskich.

W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) środki w ramach programów operacyjnych zrzeczenia organizacji producentów były w całości finansowane ze składek tych organizacji członkowskich tego zrzeczenia, a te środki finansowe pochodziły z funduszy operacyjnych tych organizacji członkowskich;
- b) środki i przeznaczone na nie środki finansowe były określone w programach operacyjnych poszczególnych organizacji członkowskich;
- c) nie dochodziło do podwójnego finansowania.

3. ⁷³ Zapobieganie sytuacjom kryzysowym oraz zarządzanie kryzysowe, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. f), związane są z unikaniem kryzysów i postępowaniem w

sytuacjach kryzysowych na rynkach owoców i warzyw i w tym kontekście obejmują:

- a) inwestycje umożliwiające skuteczniejsze zarządzanie ilościami wprowadzanymi do obrotu;
- b) działania szkoleniowe i wymianę najlepszych praktyk;
- c) ⁷⁴ promowanie i informowanie, w tym również działania ukierunkowane na dywersyfikację i konsolidację na rynkach owoców i warzyw, prowadzone z myślą o zapobieganiu kryzysom lub w czasie ich trwania;
- d) ⁷⁵ wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na utworzenie funduszy wspólnego inwestowania oraz wkłady finansowe służące uzupełnieniu funduszy wspólnego inwestowania w związku z rekompensatami wypłacanymi będącym producentami członkom, którzy doświadczają poważnego spadku dochodów w wyniku niekorzystnych warunków rynkowych;
- e) w razie potrzeby ponowne nasadzanie sadów po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych z polecenia właściwego organu państwa członkowskiego;
- f) wycofywanie z rynku;
- g) zielone zbiory lub niezбиieranie owoców i warzyw;
- h) ubezpieczanie zbiorów;
- i) ⁷⁶ coaching dla innych organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, grup producentów lub producentów indywidualnych.

Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli szkody w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub inwazji szkodników.

Umowy ubezpieczenia wymagają od beneficjentów podjęcia niezbędnych środków zapobiegania ryzyku.

Środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, w tym spłata kapitału i odsetek, o których mowa w akapicie piątym, nie mogą przekraczać jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego.

Organizacje producentów mogą zaciągać kredyty na warunkach komercyjnych na finansowanie środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego. W takim przypadku spłata kapitału i odsetek od tych pożyczek może stanowić część programu operacyjnego i, jako taka, kwalifikować się do unijnej pomocy finansowej na mocy art. 34. Jakikolwiek szczególne działanie w ramach zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego może być finansowane z tych kredytów, bezpośrednio lub jednocześnie z obu tych źródeł.

4. Do celów niniejszej sekcji:

- a) "zielone zbiory" oznaczają całkowite zbiory niedojrzałych, nienadających się do sprzedaży produktów na danym obszarze, które przed rozpoczęciem zielonych zbiorów nie zostały uszkodzone z powodu warunków klimatycznych, chorób lub z innych powodów;
- b) "niezбиieranie plonów" oznacza zakończenie bieżącego cyklu produkcyjnego na danym obszarze, gdy produkt jest dobrze rozwinięty oraz ma solidną i właściwą jakość handlową. Za niezбиieranie plonów nie jest uznawane zniszczenie produktów w wyniku

zjawisk klimatycznych lub chorób.

5. ⁷⁷ Państwa członkowskie zapewniają, aby:
- a) programy operacyjne zawierały co najmniej dwa działania na rzecz ochrony środowiska; lub
 - b) co najmniej 10 % wydatków poniesionych w ramach programów operacyjnych przeznaczonych było na działania na rzecz ochrony środowiska.

Działania na rzecz ochrony środowiska muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych lub zobowiązań dotyczących rolnictwa ekologicznego określonych w art. 28 ust. 3 oraz art. 29 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

W przypadku gdy co najmniej 80 % będących producentami członków organizacji producentów objętych jest jednym lub większą liczbą identycznych zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych lub zobowiązań dotyczących rolnictwa ekologicznego przewidzianych w art. 28 ust. 3 oraz art. 29 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, każde z tych zobowiązań liczy się jako jedno działanie na rzecz ochrony środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu.

Wsparcie działań w zakresie ochrony środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, obejmuje dodatkowe koszty i utracone dochody wynikające z danego działania.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby inwestycje zwiększające negatywny wpływ na środowisko były dopuszczane wyłącznie w przypadku zapewnienia skutecznych zabezpieczeń mających na celu ochronę środowiska przed tym wpływem.

Artykuł 34

Unijna pomoc finansowa

1. ⁷⁸ Unijna pomoc finansowa jest równa faktycznie wpłaconej kwocie składek, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a), i jest ograniczona do 50 % faktycznie poniesionych wydatków.

2. Unijna pomoc finansowa jest ograniczona do 4,1 % wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez każdą organizację producentów lub każde zrzeszenie organizacji producentów. Jednakże w przypadku organizacji producentów ta wielkość procentowa może zostać zwiększona do 4,6 % wartości produkcji sprzedanej, pod warunkiem że kwota przekraczająca 4,1 % wartości produkcji sprzedanej jest wykorzystywana wyłącznie na potrzeby środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego.

W przypadku zrzeszenia organizacji producentów ta wielkość procentowa może zostać zwiększona do 4,7 % wartości produkcji sprzedanej, pod warunkiem że kwota przekraczająca 4,1 % wartości sprzedanej produkcji jest wykorzystywana przez dane zrzeszenie organizacji producentów w imieniu jego członków wyłącznie na potrzeby środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego.

3. Na wniosek organizacji producentów limit 50 % przewidziany w ust. 1 podwyższa się do 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) został przedstawiony przez kilka unijnych organizacji producentów działających w różnych państwach członkowskich w ramach programów transnarodowych;

- b) został przedstawiony przez jedną lub większą liczbę organizacji producentów zaangażowanych w programy realizowane na zasadzie międzybranżowej;
- c) obejmuje wyłącznie szczególne wsparcie produkcji wyrobów ekologicznych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007⁷⁹ ;
- d) jest to pierwszy program lub jego część przedstawiona przez uznaną organizację producentów powstałą w wyniku połączenia z inną uznaną organizacją producentów;
- e) jest to pierwszy program przedstawiony przez uznane zrzeszenie organizacji producentów;
- f) został przedstawiony przez organizacje producentów w państwach członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 20 % wyprodukowanych owoców i warzyw;
- g) został przedstawiony przez organizację producentów w jednym z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE.

4. ⁸⁰ Limit 50 % przewidziany w ust. 1 podwyższona się do 100 % w następujących przypadkach:

- a) wycofania z rynku owoców i warzyw, których ilość nie przekracza 5 % wielkości produkcji sprzedanej przez każdą organizację producentów oraz których zbywanie odbywa się w drodze:

2

(i) bezpłatnej dystrybucji wśród organizacji i fundacji charytatywnych, zatwierdzonych w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności na rzecz pomocy osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej jest uznane w prawie krajowym, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają niezbędnych środków utrzymania;

2

(ii) bezpłatnej dystrybucji w zakładach karnych, szkołach i instytucjach szkolnictwa publicznego, placówkach, o których mowa w art. 22, na obozach wypoczynkowych dla dzieci oraz w szpitalach i domach spokojnej starości wyznaczonych przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowiły uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez placówki tego rodzaju;

- b) działań związanych z coachingiem innych organizacji producentów lub grup producentów uznanych zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, pod warunkiem że organizacje te są z regionów państw członkowskich, o których mowa w art. 35 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lub producentów indywidualnych.

Artykuł 35 ⁸¹

Krajowa pomoc finansowa

1. W regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów w sektorze owoców i warzyw jest znacząco poniżej średniej unijnej, państwa członkowskie mogą przyznać organizacjom producentów krajową pomoc finansową wynoszącą maksymalnie 80 % wkładów finansowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a), oraz do 10

% wartości produkcji sprzedanej przez każdą taką organizację producentów. Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego.

2. Stopień zorganizowania producentów w regionie państwa członkowskiego uznaje się za będący znacząco poniżej średniej unijnej w przypadku, gdy średni stopień zorganizowania jest mniejszy niż 20 % przez trzy kolejne lata poprzedzające wdrożenie programu operacyjnego. Stopień zorganizowania oblicza się jako wartość produkcji owoców i warzyw uzyskanej w danym regionie i sprzedanej przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów uznane zgodnie z art. 125e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, podzieloną przez całkowitą wartość produkcji owoców i warzyw uzyskaną w tym regionie.

3. Państwa członkowskie, które przyznają krajową pomoc finansową zgodnie z ust. 1, informują Komisję o regionach spełniających kryteria, o których mowa w ust. 2, oraz o krajowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów w tych regionach.

Artykuł 36

Ramy krajowe i strategia krajowa programów operacyjnych

1. Państwa członkowskie ustanawiają ramy krajowe zawierające ogólne warunki w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 33 ust. 5. Ramy te przewidują w szczególności, że takie działania mają spełniać odpowiednie wymogi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, w szczególności wymogi określone w jego art. 3.

Państwa członkowskie przedstawiają proponowane przez siebie ramy Komisji, która, w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, w terminie trzech miesięcy od przedłożenia może wystąpić o wprowadzenie zmian, jeżeli uzna, że propozycja ta nie przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 191 TFUE oraz w siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska. Inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych również uwzględniają te cele.

2. Każde państwo członkowskie ustanawia strategię krajową na rzecz zrównoważonych programów operacyjnych na rynku owoców i warzyw. Strategia taka obejmuje:

- a) analizę sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz potencjału rozwoju;
- b) uzasadnienie ustalonych priorytetów;
- c) cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności;
- d) ocenę programów operacyjnych;
- e) obowiązki organizacji producentów w zakresie sprawozdawczości.

Strategia krajowa uwzględnia również ramy krajowe, o których mowa w ust. 1.

3. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do państw członkowskich, w których nie działają uznane organizacje producentów.

Artykuł 37

Przekazane uprawnienia

W celu zapewnienia sprawnego, właściwie ukierunkowanego i zrównoważonego wykorzystania wsparcia na rzecz organizacji producentów i ich zrzeszeń w sektorze owoców

i warzyw, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące:

- a) funduszy operacyjnych i programów operacyjnych w zakresie:
 - (i) szacunkowych kwot, decyzji organizacji producentów i ich zrzeczeń dotyczących składek i wykorzystywania funduszy operacyjnych;
 - (ii) środków, działań i wydatków oraz kosztów administracyjnych i osobowych, które mają zostać włączone do programów operacyjnych lub z nich wyłączone, ich zmian oraz dodatkowych wymogów, jakie mają zostać określone przez państwa członkowskie;
 - (iii) unikania podwójnego finansowania programów operacyjnych i programów rozwoju obszarów wiejskich;
 - (iv) programów operacyjnych zrzeczeń organizacji producentów;
 - (v) szczegółowych przepisów mających zastosowanie w przypadkach, gdy zrzeczenia organizacji producentów zarządzają, w całości lub częściowo, programami operacyjnymi, rozpatrują je, wdrażają i prezentują;
 - (vi) obowiązku stosowania wspólnych wskaźników do celów monitorowania i ewaluacji programów operacyjnych;
- b) ram krajowych i krajowej strategii w zakresie programów operacyjnych obejmujących obowiązek monitorowania i ewaluacji skuteczności ram krajowych i krajowych strategii;
- c) unijnej pomocy finansowej w zakresie:
 - (i) ⁸² podstawy obliczania unijnej pomocy finansowej i wartości sprzedanej produkcji, o których mowa w art. 34 ust. 2;
 - (ii) okresów referencyjnych obowiązujących do celów obliczania pomocy;
 - (iii) przepisu dotyczącego zaliczek oraz wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki pomocy;
 - (iv) szczegółowych przepisów mających zastosowanie do finansowania programów operacyjnych zrzeczeń organizacji producentów, w szczególności przepisów dotyczących stosowania limitów, o których mowa w art. 34 ust. 2;
- d) środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego dotyczących:
 - (i) umożliwienia państwom członkowskim niestosowania co najmniej jednego ze środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;
 - (ii) ⁸³ warunków odnoszących się do art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. a), b), c) oraz i);
 - (iii) dopuszczalnego przeznaczenia wycofanych produktów, o którym mają decydować państwa członkowskie;
 - (iv) maksymalnego poziomu wsparcia z tytułu wycofywania z rynku;
 - (v) wymogu uprzedniego powiadomienia w przypadku wycofywania z rynku;
 - (vi) podstawy obliczania wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu do bezpłatnej dystrybucji, o której mowa w art. 34 ust. 4, oraz określenia maksymalnej ilości produkcji wprowadzonej do obrotu w przypadkach wycofania;
 - (vii) wymogu umieszczania unijnego symbolu na opakowaniach produktów

- przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji;
- (viii) warunków odnoszących się do odbiorców wycofanych produktów;
- (ix) stosowania terminów do celów niniejszej sekcji;
- (x) warunków, które mają przyjąć państwa członkowskie, dotyczących zielonych zbiorów oraz niezbiierania plonów;
- (xi) ubezpieczania zbiorów;
- (xii) funduszy wspólnego inwestowania;
- (xiii) warunków ponownego nasadzenia sadów oraz ustalania pułapu wydatków na ponowne nasadzenie sadów ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. e);
- e) krajowej pomocy finansowej w zakresie:
 - (i) stopnia zorganizowania producentów;
 - (ii) wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki;
 - (iii) maksymalnego odsetka zwrotu krajowej pomocy finansowej ze środków Unii.

Artykuł 38

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki dotyczące:

- a) zarządzania funduszami operacyjnymi;
- b) informacji, które powinny zostać zawarte w programach operacyjnych, ramach krajowych i strategiach krajowych, o których mowa w art. 36, ich przekazywania państwom członkowskim, terminów, dokumentów uzupełniających i zatwierdzania przez państwa członkowskie;
- c) realizacji programów operacyjnych przez organizacje producentów i zrzeczenia organizacji producentów;
- d) składania, formatu i treści sprawozdań z monitorowania i ewaluacji krajowych strategii i programów operacyjnych;
- e) wniosków o pomoc i wypłat pomocy, obejmujących zaliczki i częściowe wypłaty pomocy;
- f) praktycznych ustaleń dotyczących umieszczania unijnego symbolu na opakowaniach produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji;
- g) przestrzegania norm handlowych w przypadkach wycofywania;
- h) kosztów transportu, sortowania i pakowania w przypadku bezpłatnej dystrybucji;
- i) ⁸⁴ środków promowania, informowania, szkolenia i coachingu w przypadkach zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;
- j) wdrażania operacji wycofywania produktów, zielonych zbiorów, niezbiierania plonów i środków ubezpieczania zbiorów;
- k) stosowania, zezwolenia na wypłatę, wypłaty i zwrotu krajowej pomocy finansowej;
- l) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wniesć, i jego wysokości w przypadku wypłaty zaliczki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 4
Programy wsparcia w sektorze wina

Podsekcja 1
Przepisy ogólne i kwalifikujące się środki

Artykuł 39

Zakres stosowania

Niniejsza sekcja ustanawia przepisy regulujące przyznawanie środków finansowych Unii państwom członkowskim oraz ich wykorzystanie przez państwa członkowskie w ramach pięcioletnich krajowych programów wsparcia ("programy wsparcia") w celu finansowania szczególnych środków wsparcia przeznaczonych dla sektora wina.

Artykuł 40

Zgodność i spójność

1. Programy wsparcia muszą być zgodne z prawem Unii i spójne z działaniami, polityką oraz priorytetami Unii.
2. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za programy wsparcia i zapewniają, aby były one wewnętrznie spójne oraz aby były sporządzane i realizowane w sposób obiektywny, uwzględniający sytuację ekonomiczną odnośnych producentów oraz konieczność unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania producentów.
3. Nie przyznaje się wsparcia na:
 - a) projekty badawcze i działania wspierające projekty badawcze inne niż te, o których mowa w art. 45 ust. 2 lit. d) i e);
 - b) środki, które są ujęte w krajowych programach państw członkowskich dotyczących rozwoju obszarów wiejskich na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

Artykuł 41

Przedkładanie programów wsparcia

1. ⁸⁵ Każde państwo członkowskie będące producentem wymienione w załączniku VI przedkłada Komisji projekt pięcioletniego programu wsparcia, uwzględniający co najmniej jeden z kwalifikujących się środków określonych w art. 43.
 2. Środki wsparcia w projektach programów wsparcia ustanawia się na takim poziomie geograficznym, jaki zainteresowane państwo członkowskie uważa za najwłaściwszy. Przed przedłożeniem projektu programu wsparcia Komisji państwo członkowskie konsultuje się w jego sprawie z właściwymi organami i organizacjami odpowiedniego poziomu podziału terytorialnego.
 3. Każde państwo członkowskie przedstawia jeden projekt programu wsparcia, który może uwzględniać zróżnicowanie regionalne.
 4. Stosowanie programów wsparcia rozpoczyna się po upływie trzech miesięcy od przedłożenia Komisji projektu programu wsparcia.
- Jednakże Komisja może przyjmować akty wykonawcze uznające przedłożony program

wsparcia za niezgodny z przepisami określonymi w niniejszej sekcji i poinformować o tym dane państwo członkowskie. W takim przypadku państwo członkowskie przedkłada Komisji zmieniony program wsparcia. Stosowanie zmienionego programu wsparcia rozpoczyna się po upływie dwóch miesięcy od chwili przedłożenia projektu programu wsparcia, chyba że nadal występuje brak zgodności, w którym to przypadku stosuje się niniejszy akapit.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

5. Ust. 4 stosuje się odpowiednio do zmian wprowadzanych do stosowanych programów wsparcia przedłożonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 42

Treść programów wsparcia

Programy wsparcia obejmują przynajmniej następujące elementy:

- a) szczegółowy opis zaproponowanych środków wraz z odpowiadającymi im celami przedstawionymi w ujęciu ilościowym;
- b) wyniki przeprowadzonych konsultacji;
- c) ocenę ukazującą oczekiwane oddziaływanie na poziomie technicznym, gospodarczym, środowiskowym i społecznym;
- d) harmonogram wprowadzania tych środków w życie;
- e) ogólne zestawienie zasobów finansowych, które należy uruchomić, oraz przewidywany orientacyjny podział tych zasobów na poszczególne środki zgodnie z ograniczeniami budżetowymi przewidzianymi w załączniku VI;
- f) kryteria i wskaźniki ilościowe służące monitorowaniu i ewaluacji oraz działania podjęte w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej realizacji programów wsparcia; oraz
- g) informacje wskazujące właściwe organy i jednostki odpowiedzialne za realizację programu wsparcia.

Artykuł 43 ⁸⁶

Kwalifikujące się środki

Programy wsparcia mogą obejmować tylko jeden lub kilka spośród następujących środków:

- a) promocję, zgodnie z art. 45;
- b) restrukturyzację i przekształcanie winnic, zgodnie z art. 46;
- c) zielone zbiory, zgodnie z art. 47;
- d) fundusze wspólnego inwestowania, zgodnie z art. 48;
- e) ubezpieczanie zbiorów, zgodnie z art. 49;
- f) inwestycje, zgodnie z art. 50;
- g) innowacje w sektorze wina, zgodnie z art. 51;
- h) destylację produktów ubocznych, zgodnie z art. 52.

Artykuł 44

Zasady ogólne dotyczące programów wsparcia

1. Dostępne unijne środki finansowe przyznaje się w ramach limitów budżetowych

określonych w załączniku VI.

2. ⁸⁷ Wsparcie unijne przyznaje się wyłącznie na wydatki kwalifikowalne poniesione po przedstawieniu odpowiedniego projektu programu wsparcia.
3. ⁸⁸ Państwa członkowskie nie uczestniczą w kosztach środków finansowanych przez Unię w ramach programów wsparcia.

Podsekcja 2

Szczególne środki wsparcia

Artykuł 45

Promocja

1. Wsparcie udzielane w ramach niniejszego artykułu obejmuje środki informacyjne lub promocyjne dotyczące win Unii, prowadzone:
 - a) w państwach członkowskich w celu informowania konsumentów o odpowiedzialnej konsumpcji wina oraz o unijnych systemach nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych;
 - b) w państwach trzecich, w celu zwiększenia konkurencyjności tych win.
2. Środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), stosuje się do win posiadających chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub win o podanej nazwie odmiany winorośli i mogą mieć wyłącznie postać jednego lub większej liczby następujących działań:
 - a) działań PR, promocyjnych lub reklamowych, w szczególności podkreślających wysoki standard produktów unijnych, zwłaszcza pod względem jakości, bezpieczeństwa żywności i ochrony środowiska;
 - b) uczestnictwa w wydarzeniach, targach lub wystawach o randze międzynarodowej;
 - c) kampanii informacyjnych, w szczególności dotyczących unijnych systemów obejmujących nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i produkcję ekologiczną;
 - d) badań nowych rynków, koniecznych do rozszerzenia rynków zbytu;
 - e) badań w celu ewaluacji wyników działań informacyjnych i promocyjnych.
3. ⁸⁹ Wkład Unii w koszty środków informacyjnych lub promocyjnych, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 50 % kwoty wydatków kwalifikowalnych.

Artykuł 46

Restrukturyzacja i przekształcanie winnic

1. Celem działań dotyczących restrukturyzacji i przekształcania winnic jest wzrost konkurencyjności producentów wina.
2. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic uzyskują wsparcie, jeżeli państwo członkowskie przedłożyło wykaz ich potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 145 ust. 3.
3. Wspieranie restrukturyzacji i przekształcania winnic, które mogą się również przyczyniać do usprawnienia zrównoważonych systemów produkcji i poprawy śladu środowiskowego sektora wina, może obejmować wyłącznie jedno lub kilka następujących działań:
 - a) konwersję odmian, w tym konwersję przez przeszczepiania;
 - b) przeniesienie winnic;

- c) ponowne sadzenie winnic w przypadku gdy jest to konieczne po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych z polecenia właściwego organu państwa członkowskiego;
- d) poprawę technik zarządzania winnicą, w szczególności wprowadzenie zaawansowanych systemów zrównoważonej produkcji.

Zwykła odnowa winnic, która oznacza ponowne sadzenie tej samej odmiany winogrona na tej samej działce rolnej i zgodnie z tą samą metodą uprawy winorośli po zakończeniu jej naturalnego cyklu eksploatacji, nie jest objęta wsparciem.

Państwa członkowskie mogą określić dodatkowe wymogi, w szczególności w odniesieniu do wieku winnic podlegających odnowie.

4. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic, w tym poprawy technik zarządzania winnicą, może być udzielane wyłącznie w następującej formie:

- a) rekompensata dla producentów za utratę dochodów spowodowane wdrożeniem środka;
- b) wkład w koszty restrukturyzacji i przekształcania.

5. Rekompensata dla producentów za utratę dochodów, o której mowa w ust. 4 lit. a), może pokrywać do 100 % odnośnej utraty i przybierać jedną z następujących form:

- a) niezależnie od przepisów części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 określających przejściowy system praw do sadzenia - zgoda na współistnienie starych i nowych winorośli przez ustalony okres, który nie jest dłuższy niż trzy lata, do końca okresu przejściowego;
- b) rekompensata finansowa.

6. ⁹⁰ Wkład Unii w faktyczne koszty restrukturyzacji i przekształcania winnic nie może przekroczyć 50 % tych kosztów. W regionach słabiej rozwiniętych wkład Unii w koszty restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 75 %.

Artykuł 47

Zielone zbiory

1. ⁹¹ Do celów niniejszego artykułu "zielone zbiory" oznaczają całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron i zredukowanie w ten sposób do zera plonów z danego obszaru.

Pozostawienie winogron o jakości handlowej na sadzeniaku pod koniec normalnego cyklu produkcyjnego (niezbieranie plonów) nie jest uznawane za zielone zbiory.

2. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów przyczynia się do przywrócenia równowagi między podażą a popytem na rynku wina w Unii, tak aby zapobiegać kryzysom rynkowym.

3. ⁹² Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów może być przyznane jako rekompensata w formie zryczałtowanej dopłaty do hektara, której wysokość ma zostać określona przez dane państwo członkowskie. Dopłata ta nie może przekroczyć 50 % sumy bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem utraty dochodów.

4. Państwa członkowskie ustanawiają oparty na obiektywnych kryteriach system, tak aby wykluczyć sytuację, w której działanie dotyczące zielonych zbiorów powoduje, że poszczególni producenci wina otrzymują rekompensatę przekraczającą pułapy ustalone w ust. 3.

Artykuł 48

Fundusze wspólnego inwestowania

1. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania stanowi pomoc dla producentów, którzy chcą ubezpieczyć się od wahań na rynku.
2. ⁹³ Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania może być przyznane w formie czasowej i stopniowo zmniejszanej pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z tymi funduszami.

Artykuł 49

Ubezpieczenie zbiorów

1. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli straty w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub inwazji szkodników.
Umowy ubezpieczenia wymagają od beneficjentów podjęcia niezbędnych środków zapobiegania ryzyku.
2. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w formie finansowego wkładu Unii w koszty, który to wkład nie przekracza:
 - a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych porównywalnych do klęski żywiołowej;
 - b) ⁹⁴ 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia:
 - (i) od strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi;
 - (ii) od strat spowodowanych przez zwierzęta, choroby roślin lub inwazje szkodników.
3. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w sytuacji, gdy odnośne wypłaty z ubezpieczenia nie kompensują więcej niż 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z ubezpieczonym ryzykiem.
4. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie może zakłócać konkurencji na rynku ubezpieczeń.

Artykuł 50

Inwestycje

1. Wsparcie można przyznać na inwestycje materialne i niematerialne w zakresie urządzeń przetwórczych i infrastruktury do produkcji wina, jak również struktur i narzędzi sprzedaży. Celem tych inwestycji jest poprawa całościowych wyników finansowych przedsiębiorstwa oraz jego dostosowanie do wymagań rynkowych, jak również poprawa jego konkurencyjności; dotyczą one produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II, w tym zwiększenia oszczędności energii, ogólnej efektywności energetycznej oraz zrównoważoności procesów.

2. Maksymalną wielkość wsparcia na mocy ust. 1:

- a) stosuje się tylko do mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE⁹⁵ ;
- b) można ponadto stosować w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw z regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, i mniejszych wysp Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013⁹⁶ .

W przypadku przedsiębiorstw, które nie są objęte tytułem I art. 2 pkt 1 załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniających mniej niż 750 pracowników, lub których obrót nie przekracza 200 mln EUR, maksymalna wielkość pomocy jest zmniejszana o połowę.

Wsparcia nie udziela się przedsiębiorstwom przeżywającym trudności w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁹⁷ .

3. Z wydatków kwalifikowalnych wyłącza się koszty niekwalifikowalne, o których mowa w art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

4.⁹⁸ Do wkładu Unii mają zastosowanie następujące maksymalne stawki pomocy związane z kosztami kwalifikowalnymi inwestycji:

- a) 50 % w regionach słabiej rozwiniętych;
- b) 40 % w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;
- c) 75 % w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE;
- d) 65 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

5. Do wsparcia, o którym mowa w niniejszym artykule ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

Artykuł 51

Innowacje w sektorze wina

Można przyznać wsparcie na inwestycje materialne i niematerialne w zakresie opracowywania nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w załączniku VII część II. Celem tego wsparcia jest zwiększenie zbywalności i konkurencyjności unijnych produktów sektora wina; może ono również obejmować element transferu wiedzy. Maksymalne stawki pomocy mające zastosowanie do wkładu Unii we wsparcie przewidziane w niniejszym artykule są równe stawkom pomocy określonym w art. 50 ust. 4.

Artykuł 52

Destylacja produktów ubocznych

1. Można przyznać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji produktów ubocznych powstających podczas produkcji wina, która to destylacja została przeprowadzona na podstawie warunków określonych w załączniku VIII część II sekcja D.

Kwotę wsparcia ustala się w odniesieniu do procentowej zawartości wyprodukowanego alkoholu i liczby hektolitrow. Nie wypłaca się żadnej pomocy dla zawartości alkoholu w produktach ubocznych przeznaczonych do destylacji, która przekracza 10 % zawartości

alkoholu w wyprodukowanym winie.

2. Pomoc wypłacana jest destylarniom przetwarzającym produkty uboczne produkcji wina dostarczone w celu destylacji z przeznaczeniem na produkcję surowego alkoholu o minimalnej zawartości alkoholu wynoszącej 92 %.

Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie wsparcia od wniesienia zabezpieczenia przez beneficjenta.

3. Maksymalne poziomy wsparcia ustala Komisja w drodze aktów wykonawczych na podstawie kosztów zbierania i przetwarzania na podstawie art. 54.

4. Odnośna pomoc obejmuje zryczałtowaną kwotę przeznaczoną na zrekompensowanie kosztów zbierania produktów ubocznych produkcji wina. Kwota ta jest przekazywana przez gorzelnię producentowi, w przypadku gdy koszty te ponosi ten ostatni.

5. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, na którą przyznano wsparcie, stosuje się wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, aby uniknąć zakłócania konkurencji.

Podsekcja 3 **Przepisy proceduralne**

Artykuł 53

Przekazane uprawnienia

Aby zapewnić realizację celów programów wsparcia dla sektora wina w państwach członkowskich oraz sprawne i skuteczne wykorzystanie unijnych środków finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających:

- a) przepisy dotyczące odpowiedzialności za wydatki poniesione w okresie od dnia otrzymania przez Komisję programów wsparcia i zmian do programów wsparcia do dnia rozpoczęcia ich stosowania;
- b) przepisy dotyczące treści programów wsparcia oraz wydatków, kosztów administracyjnych i osobowych, a także operacji, które mogą zostać ujęte w programach wsparcia w państwach członkowskich, oraz warunków i możliwości dokonywania wypłat przez pośredników w przypadku wsparcia na rzecz ubezpieczenia zbiorów przewidzianego w art. 49;
- c) przepisy dotyczące wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki;
- d) przepisy dotyczące stosowania określeń do celów niniejszej sekcji;
- e) przepisy określające pułap wydatków na ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 46 ust. 3 akapit pierwszy lit. c);
- f) przepisy mające na celu zapobieganie podwójnemu finansowaniu:
 - (i) różnych operacji w ramach jednego programu wsparcia dla sektora wina w danym państwie członkowskim, oraz
 - (ii) programu wsparcia dla sektora wina w danym państwie członkowskim i programu rozwoju obszarów wiejskich lub programów promocji;
- g) przepisy na mocy których producenci mają wycofywać produkty uboczne wyrobu

wina i wyjątki od tego obowiązku mające na celu uniknięcie dodatkowego obciążenia administracyjnego, oraz przepisy dotyczące dobrowolnej certyfikacji destylarni;

h) przepisy umożliwiające państwom członkowskim określenie warunków niezbędnych do właściwego funkcjonowania środków wsparcia w ramach ich programów.

Artykuł 54

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki dotyczące:

- a) przedkładania programów wsparcia oraz odpowiednich planów finansowych, jak również dotyczące przeglądów programów wsparcia;
- b) procedur składania i wyboru wniosków oraz procedur wypłaty;
- c) składania, formatu i treści sprawozdań oraz ewaluacji programów wsparcia w państwach członkowskich;
- d) ustalania przez państwa członkowskie wielkości wsparcia z tytułu zielonych zbiorów i destylacji produktów ubocznych;
- e) zarządzania finansami oraz przepisów w zakresie stosowania środków wsparcia przez państwa członkowskie;
- f) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości w przypadku wypłaty zaliczki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 5

Pomoc w sektorze pszczelarstwie

Artykuł 55

Programy krajowe i finansowanie krajowe

1. ⁹⁹ W celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich państwa członkowskie mogą opracować trzyletnie programy krajowe w sektorze pszczelarstwie ("programy pszczelarstwie"). Programy te opracowuje się we współpracy z reprezentatywnymi organizacjami z sektora pszczelarstwa.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego programy krajowe opracowane na okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 lipca 2022 r. zostają przedłużone do dnia 31 grudnia 2022 r.

Państwa członkowskie wprowadzają zmiany w swoich programach krajowych, aby uwzględnić to przedłużenie, oraz powiadamiają o tych zmienionych programach Komisję w celu ich zatwierdzenia.

2. Unijny wkład finansowy w programy pszczelarstwie stanowi równowartość 50 % wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie na te programy, zatwierdzone zgodnie z art. 57 akapit pierwszy lit. c).

3. Aby kwalifikować się do finansowania unijnego przewidzianego w ust. 2, państwa członkowskie przeprowadzają analizę struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarstwie na swoim terytorium.

4. Następujące środki mogą być włączone do programów pszczelarskich:
- a) pomoc techniczna skierowana do pszczelarzy i organizacji pszczelarzy;
 - b) zwalczanie inwazji pasożytów i chorób pszczół, w szczególności warrozy;
 - c) racjonalizacja sezonowego przenoszenia uli;
 - d) środki wspierające laboratoria przeprowadzające analizy produktów pszczelich w celu ułatwienia pszczelarzom wprowadzania do obrotu i podnoszenia wartości swoich produktów;
 - e) środki mające na celu wsparcie zasiedlania uli w Unii;
 - f) współpraca z wyspecjalizowanymi podmiotami w zakresie wdrażania stosowanych programów naukowobadawczych w dziedzinie pszczelarstwa i produktów pszczelich;
 - g) monitorowanie rynku;
 - h) poprawa jakości produktów, aby skuteczniej pozycjonować produkty na rynku.

Artykuł 56

Przekazane uprawnienia

1. W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania unijnych środków finansowych na pszczelarstwo, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) unikania podwójnego finansowania programów pszczelarskich i programów rozwoju obszarów wiejskich w państwach członkowskich;
- b) podstaw przydzielania unijnego wkładu finansowego każdemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu, między innymi w oparciu o łączną liczbę uli w Unii.

2. W celu zapewnienia, aby unijny program pomocy był dostosowany do rozwoju sytuacji oraz aby objęte nim środki były skuteczne w poprawie ogólnych warunków produkcji i sprzedaży produktów pszczelarstwa, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu aktualizacji wykazu środków, o których mowa w art. 55 ust. 4, które mogą zostać włączone do programów pszczelarskich państw członkowskich, poprzez dodanie innych środków lub dostosowanie tych środków bez skreślenia któregośkolwiek z nich. Taka aktualizacja wykazu środków nie wpływa na programy krajowe przyjęte przed wejściem w życie danego aktu delegowanego.

Artykuł 57

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji dotyczące:

- a) treści programów krajowych i przeprowadzonych przez państwa członkowskie badań dotyczących struktury produkcji i sprzedaży w ich sektorach pszczelarskich;
- b) procedury ponownego przydziału niewykorzystanych środków finansowych;
- c) zatwierdzania przedłożonych przez państwa członkowskie programów pszczelarskich, w tym przyznawania unijnego wkładu finansowego każdemu z uczestniczących państw członkowskich oraz maksymalnego poziomu finansowania przez państwa członkowskie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 6

Pomoc w sektorze chmielu

Artykuł 58

Pomoc dla organizacji producentów

1. Unia przyznaje pomoc organizacjom producentów w sektorze chmielu uznanym na podstawie art. 152, przeznaczoną na realizację celów, o których mowa w art. 152 ust. 1 lit. c) ppkt (i), (ii) lub (iii).

2. ¹⁰⁰ Finansowanie przez Unię pomocy dla organizacji producentów przewidzianej w ust. 1, wynosi dla Niemiec 2 277 000 EUR na 2020 r.

Finansowanie przez Unię pomocy dla organizacji producentów przewidzianej w ust. 1, wynosi dla Niemiec 2 188 000 EUR na każde z lat 2021 i 2022.

Artykuł 59

Przekazane uprawnienia

W celu zapewnienia finansowania z pomocy, o której mowa w art. 58, realizacji celów, o których mowa w art. 152, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) wniosków o przyznanie pomocy, w tym przepisów dotyczących terminów i dokumentów towarzyszących;
- b) przepisów dotyczących kwalifikujących się obszarów uprawy chmielu i obliczania kwot, które mają być wypłacone każdej organizacji producentów.

Artykuł 60

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji dotyczącej wypłaty pomocy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

System zezwoleń na nasadzenia winorośli

Artykuł 61 ¹⁰¹

Czas trwania

System zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowiony w niniejszym rozdziale stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2045 r.; Komisja przeprowadzi dwa przeglądy śródk okresowe w 2028 r. i 2040 r. w celu ewaluacji funkcjonowania tego systemu oraz, w stosownych przypadkach, przedstawi wnioski.

Sekcja 1

Zarządzanie systemem zezwoleń na nasadzenia winorośli

Artykuł 62

Zezwolenia

1. Winorośl odmian zaklasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 może być sadzona lub powtórnie sadzona tylko jeżeli uzyskano zezwolenie zgodnie z art. 64, 66 i 68 na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Państwa członkowskie udzielają zezwoleń, o których mowa w ust. 1, dotyczących konkretnego obszaru mierzonego w hektarach, po złożeniu przez producentów wniosku spełniającego obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria kwalifikowalności. Tych zezwoleń udziela się producentom bezpłatnie.

3. ¹⁰² Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, są ważne przez trzy lata od daty udzielenia. Producent, który nie wykorzystał udzielonego zezwolenia w okresie jego ważności, podlega karom administracyjnym zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy ponowne nasadzenie odbywa się na tej samej działce lub na tych samych działkach, na których przeprowadzono karczowanie, zezwolenia, o których mowa w art. 66 ust. 1, są ważne przez sześć lat od daty ich udzielenia. W takich zezwoleniach wyraźnie określa się działkę lub działki, na których nastąpi karczowanie i ponowne nasadzenie.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego okres ważności zezwoleń udzielonych zgodnie z art. 64 i art. 66 ust. 1, który kończy się w 2020 r. i 2021 r., zostaje przedłużony do dnia 31 grudnia 2022 r.

Producenci, którzy posiadają zezwolenia zgodnie z art. 64 i art. 66 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, które wygasają w 2020 r. i w 2021 r., nie będą - na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu - podlegać karze administracyjnej, o której mowa w art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pod warunkiem że do dnia 28 lutego 2022 r. poinformują właściwe organy o tym, że nie zamierzają wykorzystać swoich zezwoleń i nie chcą skorzystać z przedłużenia ich ważności, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu. W przypadku, gdy producenci posiadający zezwolenia, których okres ważności przedłużono do dnia 31 grudnia 2021 r., złożyli do dnia 28 lutego 2021 r. właściwemu organowi oświadczenie, zgodnie z którym nie zamierzają skorzystać ze swoich zezwoleń, mogą cofnąć swoje oświadczenia w drodze pisemnego powiadomienia złożonego właściwemu organowi do dnia 28 lutego 2022 r. i skorzystać ze swoich zezwoleń w przedłużonym okresie ważności, o którym mowa w akapicie trzecim.

4. ¹⁰³ Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do nasadzeń lub ponownych nasadzeń na obszarach przeznaczonych do celów doświadczalnych, do celów zakładania zbiorów odmian winorośli przeznaczonych do zachowania zasobów genetycznych lub do celów szkółek szczepów, ani do obszarów, z których wino lub produkty sektora wina przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora wina, ani do obszarów przeznaczonych do nowego nasadzenia dokonywanego w ramach działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, na mocy prawa krajowego.

5. ¹⁰⁴ Państwa członkowskie mogą stosować niniejszy rozdział do obszarów produkujących wino odpowiednie do produkcji okowity z wina gronowego z oznaczeniem geograficznym

zarejestrowanym zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008¹⁰⁵. Do celów niniejszego rozdziału wspomniane obszary mogą być traktowane jako obszary, na których można produkować wina noszące chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

Artykuł 63

Mechanizm zabezpieczenia dotyczący nowych nasadzeń

1.¹⁰⁶ Państwa członkowskie corocznie udzielają zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające:

- a) 1 % całkowitej faktycznej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium mierzonej w dniu 31 lipca roku poprzedzającego; albo
- b) 1 % obszaru obejmującego faktyczną powierzchnię upraw winorośli na ich terytorium mierzoną w dniu 31 lipca 2015 r. oraz powierzchnię objętą prawami do sadzenia przyznanymi na ich terytorium producentom zgodnie z art. 85h, art. 85i lub art. 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, które były dostępne do celów przekształcenia w zezwolenia w dniu 1 stycznia 2016 r., o czym mowa w art. 68 niniejszego rozporządzenia.

2.¹⁰⁷ Państwa członkowskie mogą:

- a) zastosować na poziomie krajowym odsetek niższy od odsetka określonego w ust. 1;
- b) ograniczyć udzielanie zezwoleń na poziomie regionalnym, dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym lub obszarów, na których produkuje się wino bez oznaczenia geograficznego.

Państwa członkowskie, które ograniczają udzielanie zezwoleń na poziomie regionalnym, dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia lub dla obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym, zgodnie z akapitem pierwszym lit. b), mogą wymagać stosowania takich zezwoleń w tych regionach.

3. Każde z ograniczeń, o których mowa w ust. 2, musi przyczyniać się do uporządkowanego wzrostu nasadzeń winorośli, być ustalane w wysokości przekraczającej 0 % wzrostu i uzasadnione przez co najmniej jedną z następujących szczegółowych przyczyn:

- a) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka nadmiernej podaży produktów sektora wina w stosunku do perspektyw rynkowych dla tych produktów, bez przekraczania wielkości koniecznej do zaspokojenia tej potrzeby;
- b)¹⁰⁸ potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka dewaluacji konkretnych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych;
- c)¹⁰⁹ chęcią przyczynienia się do rozwoju danych produktów przy jednoczesnym zachowaniu jakości tych produktów.

3a.¹¹⁰ Państwa członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne środki regulacyjne, aby zapobiec obchodzeniu przez podmioty gospodarcze środków ograniczających podjętych na podstawie ust. 2 i 3.

4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wszelkie decyzje przyjęte zgodnie z ust. 2; powinny one zostać należycie uzasadnione. Państwa członkowskie

niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych decyzjach, podając ich uzasadnienie.

Artykuł 64

Udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia

1. ¹¹¹ Jeżeli cały obszar, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski o zezwolenie w danym roku, nie przekracza obszaru udostępnionego przez dane państwo członkowskie, przyjmuje się wszystkie takie wnioski.

Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą, na poziomie krajowym lub regionalnym, stosować jako kryteria kwalifikowalności jedno lub większą liczbę następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów:

- a) wnioskodawca posiada obszar upraw nie mniejszy niż obszar, w odniesieniu do którego składa wniosek o zezwolenie;
- b) wnioskodawca posiada odpowiednie umiejętności i kompetencje;
- c) wniosek nie pociąga za sobą ryzyka osłabienia reputacji odnośnej chronionej nazwy pochodzenia, co stanowi domniemanie, chyba że organy publiczne dowiodą występowania takiego ryzyka;
- ca) ¹¹² wnioskodawca nie posiada nasadzeń winorośli dokonanych bez zezwolenia, o których mowa w art. 71 niniejszego rozporządzenia, lub bez prawa do sadzenia, o którym mowa w art. 85a i 85b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) w należycie uzasadnionych przypadkach, jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, o ile są one stosowane w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny.

2. ¹¹³ Jeżeli w danym roku całkowita wielkość obszaru, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski, o których mowa w ust. 1, przekracza wielkość obszaru udostępnionego przez dane państwo członkowskie, zezwoleń udziela się zgodnie z proporcjonalnym rozdziałem hektarów wśród wszystkich wnioskodawców na podstawie wielkości obszaru, w odniesieniu do którego złożyli oni wniosek o zezwolenie. Takie udzielenie zezwolenia może wiązać się z określeniem minimalnego lub maksymalnego obszaru dla poszczególnych wnioskodawców, jak również w części lub w całości może opierać się na jednym lub większej liczbie następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów pierwszeństwa, które mogą mieć zastosowanie na poziomie krajowym lub regionalnym:

- a) ¹¹⁴ producenci, którzy nasadzają winorośl po raz pierwszy i którzy prowadzą gospodarstwo rolne (nowi uczestnicy rynku);
- b) ¹¹⁵ obszary, na których winnice przyczyniają się do ochrony środowiska lub do ochrony zasobów genetycznych winorośli;
- c) obszary przeznaczone do nowego nasadzania, które będzie prowadzone w ramach projektów związanych z konsolidacją gruntów;
- d) obszary z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami;
- e) zrównoważoność projektów dotyczących rozwoju lub ponownego sadzenia na podstawie oceny ekonomicznej;
- f) ¹¹⁶ obszary przeznaczone do nowego nasadzania, które przyczyniają się do zwiększania produkcji w gospodarstwach w sektorze uprawy winorośli wykazujących wzrost oszczędności kosztowej lub konkurencyjności, lub obecności na rynkach;

g) projekty oferujące możliwość poprawy jakości produktów z oznaczeniami geograficznymi;

h) ¹¹⁷ obszary przeznaczone do nowego nasadzenia w ramach zwiększania rozmiarów małych i średnich przedsiębiorstw.

2a. ¹¹⁸ Jeżeli państwo członkowskie postanowi zastosować jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, może dodać jeszcze jeden warunek, zgodnie z którym wnioskodawca musi być osobą fizyczną w wieku nieprzekraczającym 40 lat w roku składania wniosku.

2b. ¹¹⁹ Państwa członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne środki regulacyjne, aby zapobiec obchodzeniu przez podmioty gospodarcze restrykcyjnych kryteriów, które mają zastosowanie zgodnie z ust. 1, 2 i 2a.

3. ¹²⁰ Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej stosowane przez siebie kryteria, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, oraz niezwłocznie powiadamiają o nich Komisję.

Artykuł 65 ¹²¹

Rola organizacji zawodowych

Przy stosowaniu art. 63 ust. 2 państwo członkowskie bierze pod uwagę zalecenia przedstawione przez uznane organizacje zawodowe działające w sektorze wina, o których mowa w art. 152, 156 i 157, zainteresowane grupy producentów, o których mowa w art. 95, lub inne rodzaje organizacji zawodowych uznanych na podstawie ustawodawstwa tego państwa członkowskiego, pod warunkiem że zalecenia te poprzedzono zawarciem porozumienia między odnośnymi reprezentatywnymi stronami działającymi na danym obszarze geograficznym.

Zalecenia dotyczą okresu nie dłuższego niż trzy lata.

Artykuł 66 ¹²²

Ponowne nasadzenie

1. Państwa członkowskie automatycznie udzielają zezwolenia producentom, którzy począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. wykarczowali obszar, na którym uprawiano winorośl i złożyli wniosek o zezwolenie. Takie zezwolenia odpowiadają wykarczowanemu obszarowi pod względem czystego zbioru. Obszary objęte takimi zezwoleniami nie są wliczane do celów art. 63.

2. ¹²³ Państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, producentom przewidującym wykarczowanie obszaru uprawy winorośli, jeżeli wykarczowanie nastąpi najpóźniej na koniec czwartego roku od daty posadzenia nowej winorośli.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do tego samego gospodarstwa rolnego, w którym miało miejsce karczowanie winorośli. Na obszarach kwalifikujących się do produkcji win oznaczonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa członkowskie mogą - na podstawie zalecenia organizacji zawodowej zgodnie z art. 65 - ograniczyć ponowne sadzenie do winorośli odpowiadającej takiej samej specyfikacji uprawniającej do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego co winorośl na obszarze wykarczowanym.

4. ¹²⁴ Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w przypadku karczowania winorośli nasadzonej bez zezwolenia.

Artykuł 67

Pomoc de minimis

1. System zezwoleń na nasadzenia winorośli określony w niniejszym rozdziale nie ma zastosowania w państwach członkowskich, w których unijny przejściowy system praw do sadzenia ustanowiony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie miał zastosowania w dniu 31 grudnia 2007 r.

2. Państwa członkowskie, w których system, o którym mowa w ust. 1, miał zastosowanie w dniu 31 grudnia 2007 r. i w których obszar upraw winorośli objęta tym systemem nie przekracza 10 000 hektarów, mogą zdecydować, że nie będą wdrażać systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowionego w niniejszym rozdziale.

Artykuł 68

Przepisy przejściowe

1. ¹²⁵ Prawa do sadzenia przyznane producentom zgodnie z art. 85h, 85i lub 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przed dniem 31 grudnia 2015 r., których ci producenci nie wykorzystali i które w tym dniu nie utraciły jeszcze ważności, mogą zostać od dnia 1 stycznia 2016 r. przekształcone w zezwolenia na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Takie przekształcenie odbywa się na wniosek tych producentów złożony przed dniem 31 grudnia 2015 r. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu producentom składania takich wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia do dnia 31 grudnia 2022 r..

2. ¹²⁶ Zezwolenia udzielone na mocy ust. 1 mają taki sam okres ważności co prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 1. Jeżeli zezwolenia te nie zostaną wykorzystane, ich ważność kończy się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. lub, w przypadku gdy dane państwo członkowskie podjęło decyzję, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2025 r.

2a. ¹²⁷ Od dnia 1 stycznia 2023 r. obszar równoważny obszarowi objętemu prawami do sadzenia, które kwalifikowały się do przekształcenia w zezwolenia na nasadzenia w dniu 31 grudnia 2022 r., ale jeszcze nie zostały przekształcone w zezwolenia zgodnie z ust. 1, pozostaje do dyspozycji zainteresowanych państw członkowskich, które mogą udzielić zezwoleń zgodnie z art. 64 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2025 r.

3. ¹²⁸ Obszary objęte zezwoleniami udzielonymi na mocy ust. 1 i 2a niniejszego artykułu nie są wliczane do celów art. 63.

Artykuł 69

Przekazane uprawnienia

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) warunków stosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 62 ust. 4;
- b) przepisów odnoszących się do kryteriów, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2;
- c) dodawania kryteriów do kryteriów wymienionych w art. 64 ust. 1 i 2;
- d) współlistnienia winorośli, do której wykarczowania zobowiązał się producent, wraz z nowoposadzoną winoroślą zgodnie z art. 66 ust. 2;
- e) podstaw podjęcia przez państwo członkowskie decyzji na mocy art. 66 ust. 3.

Artykuł 70

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące:

- a) procedur udzielania zezwoleń;
- b) rejestrów, jakie mają prowadzić państwa członkowskie, oraz powiadomień, jakie mają być przesyłane Komisji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

Kontrola systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli

Artykuł 71

Nasadzenia bez zezwolenia

1. ¹²⁹ Producenci karczują na własny koszt nasadzenia winorośli dokonane bez zezwolenia.
2. ¹³⁰ Jeżeli producenci nie wykarczują winorośli w okresie czterech miesięcy od daty powiadomienia ich o nieprawidłowości, państwa członkowskie zapewniają wykarczowanie takich nasadzeń dokonanych bez zezwolenia w okresie dwóch lat następujących po zakończeniu tego okresu czteromiesięcznego. Związane z tym koszty ponoszą producenci, których to dotyczy.
3. ¹³¹ Państwa członkowskie do dnia 1 marca każdego roku przekazują Komisji informacje o sumarycznej wielkości obszaru, co do którego upewniono się, że został nasadzony winoroślą bez zezwolenia po dniu 1 stycznia 2016 r., a także o wielkości obszarów wykarczowanych zgodnie z ust. 1 i 2.
4. Producent, który nie spełnił obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega karom określonym zgodnie z art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
5. ¹³² Na obszarach nasadzonych winoroślą bez zezwolenia nie przysługują jakiegokolwiek krajowe lub unijne środki wsparcia.

Artykuł 72

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki określające szczegółowe wymogi w zakresie informowania, które mają spełniać państwa członkowskie, w tym ewentualnego zmniejszenia ograniczeń budżetowych przewidzianych w załączniku VI, w przypadku braku zgodności.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

TYTUŁ II

PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu

Sekcja 1

Normy handlowe

Podsekcja 1

Przepisy wstępne

Artykuł 73

Zakres stosowania

Bez uszczerbku dla innych przepisów stosowanych do produktów rolnych, jak również bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w sektorze weterynaryjnym, fitosanitarnym i spożywczym w celu zapewnienia, aby produkty spełniały normy higieniczne i zdrowotne, oraz w celu ochrony zdrowia zwierząt, roślin i ludzi, w niniejszej sekcji ustanawia się przepisy dotyczące norm handlowych. Normy te dzielą się na normy obowiązkowe oraz określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych.

Podsekcja 2

Normy handlowe dla poszczególnych sektorów lub produktów

Artykuł 74

Zasada ogólna

Produkty, dla których ustanowiono zgodnie z niniejszą sekcją normy handlowe w podziale na sektory lub produkty mogą być wprowadzane do obrotu w Unii tylko jeżeli są zgodne z tymi normami.

Artykuł 75

Ustanawianie i treść

1. Normy handlowe mogą mieć zastosowanie do jednego lub większej liczby następujących sektorów i produktów:

- a) oliwa z oliwek i oliwki stołowe;
- b) owoce i warzywa;
- c) przetworzone produkty z owoców i warzyw;
- d) banany;

- e) żywe rośliny;
- f) jaja;
- g) mięso drobiowe;
- h) tłuszcze do smarowania przeznaczone do spożycia przez ludzi;
- i) chmiel.

2. ¹³³ Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów oraz poprawić warunki ekonomiczne produkcji i wprowadzania do obrotu, a także jakość produktów rolnych objętych ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących norm handlowych w podziale na sektory lub produkty na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu, jak również odstępstw i wyłączeń od stosowania takich norm, w celu dostosowania do ciągle zmieniających się warunków rynkowych, zmieniających się wymagań konsumentów, rozwoju odpowiednich norm międzynarodowych oraz zapobiegania powstawaniu przeszkód dla innowacji produktów.

3. Bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ¹³⁴ normy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć co najmniej jednego z następujących wymogów określonych na podstawie sektora lub produktu i opartych na cechach charakterystycznych każdego sektora, potrzebie uregulowania wprowadzania do obrotu oraz na warunkach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu:

- a) definicji technicznych, oznaczeń i opisów handlowych dotyczących sektorów innych niż określone w art. 78;
- b) kryteriów klasyfikacji takich jak podział na klasy, masa, wielkość, wiek i kategoria;
- c) gatunku, odmiany roślin, rasy zwierząt lub typu handlowego;
- d) prezentacji, etykietowania związanego z obowiązkowymi normami handlowymi, opakowania, zasad stosowanych w stosunku do zakładów pakowania, oznakowania, roku zbioru oraz użycia szczególnych określeń, bez uszczerbku dla art. 92-123;
- e) kryteriów takich jak wygląd, konsystencja, budowa, właściwości produktu i procentowa zawartość wody;
- f) specyficznych substancji użytych w produkcji, części składowych lub składników, włączając w to ich zawartość ilościową, czystość i tożsamość;
- g) rodzaju działalności rolnej i metod produkcji, w tym praktyk enologicznych i zaawansowanych systemów zrównoważonej produkcji;
- h) kupażowania moszczu winogronowego i wina, w tym jego definicji, mieszania i jego ograniczeń;
- i) częstotliwości odbioru, dostawy, ochrony i przygotowania, metody i temperatury konserwowania, przechowywania i transportu;
- j) miejsca produkcji lub pochodzenia, z wyjątkiem mięsa drobiowego i tłuszczów do smarowania;
- k) ograniczeń w odniesieniu do stosowania niektórych substancji i praktyk;
- l) szczególnego wykorzystania;
- m) warunków regulujących zbywanie, posiadanie, obrót i wykorzystywanie produktów niespełniających norm handlowych przyjętych na podstawie ust. 1 lub definicji, oznaczeń i opisów handlowych, o których mowa w art. 78, jak również warunków regulujących zbywanie produktów ubocznych.

4. Oprócz ust. 1, normy handlowe mogą mieć zastosowanie do sektora wina. Ust. 3 lit. f), g), h), k) i m) stosuje się do sektora wina.

5. Normy handlowe w odniesieniu do sektorów i produktów przyjęte na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu ustanawia się bez uszczerbku dla art. 84-88 oraz załącznika IX; normy te uwzględniają:

- a) specyfikę danego produktu;
- b) konieczność zapewnienia warunków ułatwiających wprowadzenie produktów do obrotu;
- c) ¹³⁵ interes producentów polegający na przekazywaniu informacji o właściwościach produktu i produkcji oraz interes konsumentów polegający na otrzymywaniu adekwatnej i przejrzystej informacji na temat produktu, w tym miejsca produkcji ustalonego dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym, po przeprowadzeniu oceny skutków, uwzględniającej w szczególności koszty i obciążenia administracyjne dla podmiotów gospodarczych oraz korzyści dla producentów i konsumenta finalnego;
- d) dostępne metody określania cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów;
- e) standardowe zalecenia przyjęte przez organy międzynarodowe;
- f) potrzebę związaną z zachowaniem naturalnych i podstawowych właściwości produktów oraz z unikaniem wprowadzania istotnych zmian w składzie danego produktu.

6. ¹³⁶ W celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz potrzeby poprawy warunków gospodarczych produkcji, wprowadzania do obrotu oraz jakości produktów rolnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu zmiany wykazu sektorów, o którym mowa w ust. 1. Takie akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub potrzeby innowacji produktów, a Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące tych aktów, w którym zawiera ocenę, w szczególności, potrzeb konsumentów, kosztów i obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w tym wpływu na rynek wewnętrzny i na handel międzynarodowy, oraz korzyści dla producentów i konsumenta finalnego.

Artykuł 76

Dodatkowe wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu produktów w sektorze owoców i warzyw

1. Ponadto, w przypadku gdy ma to znaczenie w odniesieniu do mających zastosowanie norm handlowych, o których mowa w art. 75, produkty sektora owoców i warzyw, które mają zostać sprzedane konsumentowi jako produkty świeże, mogą być wprowadzane do obrotu tylko, jeżeli mają solidną i właściwą jakość handlową oraz jeżeli wskazano państwo pochodzenia.

2. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1, a także wszelkie normy handlowe mające zastosowanie do sektora owoców i warzyw określone zgodnie z niniejszą podsekcją mają zastosowanie do wszystkich etapów wprowadzania do obrotu, w tym przywozu i wywozu, i mogą dotyczyć jakości, klasyfikacji, masy, wielkości, pakowania, opakowań,

przechowywania, transportu, prezentacji i działań marketingowych.

3. Posiadacz produktów sektora owoców i warzyw objętych normami handlowymi może wystawiać te produkty, oferować je na sprzedaż, dostarczać i wprowadzać do obrotu w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami i jest odpowiedzialny za zapewnienie takiej zgodności.

4. W celu zapewnienia właściwego stosowania wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w celu uwzględnienia niektórych szczególnych sytuacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących szczególnych odstępstw od niniejszego artykułu niezbędnych do jego właściwego stosowania.

Artykuł 77

Certyfikacja chmielu

1. Oprócz, w stosownych przypadkach, spełnienia mających zastosowanie norm handlowych, produkty sektora chmielu pochodzące ze zbiorów lub wytworzone w Unii podlegają procedurze certyfikacji na mocy niniejszego artykułu.

2. Certyfikaty można wydawać wyłącznie dla produktów spełniających minimalne wymagania jakościowe obowiązujące na danym etapie wprowadzania do obrotu. W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, ekstraktu chmielowego oraz mieszanych produktów chmielowych, certyfikat może zostać wydany wyłącznie pod warunkiem, że zawartość alfa kwasów w tych produktach nie jest mniejsza od jej zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

3. Certyfikaty zawierają co najmniej informacje o:

- a) miejscu lub miejscach produkcji chmielu;
- b) roku lub latach zbiorów; oraz
- c) odmianie lub odmianach.

4. Produkty sektora chmielu można wprowadzać do obrotu bądź wywozić tylko, jeżeli wydano dla nich certyfikat zgodnie z niniejszym artykułem.

W przypadku przywożonych produktów sektora chmielu świadectwo, o którym mowa w art. 190 ust. 2, uważa się za równoważne takiemu certyfikatowi.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu przyjęcia środków stanowiących odstępstwo od ust. 4 niniejszego artykułu:

- a) w celu spełnienia wymogów handlowych określonych państw trzecich; lub
- b) w odniesieniu do produktów przeznaczonych do zastosowań specjalnych.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym:

- (i) pozostają bez uszczerbku dla normalnego obrotu produktami, dla których został wydany certyfikat; oraz
- (ii) zawierają gwarancje mające na celu uniknięcie wszelkich niejasności związanych z tymi produktami.

Artykuł 78

Definicje, oznaczenia i opisy handlowe dotyczące niektórych sektorów i produktów

1. Oprócz, w stosownych przypadkach, mających zastosowanie norm handlowych stosuje się

definicje, oznaczenia i opisy handlowe określone w załączniku VII do następujących sektorów lub produktów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- b) wina;
- c) mleka i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- d) mięsa drobiowego;
- e) jaj;
- f) tłuszczów do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi; oraz
- g) oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

2. Definicje, oznaczenia lub opisy handlowe określone w załączniku VII mogą być używane w Unii wyłącznie w celu wprowadzenia na rynek produktu spełniającego odpowiednie wymogi ustanowione w tym załączniku.

3. ¹³⁷ Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zmian, odstępstw lub wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych przewidzianych w załączniku VII. Te akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub potrzeby innowacji produktów.

4. W celu zapewnienia, aby podmioty i państwa członkowskie jasno i właściwie rozumiały definicje i opisy handlowe przewidziane w załączniku VII, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zasad specyfikacji i stosowania tych definicji i norm.

5. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów i zmiany na rynku przetworów mlecznych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przetwory mleczne, w odniesieniu do których podaje się gatunek zwierzęcia, od którego dane mleko pochodzi, jeżeli nie jest to mleko krowie, oraz określających niezbędne przepisy.

Artykuł 79

Tolerancja

1. Aby uwzględnić specyfikę każdego produktu lub sektora, różne etapy wprowadzania do obrotu, warunki techniczne, jakiegokolwiek możliwe znaczące trudności praktyczne oraz dokładność i powtarzalność metod analizy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących tolerancji dla co najmniej jednej normy szczegółowej, której przekroczenie powoduje, iż cała partia produktów uważana jest za niezgodną z tą normą.

2. Przy przyjmowaniu aktów, o których mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia potrzebę niezmienności swoistych cech produktu i unikania obniżenia jego jakości.

Artykuł 80

Praktyki enologiczne i metody analizy

1. W produkcji i konserwowaniu produktów wymienionych w załączniku VII część II w Unii stosuje się wyłącznie praktyki enologiczne zatwierdzone zgodnie z załącznikiem VIII i określone w art. 75 ust. 3 lit. g) oraz art. 83 ust. 2 i 3.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do:

- a) soku winogronowego oraz zagęszczonego soku winogronowego; oraz
- b) moszczu winogronowego i zagęszczonego moszczu winogronowego przeznaczonego do przygotowania soku winogronowego.

Dozwolone praktyki enologiczne są stosowane tylko do celów zapewnienia właściwej fermentacji winiarskiej, odpowiedniego konserwowania lub właściwego dojrzewania produktu.

Produkty wymienione w załączniku VII część II wytwarzane są w Unii zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku VIII.

2. Produktów wymienionych w załączniku VII część II nie wprowadza się do obrotu w Unii, jeżeli:

- a) zostały poddane praktykom enologicznym niedozwolonym w Unii;
- b) zostały poddane praktykom enologicznym niedozwolonym w danym państwie; lub
- c) nie są zgodne z przepisami ustanowionymi w załączniku VIII.

Produkty sektora wina, które nie nadają się do obrotu zgodnie z akapitem pierwszym, zostają zniszczone. Na zasadzie odstępstwa od tego przepisu państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie niektórych produktów o określonych przez nie cechach w destylarniach i wytwórniach octu lub do użytku przemysłowego, pod warunkiem że takie zezwolenie nie staje się zachętą do produkcji produktów sektora wina wymienionych w części II załącznika VI z użyciem niedozwolonych praktyk enologicznych.

3. W przypadku zatwierdzania praktyk enologicznych dla wina, o których mowa w art. 75 ust. 3 lit. g), Komisja:

- a) uwzględnia praktyki enologiczne i metody analizy zalecane i opublikowane przez OIV, a także wyniki eksperymentalnego stosowania dotychczas niedozwolonych praktyk enologicznych;
- b) uwzględnia kwestię ochrony zdrowia ludzkiego;
- c) uwzględnia potencjalne ryzyko dla konsumentów, którzy mogą zostać wprowadzeni w błąd ze względu na ugruntowane postrzeganie produktu i ich oczekiwania z nim związane, biorąc pod uwagę dostępność i skuteczność środków informacyjnych, które wykluczają takie ryzyko;
- d) pozwala na zachowanie naturalnych i podstawowych właściwości wina i niewprowadzanie istotnych zmian w składzie danego produktu;
- e) zapewnia akceptowalny minimalny poziom troski o środowisko;
- f) przestrzega ogólnych zasad dotyczących praktyk enologicznych i przepisów określonych w załączniku VIII.

4. W celu zapewnienia prawidłowego postępowania z niezbywalnymi produktami sektora win, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do krajowych procedur, o których mowa w ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu, oraz odstępstw od nich, w zakresie wycofywania lub niszczenia produktów sektora wina niezgodnych z wymogami.

5. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające metody, o których mowa w art. 75 ust. 5 lit. d), w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku VII część II. Podstawą tych metod są wszelkie odpowiednie metody zalecane i

opublikowane przez OIV, chyba że byłyby one nieskuteczne lub niewłaściwe w kontekście celu, do którego dąży Unia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W oczekiwaniu na przyjęcie takich aktów wykonawczych należy stosować metody i zasady dozwolone w danym państwie członkowskim.

Artykuł 81

Odmiany winorośli

1. Produkty wymienione w załączniku VII część II i wytwarzane w Unii powstają z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Tylko odmiany winorośli spełniające następujące warunki mogą być klasyfikowane przez państwa członkowskie:

a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.

3. ¹³⁸ Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina, obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich, nie przekracza 50 000 hektolitrow, są wyłączone z obowiązku klasyfikacji przewidzianego w ust. 2 akapit pierwszy.

Jednak również w tych państwach członkowskich można do celów produkcji wina sadzić, sadzić ponownie lub szczepić jedynie odmiany winorośli zgodne z ust. 2 akapit drugi.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 akapit pierwszy i trzeci oraz ust. 3 akapit drugi państwa członkowskie zezwalają na sadzenie, ponowne sadzenie lub szczepienie następujących odmian winorośli do badań i eksperymentów naukowych:

a) odmian winorośli, które nie są sklasyfikowane, w przypadku państw członkowskich innych niż te, o których mowa w ust. 3;

b) odmian winorośli, które nie spełniają ust. 2 akapit drugi, w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3.

5. ¹³⁹ Obszary obsadzone odmianami winorośli do celów produkcji wina, które obsadzono z naruszeniem ust. 2, 3 i 4, podlegają wykarczowaniu.

Nie ma jednak obowiązku karczowania takich obszarów, jeżeli dana produkcja przeznaczona jest wyłącznie na użytek własny gospodarstwa domowego producentów wina.

6. ¹⁴⁰ Obszary obsadzone - do celów innych niż produkcja wina - odmianami winorośli, które, w przypadku państw członkowskich innych niż te, o których mowa w ust. 3, nie są sklasyfikowane lub które, w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3, nie spełniają ust. 2 akapit drugi, nie podlegają obowiązkowi karczowania.

Sadzenie i ponowne nasadzenie odmian winorośli, o których mowa w akapicie pierwszym, do celów innych niż produkcja wina nie podlega systemowi zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowionemu w części II tytuł I rozdział III.

Artykuł 82 ¹⁴¹

Szczególne wykorzystanie wina nieodpowiadające kategoriom określonym w załączniku VII część II

Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie zostało przeprowadzone przed dniem 1 września 1971 r., wino wyprodukowane z odmian winorośli wymienionych w klasyfikacjach przygotowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 akapit pierwszy, lecz nieodpowiadające żadnej z kategorii określonych w załączniku VII część II, jest przeznaczone wyłącznie na użytek własny gospodarstw domowych indywidualnych producentów wina oraz do produkcji octu winnego lub do destylacji.

Artykuł 83

Przepisy krajowe dotyczące niektórych produktów i sektorów

1. Niezależnie od art. 75 ust. 2 państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe ustanawiające różne poziomy jakości dla tłuszczów do smarowania. Takie przepisy powinny umożliwiać przeprowadzenie oceny poziomów jakości na podstawie kryteriów odnoszących się przede wszystkim do zastosowanych surowców, organoleptycznych cech tych produktów oraz ich stabilności fizycznej i mikrobiologicznej.

Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym zapewniają, aby w odniesieniu do produktów innych państw członkowskich, które spełniają kryteria ustanowione w tych przepisach krajowych, można było na niedyskryminacyjnych warunkach używać określeń, które potwierdzają, że te kryteria zostały spełnione.

2. ¹⁴² Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niektórych praktyk enologicznych lub zakazać ich stosowania oraz wprowadzić bardziej rygorystyczne zasady w odniesieniu do win dozwolonych na mocy prawa unijnego produkowanych na ich terytorium, aby przyczynić się do zachowania istotnych właściwości win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym i win musujących oraz win likierowych.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na eksperymentalne użycie niedozwolonych praktyk enologicznych.

4. W celu zapewnienia poprawnego i przejrzystego stosowania niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki stosowania ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jak również warunki posiadania i wykorzystywania produktów uzyskanych za pomocą praktyk eksperymentalnych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz obrotu tymi produktami.

5. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać dodatkowe przepisy krajowe dotyczące produktów objętych unijną normą handlową tylko wtedy, gdy przepisy te są zgodne z prawem Unii, zwłaszcza z zasadą swobodnego przepływu towarów, oraz z zastrzeżeniem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE ¹⁴³.

Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie

Artykuł 84

Przepis ogólny

Ustanawia się system określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie w podziale na sektory lub produkty, którego celem jest wspieranie producentów produktów rolnych, które posiadają cechy lub właściwości stanowiące wartość dodaną, w informowaniu o tych cechach lub właściwościach na rynku wewnętrznym, a w szczególności wspieranie i uzupełnianie specyficznych norm handlowych.

Podsekcja ta nie ma jednak zastosowania do produktów sektora wina, o których mowa w art. 92 ust. 1.

Artykuł 85

Istniejące określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie

1. Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie objęte tym systemem w dniu 20 grudnia 2013 r. wymieniono w załączniku IX, a warunki ich stosowania określa się zgodnie z art. 86 lit. a).
2. Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostają w mocy, z zastrzeżeniem wszelkich zmian, o ile nie zostaną unieważnione zgodnie z art. 86.

Artykuł 86 ¹⁴⁴

Zastrzeganie, zmiana i unieważnienie określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie

Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów, w tym w odniesieniu do metod produkcji i zrównoważoności w łańcuchu dostaw, postęp naukowy i techniczny, sytuację na rynku oraz rozwój norm handlowych i międzynarodowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) zastrzegania dodatkowego określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie, z określeniem warunków jego stosowania;
- b) zmiany warunków stosowania określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie;
lub
- c) unieważnienia określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie.

Artykuł 87

Dodatkowe określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie

1. Określenie kwalifikuje się do zastrzeżenia jako określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie tylko, jeżeli spełnia wszystkie poniższe wymogi:
 - a) określenie jest związane z cechą produktu lub właściwością procesu produkcji lub przetwarzania oraz z konkretnym sektorem lub produktem;
 - b) stosowanie tego określenia umożliwia lepsze informowanie o wartości dodanej produktu ze względu na jego specyfikę czy też właściwości procesu produkcji lub przetwarzania;

c) przy wprowadzaniu do obrotu, specyfika lub właściwość, o których mowa w lit. a), jest możliwa do zidentyfikowania przez konsumentów w kilku państwach członkowskich;
d) zasady dotyczące stosowania określenia są zgodne z dyrektywą 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴⁵ lub rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

Przy wprowadzaniu dodatkowego określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie Komisja uwzględnia wszelkie stosowne normy międzynarodowe i istniejące określenia zastrzeżone dotyczące danych produktów lub sektorów.

2. Aby uwzględnić cechy charakterystyczne niektórych sektorów oraz oczekiwania konsumentów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających szczegółowe wymogi dotyczące wprowadzania dodatkowych określeń zastrzeżonych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 88

Ograniczenia w stosowaniu określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie

1. Określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie może być stosowane jedynie w odniesieniu do produktów, które spełniają odpowiednie warunki stosowania.
2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby etykietowanie produktu nie prowadziło do niejasności w kwestii oznaczenia jako określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie.
3. Aby zapewnić zgodność produktów, do których odnoszą się określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, z odpowiednimi warunkami stosowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących dodatkowych przepisów w sprawie stosowania określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie.

Podsekcja 4

Normy handlowe związane z przywozem i wywozem

Artykuł 89

Przepisy ogólne

W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, oraz szczególne cechy niektórych produktów rolnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) warunków, na podstawie których uznaje się, że produkty przywożone wykazują równoważny poziom zgodności z unijnymi normami handlowymi, oraz warunków, które umożliwiają odstępstwo od art. 74; oraz
- b) przepisów dotyczących stosowania norm handlowych w odniesieniu do produktów wywożonych z Unii.

Artykuł 90

Przepisy szczególne dotyczące przywozu wina

- 1.¹⁴⁶ O ile nie postanowiono inaczej w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, przepisy dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz etykietowania

wina określone w sekcji 2 niniejszego rozdziału oraz definicje, oznaczenia i opisy handlowe, o których mowa w art. 78 niniejszego rozporządzenia, stosuje się do produktów objętych kodami CN 2009 61, 2009 69 i 2204, przywożonych do Unii.

2. O ile nie postanowiono inaczej w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE produkty, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1, produkowane są zgodnie z praktykami enologicznymi dozwolonymi przez Unię na mocy niniejszego rozporządzenia lub - przed uzyskaniem pozwolenia zgodnie z art. 80 ust. 3 - produkowane zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez OIV.

3. ¹⁴⁷ O ile nie postanowiono inaczej w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi przedstawienia:

- a) zaświadczenia o zgodności z przepisami, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawionego przez właściwy organ w państwie pochodzenia produktu, ujęty w wykazie, który zostanie publicznie udostępniony przez Komisję;
- b) sprawozdania z analiz przygotowanego przez podmiot lub służby wyznaczone przez państwo pochodzenia produktu, o ile dany produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

Podsekcja 5

Przepisy wspólne

Artykuł 91 ¹⁴⁸

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

- a) ¹⁴⁹ ustanawiające wykaz mleka i przetworów mlecznych, o których mowa w załączniku VII część III pkt 5 akapit drugi, oraz tłuszczów do smarowania, o których mowa w załączniku VII część VII pkt I akapit szósty lit. a), na podstawie orientacyjnych wykazów produktów, które państwa członkowskie uznają za odpowiadające na ich terytoriach tym przepisom, i które to wykazy państwa członkowskie przesyłają do Komisji;
- b) ustanawiające przepisy dotyczące wdrażania norm handlowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów lub produktów;
- c) ustanawiające przepisy odnoszące się do ustalania, czy produkty zostały poddane procesom niezgodnym z zatwierdzonymi praktykami enologicznymi;
- d) ustanawiające metody analizy prowadzącej do określenia charakterystyki produktów;
- e) ustanawiające przepisy w zakresie ustalania poziomu tolerancji;
- f) ustanawiające przepisy dotyczące wdrażania środków, o których mowa w art. 89;
- g) ustanawiające przepisy dotyczące identyfikacji lub rejestracji producentów lub obiektów przemysłowych, w których produkt został przygotowany lub przetworzony, przepisy dotyczące procedury certyfikacji oraz dotyczące dokumentów handlowych, dokumentów towarzyszących i prowadzenia rejestrów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

Nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i określenia tradycyjne w sektorze wina

Podsekcja 1

Przepisy wprowadzające

Artykuł 92

Zakres stosowania

1. ¹⁵⁰ Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych zamieszczone w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1, 3-6, 8, 9, 11, 15 i 16.

Przepisy ustanowione w niniejszej sekcji nie mają jednak zastosowania do produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1, 4, 5, 6, 8 i 9, jeżeli produkty te zostały poddane procesowi całkowitej dealkoholizacji zgodnie z załącznikiem VIII część I sekcja E.

2. Podstawą przepisów, o których mowa w ust. 1, jest:

- a) ochrona uzasadnionych interesów konsumentów i producentów;
- b) zapewnienie sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku odnośnych produktów; oraz
- c) promocja produkcji produktów wysokiej jakości, o których mowa w niniejszej sekcji, przy zezwoleniu na stosowanie krajowych środków wspierających politykę jakości.

Podsekcja 2

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne

Artykuł 93

Definicje

1. ¹⁵¹ Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- a) "nazwa pochodzenia" oznacza nazwę, w tym tradycyjnie używaną nazwę, określającą produkt, o którym mowa w art. 92 ust. 1:
 - (i) którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą szczególnego środowiska geograficznego, na które składają się właściwe dla niego czynniki naturalne i ludzkie;
 - (ii) który pochodzi z określonego miejsca, regionu lub, w szczególnych przypadkach, państwa;
 - (iii) który jest produkowany z winogron pochodzących wyłącznie z tego obszaru geograficznego;
 - (iv) którego produkcja odbywa się na tym obszarze geograficznym; oraz
 - (v) który jest otrzymywany z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;
- b) "oznaczenie geograficzne" oznacza nazwę, w tym tradycyjnie używaną nazwę, określającą produkt, o którym mowa w art. 92 ust. 1,:
 - (i) którego szczególną jakość, reputację lub inne cechy charakterystyczne przypisuje

- się jego pochodzeniu geograficznemu;
- (ii) który pochodzi z określonego miejsca, regionu lub, w szczególnych przypadkach, państwa;
 - (iii) do którego produkcji używanych jest przynajmniej 85 % winogron, pochodzących wyłącznie z tego obszaru geograficznego;
 - (iv) którego produkcja odbywa się na tym obszarze geograficznym; oraz
 - (v) który jest otrzymywany z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.
2. ¹⁵² (uchylony).
3. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne, w tym odnoszące się do obszarów geograficznych w państwach trzecich, kwalifikują się do ochrony w Unii na podstawie przepisów określonych w niniejszej podsekcji.
4. ¹⁵³ Produkcja, o której mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (iv) i lit. b) ppkt (iv), obejmuje wszystkie działania od zbioru winogron do zakończenia procesów produkcji wina, z wyjątkiem zbioru winogron niepochodzących z danego obszaru geograficznego, o którym mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (iii), i z wyjątkiem procesów poprodukcyjnych.
5. Do celu stosowania ust. 1 lit. b) ppkt (ii) maksymalnie 15 % winogron, które może pochodzić spoza wyznaczonego obszaru, musi pochodzić z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym położony jest ten obszar.

Artykuł 94

Wnioski o objęcie ochroną

1. ¹⁵⁴ Wnioski o objęcie ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:
- a) nazwę, która ma być chroniona;
 - b) nazwę i adres wnioskodawcy;
 - c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz
 - d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.
2. ¹⁵⁵ Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.
- Specyfikacja produktu obejmuje co najmniej:
- a) nazwę, która ma być chroniona;
 - b) opis wina lub win:
 - (i) w odniesieniu do nazwy pochodzenia - najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;
 - (ii) w odniesieniu do oznaczenia geograficznego - najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub oznaczenie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;
 - c) w stosownych przypadkach - szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina lub win, a także stosowne ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wina lub tych win;
 - d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;

- e) maksymalną wydajność z hektara;
- f) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest wino lub wina;
- g) ¹⁵⁶ szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i) lub, w stosownych przypadkach, w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i):

(i) w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia - związek między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i), szczegóły dotyczące czynników ludzkich w tym środowisku geograficznym mogą być w stosownych przypadkach ograniczone do opisu gospodarowania glebami, materiałem roślinnym i krajobrazem, praktyk uprawy lub innego odpowiedniego wkładu ludzkiego w zachowanie naturalnych czynników środowiska geograficznego, o którym mowa w przywołanym podpunkcie;

(ii) w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego - związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i);

Specyfikacja produktu może zawierać opis tego, w jaki sposób nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju.

Jeżeli wino lub wina mogą być częściowo odalkoholizowane, specyfikacja produktu musi również zawierać opis częściowo odalkoholizowanych win lub wina zgodnie ze stosowanym odpowiednio akapitem drugim lit. b) oraz, w stosownych przypadkach, opis szczególnych praktyk enologicznych stosowanych do produkcji częściowo odalkoholizowanych wina lub win, a także odpowiednich ograniczeń dotyczących ich produkcji.

- h) mające zastosowanie wymogi ustanowione w prawodawstwie unijnym lub krajowym lub, w przypadku gdy tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te powinny być obiektywne, niedyskryminacyjne i zgodne z prawem Unii;

- i) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

3. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów przewidzianych w ust. 1 i 2 zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w jej państwie pochodzenia.

Artykuł 95

Wnioskodawcy

1. Każda zainteresowana grupa producentów lub - w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach - jeden producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Inne zainteresowane strony mogą przyłączyć się do wniosku.
2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie win, które produkują.
3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym można złożyć wspólny wniosek.

Artykuł 96

Wstępna procedura krajowa

1. Wnioski o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego win pochodzących z Unii są przedmiotem wstępnej procedury krajowej.

2. Wniosek o objęcie ochroną składa się w państwie członkowskim, z którego terytorium pochodzi nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

3. Państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o objęcie ochroną, sprawdza go w celu stwierdzenia, czy spełnia on warunki określone w niniejszej podsekcji.

To państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę, zapewniając odpowiednią publikację wniosku oraz przewidując okres przynajmniej dwóch miesięcy od daty publikacji, w którym każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium tego państwa może wnieść sprzeciw wobec zaproponowanej ochrony, poprzez przedstawienie należyście uzasadnionego oświadczenia temu państwu członkowskiemu.

4. Jeśli państwo członkowskie oceniające wniosek stwierdza, że nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są niezgodne z warunkami określonymi w niniejszej podsekcji lub z prawem Unii, odrzuca wniosek.

5. ¹⁵⁷ Jeśli państwo członkowskie oceniające wniosek uważa, że wymagania są spełnione, przeprowadza procedurę krajową, zapewniając odpowiednią publikację specyfikacji produktu przynajmniej w internecie oraz przekazuje wniosek Komisji.

Przekazując Komisji wniosek o objęcie ochroną na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu, państwo członkowskie załącza oświadczenie, w którym stwierdza, że wniosek złożony przez wnioskodawcę spełnia warunki objęcia ochroną określone w niniejszej sekcji i w przepisach przyjętych na jej podstawie oraz poświadcza, że jednolity dokument, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), stanowi wierne streszczenie specyfikacji produktu.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dopuszczalnych sprzeciwach zgłoszonych w ramach procedury krajowej.

6. ¹⁵⁸ Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, jeżeli przed sądem krajowym lub innym organem krajowym wszczęto postępowanie w sprawie wniosku o objęcie ochroną, który państwo członkowskie przekazało Komisji zgodnie z ust. 5, oraz jeżeli wniosek został unieważniony na poziomie krajowym na mocy natychmiast wykonalnego, ale nie prawomocnego orzeczenia sądowego.

Artykuł 97

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

2. ¹⁵⁹ Komisja sprawdza wnioski o objęcie ochroną, które jej przekazano zgodnie z art. 96 ust. 5. Komisja sprawdza, czy wnioski zawierają wymagane informacje i czy nie zawierają oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik wstępnej procedury krajowej przeprowadzonej przez dane państwo członkowskie. Podczas rozpatrywania wniosku Komisja koncentruje się w szczególności na jednolitym dokumencie, o którym mowa w art.

94 ust. 1 lit. d).

Rozpatrywanie wniosku przez Komisję nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy od daty otrzymania wniosku od państwa członkowskiego. W przypadku niedotrzymania tego terminu, Komisja pisemnie informuje wnioskodawców o powodach tego opóźnienia.

3. ¹⁶⁰ Komisja jest zwolniona z obowiązku dotrzymania terminu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, oraz poinformowania wnioskodawcy o powodach opóźnienia w przypadku otrzymania od państwa członkowskiego powiadomienia dotyczącego wniosku o rejestrację złożonego do Komisji zgodnie z art. 96 ust. 5, w którym to powiadomieniu:

- a) informuje się Komisję, że wniosek został unieważniony na poziomie krajowym na mocy natychmiast wykonalnego, ale nie prawomocnego orzeczenia sądowego; lub
- b) zwraca się do Komisji o zawieszenie rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 2, ze względu na wszczęcie krajowego postępowania sądowego w celu zakwestionowania ważności wniosku, które dane państwo członkowskie uznaje za oparte na uzasadnionych podstawach.

Zwolnienie obowiązuje do momentu, gdy dane państwo członkowskie poinformuje Komisję, że pierwotny wniosek został przywrócony lub że państwo członkowskie cofa swój wniosek o zawieszenie.

4. ¹⁶¹ W przypadku gdy w wyniku rozpatrzenia wniosku zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu Komisja uzna, że warunki określone w art. 93, 100 i 101 są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze dotyczące publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu dokonanej w toku wstępnej procedury krajowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

W przypadku gdy w wyniku rozpatrzenia wniosku zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu Komisja uzna, że warunki określone w art. 93, 100 i 101 nie są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze odrzucające wniosek.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 98 ¹⁶²

Procedura zgłaszania sprzeciwu

1. W terminie trzech miesięcy od daty publikacji jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa trzeciego oraz uzasadniony interes może przesłać do Komisji uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie wobec zaproponowanego objęcia ochroną.

Każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, które przekazało wniosek o objęcie ochroną, oraz uzasadniony interes może złożyć oświadczenie o sprzeciwie za pośrednictwem organów państwa członkowskiego, w którym znajduje się jej miejsce zamieszkania lub siedziba, w terminie umożliwiającym złożenie oświadczenia o sprzeciwie

zgodnie z akapitem pierwszym.

2. Jeżeli Komisja uzna sprzeciw za dopuszczalny, wzywa organ lub osobę fizyczną lub prawną, które zgłosiły sprzeciw, oraz organ lub osobę fizyczną lub prawną, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, do podjęcia odpowiednich konsultacji prowadzonych przez rozsądny okres nieprzekraczający trzech miesięcy. Wezwanie wystosowuje się w terminie pięciu miesięcy od daty opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wniosku o objęcie ochroną, do którego odnosi się uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie. Do wezwania dołącza się kopię uzasadnionego oświadczenia o sprzeciwie. W każdym momencie w ciągu tych trzech miesięcy Komisja może przedłużyć termin konsultacji maksymalnie o trzy miesiące na wniosek organu lub osoby fizycznej lub prawnej, które złożyły wniosek.

3. Organ lub osoba, które zgłosiły sprzeciw, oraz organ lub osoba, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, rozpoczynają konsultacje, o których mowa w ust. 2, bez zbędnej zwłoki. Dostarczają one sobie informacje niezbędnych, by ocenić, czy wniosek o objęcie ochroną jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem oraz z przepisami przyjętymi na jego podstawie.

4. Jeżeli organ lub osoba, które zgłosiły sprzeciw, oraz organ lub osoba, które złożyły wniosek o objęcie ochroną, osiągną porozumienie, wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim albo organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego pochodzi złożony wniosek o objęcie ochroną, powiadamiają Komisję o wynikach konsultacji oraz o wszystkich czynnikach, które umożliwiły osiągnięcie tego porozumienia, w tym o opiniach stron. Jeżeli w szczegółowych informacjach opublikowanych zgodnie z art. 97 ust. 4 dokonano znaczących zmian, Komisja powtarza procedurę rozpatrywania wniosków, o której mowa w art. 97 ust. 2, po przeprowadzeniu krajowej procedury, zapewniając odpowiednią publikację tych zmienionych informacji szczegółowych. W przypadku gdy po osiągnięciu porozumienia nie wprowadza się żadnych zmian w specyfikacji produktu lub w przypadku gdy zmiany w specyfikacji produktu nie są znaczące, Komisja przyjmuje decyzję zgodnie z art. 99 ust. 1, obejmując ochroną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, niezależnie od otrzymania dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie.

5. Jeżeli nie osiągnięto porozumienia, wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim albo organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z którego pochodzi złożony wniosek o objęcie ochroną, powiadamiają Komisję o wynikach przeprowadzonych konsultacji oraz o wszystkich powiązanych informacjach i dokumentach. Komisja przyjmuje decyzję zgodnie z art. 99 ust. 2, obejmując ochroną albo odrzucając wniosek.

Artykuł 99 ¹⁶³

Decyzja o objęciu ochroną

1. W przypadku gdy Komisja nie otrzymała dopuszczalnego oświadczenia o sprzeciwie zgodnie z art. 98, przyjmuje akty wykonawcze obejmujące ochroną. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

2. W przypadku gdy Komisja otrzymała dopuszczalne oświadczenie o sprzeciwie, przyjmuje akty wykonawcze obejmujące ochroną albo odrzucając wniosek. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

3. Ochrona przyznana na mocy niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku producentów zapewnienia zgodności z innymi przepisami Unii, w szczególności z przepisami

dotyczącymi wprowadzania produktów do obrotu i etykietowania żywności.

Artykuł 100

Homonimy

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jest rejestrowana z należyтым uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka błędnego zrozumienia.

Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku, gdy nazwa jest poprawna w odniesieniu do faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia tych produktów.

Zarejestrowana nazwa homonimiczna może być stosowana tylko, jeżeli istnieje w praktyce wystarczające rozróżnienie między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

2. Ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nazwa, w odniesieniu do której składany jest wniosek, jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna z oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy prawa krajowego państw członkowskich.

3. W przypadku gdy nazwa odmiany winorośli zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, nazwy tej nie stosuje się do celów etykietowania produktów rolnych.

Aby uwzględnić istniejące praktyki związane z etykietowaniem, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających wyjątki od tej zasady.

4. Ochrona nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów objętych art. 93 niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych mających zastosowanie do napojów spirytusowych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008¹⁶⁴.

Artykuł 101

Dodatkowe podstawy odmowy objęcia ochroną

1. Nazwa, która stała się nazwą rodzajową, nie jest obejmowana ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszej sekcji "nazwa, która stała się nazwą rodzajową" oznacza nazwę wina, która - pomimo że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany produkt był pierwotnie produkowany lub wprowadzany do obrotu - stała się nazwą zwyczajową danego wina w Unii.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, pod uwagę brane są wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności:

- a) istniejąca sytuacja w Unii, zwłaszcza w zakresie konsumpcji;

b) odnośne prawo unijne lub krajowe.

2. Nazwa nie jest chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w przypadku gdy w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina.

Artykuł 102 ¹⁶⁵

Związek ze znakami towarowymi

1. Jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia zarejestrowano nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, odmawia się rejestracji znaku towarowego, którego stosowanie byłoby sprzeczne z art. 103 ust. 2 i który odnosi się do produktu należącego do jednej z kategorii wymienionych w załączniku VII część II, w przypadku gdy wniosek o rejestrację tego znaku towarowego został złożony po dacie złożenia do Komisji wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

2. Bez uszczerbku dla art. 101 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, znak towarowy, którego stosowanie jest sprzeczne z art. 103 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, który został w dobrej wierze zgłoszony, zarejestrowany lub - jeżeli taka możliwość dopuszczona jest przez stosowne prawodawstwo - ustanowiony przez stosowanie, na terytorium Unii, przed datą złożenia Komisji wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może być nadal stosowany, a jego okres stosowania może zostać przedłużony, niezależnie od rejestracji nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 ¹⁶⁶ lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ¹⁶⁷.

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie zarówno nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jak i odpowiednich znaków towarowych.

Artykuł 103

Ochrona

1. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

2. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne oraz wino, w odniesieniu do którego chronione oznaczenie jest stosowane zgodnie ze specyfikacją produktu, są chronione przed:

- a) ¹⁶⁸ wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystaniem tej chronionej nazwy w celach handlowych, w tym w przypadku produktów wykorzystywanych jako składniki:
 - (i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub
 - (ii) w zakresie, w jakim takie zastosowanie wykorzystuje, osłabia lub umniejsza reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
- b) ¹⁶⁹ wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi lub jeżeli podano chronioną nazwę

w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, lub z towarzyszącym jej określeniem, takim jak: "w stylu", "typu", "zgodnie z metodą", "jak produkowane w", "imitacja", "o smaku", "podobne do" lub określeniami podobnymi, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składniki;

c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym produktem sektora wina, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;

d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

3. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 101 ust. 1.

4. ¹⁷⁰ Ochroną, o której mowa w ust. 2, obejmuje się również:

a) towary wprowadzane na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii; oraz

b) towary sprzedawane na odległość, na przykład za pośrednictwem handlu elektronicznego.

W przypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na tym obszarze, grupa producentów lub inny podmiot gospodarczy upoważniony do stosowania chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego jest uprawniony do tego, by uniemożliwić osobom trzecim wprowadzanie do Unii drogą handlową towarów, bez dopuszczania ich do swobodnego obrotu, jeżeli towary te, w tym ich opakowania, pochodzą z państw trzecich i zostały opatrzone bez zezwolenia chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym.

Artykuł 104

Rejestr

Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina. Do rejestru można wpisywać nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na podstawie umów międzynarodowych, których Unia jest umawiającą się stroną. Nazwy te wpisuje się do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w tych umowach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 105 ¹⁷¹

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Wnioskodawca spełniający warunki ustanowione w art. 95 może wystąpić z wnioskiem o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub zmodyfikować wytyczenie granic obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski muszą zawierać opis i uzasadnienie

wnioskowanych zmian.

2. Zmiany w specyfikacji produktu klasyfikuje się do jednej z dwóch kategorii z uwagi na ich znaczenie: zmiany na poziomie Unii, wymagające przeprowadzenia procedury zgłaszania sprzeciwu na poziomie Unii, oraz zmiany standardowe wprowadzane na poziomie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.

Do celów niniejszego rozporządzenia "zmiana na poziomie Unii" oznacza zmianę w specyfikacji produktu, która:

- a) polega na zmianie w chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym;
- b) polega na zmianie, skreśleniu lub dodaniu kategorii produktów sektora wina, o której mowa w załączniku VII część II;
- c) grozi zniesieniem związku, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i), w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia lub związku, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit b) ppkt (i), w odniesieniu do chronionych oznaczeń geograficznych; lub
- d) wiąże się z dalszymi ograniczeniami dotyczącymi wprowadzania produktu do obrotu.

"Zmiana standardowa" oznacza zmianę w specyfikacji produktu, która nie jest zmianą na poziomie Unii.

"Zmiana tymczasowa" oznacza zmianę standardową dotyczącą tymczasowej zmiany w specyfikacji produktu wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych i fitosanitarnych przez organy publiczne lub związanej z klęskami żywiołowymi lub niekorzystnymi warunkami pogodowymi oficjalnie uznanymi przez właściwe organy.

3. Zmiany na poziomie Unii zatwierdza Komisja. Procedura zatwierdzenia opiera się odpowiednio na procedurze określonej w art. 94 i art. 96-99.

Wnioski o zatwierdzenie zmian na poziomie Unii składane przez państwa trzecie lub przez producentów z państw trzecich muszą zawierać dowód, że wnioskowana zmiana jest zgodna z obowiązującymi w danym państwie trzecim przepisami dotyczącymi ochrony nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych.

Wnioski o zatwierdzenie zmian na poziomie Unii dotyczą wyłącznie zmian na poziomie Unii. Jeżeli wniosek o zmianę na poziomie Unii dotyczy również zmian standardowych, część dotyczącą zmian standardowych uznaje się za niezło- żoną, a procedurę na potrzeby zmian na poziomie Unii stosuje się jedynie do części dotyczącej tej zmiany na poziomie Unii.

Podczas rozpatrywania takich wniosków należy skupić się na zaproponowanych zmianach na poziomie Unii.

4. Zmiany standardowe zatwierdza i podaje do wiadomości publicznej państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się obszar geograficzny danego produktu, oraz zgłasza je Komisji.

W odniesieniu do państw trzecich zmiany zatwierdza się zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w danym państwie trzecim.

Artykuł 106 ¹⁷²

Unieważnienie

Z własnej inicjatywy lub na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego,

państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, które mają w tym uzasadniony interes, Komisja może przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jeśli zachodzi co najmniej jedna z poniższych okoliczności:

- a) nie jest już zagwarantowana zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu;
- b) w ciągu co najmniej siedmiu kolejnych lat nie wprowadzono do obrotu żadnego produktu opatrzonego daną nazwą pochodzenia lub danym oznaczeniem geograficznym;
- c) jeśli wnioskodawca spełniający warunki określone w art. 95 oświadcza, że nie zamierza dalej utrzymywać ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 106a ¹⁷³

Tymczasowe etykietowanie i prezentacja

Po przekazaniu Komisji wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego producenci mogą wskazywać przy etykietowaniu i prezentacji produktu, że złożony został wniosek, oraz stosować krajowe logo i oznaczenia zgodnie z prawem Unii, w szczególności z rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

Symbole unijne wskazujące chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne i oznaczenia unijne "chroniona nazwa pochodzenia" lub "chronione oznaczenie geograficzne" można umieszczać na etykietach dopiero po opublikowaniu decyzji o objęciu ochroną danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego.

W przypadku odrzucenia wniosku wszelkie produkty sektora wina opatrzone etykietą zgodnie z akapitem pierwszym można wprowadzać do obrotu do wyczerpania zapasów.

Artykuł 107

Istniejące chronione nazwy win

1. Nazwy win, o których mowa w art. 51 i 54 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 ¹⁷⁴ i art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 ¹⁷⁵, są automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze określonym w art. 104 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja podejmuje - w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia - odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia z rejestru przewidzianego w art. 104 niniejszego rozporządzenia nazw win, do których stosuje się art. 118s ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Art. 106 nie stosuje się do istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja może z własnej inicjatywy przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 93.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

4. W przypadku Chorwacji na mocy niniejszego rozporządzenia chronione są nazwy win opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*¹⁷⁶, z zastrzeżeniem pozytywnego wyniku procedury zgłaszania sprzeciwu. Komisja odnotowuje je w rejestrze, o którym mowa w art. 104 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 108

Oplaty

Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, pisemnych zgłoszeń sprzeciwu, wniosków o zmiany i wniosków o unieważnienie na mocy niniejszej podsekcji.

Artykuł 109

Przekazane uprawnienia

1. Aby uwzględnić specyfikę produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:
 - a) dodatkowe kryteria wyznaczania obszaru geograficznego; oraz
 - b) ograniczenia i odstępstwa dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym.
2. Aby zapewnić jakość i identyfikowalność produktów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi.
3. Aby zapewnić ochronę praw i uzasadnionych interesów producentów i podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:
 - a) rodzaj wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
 - b)¹⁷⁷ warunki, które muszą być spełnione w odniesieniu do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, rozpatrywanie wniosków przez Komisję, procedurę zgłaszania sprzeciwu, procedury wprowadzania zmian, unieważnienia ochrony i zmiany chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
 - c) warunki dotyczące wniosków transgranicznych;
 - d) warunki dotyczące wniosków w odniesieniu do obszaru geograficznego w państwie trzecim;
 - e) termin, od jakiego stosuje się ochronę lub zmianę dotyczącą ochrony;
 - f) warunki dotyczące zmian do specyfikacji produktów.
4. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających ograniczenia dotyczące chronionej nazwy.
5. Aby zapewnić podmiotom gospodarczym i właściwym organom, że stosowanie niniejszej podsekcji w odniesieniu do nazw win, które objęto ochroną przed dniem 1 sierpnia 2009 r. lub w odniesieniu do których wnioski o objęcie ochroną złożono przed tą datą, nie będą miały na nich niewłaściwego wpływu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy przejściowe dotyczące:

- a) nazw win, które państwa członkowskie uznały za nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne przed dniem 1 sierpnia 2009 r., i nazw win, w odniesieniu do których wnioski o objęcie ochroną złożono przed tą datą;
- b) win wprowadzonych do obrotu lub opatrzonych etykietą przed określoną datą; oraz
- c) zmian do specyfikacji produktów.

Artykuł 110

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące:
 - a) informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku między obszarem geograficznym a produktem końcowym;
 - b) udostępniania opinii publicznej decyzji o objęciu ochroną lub odrzuceniu wniosku;
 - c) stworzenia i prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 104;
 - d) zmiany z chronionej nazwy pochodzenia na chronione oznaczenie geograficzne;
 - e) składania wniosków transgranicznych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub wniosków o zatwierdzenie zmiany dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jak również procedury rozpatrywania zgłoszeń w sprawie sprzeciwu, unieważnienia, zmiany oraz przedkładania informacji dotyczących istniejących chronionych nazw win, w szczególności w odniesieniu do:

- a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;
- b) terminów,
- c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodów i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 111 ¹⁷⁸

(uchylony).

Podsekcja 3 Określenia tradycyjne

Artykuł 112

Definicja

"Określenie tradycyjne" oznacza określenie produktów, o których mowa w art. 92 ust. 1, tradycyjnie używane w państwach członkowskich, aby wskazać:

- a) że produkt ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne na mocy prawa Unii lub prawa krajowego; lub

b) produkcję, metodę dojrzewania lub jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne związane z produktem o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.

Artykuł 113

Ochrona

1. Chronionego określenia tradycyjnego można używać wyłącznie w odniesieniu do produktu, który został wyprodukowany zgodnie z definicją przewidzianą w art. 112. Określenia tradycyjne są chronione przed użyciem niezgodnym z prawem.
2. Określenia tradycyjne są chronione, wyłącznie w języku i w odniesieniu do kategorii produktów sektora wina wskazanych we wniosku, przed:
 - a) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, w tym w przypadku uzupełnienia chronionego określenia zwrotami takimi jak: "w stylu", "typu", "według metody", "na sposób", "imitacja", "o smaku", "podobne do" lub podobnymi;
 - b) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd wskazaniem rodzaju, charakterystyki lub zasadniczych cech produktu, umieszczonym na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach dotyczących danego produktu;
 - c) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumenta w błąd, w szczególności powodującymi mylne wyobrażenie, że wino objęte jest chronionym określeniem tradycyjnym.
3. Określenia tradycyjne nie stają się nazwami rodzajowymi w Unii.

Artykuł 114

Przekazane uprawnienia

1. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 dotyczących języka oraz pisowni określenia tradycyjnego, która ma być chroniona.
2. W celu zapewnienia ochrony praw i uzasadnionych interesów producentów i podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:
 - a) rodzaj wnioskodawców, którzy mogą ubiegać się o ochronę określenia tradycyjnego;
 - b) warunki ważności wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego;
 - c) podstawy sprzeciwu wobec zaproponowanego uznania określenia tradycyjnego;
 - d) zakres ochrony, związek ze znakami towarowymi, chronionymi określeniami tradycyjnymi, chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, homonimami lub niektórymi nazwami winorośli;
 - e) podstawy unieważnienia określenia tradycyjnego;
 - f) termin składania wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego lub zgłoszenia w sprawie sprzeciwu lub unieważnienia;
 - g) procedur, które należy stosować w przypadku wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, w tym rozpatrywania przez Komisję, procedury sprzeciwu i procedur dotyczących unieważnienia i zmiany.

3. W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich określenia tradycyjne mogą być używane dla produktów z państw trzecich, oraz określających odstępstwa od art. 112 i art. 113 ust. 2.

Artykuł 115

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki w odniesieniu do procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub wniosków o zatwierdzenie zmian określenia tradycyjnego, jak również procedury w zakresie zgłoszeń w sprawie sprzeciwu lub unieważnienia, w szczególności w odniesieniu do:

- a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;
- b) terminów,
- c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodów i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem;
- d) szczegółowych przepisów dotyczących udostępniania opinii publicznej chronionych określeń tradycyjnych.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze przyjmujące lub odrzucające wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego lub zgłoszenia w sprawie zmiany określenia chronionego lub o unieważnienie ochrony określenia tradycyjnego.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zapewniające ochronę określeń tradycyjnych będących przedmiotem wniosku, który został przyjęty, w szczególności poprzez dokonanie ich klasyfikacji zgodnie z art. 112 oraz publikację jego definicji lub warunków stosowania.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 116

Inne uprawnienia wykonawcze

W przypadku gdy sprzeciw zostaje uznany za niedopuszczalny, Komisja przyjmuje akt wykonawczy odrzucający go jako niedopuszczalny. Ten akt wykonawczy przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

Sekcja 3

Etykietowanie i prezentacja produktów w sektorze wina

Artykuł 117

Definicja

Do celów niniejszej sekcji:

- a) "etykietowanie" oznacza wszelkie wyrazy, dane szczegółowe, znaki towarowe, znaki firmowe, elementy graficzne lub symbole umieszczone na wszelkich opakowaniach, dokumentach, ulotkach informacyjnych, etykietach, obwódkach lub pierścieniach towarzyszących danemu produktowi lub odnoszących się do niego;

b) "prezentacja" oznacza wszelkie informacje przekazywane konsumentom za pomocą opakowania danego produktu, w tym formę i typ butelek.

Artykuł 118

Stosowanie przepisów horyzontalnych

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do etykietowania i prezentacji produktów stosuje się dyrektywę Rady 89/396/EWG¹⁷⁹, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁸⁰, dyrektywę 2008/95/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 1169/2011.

Etykietowanie produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, nie może być uzupełniane określeniami innymi niż określenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, chyba że te określenia spełniają wymogi dyrektywy 2000/13/WE lub rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

Artykuł 119

Obowiązkowe dane szczegółowe

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

a)¹⁸¹ oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II. W przypadku kategorii produktów sektora wina określonych w załączniku VII część II pkt 1 i pkt 4-9, jeżeli produkty takie zostały poddane procesowi dealkoholizacji zgodnie z załącznikiem VIII część I sekcja E, oznaczeniu tej kategorii towarzyszy:

(i) określenie "odalkoholizowany", jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu nie jest większa niż 0,5 % obj.; oraz

(ii) określenie "częściowo odalkoholizowany", jeżeli rzeczywista zawartość alkoholu produktu jest większa niż 0,5 % obj. i znajduje się poniżej minimalnej rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu w danej kategorii przed dealkoholizacją.

b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:

(i) termin "chroniona nazwa pochodzenia" lub "chronione oznaczenie geograficzne"; oraz

(ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;

c) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,

d) wskazanie miejsca wytworzenia;

e)¹⁸² wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub aromatycznego gatunkowego wina musującego - nazwy producenta lub dostawcy;

f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz

g)¹⁸³ w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub aromatycznego gatunkowego wina musującego - wskazanie zawartości cukru.

2.¹⁸⁴ Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) w przypadku produktów sektora wina innych niż te, które zostały poddane procesowi dealkoholizacji zgodnie z załącznikiem VIII część I

sekcja E, odesłanie do kategorii produktu sektora wina można pominąć w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) odesłanie do terminów "chroniona nazwa pochodzenia" lub "chronione oznaczenie geograficzne" może zostać pominięte w następujących przypadkach:

- a) gdy na etykiecie, zgodnie ze specyfikacją produktu, o której mowa w art. 94 ust. 2, umieszczono określenie tradycyjne, zgodnie z art. 112 lit. a);
- b) w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, które określi Komisja, w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 227, aby zapewnić zgodność z aktualnymi praktykami związanymi z etykietowaniem.

Artykuł 120

Fakultatywne dane szczegółowe

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, może obejmować w szczególności następujące fakultatywne dane szczegółowe:

- a) rocznik;
- b) nazwę jednej lub kilku odmian winorośli;
- c) w przypadku win innych niż te, o których mowa w art. 119 ust. 1 lit. g), informacje na temat zawartości cukru;
- d) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, określenia tradycyjne, zgodnie z art. 112 lit. b);
- e) unijny symbol oznaczający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- f) określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji;
- g) dla win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym - nazwę innej jednostki geograficznej mniejszej lub większej niż obszar, do którego odnosi się nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

2. Bez uszczerbku dla art. 100 ust. 3, w odniesieniu do stosowania danych szczegółowych, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. a) i b), dla win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego:

- a) państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak aby zagwarantować prawdziwość danych informacji;
- b) na podstawie niedyskryminacyjnych i obiektywnych kryteriów i z należyтым uwzględnieniem uczciwej konkurencji, państwa członkowskie mogą sporządzać wykazy wyłączonych odmian winorośli dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium, w szczególności gdy:
 - (i) występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina z uwagi na fakt, że odmiana winorośli stanowi integralną część istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;

- (ii) kontrole byłyby nieopłacalne z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli reprezentuje jedynie bardzo małą część winnic w danym państwie członkowskim;
- c) ¹⁸⁵ mieszaniny win pochodzących z różnych państw członkowskich nie uprawniają do podawania na etykietach odmiany winorośli, o ile dane państwa członkowskie nie ustala inaczej i nie zapewnią wykonalności stosownych procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli.

Artykuł 121

Języki

1. Obowiązkowe i fakultatywne dane szczegółowe, o których mowa w art. 119 i 120, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w co najmniej jednym języku urzędowym Unii.
2. Niezależnie od ust. 1, chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub określenie tradycyjne, o których mowa w art. 112 lit. b), podawane są na etykietach w języku lub językach obszarów, do których odnosi się ochrona. W przypadku gdy w zapisie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub szczególnej nazwy krajowej używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa może również pojawiać się w jednym lub większej liczbie języków urzędowych Unii.

Artykuł 122

Przekazane uprawnienia

1. W celu uwzględnienia specyfiki sektora wina, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zawierających przepisy i ograniczenia dotyczące:
 - a) prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszej sekcji;
 - b) obowiązkowych danych szczegółowych dotyczących:
 - (i) terminów wykorzystywanych do sformułowania obowiązkowych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;
 - (ii) ¹⁸⁶ (uchylony);
 - (iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących obowiązkowych danych szczegółowych;
 - (iv) przepisów dopuszczających dalsze odstępstwa w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 119 ust. 2, w odniesieniu do pomijania odesłania do kategorii produktu sektora wina; oraz
 - (v) przepisów dotyczących stosowania języków;
 - vi) ¹⁸⁷ przepisów dotyczących oznaczania i określania składników na potrzeby stosowania art. 119 ust. 1 lit. i).
 - c) fakultatywnych danych szczegółowych dotyczących:
 - (i) terminów wykorzystywanych do sformułowania fakultatywnych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;
 - (ii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących fakultatywnych danych

szczegółowych;

(iii) ¹⁸⁸ terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia.

d) prezentacji w odniesieniu do:

(i) ¹⁸⁹ warunków stosowania niektórych kształtów butelek i zamknięć oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;

(ii) warunków stosowania butelek i zamknięć typu "wino musujące";

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących prezentacji;

(iv) przepisów dotyczących stosowania języków.

2. W celu zapewnienia ochrony uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia

lub

chronionym oznaczeniem geograficznym, w przypadku gdy ta nazwa pochodzenia lub to oznaczenie geograficzne spełnia niezbędne wymogi.

3. W celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze nie ponosiły szkody, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy przejściowe dotyczące wina, które wprowadzono do obrotu i opatrzone etykietą zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie przed dniem 1 sierpnia 2009 r.

4. W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających odstępstwa od niniejszej sekcji w odniesieniu do produktów będących przedmiotem wywozu, o ile wymaga tego prawo danego państwa trzeciego.

Artykuł 123

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące procedur i kryteriów technicznych mających zastosowanie do niniejszej sekcji, w tym środki niezbędne do procedur certyfikacji, zatwierdzania i weryfikacji mających zastosowanie do win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

Przepisy szczegółowe dotyczące poszczególnych sektorów

Sekcja 1 ¹⁹⁰

Cukier

Artykuł 124

(uchylony).

Artykuł 125

Porozumienia w sektorze cukru

1. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej, obejmujące przewidziane umowy dostawy, są regulowane przez pisemne porozumienia branżowe między, z jednej strony, unijnymi plantatorami buraków cukrowych i trzciny cukrowej lub organizacjami, których są oni członkami i które działają w ich imieniu, a z drugiej strony - unijnymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi lub organizacjami, których są one członkami i które działają w ich imieniu.
2. Przedsiębiorstwa cukrownicze powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego, w którym produkują cukier, o zawarciu porozumień branżowych, o których mowa w załączniku II część II sekcja A pkt 6.
3. Porozumienia branżowe muszą być dostosowane do warunków zakupu określonych w załączniku X.
4. W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz jego rozwoju w okresie po zakończeniu stosowania kwot produkcyjnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych służących:
 - a) aktualizacji warunków, o których mowa w załączniku II część II sekcja A;
 - b) aktualizacji warunków zakupu buraków, o których mowa w załączniku X;
 - c) określenia dalszych zasad ustalania wagi brutto, tary oraz zawartości cukru w burakach cukrowych dostarczanych przedsiębiorstwu, a także zasad dotyczących wysłodków buraczanych.
5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do celu stosowania niniejszego artykułu, w tym w odniesieniu do procedur, powiadomień i pomocy administracyjnej w przypadku porozumień branżowych obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 126

Sprawozdawczość cenowa na rynku cukru

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające system informowania o cenach na rynku cukru, w tym ustalenia dotyczące publikacji na temat poziomów cen na tym rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

System, o którym mowa w akapicie pierwszym, opiera się na informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwa produkujące biały cukier lub przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem. Informacje te uznaje się za poufne.

Komisja zapewnia, aby nie były publikowane konkretne ceny ani nazwy poszczególnych podmiotów gospodarczych.

Sekcja 2

Wino

Artykuł 145

Rejestr winnic i wykaz potencjału produkcyjnego

1. Państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego. Od dnia 1 stycznia 2016 r. obowiązek ten ma zastosowanie tylko do państw członkowskich, które stosują system zezwoleń na nasadzenia winorośli, o których mowa w rozdziale III tytułu I, lub krajowy program wsparcia.
2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie, w których całkowity obszar uprawy winorośli odmian zaklasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 wynosi mniej niż 500 hektarów, nie podlegają obowiązkowi ustanowionemu w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa członkowskie, które uwzględniły restrukturyzację i przekształcenie winnic w swoich programach wsparcia zgodnie z art. 46, do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji, na podstawie rejestru winnic, aktualny wykaz swojego potencjału produkcyjnego. Od dnia 1 stycznia 2016 r. szczegółowe ustalenia dotyczące informowania Komisji o obszarach uprawy winorośli określa Komisja w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.
4. Aby ułatwić monitorowanie i sprawdzanie przez państwa członkowskie potencjału produkcyjnego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do treści rejestru winnic oraz zwolnień od nich.

Artykuł 146

Właściwe organy krajowe w sektorze wina

1. Bez uszczerbku dla pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących określania właściwych organów krajowych, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę organów odpowiedzialnych za zapewnienie zgodności z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina. W szczególności państwa członkowskie wyznaczają laboratoria upoważnione do prowadzenia oficjalnych analiz w sektorze wina. Wyznaczone laboratoria muszą spełniać kryteria ogólne dotyczące funkcjonowania laboratoriów badawczych, określone w normie ISO/IEC 17025.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o nazwach i adresach organów i laboratoriów, o których mowa w ust. 1. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej i regularnie je aktualizuje.

Artykuł 147

Dokumenty towarzyszące i rejestr

1. Produkty sektora wina są wprowadzane do obrotu w Unii wraz z oficjalnie zatwierdzonym dokumentem towarzyszącym.
2. Osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, podmioty zajmujące się butelkowaniem, podmioty zajmujące się przetwarzaniem produktów, a także handlowcy, są zobowiązane do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów.

3. W celu ułatwienia przewozu produktów sektora wina i jego weryfikacji przez państwa członkowskie, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

- a) przepisów dotyczących dokumentu towarzyszącego oraz jego stosowania;
- b) warunków, na jakich dokument towarzyszący należy traktować jako potwierdzający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- c) obowiązku prowadzenia rejestru i jego stosowania;
- d) określenia, kto jest zobowiązany do prowadzenia rejestru, i określenia odstępstw od tego obowiązku;
- e) działań, które należy uwzględnić w rejestrze.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające:

- a) przepisy dotyczące zawartości rejestrów, produktów, które należy w nim uwzględnić, terminów wpisów do rejestru oraz zamykania rejestrów;
- b) środki nakładające na państwa członkowskie obowiązek ustalenia maksymalnego dopuszczalnego odsetka ubytków;
- c) przepisy ogólne i przejściowe dotyczące prowadzenia rejestrów;
- d) przepisy określające, jak długo należy przechowywać dokumenty towarzyszące i rejestry.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 147a ¹⁹¹

Opóźnienia płatności przy sprzedaży wina w zbiornikach

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/633 państwa członkowskie mogą, na wniosek uznanej na podstawie art. 157 niniejszego rozporządzenia organizacji międzybranżowej działającej w sektorze wina, postanowić, że zakaz, o którym mowa w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy (UE) 2019/633, nie ma zastosowania do płatności z tytułu transakcji sprzedaży wina w zbiornikach dokonywanych na podstawie umów dostawy między producentami lub sprzedawcami detalicznymi wina a ich bezpośrednimi nabywcami, pod warunkiem że:

- a) szczególne warunki umożliwiające dokonywanie płatności po 60 dniach zostały zamieszczone w standardowych umowach dotyczących transakcji sprzedaży wina w zbiornikach, które zostały uznane przez dane państwo członkowskie za wiążące na mocy art. 164 niniejszego rozporządzenia przed dniem 30 października 2021 r., a państwo członkowskie przedłużyło to rozszerzenie standardowych umów począwszy od tej daty bez znaczących zmian w warunkach płatności, które byłyby niekorzystne dla dostawców wina w zbiornikach; oraz
- b) umowy dostawy między dostawcami wina w zbiornikach a ich bezpośrednimi nabywcami są wieloletnie lub stają się umowami wieloletnimi.

Sekcja 3

Mleko i przetwory mleczne

Artykuł 148

Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że każda dostawa na jego terytorium mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, lub postanowi, że pierwsi skupujący muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy o dostawę mleka surowego przez rolników, taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 2.

W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa mleka surowego jest dokonywana za pośrednictwem jednego lub większej liczby nabywców.

Do celów niniejszego artykułu "nabywca" oznacza przedsiębiorstwo, które przewozi surowe mleko od rolnika lub innego nabywcy do przetwórcy mleka surowego lub innego nabywcy, a w każdym takim przypadku ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego.

1a. ¹⁹² W przypadku gdy państwa członkowskie nie korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, producent, organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów mogą wymagać, aby każda dostawa mleka surowego do przetwórcy mleka surowego była przedmiotem pisemnej umowy między stronami lub pisemnej oferty umowy od pierwszych podmiotów skupujących, na warunkach określonych w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Jeśli pierwszym podmiotem skupującym jest mikroprzedsiębiorstwo bądź małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE, umowa lub oferta umowy nie są obowiązkowe, bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez strony ze standardowej umowy sporządzonej przez organizację międzybranżową.

2. ¹⁹³ Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1 i 1a:

- a) jest sporządzana przed dostawą;
- b) jest sporządzana w formie pisemnej, oraz
- c) zawiera w szczególności następujące elementy:

- (i) ¹⁹⁴ cenę do zapłaty za dostawę, która:
 - jest niezmienna i określona w umowie; lub
 - jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować obiektywne wskaźniki, łatwo dostępne i zrozumiałe indeksy i metody obliczenia końcowej ceny odzwierciedlające zmiany warunków rynkowych, dostarczone ilości oraz jakość lub skład dostarczonego mleka surowego; wskaźniki te mogą opierać się na odpowiednich cenach, kosztach produkcji i kosztach rynkowych; w tym celu państwa członkowskie mogą określić wskaźniki zgodnie z obiektywnymi kryteriami na podstawie badań produkcji i łańcucha dostaw żywności; strony umów mają swobodę powoływania się na te wskaźniki lub wszelkie inne wskaźniki, które uznają za istotne,
- (ii) ilość mleka surowego, którą można dostarczyć lub która musi zostać dostarczona, wraz z terminem takich dostaw;
- (iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;

- (iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;
- (v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy mleka surowego; oraz
- (vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

3. ¹⁹⁵ Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 1a umowa lub oferta umowy nie są wymagane w przypadku, gdy mleko surowe jest dostarczane do spółdzielni przez jej członka, jeżeli statut tej spółdzielni lub zasady i decyzje w nim przewidziane lub z niego wynikające zawierają przepisy o skutkach podobnych do przepisów zawartych w ust. 2 lit. a), b) i c).

4. ¹⁹⁶ Wszystkie elementy umów na dostawę mleka surowego zawieranych przez rolników, nabywców mleka surowego lub przetwórców mleka surowego, w tym elementy określone w ust. 2 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami.

Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter lub większa ich liczba:

a) w przypadku gdy zgodnie z ust. 1 państwo członkowskie postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy o dostawę mleka surowego, może ono ustanowić:

(i) obowiązek stron uzgodnienia relacji między daną dostarczoną ilością a ceną do zapłaty za tę dostawę;

(ii) minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między rolnikiem a pierwszym podmiotem skupującym mleko surowe; taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy podmiot skupujący mleko surowe musi złożyć pisemną ofertę umowy rolnikowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe; taki minimalny czas obowiązywania wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi pozostaje bez uszczerbku dla prawa rolnika do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem iż złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 2 lit. c).

5. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, powiadamiają Komisję o sposobie ich stosowania.

6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 2 lit. a) i b) oraz ust. 3 niniejszego artykułu oraz środki dotyczące powiadomień, jakie mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 149

Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. ¹⁹⁷ Organizacja producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, która została

uznana na mocy art. 161 ust. 1, może w imieniu swoich członków będących rolnikami - w odniesieniu do części lub całości ich wspólnej produkcji - negocjować umowy o dostawę przez rolnika mleka surowego do przetwórcy mleka surowego lub do nabywcy w rozumieniu art. 148 ust. 1 akapit trzeci.

2. Negocjacje mogą być prowadzone przez organizację producentów:

- a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego przez rolników na organizację producentów;
- b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich rolników należących do organizacji;
- c) pod warunkiem że w odniesieniu do danej organizacji producentów spełnione są wszystkie z poniższych warunków:
 - (i) ¹⁹⁸ ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami nie przekracza 4 % całkowitej produkcji unijnej,
 - (ii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami produkowana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego; oraz
 - (iii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami dostarczana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego;
- d) pod warunkiem że zainteresowani rolnicy nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu; jednakże państwa członkowskie mogą odstąpić od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy rolnicy posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;
- e) pod warunkiem że mleko surowe nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz
- f) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których działa, o ilości mleka surowego objętej takimi negocjacjami.

3. Niezależnie od warunków określonych w ust. 2 lit. c) ppkt (ii) oraz (iii), organizacja producentów może prowadzić negocjacje zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że w przypadku tej organizacji producentów ilość mleka surowego objęta negocjacjami, która jest produkowana lub dostarczana w państwie członkowskim o całkowitej rocznej produkcji mleka surowego poniżej 500 000 ton, nie przekracza 45 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego.

4. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują zrzeczenia takich organizacji producentów.

5. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) i ust. 3 Komisja publikuje - w sposób, który uzna za stosowny - wielkość produkcji mleka surowego w Unii i państwach członkowskich przy wykorzystaniu najbardziej aktualnych dostępnych informacji.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c) i ust. 3, w przypadku gdy nie zostały przekroczone określone w nim progi, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego

ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o ponownym rozpoczęciu danych negocjacji przez daną organizację producentów albo niedopuszczeniu do ich prowadzenia, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub aby uniknąć na podległym mu obszarze poważnych szkód po stronie przetwórców mleka surowego będących MŚP.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji państwa członkowskiego, którego dotyczą negocjacje.

Decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stosuje się wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

7. Do celów niniejszego artykułu:

- a) "krajowy organ ds. konkurencji" oznacza organ, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003¹⁹⁹ ;
- b) "MŚP" oznacza mikroprzedsiębiorstwo oraz małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE.

8. Państwa członkowskie, w których odbywają się negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. f) i ust. 6.

Artykuł 150²⁰⁰
(uchylony).

Artykuł 151²⁰¹

Obowiązkowe deklaracje w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Pierwsze podmioty skupujące mleko surowe deklarują właściwemu organowi krajowemu ilość mleka surowego, którą im dostarczono każdego miesiąca, oraz średnią zapłaconą cenę. Rozróżnia się mleko ekologiczne i mleko nieekologiczne.

Do celów niniejszego artykułu i art. 148 "pierwszy podmiot skupujący" oznacza przedsiębiorstwo lub grupę, która skupuje mleko od producentów, w celu:

- a) odbioru, pakowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także na podstawie umowy;
- b) sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach mleka surowego i o średnich cenach, o których mowa w akapicie pierwszym.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące treści, formatu i terminów takich deklaracji oraz środków dotyczących powiadomień, które mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

Organizacje i zrzeszenia producentów oraz organizacje międzybranżowe

Sekcja 1

Definicja i uznawanie

Artykuł 152

Organizacje producentów

1. Państwa członkowskie mogą na wniosek uznawać organizacje producentów, które:

- a) są tworzone i kontrolowane zgodnie z art. 153 ust. 2 lit.
- b) ²⁰² powstały z inicjatywy producentów i prowadzą jeden z następujących rodzajów działalności lub większą ich liczbę:
- c) przez producentów z określonego sektora wymienionego w art. 1 ust. 2;

2

(i) wspólne przetwarzanie;

2

(ii) wspólna dystrybucja, w tym również wspólne platformy sprzedaży lub wspólny transport;

2

(iii) wspólne pakowanie, etykietowanie lub promocja;

2

(iv) wspólna organizacja kontroli jakości;

2

(v) wspólne wykorzystywanie urządzeń lub miejsc składowania;

2

(vi) wspólne zarządzanie odpadami pochodzącymi bezpośrednio z produkcji;

2

(vii) zarządzanie produktami ubocznymi, przepływami pozostałości i odpadami oraz ich waloryzacja, w szczególności w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazu, zachowanie lub zachęcanie do zachowania różnorodności biologicznej i wzmocnienie obiegu zamkniętego;

2

(viii) wszelkie inne rodzaje wspólnej działalności usługowej prowadzone z myślą o realizacji jednego z celów wymienionych w lit. c) niniejszego ustępu;

c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:

(i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;

(ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków, w tym sprzedaż bezpośrednia;

(iii) optymalizacja kosztów produkcji i zysków z inwestycji służących utrzymywaniu standardów dotyczących ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt oraz stabilizowanie cen producentów;

- (iv) prowadzenie badań i opracowywanie inicjatyw dotyczących zrównoważonych metod produkcji, innowacyjnych praktyk, konkurencyjności gospodarczej i rozwoju sytuacji rynkowej;
- (v) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji oraz odpowiedzialnych praktyk i technik w odniesieniu do dobrostanu zwierząt;
- (vi) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania standardów produkcji, poprawa jakości produktów i rozwijanie produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub objętych krajowym znakiem jakości;
- (vii) ²⁰³ zarządzanie produktami ubocznymi, przepływami pozostałości i odpadami oraz ich waloryzacja, w szczególności w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazu, zachowanie lub zachęcanie do zachowania różnorodności biologicznej i wzmocnienie obiegu zamkniętego;
- (viii) przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych oraz do łagodzenia zmiany klimatu;
- (ix) opracowywanie inicjatyw w dziedzinie promocji i wprowadzania do obrotu;
- (x) ²⁰⁴ zarządzanie funduszami wspólnego inwestowania;
- (xi) udzielanie niezbędnej pomocy technicznej w celu korzystania z rynków terminowych i systemów ubezpieczeń.

1a. ²⁰⁵ Na zasadzie odstępstwa od art. 101 ust. 1 TFUE organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 niniejszego artykułu może planować produkcję produktów rolnych, optymalizować koszty ich produkcji, wprowadzać je do obrotu oraz negocjować umowy dotyczące ich dostaw w imieniu swoich członków w odniesieniu do całości lub części ich łącznej produkcji.

Rodzaje działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być prowadzone:

- a) pod warunkiem że jeden lub większa liczba rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i)-(vii), jest rzeczywiście prowadzony, a tym samym przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;
- b) pod warunkiem że organizacja producentów koncentruje podaż i wprowadza do obrotu produkty swoich członków, bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do produktów rolnych przez producentów na organizację producentów;
- c) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do zbiorczej produkcji niektórych lub wszystkich jej członków;
- d) pod warunkiem że dani producenci nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów w odniesieniu do produktów objętych działalnością, o której mowa w akapicie pierwszym;
- e) pod warunkiem że dany produkt rolny nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni, która sama nie jest członkiem danych organizacji producentów, zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub zasadami i decyzjami w nim przewidzianymi lub z niego wynikającymi.

Jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od warunku określonego w akapicie drugim lit. d) w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy będący

producentami członkowie posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

1b. ²⁰⁶ Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują także zrzeszenia organizacji producentów uznane na mocy art. 156 ust. 1, jeśli takie zrzeszenia spełniają wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

1c. ²⁰⁷ Krajowy organ ochrony konkurencji, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, może w indywidualnych przypadkach zdecydować, że w przyszłości jeden z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1a akapit pierwszy, lub większa ich liczba, powinny zostać zmienione, zakończone lub nie powinny być wcale prowadzone, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji, lub jeżeli uzna, że zagraża to realizacji celów określonych w art. 39 TFUE.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie, decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

W przypadku gdy krajowy organ ochrony konkurencji podejmuje działania na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, informuje Komisję na piśmie przed rozpoczęciem pierwszego formalnego działania w ramach dochodzenia, lub niezwłocznie po jego rozpoczęciu, oraz powiadamia Komisję o decyzjach niezwłocznie po ich przyjęciu.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, nie mogą mieć zastosowania wcześniej niż w dniu powiadomienia o nich zainteresowanych przedsiębiorstw.

2. Organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 może nadal być uznawana, jeżeli zajmuje się wprowadzaniem do obrotu produktów objętych kodem CN ex 2208 innych niż te, o których mowa w załączniku I do Traktatów, pod warunkiem że udział takich produktów nie przekracza 49 % całkowitej wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez tę organizację producentów oraz pod warunkiem że takie produkty nie korzystają z pomocy unijnej. W odniesieniu do organizacji producentów z sektora owoców i warzyw produkty te nie są wliczane do obliczania wartości produkcji wprowadzanej do obrotu do celów art. 34 ust. 2.

3. ²⁰⁸ (skreślony).

Artykuł 153

Statut organizacji producentów

1. W statucie organizacji producentów wymaga się od producentów będących jej członkami w szczególności:

- a) stosowania przepisów przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;
- b) przynależności, z tytułu wytwarzania określonego produktu w danym gospodarstwie, do tylko jednej organizacji producentów; jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy producenci będący członkami posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;
- c) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych.

2. W statucie organizacji producentów przewiduje się ponadto:
- a) procedury określania, przyjmowania i zmiany przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. a);
 - b) zobowiązanie członków do wpłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
 - c) ²⁰⁹ przepisy umożliwiające producentom będącym członkami demokratyczną kontrolę ich organizacji i jej decyzji, a także sprawozdań finansowych i budżetów;
 - d) kary za naruszenie obowiązków określonych w statucie, w szczególności za nieuiszczenie składek lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;
 - e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa, który nie może wynosić mniej niż rok;
 - f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.
- 2a. ²¹⁰ W statucie organizacji producentów można przewidzieć możliwość bezpośredniego kontaktu producentów będących członkami z nabywcami, pod warunkiem że taki bezpośredni kontakt nie zagraża koncentracji podaży ani wprowadzaniu produktów do obrotu przez daną organizację producentów. Uznaje się, że koncentracja podaży jest zapewniona, jeżeli zasadnicze elementy sprzedaży, takie jak cena, jakość i wielkość, są negocjowane i ustalane przez daną organizację producentów.
3. ²¹¹ Ust. 1, 2 i 2a nie mają zastosowania do organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych.

Artykuł 154

Uznawanie organizacji producentów

1. Aby mogła być uznana przez państwo członkowskie, organizacja producentów, która występuje o takie uznanie musi być podmiotem prawnym lub wyraźnie określoną częścią podmiotu prawnego, które:
- a) spełniają wymogi określone w art. 152 ust. 1 lit. a), b) i c);
 - b) ²¹² mają minimalną liczbę członków lub wytwarzają minimalną ilość lub wartość - określaną przez dane państwo członkowskie - produkcji zbywalnej w sektorze, w którym działają; przepisy te nie uniemożliwiają uznania organizacji producentów, które zajmują się produkcją na małą skalę;
 - c) przedstawiają wystarczający dowód na to, że są w stanie właściwie wykonywać swoją działalność zarówno pod względem ram czasowych, jak i efektywności, udostępniania członkom pomocy w formie zasobów ludzkich, materialnych i technicznych oraz, w stosownych przypadkach, koncentracji dostaw;
 - d) ich statut jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.
- 1a. ²¹³ Państwa członkowskie mogą, na wniosek, podjąć więcej niż jedną decyzję w sprawie uznania w przypadku organizacji producentów działającej w kilku sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że dana organizacja producentów spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do każdego sektora, dla którego występuje ona o uznanie.
2. ²¹⁴ Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje producentów, które zostały

uznane przed dniem 1 stycznia 2018 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, uznaje się za uznane organizacje producentów zgodnie z art. 152.

3. ²¹⁵ W przypadku gdy organizacje producentów zostały uznane przed dniem 1 stycznia 2018 r., ale nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie wycofują uznanie nie później niż w dniu 31 grudnia 2020 r.

4. Państwa członkowskie:

- a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów w okresie czterech miesięcy od złożenia wniosku wraz z całą stosowną dokumentacją; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;
- b) przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje producentów stosują się do przepisów niniejszego rozdziału;
- c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości w stosowaniu środków przewidzianych w niniejszym rozdziale nakładają na te organizacje i zrzeszenia mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;
- d) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 155

Outsourcing

Państwa członkowskie mogą zezwolić uznanej organizacji producentów lub uznanemu zrzeszeniu organizacji producentów w sektorach określonych przez Komisję zgodnie z art. 173 ust. 1 lit. f) na outsourcing któregośkolwiek z działań innych niż produkcja, włącznie z outsourcingiem do jednostek zależnych, pod warunkiem że organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów pozostają odpowiedzialne za zapewnienie przeprowadzania działań będących przedmiotem outsourcingu i za całkowitą kontrolę zarządzania i nadzór nad umową handlową na prowadzenie odnośnej działalności.

Artykuł 156

Zrzeszenia organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać zrzeszenia organizacji producentów w konkretnym sektorze wymienionym w art. 1 ust. 2, które powstały z inicjatywy uznanych organizacji producentów.

Z zastrzeżeniem przepisów przyjętych na podstawie art. 173 zrzeszenia organizacji producentów mogą realizować którekolwiek z działań lub pełnić którekolwiek z funkcji przypisanych organizacjom producentów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznać zrzeszenie uznanych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, jeśli zainteresowane państwo członkowskie uważa, że zrzeszenie to jest zdolne skutecznie prowadzić którekolwiek z działań uznanych organizacji producentów i że spełnia ono warunki określone w art. 161 ust. 1.

Artykuł 157

Organizacje międzybranżowe

1. ²¹⁶ Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać organizacje międzybranżowe z konkretnych sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:

- a) składają się z przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanej z produkcją oraz z co najmniej jednym z następujących etapów łańcucha dostaw: przetwórstwem lub handlem, w tym dystrybucją, produktami jednego lub większej liczby sektorów;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych tworzących je organizacji lub zrzeszeń;
- c) dążą do określonego celu uwzględniającego interesy ich członków oraz konsumentów, który może obejmować w szczególności jeden z następujących celów:
 - (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, w tym poprzez publikację zagregowanych danych statystycznych na temat kosztów produkcji, cen, włączając w to w stosownych przypadkach wskaźniki cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego przyszłego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym, krajowym lub międzynarodowym;
 - (ii) przewidywanie potencjału produkcyjnego oraz rejestrowanie cen rynkowych pochodzących ze źródeł publicznych;
 - (iii) pomoc w lepszej koordynacji sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;
 - (iv) poszukiwanie potencjalnych rynków eksportowych;
 - (v) bez uszczerbku dla w art. 148 i 168 sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii dotyczącymi sprzedaży produktów rolnych podmiotom skupującym lub dostawy produktów przetworzonych do dystrybutorów i sprzedawców detalicznych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia sprawiedliwych warunków konkurencji i uniknięcia zakłóceń rynku;
 - (vi) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów, w tym na poziomie rynków zbytu, oraz opracowywanie inicjatyw mających zwiększyć konkurencyjność i innowacyjność gospodarczą;
 - (vii) ²¹⁷ dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do wprowadzania innowacji, racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej -a w stosownym przypadku także przetwarzania i wprowadzania do obrotu - pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym szczególnych cech charakterystycznych produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, oraz ochrony środowiska, działania na rzecz klimatu, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;
 - (viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin, poprawa zarządzania innymi środkami produkcji, zapewnienie jakości produktów oraz ochrony gleby i wody, promowania bezpieczeństwa żywności, zwłaszcza dzięki identyfikowalności produktów, oraz poprawa zdrowia i dobrostanu zwierząt;

- (ix) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji oraz, w stosownych przypadkach, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
- (x) prowadzenie wszelkich działań mających na celu utrzymanie, ochronę i promowanie rolnictwa ekologicznego oraz nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- (xi) promowanie i prowadzenie badań nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;
- (xii) zachęcanie do zdrowej i odpowiedzialnej konsumpcji produktów w ramach rynku wewnętrznego informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;
- (xiii) wspieranie konsumpcji lub przekazywanie informacji dotyczących produktów na rynku wewnętrznym i rynkach zewnętrznych;
- (xiv) ²¹⁸ branie udziału w gospodarowaniu produktami ubocznymi i opracowywaniu inicjatyw w celu ich waloryzacji oraz przyczynianie się do zmniejszania ilości odpadów;
- (xv) ²¹⁹ ustanawianie klauzul dotyczących podziału wartości w rozumieniu art. 172a, w tym również zysków i strat, określających sposób, w jaki organizacje te dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen odnośnych produktów na odnośnym rynku lub innych rynkach towarowych;
- (xvi) ²²⁰ promowanie i wdrażanie działań dotyczących zapobiegania, kontroli i zarządzania w dziedzinie zdrowia zwierząt, ochrony roślin i ryzyk środowiskowych, w tym poprzez ustanowienie funduszy wspólnego inwestowania i zarządzanie nimi lub poprzez wnoszenie wkładu do takich funduszy, z których wypłaca się rolnikom rekompensaty finansowe z tytułu kosztów i strat gospodarczych wynikających z promowania i wdrażania takich działań;

1a. ²²¹ Państwa członkowskie mogą, na wniosek, podjąć więcej niż jedną decyzję w sprawie uznania w przypadku organizacji międzybranżowej działającej w kilku sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że dana organizacja międzybranżowa spełnia warunki, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do każdego sektora, dla którego ubiega się o uznanie.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zdecydować na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że warunek określony w art. 158 ust. 1 lit. c) jest spełniony poprzez ograniczenie liczby organizacji międzybranżowych na poziomie regionalnym lub krajowym, jeżeli jest to przewidziane w przepisach krajowych obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2014 r. oraz w przypadku gdy nie wpływa to negatywnie na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

3. ²²² (uchylony).

Artykuł 158

Uznawanie organizacji międzybranżowych

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe, które wystąpiły o takie uznanie, pod warunkiem że organizacje te:

- a) spełniają wymogi określone w art. 157;
 - b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;
 - c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 1 lit. a);
 - ca) ²²³ dążą do zrównoważonej reprezentacji organizacji na etapach łańcucha dostaw, o których mowa w art. 157 ust.1 lit. a), z których składa się dana organizacja międzybranżowa;
 - d) same nie biorą udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 162.
2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, będą uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157.
3. Organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą nadal kontynuować działalność na mocy prawa krajowego do dnia 1 stycznia 2015 r.
4. ²²⁴ Państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe ze wszystkich sektorów istniejące przed dniem 1 stycznia 2014 r., niezależnie od tego, czy zostały one uznane na swój wniosek, czy ustanowione na mocy prawa, nawet jeżeli nie spełniają warunku określonego w art. 157 ust. 1 lit. b).
5. Przy uznawaniu organizacji międzybranżowej zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 państwa członkowskie:
- a) w terminie czterech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi decydują o tym, czy dokonać uznania; wniosek ten składany jest w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;
 - b) przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole w celu sprawdzenia, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;
 - c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;
 - d) cofają uznanie, jeżeli wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule nie są już spełnione;
 - e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

Sekcja 2

Przepisy dodatkowe dotyczące szczególnych sektorów

Artykuł 159 ²²⁵

Obowiązkowe uznawanie

Na zasadzie odstępstwa od art. 152-158 państwa członkowskie uznają, na wniosek:

- a) organizacje producentów:
 - (i) w sektorze owoców i warzyw w odniesieniu do jednego lub większej liczby produktów tego sektora lub takich produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia;
 - (ii) w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
 - (iii) w sektorze jedwabników;
 - (iv) w sektorze chmielu;
- b) organizacje międzybranżowe w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w sektorze tytoniu.

Artykuł 160

Organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw

W sektorze owoców i warzyw organizacje producentów dążą do realizacji co najmniej jednego z celów określonych w art. 152 ust. 1 lit. c) pkt (i), (ii) oraz (iii).

Statut organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw wymaga od ich członków będących producentami wprowadzania całej odnośnej produkcji do obrotu poprzez organizację producentów.

Uznaje się, że w sprawach gospodarczych organizacje producentów oraz zrzeszenia organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw działają w imieniu i na rzecz swoich członków w granicach swoich uprawnień.

Artykuł 161

Uznawanie organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. ²²⁶ Państwa członkowskie, na wniosek, uznają za organizacje producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych całe podmioty prawne lub wyraźnie określone części takich podmiotów, pod warunkiem że:

- a) są one ustanowione przez producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, powstały z ich inicjatywy oraz dążą do realizacji określonego celu, który może obejmować jeden lub większą liczbę następujących celów:
 - (i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;
 - (ii) koncentracja podaży oraz wprowadzanie do obrotu produktów wytwarzanych przez ich członków;
 - (iii) optymalizacja kosztów produkcji oraz stabilizowanie cen producentów;
- b) mają minimalną liczbę członków lub wytwarzają określaną przez dane państwo członkowskie minimalną wielkość zbywalnej produkcji w sektorze, w którym działają;
- c) istnieją wystarczające dowody wskazujące na to, że są one w stanie właściwie prowadzić swoją działalność zarówno w kategoriach czasu, jak i efektywności oraz koncentracji podaży;
- d) mają statut, który jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

2. ²²⁷ Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje producentów, które zostały

uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1, uznaje się za uznane organizacje producentów.

3. Państwa członkowskie:

- a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów w terminie czterech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;
- b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów stosują się do przepisów niniejszego rozdziału;
- c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozdziale nakładają na te organizacje i zrzeszenia mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;
- d) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 162

Organizacje międzybranżowe w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w sektorze tytoniu

W odniesieniu do organizacji międzybranżowych w sektorach oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu określony cel, o którym mowa w art. 157 ust. 1 lit. c), może też obejmować co najmniej jeden z następujących celów:

- a) koncentracja i koordynacja podaży i wprowadzania do obrotu produktów członków tych organizacji;
- b) wspólne dostosowanie produkcji i przetwórstwa do wymagań rynku oraz ulepszanie produktu;
- c) propagowanie racjonalizacji i ulepszania produkcji oraz przetwórstwa.

Artykuł 163

Uznawanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. ²²⁸ Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych, pod warunkiem że organizacje te:

- a) spełniają wymogi określone w art. 157;
- b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;
- c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 1 lit. a);
- d) same nie biorą udziału w produkcji produktów sektora mleka i przetworów mlecznych, ich przetwórstwie lub handlu nimi.

2. ²²⁹ Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, są uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157 ust. 1.

3. Korzystając z możliwości uznawania organizacji międzybranżowych zgodnie z ust. 1 lub 2, państwa członkowskie:

- a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji międzybranżowej w terminie czterech miesięcy od złożenia przez nią wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;
- b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;
- c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;
- d) ²³⁰ wycofują uznanie, jeżeli przestają być spełnione wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule;
- e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o przyznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

Sekcja 3

Rozszerzenie przepisów i obowiązkowe składki

Artykuł 164

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadku gdy uznaną organizację producentów, uznane zrzeszenie organizacji producentów lub uznaną organizację międzybranżową, działające na określonym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych państwa członkowskiego, uważa się za reprezentatywne dla produkcji lub przetwarzania danego produktu lub handlu nim, na wniosek tej organizacji odnośne państwo członkowskie może postanowić, że przez ograniczony okres niektóre porozumienia, decyzje podjęte w ramach tej organizacji lub jej uzgodnione praktyki będą wiążące dla innych podmiotów gospodarczych, osób fizycznych lub grup, które nie należą do tej organizacji lub zrzeszenia, a działają na danym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych.

2. ²³¹ Do celów niniejszej sekcji "obszar gospodarczy" oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których panują jednorodne warunki produkcji i wprowadzania do obrotu lub, w przypadku produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym uznanych na mocy prawa Unii, strefę geograficzną określoną w specyfikacji produktu.

3. Organizację lub zrzeszenie uważa się za reprezentatywne w przypadku gdy, jeżeli na obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych, na których działa w danym państwie członkowskim:

- a) odpowiada za następującą część produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi:
 - (i) w przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw - co najmniej 60 %, lub

(ii) w pozostałych przypadkach - co najmniej dwie trzecie, oraz
b) w przypadku organizacji producentów reprezentuje ponad 50 % odnośnych producentów.

Jednakże w przypadku organizacji międzybranżowych, gdy określenie części produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi stwarza praktyczne trudności, państwo członkowskie może ustanowić przepisy krajowe dotyczące określenia konkretnego poziomu reprezentatywności, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii).

W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie przepisów na inne podmioty gospodarcze obejmuje więcej niż jeden obszar gospodarczy, organizacja lub zrzeszenie muszą wykazać minimalny poziom reprezentatywności, określony w akapicie pierwszym, w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z reprezentowanych obszarów gospodarczych.

4. ²³² Przepisy, o rozszerzenie których na inne podmioty gospodarcze można występować, jak przewidziano w ust. 1, dotyczą jednego z następujących celów:

- a) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
- b) surowszych przepisów w zakresie produkcji niż przepisy unijne lub krajowe;
- c) sporządzania znormalizowanych umów zgodnych z przepisami unijnymi;
- d) wprowadzania do obrotu;
- e) ochrony środowiska;
- f) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;
- g) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- h) badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;
- i) badań mających na celu poprawę jakości produktów,
- j) badań, w szczególności nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub środków ochrony zdrowia zwierząt i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz zachowania lub poprawy stanu środowiska;
- k) określenia minimalnej jakości i określenia minimalnych norm w zakresie pakowania i prezentacji;
- l) ²³³ stosowania kwalifikowanego materiału siewnego, z wyjątkiem sytuacji, gdy stosuje się go do produkcji ekologicznej w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2018/848, i monitorowania jakości produktu;
- m) ²³⁴ zapobiegania zagrożeniom fitosanitarnym i zagrożeniom dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa żywności lub środowiska oraz zarządzania tymi zagrożeniami;
- n) ²³⁵ zarządzania produktami ubocznymi i ich waloryzacji.

Przepisy te nie mogą powodować jakiegokolwiek szkody dla innych podmiotów gospodarczych ani uniemożliwiać wejścia na rynek nowym podmiotom gospodarczym w danym państwie członkowskim lub w Unii i nie mogą powodować żadnego ze skutków wymienionych w art. 210 ust. 4 ani być sprzeczne z obowiązującym prawem Unii lub z obowiązującymi przepisami krajowymi.

5. O rozszerzeniu przepisów, o którym mowa w ust. 1, informuje się podmioty gospodarcze poprzez ich opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 165 ²³⁶

Składki producentów niebędących członkami

W przypadku gdy przepisy uznanej organizacji producentów, uznanego zrzeszenia organizacji producentów lub uznanej organizacji międzybranżowej zostają rozszerzone na podstawie art. 164 i gdy działalność objęta tymi przepisami leży w ogólnym interesie gospodarczym podmiotów gospodarczych, których działalność dotyczy odnośnych produktów, państwo członkowskie, które uznało daną organizację, może zadecydować, po konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, że poszczególne podmioty gospodarcze lub grupy, które nie są członkami danej organizacji, ale uzyskują korzyści z tej działalności, wpłacają na rzecz danej organizacji całość lub część składek uiszczanych przez jej członków, w zakresie w jakim składki takie są przeznaczone na pokrycie kosztów ponoszonych bezpośrednio w związku z wykonywaniem jednego lub większej liczby rodzajów odnośnej działalności. Każda organizacja, która otrzymuje składki od podmiotów niebędących członkami na mocy niniejszego artykułu, udostępnia, na wniosek członka lub podmiotu niebędącego członkiem, który wpłaca składki na rzecz działalności organizacji, te części swojego rocznego budżetu, które są związane z wykonywaniem rodzajów działalności wymienionych w art. 164 ust. 4.

Sekcja 4

Dostosowanie podaży

Artykuł 166

Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku

W celu zachęcenia organizacji, o których mowa w art. 152-163, do podejmowania działań na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących środków w sektorach wymienionych w art. 1 ust. 2:

- a) poprawiających jakość;
- b) promujących lepszą organizację produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
- c) ułatwiających odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;
- d) umożliwiających opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

Artykuł 167

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron,

moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez decyzje podejmowane przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i 158.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) odnosić się do jakiegokolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części roczników win, które normalnie byłyby dostępne;
- d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i unijnych zaświadczeń wymaganych do wprowadzania win do obrotu i ich sprzedaży, w przypadku gdy takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

2. O przepisach, o których mowa w ust. 1, należy informować podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 166a ²³⁷

Regulacja podaży produktów rolnych o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym

1. Z zastrzeżeniem art. 167 i 167a niniejszego rozporządzenia, na wniosek organizacji producentów lub zrzeczenia organizacji producentów uznanych na mocy art. 152 ust. 1 lub art. 161 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, grupy podmiotów gospodarczych, o której mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 lub grupy producentów, o której mowa w art. 95 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą ustanowić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż produktów rolnych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 lub na mocy art. 93 ust. 1 lit. a) i b) niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między co najmniej dwiema trzecimi producentów produkujących produkt, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub ich przedstawicieli, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji tego produktu na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 lub art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i lit. b) ppkt (iv) niniejszego rozporządzenia w przypadku wina. W przypadku gdy produkcja produktu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmuje przetwarzanie, a specyfikacja produktu, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 lub w art. 94 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, ogranicza pozyskiwanie danego surowca do określonego obszaru geograficznego, państwa członkowskie wymagają, do celów przepisów, które mają zostać ustanowione zgodnie z ust.

1 niniejszego artykułu, aby:

- a) przed zawarciem porozumienia, o którym mowa w niniejszym ustępie, przeprowadzono konsultacje z producentami danego surowca na określonym obszarze geograficznym; lub
- b) co najmniej dwie trzecie producentów danego surowca lub ich przedstawicieli, których wielkość produkcji danego surowca odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji danego surowca wykorzystywanego do przetwarzania na określonym obszarze geograficznym, było również stronami porozumienia, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu, w przypadku produkcji sera objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między co najmniej dwiema trzecimi producentów mleka lub ich przedstawicieli, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji mleka surowego wykorzystywanego do produkcji tego sera, oraz, w stosownych przypadkach, między co najmniej dwiema trzecimi producentów tego sera lub ich przedstawicieli, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji tego sera na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

Do celów akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w odniesieniu do sera objętego chronionym oznaczeniem geograficznym, obszar geograficzny pochodzenia mleka surowego, wymieniony w specyfikacji produktu danego sera, pokrywa się z obszarem geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, dotyczącym tego sera.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

- a) obejmują jedynie regulację podaży danego produktu i, w stosownych przypadkach, danego surowca i mają na celu dostosowanie podaży danego produktu do popytu;
- b) mają wpływ wyłącznie na dany produkt i, w stosownych przypadkach, na dany surowiec;
- c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż trzy lata, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tym okresie w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- d) nie mogą powodować szkody dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą te przepisy;
- e) nie mogą odnosić się do jakiejkolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- f) nie mogą pozwalać na ustalanie cen, w tym również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;
- g) nie mogą uniemożliwiać dostępu do znacznej ilości danego produktu, która w innym przypadku byłaby dostępna;
- h) nie mogą prowadzić do dyskryminacji, tworzyć barier dla nowych uczestników rynku ani wywierać negatywnego wpływu na drobnych producentów;
- i) przyczyniają się do zachowania jakości danego produktu lub do rozwoju danego produktu;

j) pozostają bez uszczerbku dla art. 149 i art. 152 ust. 1a.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia, aby spełnione były warunki określone w ust. 4. W przypadku gdy właściwe organy krajowe stwierdzą, że warunki te nie są spełniane, państwa członkowskie uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

7. Państwa członkowskie powiadamiają natychmiast Komisję o przyjętych przez siebie przepisach, o których mowa w ust. 1. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

8. Komisja może w dowolnym momencie przyjmować akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylecia przepisów ustanowionych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 4 niniejszego artykułu, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub osiągnięciu celów ustanowionych w art. 39 TFUE. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedur, o których mowa w art. 229 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 167a ²³⁸

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku oliwy z oliwek

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku oliwy z oliwek, w tym oliwek, na bazie których została wyprodukowana, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) odnosić się do jakiegokolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części produktów wyprodukowanych w danym roku gospodarczym, która normalnie byłaby dostępna.

2. O zasadach przewidzianych w ust. 1 informuje się podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

Sekcja 5

Systemy umowne

Artykuł 168

Stosunki umowne

1. Bez uszczerbku dla art. 148 dotyczącego sektora mleka i przetworów mlecznych oraz art. 125 dotyczącego sektora cukru, jeśli państwo członkowskie postanowi, w odniesieniu do produktów rolnych należących do sektora, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innego niż sektory mleka i przetworów mlecznych oraz cukru:

- a) że każda dostawa na jego terytorium tych produktów przez producenta do przetwórcy lub dystrybutora musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami; lub
- b) że pierwsi nabywcy muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy dostawy na jego terytorium tych produktów rolnych przez producentów;

taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 4 i ust. 6 niniejszego artykułu.

1a. ²³⁹ W przypadku gdy państwa członkowskie nie korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, producent, organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów, w odniesieniu do produktów rolnych w sektorze, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innym niż sektor mleka i przetworów mlecznych oraz sektor cukru, mogą wymagać, aby każda dostawa ich produktów do przetwórcy lub dystrybutora była przedmiotem pisemnej umowy między stronami lub pisemnej oferty umowy od pierwszych podmiotów skupujących, na warunkach określonych w ust. 4 i w ust. 6 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Jeśli pierwszym podmiotem skupującym jest mikroprzedsiębiorstwo bądź małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE, umowa lub oferta umowy nie są obowiązkowe, bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez strony ze standardowej umowy sporządzonej przez organizację międzybranżową.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy produktów objętych niniejszym artykułem przez producenta do przetwórcy muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub które etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa odnośnych produktów jest dokonywana przez jednego lub większą liczbę pośredników.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy, które przyjmują na mocy niniejszego artykułu nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3. W przypadku określonym w ust. 2, państwo członkowskie może ustanowić mechanizm mediacji dla przypadków, w których brak jest obopólnej zgody na zawarcie takiej umowy, zapewniając w ten sposób sprawiedliwość w zakresie tych stosunków umownych.

4. ²⁴⁰ Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1 i 1a:

- a) jest sporządzana przed dostawą;
- b) jest sporządzona w formie pisemnej; oraz
- c) zawiera w szczególności następujące elementy:

(i) ⁽²⁴¹⁾ cenę do zapłaty za dostawę, która:

- jest niezmienna i określona w umowie lub
- jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować obiektywne wskaźniki, łatwo dostępne i zrozumiałe indeksy i metody obliczania końcowej ceny odzwierciedlające zmiany warunków rynkowych, dostarczone ilości oraz jakość lub skład dostarczonych produktów rolnych; wskaźniki te mogą opierać się na odpowiednich cenach, kosztach produkcji i kosztach rynkowych; w tym celu państwa członkowskie mogą określić wskaźniki zgodnie z obiektywnymi kryteriami na

podstawie badań produkcji i łańcucha dostaw żywności; strony umów mają swobodę powoływania się na te wskaźniki lub inne wskaźniki, które uznają za istotne.

- (ii) ilość i jakość odnośnych produktów, które można dostarczyć lub które muszą zostać dostarczone, wraz z terminem takich dostaw;
- (iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;
- (iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;
- (v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy produktów rolnych; oraz
- (vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

5. ²⁴² Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 1a, umowa lub oferta umowy nie są wymagane w przypadku, gdy odnośne produkty są dostarczane do spółdzielni przez jednego z jej członków, jeżeli statut tej spółdzielni lub zasady i decyzje w nim przewidziane lub z niego wynikające zawierają przepisy o skutkach podobnych do przepisów określonych w ust. 4 lit. a), b) i c).

6. Wszystkie elementy umów na dostawę produktów rolnych zawieranych przez producentów, odbiorców, przetwórców lub dystrybutorów, w tym elementy określone w ust. 4 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami.

Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter lub obydwie te litery:

- a) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy na dostawę produktów rolnych zgodnie z ust. 1, może ono określić minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między producentem i pierwszym nabywcą produktów rolnych. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy nabywca produktów rolnych musi złożyć pisemną ofertę umowy producentowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi pozostaje bez uszczerbku dla prawa producenta do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem iż złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 4 lit. c).

7. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, zapewniają, aby przyjęte przepisy nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie stosowania wszelkich środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu.

8. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 4 lit. a) i b) oraz ust. 5 niniejszego artykułu oraz środki dotyczące powiadomień, jakie mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym

artykułem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 169 ²⁴³

(skreślony)

Artykuł 170 ²⁴⁴

(skreślony)

Artykuł 171 ²⁴⁵

(skreślony)

Artykuł 172 ²⁴⁶

(uchylony).

Sekcja 5a ²⁴⁷

Klauzule dotyczące podziału wartości

Artykuł 172a ²⁴⁸

Podział wartości

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek konkretnych klauzul dotyczących podziału wartości w sektorze cukru, rolnicy, w tym zrzeszenia rolników, mogą uzgodnić z podmiotami gospodarczymi stanowiącymi kolejne ogniwa łańcucha klauzule dotyczące podziału wartości, w tym premii rynkowych i strat rynkowych, określające sposób, w jaki podmioty te dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen danych produktów na odnośnym rynku lub innych rynkach towarowych.

Artykuł 172b ²⁴⁹

Wytyczne organizacji międzybranżowych dotyczące sprzedaży winogron do produkcji win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym

Na zasadzie odstępstwa od art. 101 ust.1 TFUE organizacje międzybranżowe uznane na podstawie art. 157 niniejszego rozporządzenia, działające w sektorze wina, mogą zapewnić nieobowiązkowe wskaźniki w zakresie wytycznych dotyczących cen sprzedaży winogron do produkcji win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, pod warunkiem że takie wytyczne nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

Sekcja 6

Przepisy proceduralne

Artykuł 173

Przekazane uprawnienia

1. Aby zapewnić wyraźne określenie celów i obowiązków organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych, a przez to przyczynić się do zwiększenia skuteczności działań tych organizacji i zrzeszeń bez nakładania zbędnych obciążeń administracyjnych, oraz nie naruszając zasady swobody zrzeszania się, szczególnie w odniesieniu do podmiotów niebędących członkami tych organizacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących następujących kwestii odnoszących się do organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych działających w jednym lub większej liczbie sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub zajmujących się konkretnymi produktami tych sektorów:

a) określonych celów, które mogą być, muszą być lub nie mogą być realizowane przez takie organizacje i zrzeszenia, a w stosownych przypadkach dodawane do celów określonych w art. 152-163;

b) przepisów wewnętrznych tych organizacji i zrzeszeń, statutów organizacji innych niż organizacje producentów, szczególnych warunków mających zastosowanie do statutów organizacji producentów w niektórych sektorach, w tym odstępstw od obowiązku wprowadzania do obrotu całej produkcji poprzez organizację producentów, o której mowa w art. 160 akapit drugi, struktury, okresu członkostwa, wielkości, odpowiedzialności i działalności tych organizacji i zrzeszeń, skutków wynikających z uznania, cofnięcia uznania i łączenia się;

c) warunków uznania, cofnięcia i zawieszenia uznania, skutków wynikających z uznania, cofnięcia i zawieszenia uznania

oraz warunków, na jakich takie organizacje i zrzeszenia mogą podejmować środki naprawcze w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznania;

d) międzynarodowych organizacji i zrzeszeń, w tym przepisów, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu;

e) przepisów dotyczących ustanawiania i warunków pomocy administracyjnej, które będą udzielać odpowiednie właściwe organy w przypadku współpracy transnarodowej;

f) ²⁵⁰ sektorów, do których ma zastosowanie art. 155, warunków outsourcingu i charakteru działań, które mogą być objęte outsourcingiem, oraz udzielania pomocy technicznej przez organizacje lub zrzeszenia;

g) podstawy obliczania minimalnej wielkości lub wartości zbywalnej produkcji organizacji producentów i zrzeszeń;

h) przyjmowania członków, którzy nie są producentami, w przypadku organizacji producentów, oraz członków, którzy nie są organizacjami producentów, w przypadku zrzeszeń organizacji producentów;

i) rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji określonych w art. 164 na producentów niebędących członkami i obowiązku płatności składek przez producentów niebędących członkami, o którym mowa w art. 165, w tym wykorzystywania i określania składek przez te organizacje, oraz wykazu surowszych przepisów w zakresie produkcji, które mogą zostać rozszerzone na podstawie art. 164 ust. 4 akapit pierwszy lit. b), przy jednoczesnym zapewnieniu przejrzystości i odpowiedzialności takich organizacji w

stosunku do podmiotów niebędących członkami oraz nietraktowania członków takich organizacji w sposób korzystniejszy niż podmiotów niebędących członkami, szczególnie w odniesieniu do wykorzystania obowiązkowych składek;

j) dalszych wymogów w odniesieniu do reprezentatywności organizacji, o których mowa w art. 164, odnośnych obszarów gospodarczych, obejmujących nadzór Komisji nad ich określanie; minimalnych okresów, przez jakie przepisy obowiązują przed ich rozszerzeniem; osób lub organizacji, których dotyczą przepisy lub obowiązki płacenia składek, i okoliczności, w jakich Komisja może wymagać odmowy lub cofnięcia rozszerzenia przepisów lub obowiązkowych składek.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, aby zapewnić wyraźne określenie celów i obowiązków organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych, a przez to przyczynić się do zwiększenia skuteczności działań takich organizacji bez nakładania zbędnych obciążeń, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

- a) warunki uznawania transnarodowych organizacji producentów i transnarodowych zrzeszeń organizacji producentów;
- b) przepisy dotyczące ustanawiania i warunków pomocy administracyjnej, której będą udzielać organizacjom producentów, w tym zrzeszeniom organizacji producentów odpowiednie właściwe organy w przypadku współpracy transnarodowej;
- c) dodatkowe przepisy dotyczące obliczania ilości mleka surowego objętego negocjacjami, o których mowa w art. 149 ust. 2 lit. c) oraz art. 149 ust. 3;
- d) przepisy dotyczące rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji, o którym mowa w art. 164, na producentów niebędących członkami i obowiązek płatności składek przez producentów niebędących członkami, o czym mowa w art. 165.

Artykuł 174

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w szczególności:

- a) środki na rzecz stosowania warunków uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych określonych w art. 154 i art. 158;
- b) procedur w przypadku połączenia się organizacji producentów;
- c) procedur, które mają być określone przez państwa członkowskie, związanych z minimalną wielkością i minimalnym okresem członkostwa;
- d) procedur związanych z rozszerzeniem przepisów i składkami, o których mowa w art. 164 i 165, w szczególności zastosowania pojęcia "obszaru gospodarczego", o którym mowa w art. 164 ust. 2;
- e) procedur związanych z pomocą administracyjną;
- f) procedur związanych z outsourcingiem działań;
- g) procedur i warunków technicznych dotyczących wdrażania środków, o których mowa w art. 166.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe przepisy niezbędne do:

- a) wdrażania warunków uznawania organizacji producentów i ich zrzeszeń oraz organizacji międzybranżowych, o których mowa w art. 161 i 163;
- b) powiadamiania, o którym mowa w art. 149 ust. 2 lit. f);
- c) powiadomień, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji zgodnie z art. 161 ust. 3 lit. d), art. 163 ust. 3 lit. e), art. 149 ust. 8 oraz art. 150 ust. 7;
- d) procedur dotyczących pomocy administracyjnej w przypadku współpracy transnarodowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 175

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, podejmować indywidualne decyzje dotyczące:

- a) ²⁵¹ uznawania organizacji, które prowadzą działalność na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, na podstawie przepisów przyjętych na mocy art. 173 ust. 1 lit. d);
- b) sprzeciwu wobec uznania organizacji międzybranżowej lub cofnięcia takiego uznania przez państwo członkowskie;
- c) ²⁵² wykazu obszarów gospodarczych zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami przyjętymi na mocy art. 173 ust. 1 lit. i) oraz art. 173 ust. 2 lit. d);
- d) wymogu, aby państwo członkowskie odmówiło rozszerzenia przepisów lub składek dotyczących podmiotów niebędących członkami, o którym zdecydowało, lub aby uchyliło takie rozszerzenie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

CZĘŚĆ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Pozwolenia na przywóz i wywóz

Artykuł 176

Zasady ogólne

1. Bez uszczerbku dla przypadków, w których pozwolenia na przywóz lub wywóz są wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, wymogiem przedstawienia pozwolenia może zostać objęty przywóz w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywóz z Unii jednego lub większej liczby produktów następujących sektorów:

- a) zbóż;
- b) ryżu;
- c) cukru;
- d) nasion;
- e) oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych, w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 oraz 1522 00 39;
- f) lnu i konopi, w odniesieniu do konopi;
- g) owoców i warzyw;
- h) przetworzonych owoców i warzyw;
- i) bananów;
- j) wina;
- k) żywych roślin;
- l) wołowiny i cielęciny;
- m) mleka i przetworów mlecznych;
- n) wieprzowiny;
- o) baraniny i koziny;
- p) jaj;
- q) mięsa drobiowego;
- r) alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego.

2. Państwa członkowskie wydają pozwolenia każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba w Unii, o ile żaden akt przyjęty zgodnie z art. 43 ust. 2 TFUE nie stanowi inaczej, oraz bez uszczerbku dla stosowania art. 177, 178 i 179 niniejszego rozporządzenia.

3. Pozwolenia są ważne w całej Unii.

Artykuł 177

Przekazane uprawnienia

1. W celu uwzględnienia międzynarodowych zobowiązań Unii oraz mających zastosowanie unijnych norm społecznych, norm ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt, konieczności monitorowania zmian w handlu i rozwoju sytuacji na rynku, przywozu i wywozu produktów, konieczności prawidłowego zarządzania rynkiem oraz konieczności prawidłowego zarządzania rynkiem oraz konieczność zmniejszenia obciążeń administracyjnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu określenia:
 - a) wykazu produktów z sektorów, o których mowa w art. 176 ust. 1, objętych wymogiem przedłożenia pozwolenia na przywóz lub wywóz;
 - b) przypadków i sytuacji, kiedy przedłożenie pozwolenia na przywóz lub wywóz nie jest wymagane, uwzględniając status celny odnośnych produktów, umów handlowych, których należy przestrzegać, celów działań, statusu prawnego wnioskodawcy i odnośnych ilości.
2. W celu wprowadzenia dalszych elementów systemu pozwoleń, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące:
 - a) praw i obowiązków wynikających z pozwolenia, jego skutków prawnych oraz

przypadków, w których stosuje się tolerancję w odniesieniu do przestrzegania obowiązku przywozu lub wywozu ilości wymienionej w pozwoleniu, lub przypadków, gdy w pozwoleniu należy wskazać pochodzenie;

b) wydania pozwolenia na przywóz lub dopuszczenia do swobodnego obrotu, które objęte jest wymogiem przedłożenia dokumentu wydanego przez państwo trzecie lub właściwą jednostkę, potwierdzającego między innymi pochodzenie, autentyczność i cechy jakościowe produktów;

c) przenoszenia pozwoleń lub ograniczeń możliwości ich przenoszenia;

d) dodatkowych warunków wydawania pozwoleń na przywóz konopi zgodnie z art. 189 oraz zasady wzajemnej pomocy administracyjnej państw członkowskich w celu zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom lub postępowania w przypadku ich wystąpienia;

e) przypadków i sytuacji, kiedy jest lub nie jest wymagane wnoszenie zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia.

Artykuł 178

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w tym przepisy dotyczące:

a) formatu i treści pozwolenia;

b) składania wniosków, wydawania pozwoleń i ich wykorzystywania;

c) okresów ważności pozwoleń;

d) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości;

e) dowodu, że spełnione zostały wymogi dotyczące wykorzystywania pozwoleń;

f) stopnia tolerancji w odniesieniu do przestrzegania obowiązku przywozu lub wywozu ilości wymienionej w pozwoleniu;

g) wydawania pozwoleń zastępczych lub duplikatów pozwoleń;

h) przetwarzania pozwoleń przez państwa członkowskie i wymiany informacji potrzebnych do zarządzania systemem, w tym procedur związanych ze szczególną wzajemną pomocą administracyjną państw członkowskich.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 179

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) ograniczające ilości, na jakie mogą być wydawane pozwolenia;

b) odrzucające ilości, na które opiewają wnioski; oraz

c) zawieszające składanie wniosków w celu zarządzania rynkiem w przypadku, gdy ilości, na które opiewają wnioski, są znaczne.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

ROZDZIAŁ II

Należności celne przywozowe

Artykuł 180

Wykonywanie umów międzynarodowych i niektórych innych aktów

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki mające na celu spełnienie wymogów określonych w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE lub w jakimkolwiek innym odpowiednim akcie przyjętym zgodnie z art. 43 ust. 2 lub art. 207 TFUE lub we wspólnej taryfie celnej w odniesieniu do obliczania należności celnych przywozowych dla produktów rolnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 181

System cen wejścia w odniesieniu do niektórych produktów sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz wina

1. ²⁵³ Na potrzeby stosowania stawki opłat celnych wspólnej taryfy celnej w odniesieniu do produktów sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz soku i moszczu winogronowego, cena wejścia danej partii towaru jest równa jej wartości celnej, obliczonej na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ²⁵⁴ (kodeks celny) oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ²⁵⁵.
2. W celu zapewnienia skuteczności systemu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu wprowadzenia przepisów stanowiących, że prawdziwość deklarowanej przywozowej wartości celnej dostawy sprawdza się przy wykorzystaniu ryczałtowej wartości przywozowej, oraz określających warunki, na jakich wymagane jest wniesienie zabezpieczenia.
3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy w zakresie obliczania ryczałtowej wartości przywozowej, o której mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 182

Dodatkowe należności celne przywozowe

1. ²⁵⁶ Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające produkty sektorów zbóż, ryżu, cukru, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, baraniny i koziny, jaj, drobiu i bananów oraz soku winogronowego i moszczu winogronowego, do których - przy przywozie podlegającym stawce celnej określonej we wspólnej taryfie celnej - stosuje się dodatkową należność przywozową w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania negatywnemu wpływowi na rynek Unii, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli:
 - a) przywóz realizowany jest po cenie niższej od poziomu zgłoszonego Światowej Organizacji Handlu przez Unię ("cena progowa"); lub
 - b) wielkość przywozu w dowolnym roku przekracza pewien poziom ("wielkość

progowa").

Wielkość progowa wynosi 125 %, 110 % lub 105 %, w zależności od tego, czy możliwości dostępu do rynku, zdefiniowane jako wielkość przywozu określana jako procentowy udział w danym sektorze spożycia krajowego w trzech poprzednich latach, są odpowiednio mniejsze niż lub równe 10 %, większe niż 10 %, lecz mniejsze niż lub równe 30 %, lub większe niż 30 %.

Jeżeli nie uwzględnia się spożycia krajowego, wielkość progowa wynosi 125 %.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Nie nakłada się dodatkowych należności celnych przywozowych, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku Unii lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu.

3. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ceny przywozowe określa się na podstawie cen przywozowych CIF danej przesyłki. Ceny przywozowe CIF są porównywane z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na unijnym rynku przywozowym tego produktu.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 183

Inne uprawnienia wykonawcze

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

- a) ustalające poziom stosowanej należności celnej przywozowej zgodnie z zasadami określonymi w umowie międzynarodowej zawartej zgodnie z TFUE, ze wspólną taryfą celną i z aktami wykonawczymi, o których mowa w art. 180;
- b) ustalające reprezentatywne ceny i wielkości progowe do celów stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych w ramach przepisów przyjętych na podstawie art. 182 ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

ROZDZIAŁ III

Administrowanie kontyngentem taryfowym oraz szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich

Artykuł 184

Kontyngenty taryfowe

1. ²⁵⁷ Kontyngenty taryfowe na przywóz produktów rolnych przeznaczonych do swobodnego obrotu w Unii lub jej części bądź kontyngenty taryfowe na przywóz unijnych produktów rolnych do państw trzecich, które mają być częściowo lub całkowicie administrowane przez Unię, wynikające z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z

TFUE lub z jakiegokolwiek innego aktu prawnego przyjętego zgodnie z art. 43 ust. 2 lub art. 207 TFUE, są otwierane lub administrowane przez Komisję w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 186 niniejszego rozporządzenia oraz aktów wykonawczych na podstawie art. 187 niniejszego rozporządzenia.

2. Administrowanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregoś z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady "kto pierwszy, ten lepszy");
- b) metody proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków ("metoda równoczesnego badania");
- c) ²⁵⁸ metody opartej na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu ("metoda tradycyjnych lub nowych importerów").

3. Przyjęta metoda administrowania:

- a) w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na przywóz należy uwzględnić wymogi istniejącej i pojawiającej się produkcji Unii, rynku przetwórstwa i konsumpcji pod względem konkurencyjności, pewności i ciągłości dostaw oraz konieczność utrzymania równowagi na rynku, oraz
- b) w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na wywóz umożliwia pełne wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach danego kontyngentu.

Artykuł 185

Szczególne kontyngenty taryfowe

W celu realizacji kontyngentu przywozowego do Hiszpanii na 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo oraz kontyngentu przywozowego do Portugalii na 500 000 ton kukurydzy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy niezbędne do realizacji kontyngentów taryfowych na przywóz i, w stosownych przypadkach, do przechowywania przywożonych ilości w magazynach publicznych przez agencje płatnicze zainteresowanych państw członkowskich oraz ich zbywania na rynkach tych państw członkowskich.

Artykuł 186

Przekazane uprawnienia

1. Aby zapewnić sprawiedliwy dostęp do dostępnych ilości i równe traktowanie podmiotów gospodarczych w ramach kontyngentu taryfowego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu:

- a) określenia warunków i wymogów w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach kontyngentu taryfowego; przepisy te mogą nakładać wymóg minimalnego doświadczenia w handlu z państwami trzecimi i podobnymi terytoriami lub w działalności przetwórczej, wyrażonego, jako minimalna ilość i minimalny okres w danym sektorze rynku; przepisy te mogą obejmować szczególne zasady w odpowiedzi na potrzeby i praktyki obowiązujące w niektórych sektorach oraz potrzeby i praktyki przemysłu przetwórczego;

- b) ustanowienia przepisów dotyczących przekazywania praw między podmiotami gospodarczymi oraz, w razie konieczności, ograniczenia takich możliwości przekazywania w ramach administrowania kontyngentem taryfowym;
- c) uzależnienia udziału w kontyngencie taryfowym od wniesienia zabezpieczenia;
- d) uwzględnienia w razie konieczności wszelkich szczególnych właściwości, wymogów lub ograniczeń mających zastosowanie do kontyngentu taryfowego ustanowionego w umowie międzynarodowej lub innym akcie, o których mowa w art. 184 ust. 1.

2. W celu zapewnienia, aby wywożone produkty mogły pod pewnymi warunkami korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, na podstawie umów międzynarodowych zawartych przez Unię zgodnie z TFUE, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych dotyczących przepisów nakładających na właściwe organy państw członkowskich obowiązek wystawiania, na wniosek i po dokonaniu odpowiednich kontroli, dokumentu potwierdzającego, że produkty spełniają warunki, które w przypadku wywozu uprawniają do korzystania ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, jeżeli spełnione są określone warunki.

Artykuł 187

Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające:

- a) roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności stosownie rozłożone w ciągu roku, oraz metodę administrowania, jaka ma być stosowana;
- b) procedury dotyczące stosowania przepisów szczegółowych określonych w umowie lub akcie przyjmującym system przywozu lub wywozu, dotyczące w szczególności:
 - (i) gwarancji obejmujących charakter, miejsce, z którego został dokonany wywóz, i pochodzenie danego produktu;
 - (ii) uznania dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji, o których mowa w ppkt (i);
 - (iii) przedstawiania dokumentu wydanego przez państwo wywozu;
 - (iv) wykorzystania i przeznaczenia produktów;
- c) okres ważności pozwoleń lub zezwoleń;
- d) procedury dotyczące zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości;
- e) wykorzystywanie pozwoleń oraz, w razie potrzeby, środki szczegółowe dotyczące w szczególności warunków składania wniosków o pozwolenia na przywóz i udzielania zezwoleń w ramach kontyngentu taryfowego;
- f) procedury i kryteria techniczne dotyczące stosowania art. 185;
- g) niezbędne środki związane z treścią, formą, wydawaniem i wykorzystywaniem dokumentu, o którym mowa w art. 186 ust. 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 188 ²⁵⁹

Proces przydziału kontyngentów taryfowych

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej, w drodze odpowiedniej publikacji w internecie, wyniki przydziału kontyngentów taryfowych dla zgłoszonych wniosków, z uwzględnieniem dostępnych kontyngentów taryfowych i zgłoszonych wniosków.
2. Publikacja, o której mowa w ust. 1, w stosownych przypadkach zawiera również odniesienie do konieczności odrzucenia nierozpatrzonej wniosków, zawieszenia składania wniosków lub przydziału niewykorzystanych ilości.
3. Państwa członkowskie wydają pozwolenia na przywóz oraz pozwolenia na wywóz ilości, w odniesieniu do których złożono wniosek, w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz oraz kontyngentów taryfowych na wywóz, z zastrzeżeniem odpowiednich współczynników przydziału oraz po ich podaniu do wiadomości publicznej przez Komisję zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy szczególne dotyczące przywozu niektórych produktów

Artykuł 189

Przywóz konopi

1. Następujące produkty można przywozić do Unii tylko, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) surowe konopie siewne objęte kodem CN 5302 10 00 spełniają warunki określone w art. 32 ust. 6 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - b) nasiona odmian konopi objęte kodem CN ex 1207 99 20 przeznaczone do siewu są wyposażone w dowód, że poziom tetrahydrokanabinolu w danej odmianie nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 32 ust. 6 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - c) nasiona konopi inne niż przeznaczone do siewu objęte kodem CN 1207 99 91, które są przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie, w celu zapewnienia, aby nasiona te nie były przeznaczone do siewu.
2. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z TFUE i zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie rolnictwa.

Artykuł 190

Przywóz chmielu

1. Produkty sektora chmielu można przywozić z państw trzecich tylko, jeżeli ich standardy jakościowe są przynajmniej równoważne standardom przyjętym w odniesieniu do podobnych produktów zebranych w Unii lub uzyskanych z takich produktów.
 2. Produkty uważa się za spełniające standardy, o których mowa w ust. 1, jeżeli dołączone jest do nich świadectwo wydane przez organy kraju pochodzenia i jest ono uznane za równoważne certyfikatowi, o którym mowa w art. 77.
- W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, ekstraktu chmielowego oraz mieszanych produktów chmielowych świadectwo może być uznane za równoważne certyfikatowi tylko, jeżeli zawartość alfa-kwasów w tych produktach

nie jest mniejsza niż zawartość w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

3. W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich nie mają zastosowania obowiązki dotyczące świadectwa równoważności oraz etykietowania opakowań.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do zastosowania niniejszego artykułu, w tym przepisy dotyczące uznawania świadectw równoważności oraz dotyczące kontroli przywozu chmielu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 191

Odstępstwa w odniesieniu do produktów przywożonych oraz specjalne zabezpieczenie w sektorze wina

Zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, na mocy art. 43 ust. 2 TFUE można przyjąć odstępstwa od przepisów załącznika VIII część II sekcja B pkt 5 lub sekcja C w odniesieniu do produktów przywożonych.

W przypadkach odstępstw od przepisów załącznika VIII część II sekcja B punkt 5 importerzy wnoszą wskazanym organom celnym zabezpieczenie w odniesieniu do tych produktów w momencie dopuszczenia tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie zostaje zwolnione po przedstawieniu przez importera dowodu, spełniającego wymogi organów celnych państwa członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że:

- a) w stosunku do produktów nie zastosowano odstępstw; lub
- b) w przypadku gdy zastosowano odstępstwa, produkty nie zostały poddane fermentacji winiarskiej, lub w przypadku gdy zostały poddane fermentacji winiarskiej, uzyskane produkty opatrzone odpowiednimi etykietami.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu, obejmujące kwoty zabezpieczeń i odpowiednie etykietowanie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 192 ²⁶⁰
(uchylony).

Artykuł 193 ²⁶¹
(uchylony).

Artykuł 193a ²⁶²

Zawieszenie należności celnych przywozowych w odniesieniu do melasy

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie przepisów dotyczących zawieszenia w całości lub w części należności celnych przywozowych w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703.

2. Stosując przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu zawieszenia w całości lub w części należności celnych przywozowych w odniesieniu do melasy objętej kodem CN 1703, bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

ROZDZIAŁ V

Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne

Artykuł 194

Środki ochronne

1. Komisja przyjmuje środki ochronne przed przywozem do Unii, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie rozporządzeń Rady (WE) nr 260/2009²⁶³ oraz (WE) nr 625/2009²⁶⁴.

2. O ile nie postanowiono inaczej w jakimkolwiek innym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub innym akcie Rady, środki ochronne przed przywozem do Unii określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, są przyjmowane przez Komisję na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona w drodze aktów wykonawczych decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze uchylające lub zmieniające unijne środki ochronne przyjęte na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

Artykuł 195

Zawieszenie przetwarzania i procedury uszlachetniania czynnego

W przypadku gdy na rynku Unii występują lub mogą wystąpić zakłócenia spowodowane przetwarzaniem lub procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może przyjmować akty wykonawcze, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zawieszające w

całości lub w części stosowanie przetwarzania lub procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, cukru, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, baraniny i koziny, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona w drodze aktów wykonawczych decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

ROZDZIAŁ VI ²⁶⁵ **(uchylony).**

ROZDZIAŁ VII **Uszlachetnianie bierne**

Artykuł 205

Zawieszenie zasad uszlachetniania biernego

W przypadku gdy na rynku Unii występują lub mogą wystąpić zakłócenia spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może przyjmować akty wykonawcze, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zawieszające w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, baraniny i koziny oraz mięsa drobiowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona w drodze aktów wykonawczych decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

CZEŚĆ IV

ZASADY KONKURENCJI

ROZDZIAŁ I

Zasady mające zastosowanie do przedsiębiorstw

Artykuł 206 ²⁶⁶

Wytyczne Komisji dotyczące stosowania zasad konkurencji do rolnictwa

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej oraz zgodnie z art. 42 TFUE, art. 101-106 TFUE oraz ich przepisy wykonawcze, z zastrzeżeniem art. 207-210 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, jakie odnoszą się do produkcji produktów rolnych lub handlu nimi.

W celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz jednolitego stosowania unijnych zasad konkurencji, Komisja i organy państw członkowskich ds. konkurencji stosują w ścisłej współpracy unijne zasady konkurencji.

Ponadto Komisja, w stosownych przypadkach, publikuje wytyczne mające stanowić wsparcie dla krajowych organów ds. konkurencji, a także dla przedsiębiorstw.

Artykuł 207

Rynek właściwy

Definiowanie rynku właściwego jest narzędziem mającym na celu zidentyfikowanie oraz określenie ograniczeń konkurencji między przedsiębiorstwami w oparciu o dwa kumulujące się elementy:

- a) ²⁶⁷ właściwy rynek produktowy: do celów niniejszego rozdziału "rynek produktowy" oznacza rynek składający się z wszystkich produktów uważanych za wymienne lub zastępowalne przez konsumenta ze względu na właściwości produktów, ich ceny i ich zamierzone stosowanie;
- b) właściwy rynek geograficzny: do celów niniejszego rozdziału "rynek geograficzny" oznacza rynek obejmujący obszar, na którym dane przedsiębiorstwa uczestniczą w podaży właściwych produktów, na którym warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne oraz który może zostać odróżniony od sąsiadujących obszarów w szczególności ze względu na to, że warunki konkurencji na tym obszarze są wyraźnie odmienne.

Artykuł 208 ²⁶⁸

Pozycja dominująca

Do celów niniejszego rozdziału "pozycja dominująca" oznacza dysponowanie przez przedsiębiorstwo silną pozycją ekonomiczną, dzięki której może ono zapobiegać utrzymaniu skutecznej konkurencji na danym rynku poprzez zapewnienie mu możliwości zachowywania się w sposób w znacznej mierze niezależny od jego konkurentów, dostawców lub klientów, a także od konsumentów.

Artykuł 209

Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń

1. ²⁶⁹ Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 206 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 TFUE.

Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk rolników, zrzeszeń rolników, lub związków takich zrzeszeń, lub organizacji producentów uznanych na podstawie art. 152 lub art. 161 niniejszego rozporządzenia, lub zrzeszeń organizacji producentów uznanych na podstawie art. 156 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, chyba że zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 TFUE.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, które pociągają za sobą obowiązek stosowania jednakowych cen lub które wykluczają konkurencję.

2. ²⁷⁰ Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, które spełniają warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie są zakazane ani nie wymaga się uprzedniej decyzji w tym względzie.

Rolnicy, zrzeszenia rolników lub związki takich zrzeszeń, lub organizacje producentów uznane na podstawie art. 152 lub art. 161 niniejszego rozporządzenia, lub zrzeszenia organizacji producentów uznane na podstawie art. 156 niniejszego rozporządzenia, mogą jednak zwrócić się do Komisji o opinię na temat zgodności tych porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk z celami określonymi w art. 39 TFUE.

Komisja niezwłocznie rozpatruje wnioski o wydanie opinii i przesyła wnioskodawcy opinię w ciągu czterech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku. Komisja może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, zmienić treść opinii, w szczególności jeśli wnioskodawca przekazał nieprawidłowe informacje lub wykorzystał opinię w sposób niewłaściwy.

W każdym krajowym lub unijnym postępowaniu dotyczącym stosowania art. 101 TFUE ciężar udowodnienia naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE spoczywa na stronie lub organie zarzucających naruszenie. Jeżeli strona pozwana ubiega się o zwolnienie przewidziane ust. 1 niniejszego artykułu, ma ona obowiązek udowodnienia, że przesłanki określone w tym ustępie zostały spełnione.

Artykuł 210

Porozumienia i uzgodnione praktyki uznanych organizacji międzybranżowych

1. ²⁷¹ Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk organizacji międzybranżowych uznanych na podstawie art. 157 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów wymienionych w art. 157 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia lub w przypadku sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu - celów wymienionych w art. 162 niniejszego rozporządzenia oraz które nie są niezgodne z przepisami Unii zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, które spełniają warunki, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie są zakazane ani nie jest wymagana uprzednia

decyzja w tym względzie.

2. ²⁷² Uznane organizacje międzybranżowe mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wydanie opinii na temat zgodności porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w ust. 1, z niniejszym artykułem. Komisja przesyła wnioskującej organizacji międzybranżowej swoją opinię w terminie czterech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.

Jeżeli Komisja ustali w dowolnym momencie po wydaniu opinii, że warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie są już spełnione, stwierdza, że w przyszłości do danego porozumienia, danej decyzji lub danej uzgodnionej praktyki będzie mieć zastosowanie art. 101 ust. 1 TFUE i informuje o tym odpowiednio daną organizację międzybranżową.

Komisja może zmienić treść opinii z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, w szczególności jeśli wnioskująca organizacja międzybranżowa przekazała nieprawidłowe informacje lub wykorzystała opinię w sposób niewłaściwy.

3. ²⁷³ (uchylony).

4. Za niezgodne z przepisami unijnymi uznaje się porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, jeżeli:

- a) mogą one prowadzić do podziału rynków wewnątrz Unii w jakiejkolwiek formie;
- b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;
- c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są istotne dla osiągnięcia celów WPR, realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;
- d) wymagają one ustalenia cen lub ustalenia kwot;
- e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. ²⁷⁴ (uchylony).

6. ²⁷⁵ (uchylony).

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 210a ²⁷⁶

Inicjatywy wertykalne i horyzontalne na rzecz zrównoważonego rozwoju

1. Art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk producentów produktów rolnych, które odnoszą się do produkcji rolnej lub handlu produktami rolnymi i których celem jest stosowanie normy zrównoważonego rozwoju wyższej niż norma przewidziana w prawie Unii lub prawie krajowym, pod warunkiem że te porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki nakładają tylko takie ograniczenia konkurencji, które są niezbędne do osiągnięcia tej normy.

2. Ust. 1 ma zastosowanie do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk producentów produktów rolnych, których stroną jest kilku producentów lub których stroną jest co najmniej jeden producent i co najmniej jeden podmiot gospodarczy na różnych poziomach produkcji, przetwarzania oraz handlu w łańcuchu dostaw żywności, w tym dystrybucji.

3. Do celów ust. 1 "norma zrównoważonego rozwoju" oznacza normę, która ma przyczynić

się do osiągnięcia co najmniej jednego z następujących celów:

- a) cele środowiskowe, w tym łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, zrównoważone wykorzystanie i ochrona krajobrazów, wody i gleby, przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, w tym ograniczenie marnotrawienia żywności, zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola oraz ochrona i odbudowa różnorodności biologicznej i ekosystemów;
- b) wytwarzanie produktów rolnych w sposób, który ogranicza stosowanie pestycydów i polega na zarządzaniu ryzykiem związanym z takim stosowaniem lub zmniejsza ryzyko oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w produkcji rolnej; oraz
- c) zdrowie zwierząt i dobrostan zwierząt.

4. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, które spełniają warunki, o których mowa w niniejszym artykule, nie są zakazane ani nie wymaga się uprzedniej decyzji w tym względzie.

5. Do dnia 8 grudnia 2023 r. Komisja wydaje wytyczne dla podmiotów gospodarczych dotyczące warunków stosowania niniejszego artykułu.

6. Od dnia 8 grudnia 2023 r. producenci, o których mowa w ust. 1, mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wydanie opinii na temat zgodności porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w ust. 1, z niniejszym artykułem. Komisja przesyła wnioskodawcy swoją opinię w terminie czterech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.

Jeżeli Komisja uzna w dowolnym momencie po wydaniu opinii, że warunki, o których mowa w ust. 1, 3 i 7 niniejszego artykułu, nie są już spełnione, stwierdza, że w przyszłości do danego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki będzie mieć zastosowanie art. 101 ust.1 TFUE i informuje o tym odpowiednio producentów.

Komisja może zmienić treść opinii z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, w szczególności jeśli wnioskodawca przekazał nieprawidłowe informacje lub wykorzystał opinię w sposób niewłaściwy.

7. Krajowy organ ochrony konkurencji, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, może w indywidualnych przypadkach zdecydować, że w przyszłości co najmniej jedno z porozumień, jedna z decyzji lub jedna z uzgodnionych praktyk, o których mowa w ust. 1, mają być zmienione, zakończone lub nie powinno się ich wcale realizować, jeśli uzna, że decyzja taka jest niezbędna, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji, lub jeśli uzna, że zagrożone są cele określone w art. 39 TFUE.

W odniesieniu do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie, decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, podejmuje Komisja bez stosowania procedur, o których mowa w art. 229 ust. 2 i 3.

W przypadku gdy krajowy organ ochrony konkurencji działa na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, informuje Komisję na piśmie po rozpoczęciu pierwszego formalnego działania w ramach dochodzenia oraz powiadamia Komisję o wszelkich wynikłych decyzjach niezwłocznie po ich przyjęciu.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, stosuje się nie wcześniej niż z dniem powiadomienia o nich zainteresowanych przedsiębiorstw.

ROZDZIAŁ II

Przepisy dotyczące pomocy państwa

Artykuł 211

Stosowanie art. 107-109 TFUE

1. ²⁷⁷ Art. 107-109 TFUE stosuje się do produkcji produktów rolnych i handlu nimi.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, art. 107-109 TFUE nie stosuje się do płatności państw członkowskich dokonywanych na podstawie któregośkolwiek spośród następujących środków i przepisów oraz zgodnie z nimi:
 - a) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, które są częściowo lub w całości finansowane przez Unię;
 - b) art. 213-218 niniejszego rozporządzenia.
3. ²⁷⁸ W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 107, 108 i 109 TFUE nie stosuje się do krajowych środków polityki budżetowej, za pomocą których państwa członkowskie podejmują decyzję o odejściu od ogólnych przepisów podatkowych, umożliwiając obliczanie stosowanej w odniesieniu do rolników podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym przy zastosowaniu okresu wieloletniego, z myślą o wyrównaniu podstawy opodatkowania przez określoną liczbę lat.

Artykuł 212 ²⁷⁹

(uchylony).

Artykuł 213

Płatności krajowe na rzecz mięsa z reniferów w Finlandii i Szwecji

Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia Komisji przyjętego bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, Finlandia i Szwecja mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa (kody CN ex 0208 oraz ex 0210), o ile nie wiąże się to z jakimkolwiek wzrostem tradycyjnych poziomów produkcji.

Artykuł 214

Płatności krajowe na rzecz sektora cukru w Finlandii

Finlandia może przyznawać plantatorom buraków cukrowych płatności krajowe do wysokości 350 EUR na hektar na rok gospodarczy.

Artykuł 214a ²⁸⁰

Płatności krajowe dla niektórych sektorów w Finlandii

Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję, w okresie 2014-2020 Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w 2013 r. na podstawie art. 141 Aktu przystąpienia z 1994 r., pod warunkiem że:

- a) kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie oraz że w 2020 r. nie będzie przekraczała 30 % kwoty przyznanej w 2013 r.; oraz
- b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy

wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 29 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.

W latach 2021 i 2022 Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, o której mowa w akapicie pierwszym, na tych samych warunkach i w tych samych kwotach, które zostały zatwierdzone przez Komisję na 2020 r.

Artykuł 215

Płatności krajowe na rzecz pszczelarstwa

Państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem płatności na cele związane z produkcją lub handlem.

Artykuł 216

Płatności krajowe na rzecz destylacji wina w sytuacji kryzysowej

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać producentom wina płatności krajowe na rzecz dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych.

Płatności te muszą być proporcjonalne i umożliwiać rozwiązanie danego kryzysu.

Całkowita kwota płatności dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku na tego rodzaju płatności nie może przekraczać 15 % łącznych środków finansowych dostępnych dla tego państwa członkowskiego na ten rok, określonych w załączniku VI.

2. Państwa członkowskie, które chcą korzystać z płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, składają do Komisji należycie uzasadnione powiadomienie. Komisja, podejmuje decyzję, bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, w sprawie zatwierdzenia środka i możliwości przyznania płatności.

3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, jest wykorzystywany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, aby uniknąć jakiegokolwiek zakłócania konkurencji.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 217 ²⁸¹

Płatności krajowe na rzecz dystrybucji produktów wśród dzieci

Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności krajowych na rzecz dostarczania dzieciom w placówkach oświatowych kwalifikujących się produktów z grup, o których mowa w art. 23, na rzecz towarzyszących środków edukacyjnych związanych z takimi produktami lub powiązanych kosztów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c).

Państwa członkowskie mogą finansować te płatności z opłaty nakładanej na dany sektor lub za pomocą jakiegokolwiek innego wkładu sektora prywatnego.

Artykuł 218

Płatności krajowe na rzecz orzechów

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe w maksymalnej wysokości do 120,75 EUR na hektar rocznie rolnikom produkującym następujące produkty:

- a) migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12;
- b) orzechy laskowe objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22;
- c) orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 00 i 0802 32 00;
- d) orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 51 00 i 0802 52 00;
- e) chleb świętojański objęty kodem CN 1212 92 00.

2. ²⁸² Płatności krajowe, o których mowa w ust. 1, mogą być wypłacane jedynie w odniesieniu do maksymalnej powierzchni wynoszącej:

Państwo członkowskie	Maksymalna powierzchnia (ha)
Belgia	100
Bułgaria	11 984
Niemcy	1 500
Grecja	41 100
Hiszpania	568 200
Francja	17 300
Włochy	130 100
Cypr	5 100
Luksemburg	100
Węgry	2 900
Niderlandy	100
Polska	4 200
Portugalia	41 300
Rumunia	1 645
Słowenia	300
Słowacja	3 100
(uchylony)	

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, od członkostwa rolników w organizacji producentów uznanej na podstawie art. 152.

CZEŚĆ V PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I Środki wyjątkowe

Sekcja 1 Zakłócenia na rynku

Środki przeciwdziałania zakłóceniom na rynku

1. ²⁸³ Aby sprawnie i skutecznie reagować na zagrożenie wystąpienia zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub rynkach zewnętrznych lub innymi zdarzeniami i okolicznościami powodującymi poważne zakłócenia na danym rynku lub grożącymi wystąpieniem takich zakłóceń, w przypadku gdy taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu podjęcia niezbędnych środków służących przeciwdziałaniu takiej sytuacji na rynku, nie naruszając jednocześnie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE oraz pod warunkiem że pozostałe środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające lub nieodpowiednie.

Jeżeli w przypadku zagrożenia wystąpieniem zakłóceń na rynku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, będzie tego wymagać należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie tego akapitu ma zastosowanie procedura określona w art. 228.

Ta szczególnie pilna potrzeba może obejmować potrzebę podjęcia natychmiastowego działania w celu przeciwdziałania lub zapobieżenia zakłóceniom na rynku, w przypadku gdy zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku pojawi się tak gwałtownie lub nieoczekiwanie, że natychmiastowe działanie niezbędne jest do sprawnego i skutecznego zaradzenia tej sytuacji, lub jeżeli działanie takie zapobiegłoby wystąpieniu zakłócenia, jego utrzymywaniu się lub przekształceniu się w dotkliwsze lub przedłużające się zakłócenie, lub też w przypadku gdy opóźnianie natychmiastowego działania zagroziłoby spowodowaniem lub pogłębieniem zakłócenia lub doprowadziłoby do poszerzenia zakresu środków niezbędnych później do zaradzenia takiemu zagrożeniu lub zakłóceniu lub też byłoby ze szkodą dla produkcji lub dla warunków rynkowych.

Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na okres niezbędny do przeciwdziałania zakłóceniom na rynku lub zagrożeniu takimi zakłóczeniami, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, dostosować lub zawiesić, w całości lub części, należności celne przywozowe, w tym w stosownych przypadkach w odniesieniu do określonych ilości lub okresów, lub przyjąć postać tymczasowego dobrowolnego programu ograniczania wielkości produkcji, w szczególności w przypadkach nadwyżki podaży.

2. Środków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja może jednak w drodze aktów delegowanych przyjętych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, zdecydować, że środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do jednego lub większej liczby produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy proceduralne i kryteria techniczne niezbędne do stosowania środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

Środki wspierania rynku związane z chorobami zwierząt i agrofagami roślin oraz z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin ²⁸⁴

Artykuł 220

Środki dotyczące chorób zwierząt i agrofagów roślin oraz utraty zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin ²⁸⁵

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyjmujące nadzwyczajne środki wsparcia rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia:

- a) ²⁸⁶ ograniczeń handlu wewnątrz Unii i handlu z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt lub rozprzestrzeniania się agrofagów roślin; oraz
- b) poważnych zakłóceń na rynku bezpośrednio związanych z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin oraz ryzykiem chorób.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Środki przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie do któregośkolwiek spośród następujących sektorów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- a) ²⁸⁷ owoców i warzyw;
- b) mleka i przetworów mlecznych;
- c) wieprzowiny;
- d) baraniny i koziny;
- e) jaj;
- f) mięsa drobiowego.

Środki przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), związane z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia publicznego lub zdrowia roślin, mają zastosowanie również do wszelkich innych produktów rolnych z wyjątkiem wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, rozszerzających wykaz produktów zawarty w pierwszych dwóch akapitach niniejszego ustępu.

3. Środki przewidziane w ust. 1 podejmowane są na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

4. ²⁸⁸ Środki przewidziane w ust. ²⁸⁹ 1 akapit pierwszy lit. a) mogą być podejmowane tylko wtedy, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie szybko zastosowało środki zdrowotne, weterynaryjne lub fitosanitarne, by wyeliminować daną chorobę lub by monitorować, kontrolować i zwalczać lub powstrzymać rozprzestrzenianie się szkodników, oraz jedynie w zakresie i przedziale czasowym niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku.

5. Unia zapewnia częściowe finansowanie środków przewidzianych w ust. 1 odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednakże w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych,

wieprzowiny oraz baraniny i koziny Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powodowało to zakłóceń konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.

Sekcja 3 **Szczególne problemy**

Artykuł 221

Środki rozwiązywania szczególnych problemów

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze przyjmujące niezbędne i uzasadnione środki nadzwyczajne w celu rozwiązania szczególnych problemów. Środki te mogą wprowadzać odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia tylko w zakresie, jaki jest absolutnie niezbędny, oraz na okres, jaki jest absolutnie niezbędny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.
2. W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą oraz w celu rozwiązywania szczególnych problemów powiązanych z sytuacjami, które mogłyby spowodować gwałtowne pogorszenie się warunków produkcji i warunków rynkowych, którym trudno byłoby zaradzić, jeżeli przyjęcie środków opóźniałoby się, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.
3. Komisja przyjmuje środki na mocy ust. 1 i 2 tylko, jeżeli nie jest możliwe przyjęcie wymaganych środków nadzwyczajnych zgodnie z art. 219 lub 220.
4. Środki przyjęte na mocy ust. 1 i 2 pozostają w mocy przez okres nie dłuższy niż dwanaście miesięcy. Jeżeli po upływie tego okresu nadal występują szczególne problemy, które doprowadziły do przyjęcia tych środków, Komisja może, w celu ustanowienia trwałego rozwiązania, przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 227 w odniesieniu do danej kwestii lub przedstawić stosowne wnioski ustawodawcze.
5. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach przyjętych na mocy ust. 1 lub 2 w terminie dwóch dni roboczych od ich przyjęcia.

Sekcja 4

Porozumienia i decyzje w okresach występowania poważnych zakłóceń na rynkach

Artykuł 222

Stosowanie art. 101 ust. 1 TFUE

1. ²⁹⁰ W okresach występowania poważnych zakłóceń równowagi na rynkach Komisja może przyjmować akty wykonawcze stanowiące, że art. 101 ust. 1 TFUE nie powinien mieć zastosowania do porozumień i decyzji rolników, zrzeszeń rolników, lub związków takich zrzeszeń, lub uznanych organizacji producentów, zrzeszeń uznanych organizacji producentów i uznanych organizacji międzybranżowych, działających w którymkolwiek z

sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że takie porozumienia i decyzje nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, mają na celu wyłącznie ustabilizowanie danego sektora oraz można je zaliczyć do jednej lub większej liczby następujących kategorii:

- a) wycofanie z rynku lub bezpłatna dystrybucja produktów;
- b) przekształcanie i przetwarzanie;
- c) przechowywanie przez podmioty prywatne;
- d) wspólne środki promocji;
- e) porozumienia dotyczące wymogów jakościowych;
- f) wspólne zakupy środków produkcji niezbędnych do zwalczania rozprzestrzeniania się w Unii plag i chorób zwierząt i roślin lub środków produkcji niezbędnych do przeciwdziałania skutkom katastrof naturalnych w Unii;
- g) tymczasowe planowanie produkcji z uwzględnieniem szczególnego charakteru cyklu produkcyjnego.

Komisja określa w aktach wykonawczych materialny i geograficzny zakres tego odstępstwa oraz, z zastrzeżeniem ust. 3, okres stosowania tego odstępstwa.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. ²⁹¹ (skreślony).

3. ²⁹² Porozumienia i decyzje, o których mowa w ust. 1, obowiązują jedynie przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

Jednakże Komisja może przyjąć akty wykonawcze zezwalające na takie porozumienia i decyzje na dalszy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Rozdział Ia ²⁹³

Przejrzystość rynku

Artykuł 222a

Unijne centra monitorowania rynków

1. Aby poprawić przejrzystość w łańcuchu dostaw żywności, dostarczać podmiotom gospodarczym i organom publicznym informacje pozwalające im dokonywać świadomych wyborów, a także ułatwić monitorowanie rozwoju sytuacji rynkowej i zagrożeń wystąpienia zakłóceń na rynku, Komisja ustanawia unijne centra monitorowania rynków.

2. Komisja może zdecydować, dla których sektorów rolnych wymienionych w art. 1 ust. 2 mają zostać utworzone unijne centra monitorowania rynków.

3. Unijne centra monitorowania rynków udostępniają dane statystyczne i informacje niezbędne do monitorowania rozwoju sytuacji na rynku i zagrożeń wystąpienia zakłóceń na rynku, w szczególności:

- a) produkcji, dostaw i zapasów;
- b) cen, kosztów i, w miarę możliwości, marż zysku na wszystkich poziomach łańcucha dostaw żywności;

- c) prognoz zmian rynkowych w perspektywie krótko- i średniookresowej;
- d) przywozu i wywozu produktów rolnych, w szczególności wypełniania kontyngentów taryfowych na przywóz produktów rolnych do Unii.

Unijne centra monitorowania rynków sporządzają sprawozdania zawierające elementy, o których mowa w akapicie pierwszym.

4. Państwa członkowskie gromadzą informacje, o których mowa w ust. 3, i przekazują je Komisji.

Artykuł 222b

Sprawozdawczość Komisji na temat rozwoju sytuacji rynkowej

1. Unijne centra monitorowania rynków ustanowione na mocy art. 222a identyfikują w swoich sprawozdaniach zagrożenia wystąpienia zakłóceń na rynku związane ze znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub zewnętrznym lub z innymi zdarzeniami lub okolicznościami mającymi podobne skutki.
2. Komisja regularnie przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informację na temat sytuacji na rynku produktów rolnych, przyczyn zakłóceń na rynku oraz ewentualnych środków, które należy podjąć w odpowiedzi na te zakłócenia na rynku, w szczególności środków przewidzianych w części II tytuł I rozdział I oraz w art. 219, 220, 221 i 222, a także uzasadnienie tych środków.

ROZDZIAŁ II

Przekazywanie informacji i sprawozdawczość

Artykuł 223

Wymogi w zakresie przekazywania informacji

1. ²⁹⁴ Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania, analiz i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku, prawidłowego funkcjonowania środków WPR, kontroli, monitorowania, ewaluacji i audytu środków WPR, oraz spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, w tym wymogów w zakresie przekazywania informacji w ramach tych umów, Komisja może - zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 - przyjąć niezbędne środki w zakresie przekazywania informacji przez przedsiębiorstwa, państwa członkowskie i państwa trzecie. Komisja uwzględni przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.

Uzyskane informacje można przekazywać lub udostępniać organizacjom międzynarodowym, unijnym i krajowym organom rynków finansowych, właściwym organom państw trzecich oraz upubliczniać, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej, w tym informacji o cenach.

Komisja współpracuje i wymienia informacje z właściwymi organami wyznaczonymi zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), aby pomóc im w wypełnianiu ich zadań

określonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014.

2. W celu zapewnienia integralności systemów przekazywania informacji oraz autentyczności i czytelności przekazywanych dokumentów i związanych z nimi danych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

- a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;
- b) kategorie danych, które mają być przetwarzane, maksymalne okresy ich przechowywania i cel ich przetwarzania, w szczególności w przypadku publikacji takich danych i ich przekazania państwom trzecim;
- c) prawa dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;
- d) warunki publikowania informacji.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu, w tym:

- a) metody powiadamiania;
- b) przepisy dotyczące informacji, które mają być przekazywane;
- c) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane, oraz dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;
- d) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub obywatelom, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Artykuł 224

Przetwarzanie i ochrona danych osobowych

1. Państwa członkowskie i Komisja gromadzą dane osobowe do celów określonych w art. 223 ust. 1 i nie mogą przetwarzać tych danych w sposób niezgodny z tymi celami.

2. W przypadku gdy dane osobowe są przetwarzane do celów monitorowania i ewaluacji, o których mowa w art. 223 ust. 1, są one anonimizowane i przetwarzane wyłącznie w formie zagregowanej.

3. ²⁹⁵ Dane osobowe są przetwarzane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. W szczególności danych tych nie przechowuje się w formie pozwalającej na zidentyfikowanie osób, których dotyczą dane, przez okres dłuższy niż jest to konieczne do celów, do których dane te były gromadzone lub do których są one dalej przetwarzane, z uwzględnieniem minimalnych okresów przechowywania określonych w mającym zastosowanie prawie krajowym i prawie unijnym.

4. Państwa członkowskie informują osoby, których dotyczą dane, że ich dane osobowe mogą być przetwarzane przez organy krajowe i unijne zgodnie z ust. 1 oraz że w tym zakresie przysługują im prawa określone, odpowiednio, w dyrektywie 95/46/WE i rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

Artykuł 225

Obowiązek sprawozdawczy Komisji

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie:

- a) co trzy lata, a po raz pierwszy do dnia 21 grudnia 2016 r. - w sprawie wprowadzenia w życie środków dotyczących sektora pszczelarskiego ustanowionych w art. 55, 56 i 57, w tym rozwoju systemów identyfikacji uli;
- b) ²⁹⁶ (uchylona);
- c) ²⁹⁷ (uchylona);
- d) ²⁹⁸ do dnia 31 grudnia 2025 r., a następnie co siedem lat - w sprawie stosowania zasad konkurencji określonych w niniejszym rozporządzeniu do sektora rolnego we wszystkich państwach członkowskich;
- da) ²⁹⁹ do dnia 31 grudnia 2023 r. - w sprawie unijnych centrów monitorowania rynków ustanowionych zgodnie z art. 222a;
- db) ³⁰⁰ do dnia 31 grudnia 2023 r., a następnie co trzy lata - w sprawie stosowania środków kryzysowych, w szczególności przyjętych zgodnie z art. 219-222;
- dc) ³⁰¹ do dnia 31 grudnia 2024 r. - w sprawie stosowania nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu zapewnienia większej przejrzystości rynku, o czym mowa w art. 223;
- dd) ³⁰² do dnia 30 czerwca 2024 r. - w sprawie oznaczeń handlowych i klasyfikacji tusz w sektorze baraniny i koziny;
- e) ³⁰³ do dnia 31 lipca 2023 r. - w sprawie stosowania kryteriów przydziału, o których mowa w art. 23a ust. 2;
- f) ³⁰⁴ do dnia 31 lipca 2023 r. - w sprawie skutków przeniesień, o których mowa w art. 23a ust. 4, dla skuteczności programu dla szkół w zakresie dystrybucji owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole.

ROZDZIAŁ III

Rezerwa przeznaczona na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym

Artykuł 226

Wykorzystywanie rezerwy

Środki finansowe przekazane z rezerwy przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym zgodnie z warunkami i procedurą, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz w ust. 22 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, udostępnia się na środki, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, na rok lub lata, których dotyczy wnioski o dodatkowe wsparcie i które są wdrażane w okolicznościach wykraczających poza normalne zmiany sytuacji na rynku.

W szczególności, środki finansowe przekazuje się na wszelkie wydatki w ramach:

- a) art. 8-21;
- b) art. 196-204; oraz
- c) art. 219, 220 i 221 niniejszego rozporządzenia.

CZĘŚĆ VI

PRZEKAZANIE UPRAWNIENI, PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze

Artykuł 227

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 20 grudnia 2013 r.. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego siedmioletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na okresy tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. ³⁰⁵ Przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 228

Tryb pilny

1. ³⁰⁶ Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie i mają zastosowanie dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. Przekazując Parlamentowi Europejskiemu i Radzie akt delegowany przyjęty w trybie niniejszego artykułu podaje się powody zastosowania trybu pilnego.
2. ³⁰⁷ Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego przyjętego w trybie niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 227 ust. 5. W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.

Artykuł 229

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet zwany Komitetem ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku aktów, o których mowa w art. 80 ust. 5, art. 91 lit. c) i d), art. 97 ust. 4, art. 99, art. 106 i art. 107 ust. 3, jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

ROZDZIAŁ II

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 230

Uchylenia

1. Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 traci moc.

Jednakże nadal stosuje się następujące przepisy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

- a) w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka, część II tytuł I rozdział III sekcja III, art. 55, art. 85 oraz załączniki IX i X, do dnia 31 marca 2015 r.;
- b) w odniesieniu do sektora wina:
 - (i) art. 85a-85e w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85a ust. 2, które jeszcze nie zostały wykarczowane, oraz w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85b ust. 1, które jeszcze nie zostały uwzględnione, do czasu wykarczowania ich lub uwzględnienia oraz art. 188a ust. 1 i 2,
 - (ii) przejściowy system praw do sadzenia określony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II, do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - (iii) art. 118m ust. 5 do czasu wyczerpania zapasów win z oznaczeniem "Mlado vino portugizac" istniejących w dniu 1 lipca 2013 r.;
 - (iv) art. 118s ust. 5 do dnia 30 czerwca 2017 r.;
- ba) ³⁰⁸ art. 111 do dnia 31 marca 2015 r.,
- c) ³⁰⁹ art. 113a ust. 4, art. 114, 115 i 116, art. 117 ust. 1-4 oraz art. 121 lit. e) ppkt (iv), a także załącznik XIV część A część IV, część B część I pkt 2 i 3 oraz część III pkt 1 i część C, załącznik XV część II pkt 1, 3, 5 i 6 oraz część IV pkt 2 w celu zastosowania tych artykułów, do dnia rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu, które mają zostać ustanowione w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 75 ust. 2, art. 76 ust. 4, art. 78 ust. 3 i 4, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 4, art. 83 ust. 4, art. 86, art. 87 ust. 2, art. 88 ust. 3 oraz art. 89 niniejszego rozporządzenia;

ca) ³¹⁰ art. 125a ust. 1 lit. e) i art. 125a ust. 2 oraz, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, załącznik XVIa, do dnia zastosowania odpowiednich przepisów, które mają być ustanowione na mocy aktów delegowanych przewidzianych w art. 173 ust. 1 lit. b) oraz i);

d) art. 133a ust. 1 i art. 140a, do dnia 30 września 2014 r.;

da) ³¹¹ art. 136, 138 i 140, jak również załącznik XVIII do celów stosowania tych artykułów, do dnia zastosowania przepisów, które mają być ustanowione na mocy aktów wykonawczych przewidzianych w art. 180 i art. 183 lit. a) lub do dnia 30 czerwca 2014 r., w zależności od tego, który z tych terminów przypada wcześniej.

e) art. 182 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, do końca roku gospodarczego 2013/2014 dla cukru, to jest do dnia 30 września 2014 r.;

f) art. 182 ust. 4, do dnia 31 grudnia 2017 r.;

g) art. 182 ust. 7, do dnia 31 marca 2014 r.;

h) ³¹² załącznik XV część III pkt 3, do dnia 31 grudnia 2015 r.;

i) załącznik XX, do dnia wejścia w życie aktu ustawodawczego zastępującego rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 614/2009 ³¹³.

2. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia oraz do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XIV do niniejszego rozporządzenia.

3. Rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1601/96 i (WE) nr 1037/2001 tracą moc.

Artykuł 231

Przepisy przejściowe

1. W celu zapewnienia sprawnego przejścia od ustaleń przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących środków niezbędnych do ochrony praw nabytych i uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw.

2. Wszystkie programy wieloletnie przyjęte przed dniem 1 stycznia 2014 r., po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia nadal podlegają stosownym przepisom rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, aż do wygaśnięcia tych programów.

Artykuł 232

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże:

a) art. 181 stosuje się od dnia 1 października 2014 r.;

b) załącznik VII część VII pkt II ust. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. ³¹⁴ (skreślony).

3. art. 161 i 163, art. 173 ust. 2 i art. 174 ust. 2 stosuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.

3. Art. 127-144 oraz art. 192 i 193 stosuje się do końca roku gospodarczego 2016-2017 dla cukru, to jest do dnia 30 września 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

V. JUKNA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I ³¹⁵

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2

CZĘŚĆ I

Zboża

Sektor zbóż obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	(uchylony)	
	(uchylony)	
	1001 91 20	Nasiona pszenicy zwyczajnej i meslin
	ex 1001 99 00	Orkisz, pszenica zwyczajna i meslin, inne niż do siewu
	1002	Żyto
	1003	Jęczmień
	1004	Owies
	1005 10 90	Kukurydza (nasiona), inna niż hybrydy
	1005 90 00	Kukurydza, inna niż nasiona
	1007 10 90,	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu
1007 90 00		
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża	
(b)	1001 11 00,	Pszenica durum
	1001 19 00	
(c)	1101 00	Mąka pszenna lub z meslin
	1102 90 70	Mąka żytnia
	1103 11	Kasze i mączki z pszenicy

	1107	Słód, nawet palony
		ex 0714 - Maniok, maranta, salep i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi lub inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach lub
(d)	0714	w postaci granulek, z wyjątkiem słodkich ziemniaków objętych podpozycją 0714 20 i topinamburu objętego podpozycją ex 0714 90 90; rdzeń sagowca;
	ex 1102	Mąki ze zbóż, innych niż pszenica lub meslin:
	1102 20	- Mąka kukurydziana
	1102 90	- Pozostałe:
	1102 90 10	- - Mąka jęczmienna
	1102 90 30	- - Mąka owsiana
	1102 90 90	- - Pozostałe
		Kasze, mączki i granulki, zbożowe, z wyjątkiem kasz i mączek z pszenicy
	ex 1103	(podpozycja 1103 11), kasz i mączek z ryżu (podpozycja 1103 19 50) oraz granulek z ryżu (podpozycja 1103 20 50)
		Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, krojone lub śrutowane), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006 i ryżu płatkowanego objętego pozycją 1104 19 91; zarodki zbóż całe, miażdżone, płatkowane lub mielone
	ex 1104	
	1106 20	Mąka, mączka i proszek z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714

ex 1108	Skrobie; inulina:
	- Skrobie:
1108 11 00	- - Skrobia pszenna
1108 12 00	- - Skrobia kukurydziana
1108 13 00	- - Skrobia ziemniaczana
1108 14 00	- - Skrobia z manioku (cassava)
ex 1108 19	- - Pozostałe skrobie:
1108 19 90	- - - Pozostałe
1109 00 00	Gluten pszenny, nawet suszony
<hr/>	
1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:
ex 1702 30	- Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy:
	- - - - Pozostałe:
ex 1702 30 50	- - - - - W postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy
ex 1702 30 90	- - - - - Pozostałe, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy
ex 1702 40	- Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:
1702 40 90	- - Pozostałe
ex 1702 90	- Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi

	cukrami oraz mieszankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy:
1702 90 50	- - Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy
	- - Karmel:
	- - - Pozostałe:
1702 90 75	- - - - W postaci proszku, nawet aglomerowanego
1702 90 79	- - - - Pozostałe
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 2106 90	- Pozostałe
	- - Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe:
	- - - Pozostałe
2106 90 55	- - - - Syrop glukozowy i z maltodekstryny
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż, nawet granulowane
	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane,
ex 2303	wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze lub gorzelniane, nawet w postaci granulek:
2303 10	- Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości
2303 30 00	- Pozostałości i odpady browarnicze lub gorzelniane
	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305:
ex 2306	

	- Pozostałe
2306 90 05	- - Z zarodków kukurydzy
ex 2308 00	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2308 00 40	- Żołędzie i kasztany; wycłoczyny z jabłek i z owoców innych niż winogrona
2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	- Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 11	- - - Zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne
2309 10 13	
2309 10 31	
2309 10 33	
2309 10 51	
2309 10 53	
ex 2309 90	- - Pozostałe:
2309 90 20	- - - Produkty, o których mowa w uwadze dodatkowej 5 do działu 23 Nomenklatury scalonej
2309 90 31	- - - Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
2309 90 33	- - - - Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z
2309 90 41	

	maltodekstryny, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne:
2309 90 43	
2309 90 51	
2309 90 53	

⁽¹⁾ Do celów tej podpozycji "przetwory mleczne" oznaczają produkty objęte pozycjami od 0401 do 0406, a także podpozycjami 1702 11 00, 1702 19 00 i 2106 90 51.

CZEŚĆ II

Ryż

Sektor ryżu obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	1006 10 21 do	Ryż niełuskany, inny niż do siewu
	1006 10 98	
	1006 20	Ryż łuskany (brązowy)
	1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany
(b)	1006 40 00	Ryż łamany
(c)	1102 90 50	Mąka ryżowa
	1103 19 50	Kasze i mączka z ryżu
	1103 20 50	Granulki z ryżu
	1104 19 91	Ryż płatkowany
	ex 1104 19 99	Ryż miazdżony
	1108 19 10	Skrobia z ryżu

CZEŚĆ III

Cukier

Sektor cukru obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	1212 91	Burak cukrowy
	1212 93 00	Trzcina cukrowa
(b)	1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej
(c)	1702 20	Cukier klonowy i syrop

	1702 60 95 i 1702 90 95	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy
	1702 90 71	Karmel zawierający w substancji suchej 50 % masy sacharozy lub więcej
	2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozy lub z maltodekstryny
(d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglukoza
(e)	1702 60 80 1702 90 80	Syrop inulinowy
(f)	1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru
(g)	2106 90 30	Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe
(h)	2303 20	Wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru

CZĘŚĆ IV

Susz paszowy

Sektor suszu paszowego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	ex 1214 10 00	- Mączka i granulki z lucerny, sztucznie suszone
		- Mączka i granulki z lucerny, inaczej suszone i mielone
	ex 1214 90 90	- Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka i podobne produkty paszowe

(b)	ex 2309 90 96	<p>wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano</p> <p>- Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka, nostryk, groszek zwyczajny i komonica, inaczej suszone i mielone</p> <p>- Koncentraty białkowe otrzymywane z soku z lucerny i z soku z trawy</p> <p>- Produkty poddane dehydratacji otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów</p>
-----	---------------	--

CZEŚĆ V

Nasiona

Sektor nasion obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0712 90 11	Hybrydy kukurydzy cukrowej: - do siewu
0713 10 10	Groch (<i>Pisum sativum</i>): - do siewu
ex 0713 20 00	Ciecierzycyca (cieciorka): - do siewu
ex 0713 31 00	Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: - do siewu
ex 0713 32 00	Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>): - do siewu
0713 33 10	Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>): - do siewu
ex 0713 34 00	Sorzycha ziemna (<i>Vigna subterranea</i> lub <i>Voandzeia subterranea</i>):
ex 0713 35 00	- do siewu
ex 0713 39 00	Fasolnik chiński (<i>Vigna unguiculata</i>):

	- do siewu
	Pozostałe:
	- do siewu
ex 0713 40 00	Soczewica:
	- do siewu
ex 0713 50 00	Bób (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) i bobik (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
ex 0713 60 00	- do siewu
	Nikla indyjska (<i>Cajanus cajan</i>):
	- do siewu
ex 0713 90 00	Pozostałe suszone warzywa strączkowe:
	- do siewu
1001 91 10	Orkisz:
	- nasiona
1001 91 90	Pozostałe
	- nasiona
ex 1005 10	Kukurydza, nasiona, hybrydy
1006 10 10	Ryż niełuskany:
	- do siewu
1007 10 10	Hybrydy ziarna sorgo:
	- nasiona
1201 10 00	Nasiona soi, nawet łamane:
	- nasiona
1202 30 00	Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, nawet łuskane lub łamane:
	- nasiona
1204 00 10	Nasiona lnu, nawet łamane:
	- do siewu
1205 10 10 i	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane:
ex 1205 90 00	- do siewu
1206 00 10	Nasiona słonecznika, nawet łamane:
	- do siewu
ex 1207	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane:
	- do siewu
1209	Nasiona, owoce i zarodniki, w rodzaju stosowanych do siewu

CZĘŚĆ VI

Chmiel

Sektor chmielu obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
1210	Szyszki chmielowe, świeże lub suszone, nawet mielone, sproszkowane lub w formie granulek; lupulina
1302 13 00	Soki i ekstrakty roślinne z chmielu

CZEŚĆ VII

Oliwa z oliwek i oliwki stołowe

Sektor oliwy z oliwek i oliwek stołowych obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
(a) 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509
(b) 0709 92 10	Oliwki świeże lub schłodzone do celów innych niż produkcja oliwy
0709 92 90	Pozostałe oliwki świeże lub schłodzone
0710 80 10	Oliwki (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone
0711 20	Oliwki zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia
ex 0712 90 90	Oliwki suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach,

	2001 90 65	dalej nieprzetworzone Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym
	ex 2004 90 30	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone
	2005 70 00	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone
(c)	1522 00 31 1522 00 39	Pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, zawierające olej o właściwościach oliwy
	2306 90 11 2306 90 19	Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy

CZEŚĆ VIII

Len i konopie

Sektor lnu i konopi obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
5301	Len surowy lub przetworzony, ale nieprzedziony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)
5302	Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przetworzone, ale nieprzedzione; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)

CZEŚĆ IX

Owoce i warzywa

Sektor owoców i warzyw obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0702 00 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz pozostałe

	warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusty, kalafiory, kalarepa, jarmuż i podobne jadalne warzywa kapustne, świeże lub schłodzone
0705	Sałata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykoria (<i>Cichorium spp.</i>), świeże lub schłodzone
0706	Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne ³¹⁶ , świeże lub schłodzone.
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem warzyw objętych podpozycjami 0709 60 91, 0709 60 95, ex 0709 60 99 z rodzaju Pimenta, 0709 92 10 i 0709 92 90
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyjątkiem orzechów areca (lub betel) i kola objętych podpozycjami 0802 70 00, 0802 80 00
0803 10 10	Plantany świeże
0803 10 90	Plantany suszone
0804 20 10	Figi, świeże
0804 30 00	Ananasy
0804 40 00	Awokado
0804 50 00	Guawa, mango i smaczelina
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 10	Winogrona stołowe, świeże
0807	Melony (włącznie z arbuzami) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, wiśnie i czereśnie, brzoskwinie (włącznie z nektarynami), śliwki i owoce tarniny, świeże
0810	Pozostałe owoce, świeże
0813 50 31	Mieszanki wyłącznie orzechów suszonych objętych pozycjami 0801 i 0802
0813 50 39	
0910 20	Szafran
ex 0910 99	Tymianek, świeży lub schłodzony
ex 1211 90 86	Bazylija, melisa, mięta, <i>Origanum vulgare</i>

1212 92 00
0714 20
ex 0714 90 90

(lebiodka pospolita / dziki majeranek),
rozmaryn, szałwia, świeże lub schłodzone
Chleb świętojański (szarańczyn strąkowy)
Słodkie ziemniaki
Topinambur

CZEŚĆ X

Produkty z przetworzonych owoców i warzyw

Sektor przetworzonych owoców i warzyw obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
(a) ex 0710	Warzywa (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0710 80 59
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 0711 20, owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0711 90 10
ex 0712	Warzywa suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, z wyłączeniem ziemniaków sztucznie suszonych i nienadających się do spożycia przez ludzi, objętych podpozycją ex 0712 90 05

0804 20 90	oraz oliwek objętych podpozycją ex 0712 90 90
0806 20	Figi suszone Winogrona suszone Owoce i orzechy, niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet
ex 0811	zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95
ex 0812	Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditiemkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów zakonserwowanych tymczasowo objętych podpozycją ex 0812 90 98
ex 0813	Owoce, suszone, inne niż te objęte pozycjami od 0801 do 0806; mieszanki orzechowe lub owoców suszonych należące do niniejszego rozdziału z wyjątkiem mieszanek tylko orzechów objętych pozycjami 0801 i 0802 oraz podpozycjami 0813 50 31 i 0813 50 39
0814 00 00	Skórki owoców cytrusowych lub melonów (włącznie z arbuzami), świeże, zamrożone, suszone lub zakonserwowane tymczasowo w solance, wodzie siarkowej lub innych roztworach konserwujących

	0904 21 10	Słodka papryka (<i>Capsicum annuum</i>), nierozgniata ani niemielenona
(b)	ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
	ex 1302 20	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
	ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem: <ul style="list-style-type: none"> - owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20 - ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40 - rdzeni palmowych objętych podpozycją ex 2001 90 92 - oliwek objętych podpozycją 2001 90 65 - liści winorośli, kielków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2001 90 97
	2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
	2003	Grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem

ex 2004

octowym
Pozostałe warzywa,
przetworzone lub
zakonserwowane inaczej niż
octem lub kwasem octowym,
zamrożone, inne niż produkty
objęte pozycją 2006, z
wyłączeniem oliwek objętych
podpozycją ex 2004 90 30 i
ziemniaków przetworzonych
lub zakonserwowanych w
postaci mąki, mączki lub
płatków objętych podpozycją
2004 10 91

ex 2005

Pozostałe warzywa,
przetworzone lub
zakonserwowane inaczej niż
octem lub kwasem octowym,
niezamrożone, inne niż
produkty objęte pozycją 2006,
z wyłączeniem oliwek
objętych podpozycją 2005 70
00 i owoców z rodzaju
Capsicum, innych niż słodka
papryka i pieprz angielski
objętych podpozycją 2005 99
10 i ziemniaków
przetworzonych lub
zakonserwowanych w postaci
mąki, mączki lub płatków
objętych podpozycją 2005 20
10

ex 2006 00

Warzywa, owoce, orzechy,
skórki z owoców i pozostałe
części roślin, zakonserwowane
cukrem (odsączone,
lukrowane lub kandyzowane),
z wyłączeniem bananów
zakonserwowanych cukrem
objętych pozycjami ex 2006
00 38 i ex 2006 00 99

ex 2007

Dżemy, galaretki owocowe,
marmolady, przeciery i pasty

ex 2008

owocowe lub orzechowe,
otrzymane przez gotowanie,
nawet zawierające dodatek
cukru lub innej substancji
słodzącej, z wyłączeniem:
- przetworów
homogenizowanych z
bananów objętych podpozycją
ex 2007 10
- dżemów, galaretek,
marmolad, przecierów i past z
bananów objętych
podpozycjami ex 2007 99 39,
ex 2007 99 50 i ex 2007 99 97
Owoce, orzechy i pozostałe
jadalne części roślin, inaczej
przetworzone lub
zakonserwowane, nawet
zawierające dodatek cukru lub
innej substancji słodzącej, lub
alkoholu, gdzie indziej
niewymienione ani
niewłączone, z wyłączeniem:
- masła orzechowego objętego
podpozycją 2008 11 10
- rdzeni palmowych objętych
podpozycją 2008 91 00

- ignamów, słodkich
ziemniaków i podobnych
jadalnych części roślin,
zawierających 5 % masy
skrobi lub więcej objętych
podpozycją 2008 99 91
- liści winorośli, kiełków
chmielu i podobnych
jadalnych części roślin
objętych podpozycją ex 2008
99 99
- mieszanek bananów inaczej
przetworzonych lub
zakonserwowanych objętych
podpozycjami ex 2008 97 59,

ex 2009

ex 2008 97 78, ex 2008 97 93
i ex 2008 97 98
- bananów inaczey
przetworzonych lub
zakonserwowanych objętych
podpozycjami ex 2008 99 49,
ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99
Soki owocowe (z
wyłączeniem soku
winogronowego i moszczu
winogronowego objętych
podpozycjami 2009 61 i 2009
69 oraz soku bananowego
objętego podpozycją ex 2009
89 35, 2009 89 38, 2009 89
79, 2009 89 86, 2009 89 89 i
2009 89 99) i soki warzywne
niesfermentowane i
niezawierające dodatku
alkoholu, nawet z dodatkiem
cukru lub innej substancji
słodzącej

CZEŚĆ XI

Banany

Sektor bananów obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0803 90 10	Banany świeże z wyłączeniem plantanów
0803 90 90	Banany suszone z wyłączeniem plantanów
ex 0812 90 98	Banany zakonserwowane tymczasowo
ex 0813 50 99	Mieszanki zawierające banany suszone
1106 30 10	Mąka, mączka i proszek z bananów
ex 2006 00 99	Banany zakonserwowane cukrem
ex 2007 10 99	Homogenizowane przetwory z bananów
ex 2007 99 39	Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i pasty bananowe
ex 2007 99 50	
ex 2007 99 97	
ex 2008 97 59	Mieszanki zawierające banany, inaczey
ex 2008 97 78	przetworzone lub zakonserwowane, niezawierające dodatku alkoholu

ex 2008 97 93	
ex 2008 97 96	
ex 2008 97 98	
ex 2008 99 49	Banany inaczej przetworzone lub zakonserwowane
ex 2008 99 67	
ex 2008 99 99	
ex 2009 89 35	Sok bananowy
ex 2009 89 38	
ex 2009 89 79	
ex 2009 89 86	
ex 2009 89 89	
ex 2009 89 99	

CZĘŚĆ XII

Wino

Sektor wina obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	2009 61	Sok winogronowy (włączając moszcz winogronowy)
	2009 69	Pozostały moszcz winogronowy, inny niż w trakcie fermentacji lub z fermentacją zatrzymaną
	2204 30 92	inaczej niż przez dodanie alkoholu
	2204 30 94	
	2204 30 96	
	2204 30 98	
(b)	ex 2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy inny niż objęty pozycją 2009, z wyjątkiem moszczu winogronowego objętego podpozycjami 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 oraz 2204 30 98
(c)	0806 10 90	Winogrona świeże inne niż winogrona stołowe
	2209 00 11	Ocet winny

	2209 00 19	
(d)	2206 00 10	Piquette
	2307 00 11	Drożdżowy osad winiarski
	2307 00 19	
	2308 00 11	Wytłoki winogron
	2308 00 19	Pozostałe, odalkoholizowane
	ex 2202 99 19	wino o zawartości alkoholu nie większej niż 0,5 % obj.

CZEŚĆ XIII

Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne

Sektor żywych roślin obejmuje wszystkie produkty objęte rozdziałem 6 Nomenklatury scalonej.

CZEŚĆ XIV

Tytoń

Sektor tytoniu obejmuje surowiec tytoniowy lub tytoń nieprzetworzony oraz odpady tytoniowe objęte kodem CN 2401.

CZEŚĆ XV

Wołowina i cielęcina

Sektor wołowiny i cielęciny obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	0102 29 05 do	Zwierzęta żywe z gatunku bydła domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi
	0102 29 99, 0102 39 10 i 0102 90 91	
	0201	Mięso z bydła, świeże lub schłodzone
	0202	Mięso z bydła, zamrożone
	0206 10 95	Przepona gruba i przepona cienka, świeża lub schłodzona
	0206 29 91	Przepona gruba i przepona cienka, zamrożona
	0210 20	Mięso z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone
	0210 99 51	Przepona gruba i przepona cienka, solona, w solance,

		suszona lub wędzona
	0210 99 90	Mąki i mączki, jadalne, z mięsa lub podrobów
	1602 50 10	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
	1602 90 61	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
(b)	0102 21,	Bydło żywe - zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0102 31 00 i	
	0102 90 20	
	0206 10 98	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, świeże lub schłodzone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 21 00	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej,
	0206 22 00	zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 29 99	
	0210 99 59	Jadalne podroby z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone, inne niż przepona

ex 1502 10 90

1602 50 31 i

1602 50 95

1602 90 69

gruba i przepona cienka

Tłuszcze z bydła inne niż te objęte pozycją 1503

Pozostałe mięso lub podroby z bydła, przetworzone lub zakonserwowane, inne niż niepoddane obróbce cieplnej mięso lub podroby oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami

Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła inne niż niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami.

CZEŚĆ XVI

Mleko i przetwory mleczne

Sektor mleka i przetworów mlecznych obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	0401	Mleko i śmietanka, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego
(b)	0402	Mleko i śmietanka, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
(c)	0403 10 11 do 0403 10 39 0403 9011 do	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru

		lub innego środka słodzącego, niearomatyzowane i niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
	0403 90 69	
(d)	0404	Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
(e)	ex 0405	Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75 % masy, ale mniejszej niż 80 % masy
(f)	0406	Ser i twaróg
(g)	1702 19 00	Laktoza i syrop laktozowy niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, zawierające mniej niż 99 % masy laktozy wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę
(h)	2106 90 51	Syrop laktozowy aromatyzowany lub barwiony
(i)	ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
	ex 2309 10	- Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
	2309 10 15	- - - Zawierająca skrobię,
	2309 10 19	glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop
	2309 10 39	maltodekstrynowy, objęte

	podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub przetwory mleczne
2309 10 59	
2309 10 70	
ex 2309 90	- Pozostałe:
2309 90 35	- - - Pozostałe, włącznie z przedmieszkami: - - - - Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub przetwory mleczne
2309 90 39	
2309 90 49	
2309 90 59	
2309 90 70	

CZEŚĆ XVII

Wieprzowina

Sektor wieprzowiny obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
(a) ex 0103	Świnie żywe, gatunków domowych, inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
(b) ex 0203	Mięso ze świń domowych, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0206	Jadalne podroby ze świń domowych, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych, świeże, schłodzone lub zamrożone
0209 10	Tłuszcz ze świń, bez chudego mięsa, niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
ex 0210	Mięso i podroby jadalne ze świń domowych, solone, w

	1501 10	solance, suszone lub wędzone Tłuszcz ze świń (włącznie ze smalcem)
	1501 20	
(c)	1601 00	Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych produktów
	1602 10 00	Przetwory homogenizowane z mięsa, podrobów lub krwi
	1602 20 90	Przetwory lub konserwy z wątroby dowolnych zwierząt innych niż gęś lub kaczka
	1602 41 10	Pozostałe przetwory i konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
	1602 42 10	
	1602 49 11 do	
	1602 49 50	
	1602 90 10	Przetwory z krwi dowolnych zwierząt
	1602 90 51	Pozostałe przetwory lub konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
	1902 20 30	Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane, zawierające więcej niż 20 % masy kiełbasy i tym podobnych, mięsa i podrobów dowolnego rodzaju, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju lub pochodzenia

CZĘŚĆ XVIII

Baranina i kozina

Sektor mięsa baraniego i koziego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	0104 10 30	Jagnięta (do jednego roku

	0104 10 80	Owce żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi i jagnięta
	0104 20 90	Kozy żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0204	Mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone
	0210 99 21	Mięso z owiec i kóz: z kośćmi, solone, w solance, suszone lub wędzone
	0210 99 29	Mięso z owiec i kóz: bez kości, solone, w solance, suszone lub wędzone
(b)	0104 10 10	Owce żywe - zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0104 20 10	Kozy żywe - zwierzęta hodowlane czystej krwi
	0206 80 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, świeże lub schłodzone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0206 90 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, zamrożone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
	0210 99 85	Jadalne podroby z owiec i kóz, solone, w solance, suszone lub wędzone
	ex 1502 90 90	Tłuszcze z owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503
(c)	1602 90 91	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz;
	1602 90 95	

CZĘŚĆ XIX

Jaja

Sektor jaj obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	0407 11 00	Jaja drobiu w skorupkach,

		gotowane
	0407 19 11	
	0407 19 19	
	0407 21 00	
	0407 29 10	
	0407 90 10	
		Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, inne niż nienadające się do spożycia przez ludzi
(b)	0408 11 80	
	0408 19 81	
	0408 19 89	
	0408 91 80	
	0408 99 80	

CZĘŚĆ XX

Mięso drobiowe

Sektor mięsa drobiowego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

	Kod CN	Opis
(a)	0105	Drób domowy żywy, to znaczy ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , kaczki, gęsi, indyki i perliczki
(b)	ex 0207	Mięso i podroby jadalne, z drobiu objętego pozycją 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone, z wyłączeniem wątrób wchodzących w zakres lit. c)
(c)	0207 13 91	Wątróbki drobiowe, świeże, schłodzone lub zamrożone
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 43 00	
	0207 44 91	
	0207 45 93	

	0207 45 95	
	0210 99 71	Wątróbki drobiowe solone, w solance, suszone lub wędzone
	0210 99 79	
(d)	0209 90 00	Tłuszcz drobiowy niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
(e)	1501 90 00	Tłuszcz drobiowy
	Kod CN	Opis
(f)	1602 20 10	Wątróbki gęsie lub kacze, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
	1602 31	Mięso lub podroby z drobiu objętego pozycją 0105, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
	1602 32	
	1602 39	

CZEŚĆ XXI

Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego

1. Sektor alkoholu etylowego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
ex 2207 10 00	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatów
ex 2207 20 00	Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatów
ex 2208 90 91 i	Alkohol etylowy nieskażony, o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatów
ex 2208 90 99	

2. Sektor alkoholu etylowego obejmuje również produkty na bazie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego objęte kodem CN 2208, w pojemnikach o objętości większej niż

dwa litry i posiadające wszelkie właściwości alkoholu etylowego opisanego w pkt 1.

CZEŚĆ XXII

Produkty pszczele

Sektor pszczelarski obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0409 00 00	Miód naturalny
ex 0410 00 00	Mleczko pszczele i propolis, jadalne
ex 0511 99 85	Mleczko pszczele i propolis, niejadalne
ex 1212 99 95	Pyłek
ex 1521 90	Wosk pszczeli

CZEŚĆ XXIII

Jedwabniki

Sektor jedwabników obejmuje jedwabniki objęte kodem CN ex 0106 90 00 oraz grenę objętą kodem CN ex 0511 99 85.

CZEŚĆ XXIV

Pozostałe produkty

"Pozostałe produkty" oznaczają wszystkie produkty rolne inne niż wymienione w częściach I-XXIII, w tym produkty wymienione w poniższych sekcjach 1 i 2 niniejszej części.

Sekcja 1

Kod CN	Opis
ex 0101	Konie, osły, muły i osłomuły, żywe:
	- Konie
0101 21 00	- - Zwierzęta hodowlane czystej krwi ^(a) :
0101 29	- - Pozostałe:
0101 29 90	- - - Inne niż do uboju
0101 30 00	- - Osły
0101 90 00	Pozostałe
ex 0102	Bydło żywe:
	- - Inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi:
	- - - Inne niż gatunki domowe
0102 39 90, 0102 90 99 oraz ex 0103	Świnie żywe:

0103 10 00	- Zwierzęta hodowlane czystej krwi ^(b)
ex 0103 91	- Pozostałe:
0103 91 90	- - O masie mniejszej niż 50 kg:
ex 0103 92	- - - Inne niż gatunki domowe
0103 92 90	- - O masie 50 kg lub większej
0106	- - Inne niż gatunki domowe
ex 0203	Pozostałe zwierzęta żywe
	Mięso ze świń, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0203 11	- Świeże lub schłodzone:
0203 11 90	- - Tusze i półtusze:
ex 0203 12	- - - Inne niż ze świń domowych
0203 12 90	- - Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
ex 0203 19	- - - Inne niż ze świń domowych
0203 19 90	- - Pozostałe:
ex 0203 21	- - - Inne niż ze świń domowych
0203 21 90	- Zamrożone:
ex 0203 22	- - Tusze i półtusze:
0203 22 90	- - - Inne niż ze świń domowych
ex 0203 29	- - Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 29 90	- - - Inne niż ze świń domowych
ex 0205 00	Mięso z osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206	Jadalne podroby z bydła, świń, owiec, kóz, koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:

ex 0206 10	- Z bydła, świeże lub schłodzone
0206 10 10	- - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
ex 0206 22 00	- Z bydła, zamrożone: - - Wątroby: - - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
ex 0206 29	- - Pozostałe: - - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
0206 29 10	- - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
ex 0206 30 00	- Ze świń, świeże lub schłodzone: - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) - - Pozostałe: - - - Inne niż ze świń domowych - Ze świń, zamrożone: - - Wątroby: - - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) - - - Pozostałe: - - - - Inne niż ze świń domowych
ex 0206 41 00	- - - - Pozostałe: - - - - Inne niż ze świń domowych
ex 0206 49 00	- - - - Pozostałe: - - - - Ze świń domowych: - - - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) - - - Pozostałe
ex 0206 80	- Inne, świeże lub schłodzone: - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) - - Pozostałe: - - - Z koni, osłów, mułów i osłomułów
0206 80 10	- - - Z koni, osłów, mułów i osłomułów
0206 80 91	- - - Z koni, osłów, mułów i osłomułów
ex 0206 90	- Pozostałe, zamrożone: - - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) - - Pozostałe: - - - Z koni, osłów, mułów i osłomułów
0206 90 10	- - Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
0206 90 91	- - - Z koni, osłów, mułów i osłomułów

0208

ex 0210

ex 0210 11

0210 11 90

ex 0210 12

0210 12 90

ex 0210 19

0210 19 90

0210 91 00

0210 92

0210 93 00

ex 0210 99

0210 99 31

0210 99 39

osłomułów

Pozostałe mięso i podroby
jadalne, świeże, schłodzone
lub zamrożone

Mięso i podroby jadalne,
solone, w solance, suszone lub
wędzone; jadalne mąki i
mączki, z mięsa lub
podrobów:

- Mięso ze świń:

- - Szyunki, łopatki i ich
kawałki, z kośćmi:

- - - Inne niż ze świń
domowych

- - Boczek i jego kawałki:

- - - Inne niż ze świń
domowych

- - Pozostałe:

- - - Inne niż ze świń
domowych

- Pozostałe, włącznie z
jadalnymi mąkami i
mączkami, z mięsa lub
podrobów:

- - Z naczelnych

- - Z wielorybów, delfinów i
morświnów (ssaki z rzędu
waleni); z manatów i krów

morskich (ssaki z rzędu
syren); z fok, lwów morskich i
morsów (ssaki z podrzędu
płetwonogich)

- - Z gadów (włącznie z
węzami i żółwiami)

- - Pozostałe:

- - - Mięso:

- - - - Z reniferów

- - - - Pozostałe

- - - Podroby:

- - - - Inne niż ze świń

domowych, bydła, owiec i kóz

0210 99 85

ex 0407

0407 19 90,
0407 29 90 oraz
0407 90 90

ex 0408

ex 0408 11

0408 11 20

ex 0408 19

0408 19 20

ex 0408 91

0408 91 20

ex 0408 99

0408 99 20

0410 00 00

0504 00 00

ex 0511

----- Inne niż

wątróbki drobiowe

Jaja ptasie w skorupkach,
świeże, zakonserwowane lub
gotowane:

- Inne niż drobiu

Jaja ptasie bez skorupki i
żółtka jaj, świeże, suszone,
gotowane na parze lub w
wodzie, formowane,
zamrożone lub inaczej
zakonserwowane, nawet
zawierające dodatek cukru
albo innego środka
słodzącego:

- Żółtka jaj:

- - Suszone:

- - - Nienadające się do
spożycia przez ludzi ^(d)

- - Pozostałe:

- - - Nienadające się do
spożycia przez ludzi ^(d)

- Pozostałe:

- - Suszone:

- - - Nienadające się do
spożycia przez ludzi ^(d)

- - Pozostałe:

- - - Nienadające się do
spożycia przez ludzi ^(d)

Jadalne produkty pochodzenia
zwierzęcego, gdzie indziej
niewymienione ani
niewłączone

Jelita, pęcherze i żołądki
zwierząt (z wyjątkiem rybich),
całe i w kawałkach, świeże,
schłodzone, zamrożone,
solone, w solance, suszone lub
wędzone

Produkty pochodzenia

0511 10 00

ex 0511 99

0511 99 85

ex 0709

ex 0709 60

0709 60 91

0709 60 95

0709 60 99

ex 0710

ex 0710 80

0710 80 59

ex 0711

ex 0711 90

zwierzęcego, gdzie indziej
niewymienione ani
niewłączone; martwe
zwierzęta objęte działem 1 lub
3, nienadające się do spożycia
przez ludzi:

- Nasienie bydłace

- Pozostałe:

- - Pozostałe:

- - - Pozostałe

Pozostałe warzywa, świeże
lub schłodzone:

- Owoce z rodzaju *Capsicum*
lub z rodzaju *Pimenta*:

- - Pozostałe:

- - - Z rodzaju *Capsicum*, do
produkcji pieprzu tureckiego
lub barwników

oleożywnych *Capsicum* (°)

- - - Do przemysłowej
produkcji olejków eterycznych
lub żywicznych (°)

- - - Pozostałe, z rodzaju
Pimenta

Warzywa (niepoddane
obróbce cieplnej lub
ugotowane na parze lub w
wodzie), zamrożone:

- Pozostałe warzywa:

- - Owoce z rodzaju *Capsicum*
lub z rodzaju *Pimenta*:

- - - Inne niż słodka papryka

Warzywa zakonserwowane
tymczasowo (na przykład
gazowym ditlenkiem siarki, w
solance, w wodzie siarkowej
lub w innych roztworach
konserwujących), ale
nienadające się w tym stanie
do bezpośredniego spożycia:

- Pozostałe warzywa;
mieszanki warzyw:

0711 90 10

ex 0713

ex 0713 10

0713 10 90

ex 0713 20 00

ex 0713 31 00

ex 0713 32 00

ex 0713 33

0713 33 90

ex 0713 34 00

ex 0713 35 00

ex 0713 39 00

ex 0713 40 00

ex 0713 50 00

- - Warzywa:

- - - - Owoce z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta*, z wyłączeniem słodkiej papryki

Warzywa strączkowe, suszone, łuskane, nawet bez skórki lub dzielone:

- Groch (*Pisum sativum*):

- - Inne niż do siewu

- Ciecierzycy (cieciorka):

- - Inne niż do siewu

- Fasola (*Vigna* spp., *Phaseolus* spp.)

- - Fasola z gatunku *Vigna mungo* (L.) Hepper lub *Vigna radiata* (L.) Wilczek:

- - - Inne niż do siewu

- - Fasolka czerwona mała (Adzuki) (*Phaseolus* lub *Vigna angularis*):

- - - Inne niż do siewu

- - Fasola, włącznie z białą groszkową (*Phaseolus vulgaris*):

- - - Inne niż do siewu

- - Sorzycha ziemna (*Vigna subterranea* lub *Voandzeia subterranea*)

- - - Inne niż do siewu

- - Fasolnik chiński (*Vigna unguiculata*):

- - - Inne niż do siewu

- - Pozostałe:

- - - Inne niż do siewu

- Soczewica:

- - Inne niż do siewu

- Bób (*Vicia faba* var. *major*) i bobik (*Vicia faba* var. *equina* i *Vicia faba* var. *minor*):

- - Inne niż do siewu

ex 0713 60 00	- Nikla indyjska (<i>Cajanus cajan</i>)
ex 0713 90 00	- - Inne niż do siewu
	- Pozostałe:
	- - Inne niż do siewu
0801	Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane:
0802 70 00	- Orzechy kola (<i>Cola</i> spp.)
0802 80 00	- Orzechy areca
ex 0804	Daktyle, figi, ananasy, awokado, guawa, mango i smaczelina, świeże lub suszone:
0804 10 00	- Daktyle
0902	Herbata, nawet aromatyzowana
ex 0904	Pieprz z rodzaju <i>Piper</i> ; suszone lub rozgniatane, lub mielone owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , z wyłączeniem słodkiej papryki objętej podpozycją 0904 21 10
0905	Wanilia
0906	Cynamon i kwiat cynamonowca
0907	Goździki (całe owoce, kwiaty i szypułki)
0908	Gałka muszkatolowa, kwiat muszkatolowy i kardamony
0909	Nasiona anyżku, badianu, kopru, kolendry, kminu lub kminku; jagody jałowca
ex 0910	Imbir, kurkuma, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne z wyłączeniem tymianku i

ex 1106

1106 10 00

ex 1106 30

1106 30 90

ex 1108

1108 20 00

1201 90 00

1202 41 00

1202 42 00

1203 00 00

1204 00 90

1205 10 90 i

ex 1205 90 00

1206 00 91

1206 00 99

1207 29 00

1207 40 90

1207 50 90

szafranu

Mąka, mączka i proszek z
suszonych warzyw
strączkowych objętych
pozycją 0713, z sago lub z
korzeni lub bulw objętych
pozycją 0714, lub z produktów
objętych działem 8:

- Z suszonych warzyw
strączkowych objętych
pozycją 0713

- Z produktów objętych
działem 8:

- - Inne niż banany

Skrobie; inulina:

- Inulina

Nasiona soi, nawet łamane,
inne niż do siewu

Orzeszki ziemne, nieprażone
ani niepoddane w inny sposób
obróbce cieplnej, w łupinkach,
inne niż do siewu

Orzeszki ziemne, nieprażone
ani niepoddane w inny sposób
obróbce cieplnej, łuskane,
nawet łamane, inne niż do
siewu

Kopra

Nasiona lnu, nawet łamane,
inne niż do siewu

Nasiona rzepaku lub rzepiku,
nawet łamane, inne niż do
siewu

Nasiona słonecznika, nawet
łamane, inne niż do siewu

Nasiona bawełny, nawet
łamane, inne niż do siewu

Nasiona sezamu, nawet
łamane, inne niż do siewu

Nasiona gorczycy, nawet
łamane, inne niż do siewu

1207 91 90	Nasiona maku, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 99 91	Nasiona konopi, nawet łamane, inne niż do siewu
ex 1207 99 96	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane, inne niż do siewu
1208	Mąka i mączka, z nasion lub owoców oleistych, innych niż z gorczycy
ex 1211	Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) w rodzaju stosowanych głównie w perfumerii, farmacji lub stosowanych do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, nawet krojone, kruszone lub proszkowane z wyłączeniem produktów oznaczonych kodem CN ex 1211 90 86 w części IX;
ex 1212	Chleb świętojański, wodorosty morskie i pozostałe algi, burak cukrowy i trzcina cukrowa, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone; pestki i jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne (włącznie z niepalonymi korzeniami cykorii <i>Cichorium intybus</i> var. <i>sativum</i>) w rodzaju stosowanych głównie do spożycia przez ludzi, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 1212 99	- - Inne niż trzcina cukrowa:
1212 99 41 i	- - - Nasiona chleba świętojańskiego
1212 99 49	
ex 1212 99 95	- - - Pozostałe, z wyłączeniem

1213 00 00

ex 1214

ex 1214 10 00

ex 1214 90

1214 90 10

ex 1214 90 90

ex 1502

ex 1502 10 10

ex 1502 90 10

korzenia cykorii
Słoma i plewy zbóż,
niepreparowane, nawet
siekane, mielone, prasowane
lub w formie granulek
Brukiew, buraki pastewne,
korzenie pastewne, siano,
lucerna (alfalfa), koniczyna,
esparceta, kapusta pastewna,
łubin, wyka i podobne
produkty pastewne, nawet w
formie granulek:
- Mączka i granulki z lucerny
(alfalfa), z wyłączeniem: z
lucerny, sztucznie suszonych
lub z lucerny, inaczej
suszonych i mielonych
- Pozostałe:
- - Buraki pastewne, brukiew i
pozostałe korzenie pastewne
- - Pozostałe, z wyłączeniem:
- Lucerny, esparcety,
koniczyny, łubinu, wyki i
podobnych produktów
pastewnych sztucznie
suszonych, z wyjątkiem siana i
kapusty pastewnej oraz
produktów zawierających
siano
- Lucerny, esparcety,
koniczyny, łubinu, wyki,
nostrzyka, groszku
zwyczajnego i komonicy,
inaczej suszonych i mielonych
Tłuszcze z bydła, owiec lub
kóz, inne niż te objęte pozycją
1503:
- Do zastosowań
przemysłowych innych niż
produkcja artykułów
spożywanych przez ludzi, z
wyłączeniem tłuszczu

	otrzymywanych z kości i odpadów (°)
1503 00	Stearyna smalcowa, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łożowy, nieemulgowane lub niez mieszane, lub nieprzygotowane inaczej
ex 1504	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ze ssaków morskich, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, z wyłączeniem olejów z wątróbek rybich lub ich frakcji objętych pozycją 1504 10 oraz tłuszcze i oleje i ich frakcje z ryb, z wyłączeniem olejów z wątróbek objętych pozycją 1504 20
1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie

ex 1515

Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (z wyłączeniem oleju jojoba objętego podpozycją ex 1515 90 11) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie

ex 1516

Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne, i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnątrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone (z wyłączeniem uwodornionego oleju rycynowego, tzw. "wosku opalowego" objętego podpozycją 1516 20 10)

ex 1517

Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z niniejszego rozdziału, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje objęte pozycją 1516, z wyłączeniem podpozycji 1517 10 10, 1517 90 10 oraz 1517 90 93

1518 00 31 oraz
1518 00 39

Oleje roślinne, ciekłe, zmieszane, do zastosowań technicznych lub przemysłowych, innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi (°)

1522 00 91

Osady i szlamy olejowe; sopstoki powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających

1522 00 99

ex 1602

ex 1602 41

1602 41 90

ex 1602 42

1602 42 90

ex 1602 49

1602 49 90

ex 1602 90

1602 90 31

1602 90 99

ex 1603 00

1801 00 00

1802 00 00

olej o właściwościach oliwy z oliwek

Inne pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy z oliwek

Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane:

- Ze świń:

- - Szyunki i ich kawałki:

- - - Inne niż ze świń domowych

- - Łopatki i ich kawałki:

- - - Inne niż ze świń domowych

- - Pozostałe, włącznie z mieszkami:

- - - Inne niż ze świń domowych

- Pozostałe, włącznie z przetworami z krwi dowolnych zwierząt:

- - Inne niż przetwory z krwi dowolnych zwierząt:

- - - Z dziczyzny lub z królików

- - - - Pozostałe:

- - - - - Inne niż zawierające mięso lub podroby ze świń domowych:

- - - - - Inne niż zawierające mięso lub podroby z bydła:

- - - - - Inne niż z owiec lub kóz

Ekstrakty i soki, z mięsa

Ziarna kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone

Łuski kakao, łupiny, osłonki i

ex 2001

ex 2001 90

2001 90 20

ex 2005

ex 2005 99

2005 99 10

ex 2206

2206 00 31 do

2206 00 89

ex 2301

2301 10 00

ex 2302

pozostałe odpady kakao
Warzywa, owoce, orzechy i
pozostałe jadalne części roślin,
przetworzone lub
zakonserwowane octem lub
kwasem octowym:

- Pozostałe:

- - Owoce z rodzaju *Capsicum*
inne niż słodka papryka lub
pieprz angielski

Pozostałe warzywa
przetworzone lub

zakonserwowane inaczej niż
octem lub kwasem octowym,
niezamrożone, inne niż
produkty objęte pozycją 2006:

- Pozostałe warzywa i
mieszanki warzywne:

- - Owoce z rodzaju *Capsicum*
inne niż słodka papryka lub
pieprz angielski

Pozostałe napoje
fermentowane (na przykład
cydr (cidr), perry i miód
pitny); mieszaniny napojów
fermentowanych oraz
mieszaniny napojów
fermentowanych i napojów
bezalkoholowych, gdzie
indziej niewymienione ani
niewłączone:

- Inne niż piquette

Mąki, mączki i granulki, z
mięsa i podrobów, ryb lub
skorupiaków, mięczaków lub
pozostałych bezkręgowców
wodnych, nienadające się do
spożycia przez ludzi; skwarki:

- Mąki, mączki i granulki, z
mięsa i podrobów; skwarki

Otręby, śruta i inne

2302 50 00

2304 00 00

2305 00 00

ex 2306

ex 2307 00

2307 00 90

ex 2308 00

2308 00 90

pozostałości odsiewu,
przemiału lub innej obróbki
zbóż i roślin strączkowych,
nawet w formie granulek:
- Z roślin strączkowych
Makuchy i inne pozostałości
stałe, nawet mielone lub w
formie granulek, pozostałe z
ekstrakcji oleju sojowego
Makuchy i inne pozostałości
stałe, nawet mielone lub w
formie granulek, pozostałe z
ekstrakcji oleju z orzeszków
ziemnych
Makuchy i inne pozostałości
stałe, nawet mielone lub w
formie granulek, pozostałe z
ekstrakcji tłuszczów lub
olejów roślinnych, inne niż te
objęte pozycją 2304 lub 2305
z wyjątkiem podpozycji 2306
90 05 (makuchy i inne
pozostałości stałe pozostałe z
ekstrakcji zarodków
kukurydzy) oraz 2306 90 11 i
2306 90 19 (makuchy i inne
pozostałości stałe pozostałe z
ekstrakcji oliwy)
Drożdżowy osad winiarski;
kamień winny:
- Kamień winny
Materiały roślinne i odpady
roślinne, pozostałości roślinne
i produkty uboczne, nawet w
formie granulek, w rodzaju
stosowanych do karmienia
zwierząt, gdzie indziej
niewymienione ani
niewłączone:
- Inne niż wyciągi winogron,
żołędzie i kasztany,
wyciąg z owoców innych
niż winogrona

ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	- Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 90	- - Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub produkty mleczne
ex 2309 90	- Pozostałe:
ex 2309 90 10	- - Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
	- - - Roztwory ze ssaków morskich
	- - - Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub produkty mleczne, z wyłączeniem
ex 2309 90 91 do 2309 90 96	- Koncentratów białkowych otrzymanywanych z soku z lucerny i z soku z trawy
	- Produktów w proszku otrzymanywanych wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powsta-
	jących przy wytwarzaniu koncentratów określonych w <u>tiret pierwszym</u>

(a)

Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: dyrektywa Rady 94/28/WE⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008⁽²⁾).

(¹) Dyrektywa Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiająca zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniająca dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. wykonujące dyrektywy Rady 90/426/EWG i 90/427/EWG w odniesieniu do metod identyfikacji koniowatych (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 3).

(^b) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: dyrektywa Rady 88/661/EWG(³), dyrektywa Rady 94/28/WE oraz decyzja Komisji 96/510/WE(⁴)).

(³) Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36).

(⁴) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiająca zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.U. L 210 z 20.8.1996, s. 53).

(^c) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: art. 291-300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93).

(^d) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w pkt F sekcji II przepisów wstępnych Nomenklatury scalonej.

Sekcja 2

Kod CN	Opis
0101 29 10	Konie żywe, do uboju (^a)
ex 0205 00	Mięso z koni, świeże, schłodzone lub zamrożone
0210 99 10	Mięso z koni, solone, w solance lub suszone
0511 99 10	Ścięgna; ścinki i podobne odpady surowych skór lub skórek
0701	Ziemniaki, świeże lub schłodzone
0901	Kawa, nawet palona lub bezkofeinowa;

1105	zawierające kawę w dowolnej proporcji
ex 1212 94 00	Mąka, mączka, proszek, płatki i granulki, ziemniaczane
2209 00 91 i 2209 00 99	Korzenie cykorii
4501	Ocet i namiastki octu otrzymane z kwasu octowego innego niż ocet winny
	Korek naturalny, surowy lub zwyczajnie preparowany, odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony

^(a) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: art. 291-300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93).

ZAŁĄCZNIK II ³¹⁷ DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1

CZEŚĆ I

Definicje dotyczące sektora ryżu

I. Pojęcia "ryż niełuskany", "ryż łuskany", "ryż częściowo bielony", "ryż całkowicie bielony", "ryż okrągłozarnisty", "ryż średniozarnisty", "ryż długozarnisty A lub B" i "ryż łamany" mają następujące definicje:

1)

a) "ryż niełuskany" oznacza ryż, który zachował łuskę po omłóceniu;

b) "ryż łuskany" oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto tylko łuskę. Przykładami ryżu wchodzącego w zakres tej definicji jest ryż posiadający nazwę handlową: "ryż brązowy", "ryż cargo", "loonzain" i "riso sbramoto";

c) "ryż częściowo bielony" oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, część zarodka i całość lub część zewnętrznych warstw owocni, ale pozostawiono warstwy wewnętrzne;

d) "ryż całkowicie bielony" oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, całość zewnętrznych i wewnętrznych warstw owocni, całość zarodka w przypadku ryżu długozarnistego i średniozarnistego oraz co najmniej część zarodka w przypadku ryżu okrągłozarnistego, ale w którym wzdłużne białe prążkowanie może pozostać na nie więcej niż 10 % ziaren;

2)

a) "ryż okrągłozarnisty" oznacza ryż, którego ziarna mają długość nieprzekraczającą 5,2 mm, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 2;

b) "ryż średniozarnisty" oznacza ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 5,2 mm, ale nieprzekraczającą 6 mm, a stosunek długości do szerokości jest nie większy niż 3;

c) "ryż długozarnisty" oznacza

(i) ryż długozarnisty A, tj. ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest większy niż 2, ale mniejszy niż 3;

(ii) ryż długoziarnisty B, tj. ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest równy lub większy niż 3;

d) "pomiarzy ziaren" oznaczają pomiary ziaren wykonywane na ryżu całkowicie bielonym dokonywane następującymi metodami:

(i) pobranie reprezentatywnej próbki partii;

(ii) przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, włącznie z ziarnami niedojrzałymi;

(iii) przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i wyliczenie średniej;

(iv) wyrażenie wyniku w milimetrach, zaokrąglonego do pierwszego miejsca po przecinku;

3) "ryż łamany" oznacza fragmenty ziaren, których długość nie przekracza trzech czwartych średniej długości całego ziarna.

II. W odniesieniu do ziaren i ziaren łamanych niebędących niepogorszonej jakości stosuje się następujące definicje:

1) "ziarno całe" oznacza ziarno, w którym tylko część końcówki została usunięta, bez względu na cechy na każdym etapie obróbki;

2) "ziarno obcięte" oznacza ziarno, w którym cała końcówka została usunięta;

3) "ziarno łamane lub kawałki" oznacza ziarno, w którym została usunięta część większa niż końcówka; ziarno łamane obejmuje:

(i) ziarno łamane duże (części ziarna o długości nie mniejszej niż połowa długości ziarna, lecz niestanowiące całego ziarna);

(ii) ziarno łamane średnie (kawałki ziarna o długości nie mniejszej niż jedna czwarta długości ziarna, lecz mniejsze niż minimalny rozmiar "ziarna łamanego dużego");

(iii) ziarno łamane drobne (kawałki ziarna mniejsze niż jedna czwarta ziarna, lecz zbyt duże, aby przechodziły przez sito o oczkach 1,4 mm);

(iv) kawałki (małe odłamki lub cząstki ziarna przechodzące przez sito o oczkach 1,4 mm); definicja obejmuje ziarno połamane (kawałki powstałe w wyniku podłużnego przełamania się ziarna);

4) "ziarno zielone" oznacza ziarno, które nie jest w pełni dojrzałe;

5) "ziarno z naturalnymi anomaliami rozwojowymi" oznacza ziarno wykazujące naturalne anomalie rozwojowe; anomalie rozwojowe oznaczają deformacje cech morfologicznych typowych dla odmiany, spowodowane czynnikami dziedzicznymi lub innymi;

6) "ziarno kredowe" oznacza ziarno, którego nie mniej niż trzy czwarte powierzchni ma wygląd matowo-kredowy;

7) "ziarno z czerwonymi prążkami" oznacza ziarno wykazujące wzdłużne czerwone paski o różnej intensywności i odcieniu barwy, stanowiące pozostałość owocni;

8) "ziarno plamiste" oznacza ziarno wykazujące wyraźne małe krążki ciemnego koloru o mniej lub bardziej regularnym kształcie; do ziarna plamistego zalicza się

także ziarno wykazujące niewielkie czarne prążki tylko na powierzchni; prążki i plamki nie mogą mieć żółtej lub ciemnej otoczki;

9) "ziarno zaplamione" oznacza ziarno, które na niewielkiej części powierzchni ma wyraźnie zmieniony kolor naturalny; plamy mogą mieć różny kolor (czarniawy, czerwonawy, brązowy); głębokie czarne prążki są również uznawane za plamy. Jeśli kolor plam jest wystarczająco wyraźny (czarny, różowy, czerwono-brązowy), aby je natychmiast zauważyć, i jeśli pokrywają one nie mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarno należy zakwalifikować do ziarna żółtego;

10) "ziarno żółte" oznacza ziarno, które w całości lub części, z przyczyn innych niż suszenie, zmieniło kolor naturalny i które przybrało kolor cytrynowy lub pomarańczowożółty;

11) "ziarno bursztynowe" oznacza ziarno, którego kolor, z powodów innych niż suszenie, uległ niewielkiej jednolitej zmianie na całej powierzchni; na skutek tej zmiany kolor ziarna stał się jasny bursztynowożółty.

CZEŚĆ II

Definicje techniczne dotyczące sektora cukru

Sekcja A

Definicje ogólna

- 1) "cukry białe" oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących ani też innych substancji, zawierające wagowo w suchej masie 99,5 % lub więcej sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną;
- 2) "cukry surowe" oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących ani też innych substancji, zawierające wagowo w suchej masie mniej niż 99,5 % sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną;
- 3) "izoglukozą" oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów, zawierający wagowo w suchej masie co najmniej 10 % fruktozy;
- 4) "syrop inulinowy" oznacza bezpośredni produkt otrzymany w wyniku hydrolizy inuliny lub oligofruktoz, zawierający wagowo w suchej masie co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub w postaci sacharozy, wyrażonej w ekwiwalencie cukru/izoglukozy;
- 5) "umowa dostawy" oznacza umowę dostawy buraków do produkcji cukru zawartą pomiędzy sprzedawcą a przedsiębiorstwem;
- 6) "porozumienie branżowe" oznacza:
 - a) porozumienie zawarte, przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, między przedsiębiorstwami lub organizacją zrzeszającą przedsiębiorstwa uznaną przez dane państwo członkowskie lub grupą takich organizacji zrzeszających przedsiębiorstwa, z jednej strony, a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane państwo członkowskie lub grupą takich organizacji zrzeszających sprzedawców, z drugiej strony;
 - b) jeżeli porozumienie, o którym mowa w lit. a), nie zostało zawarte - przepisy dotyczące spółek oraz przepisy dotyczące spółdzielni w zakresie, w jakim regulują dostawę

buraków cukrowych przez wspólników spółek lub członków firmy lub spółdzielni produkujących cukier.

Sekcja B (uchylona).

CZĘŚĆ III

Definicje dotyczące sektora chmielu

- 1) "chmiel" oznacza wysuszone kwiatostany, znane także jako szyszki, (żeńskiego) pnącego chmielu (*Humulus lupulus*); kwiatostany te są zielonkawożółte i o owalnym kształcie, mają ogonki, a ich długość zwykle wynosi 2-5 cm;
- 2) "mączka chmielowa" oznacza produkt otrzymany przez mielenie chmielu, zawierający wszystkie jego naturalne elementy;
- 3) "mączka chmielowa z podwyższoną zawartością lupuliny" oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu po mechanicznym usunięciu części listków, ogonków, przylistków i osadek;
- 4) "ekstrakt chmielowy" oznacza skoncentrowane produkty otrzymane poprzez działanie rozpuszczalników na szyszki chmielu lub na mączkę chmielową;
- 5) "mieszane produkty chmielowe" oznaczają mieszaninę dwóch lub więcej produktów, o których mowa w pkt 1 - 4.

CZĘŚĆ IV

Definicje dotyczące sektora wina

Dotyczące winorośli

- 1) "karczowanie" oznacza całkowite usunięcie wszystkich krzewów winorośli z obszaru, na którym zostały one zasadzone;
- 2) "sadzenie" oznacza definitywne zasadzenie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkowania winogron lub założenia szkółki szczepów;
- 3) "szczepienie" oznacza szczepienie winorośli, które już były poddane szczepieniu.

Dotyczące produktów

- 4) "winogrona świeże" oznaczają owoce winorośli używane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo osuszone (*raisined*), które mogą być rozgniatane lub tłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą spontanicznie wywoływać fermentację alkoholu;
- 5) "świeży moszcz winogronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu" jest to produkt, który:
 - a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj. i nie większą niż 15 % obj.;
 - b) pochodzi wyłącznie z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 i otrzymywany jest przez dodanie do niesfermentowanego moszczu winogronowego o naturalnej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 8,5 % obj.:

- (i) albo alkoholu neutralnego pochodzenia winnego, włączywszy alkohol otrzymywany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.;
- (ii) albo nierektyfikowanego produktu pozyskanego w drodze destylacji wina i mającego rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 80 % obj.;

6) "sok winogronowy" oznacza niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji produkt ciekły, który:

a) jest otrzymywany w drodze stosownej obróbki sprawiającej, że nadaje się on do spożycia;

b) jest otrzymywany ze świeżych winogron lub moszczu winogronowego lub w drodze regeneracji. W przypadku gdy otrzymywany jest w drodze regeneracji, regenerowany jest z zagęszczonego moszczu winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.;

7) "zagęszczony sok winogronowy" oznacza niekarmelizowany sok winogronowy otrzymany w drodze częściowej dehydratacji soku winogronowego przy użyciu dowolnej dozwolonej metody - innej niż nagrzewanie bezpośrednio - stosowanej w taki sposób, aby liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z zalecaną metodą, która zostanie określona, w temperaturze 20°C nie była niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w zagęszczonym soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.;

8) "drożdżowy osad winiarski" oznacza pozostałość:

a) zbierającą się w naczyniach zawierających wino po fermentacji podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce;

b) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. a);

c) zbierającą się w naczyniach zawierających moszcz winogronowy podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce; lub

d) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. c);

9) "wytłoki z winogron" oznaczają pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron, sfermentowane lub nie;

10) "piquette" oznacza produkt otrzymywany:

a) w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wytłoków z winogron macerowanych w wodzie; lub

b) w wyniku ługowania w wodzie sfermentowanych wytłoków z winogron;

11) "wino wzmocnione do destylacji" oznacza produkt, który:

a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 18 % obj. i nie większą niż 24 % obj.;

b) jest otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierektyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina, a maksymalna rzeczywista zawartość alkoholu wynosi 86 % obj.; lub

c) posiada kwasowość lotną 1,5 grama na litr, wyrażoną jako kwas octowy;

12) "cuvée" oznacza

- a) moszcz winogronowy;
- b) wino; lub
- c) mieszaninę moszczu winogronowego lub win o różnych cechach charakterystycznych, przeznaczone do przygotowywania szczególnego rodzaju win musujących.

Zawartość alkoholu

13) "rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu" oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartego w temperaturze 20°C w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze;

14) "potencjalna objętościowa zawartość alkoholu" oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu w temperaturze 20°C, który może być wyprodukowany na drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze;

15) "całkowita objętościowa zawartość alkoholu" oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu;

16) "naturalna objętościowa zawartość alkoholu" oznacza całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktu przed jego wzbogaceniem;

17) "rzeczywista zawartość alkoholu na masę" oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu zawartą w 100 kilogramach danego produktu;

18) "potencjalna zawartość alkoholu na masę" oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 kilogramach danego produktu;

19) "całkowita zawartość alkoholu na masę" oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.

CZEŚĆ V

Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny

"Bydło" oznacza żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego objęte kodami CN 0102 21, ex 0102 31 00, 0102 90 20, od ex 0102 29 10 do ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91

CZEŚĆ VI

Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych

Do celów stosowania kwot taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii termin "wyprodukowane bezpośrednio z mleka lub śmietanki" nie wyklucza masła wyprodukowanego z mleka lub śmietanki bez użycia materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który może obejmować przechodzenie śmietanki przez stan koncentracji tłuszczu lub frakcjonowanie tego tłuszczu.

CZEŚĆ VII

Definicje dotyczące sektora jaj

- 1) "jaja w skorupkach" oznaczają jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane, inne niż jaja wylęgowe, o których mowa w pkt 2;
- 2) "jaja wylęgowe" oznaczają jaja drobiowe wylęgowe;

- 3) "produkty całe" oznaczają jaja ptasie pozbawione skorupki, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nadające się do spożycia przez ludzi;
- 4) "produkty oddzielone" oznaczają żółtka jaj ptasich, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nadające się do spożycia przez ludzi.

CZEŚĆ VIII

Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego

- 1) "drób żywy" oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie powyżej 185 gramów;
- 2) "pisklęta" oznaczają żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie nieprzekraczającej 185 gramów;
- 3) "drób ubity" oznacza poddane ubojowi ptactwo z gatunku *Gallus domesticus*, kaczki, gęsi, indyki i perliczki, całe, z podrobami lub bez;
- 4) "produkty pochodne" oznaczają:
 - a) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. a);
 - b) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. b), z wyłączeniem drobiu ubitego i podrobów jadalnych, zwane "kawałkami drobiu";
 - c) podroby jadalne wymienione w załączniku I część XX lit. b);
 - d) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. c);
 - e) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. d) i e);
 - f) produkty, o których mowa w załączniku I część XX lit. f), inne niż produkty objęte kodami CN 1602 20 10.

CZEŚĆ IX

Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego

- 1) "miód" rozumiany jest jako "miód" w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/110/WE³¹⁸, w tym również, jeśli chodzi o główne rodzaje miodu;
- 2) "produkty pszczele" oznaczają miód, wosk pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.

ZAŁĄCZNIK III³¹⁹

STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU, O KTÓREJ MOWA W ART. 1a ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 1370/2013³²⁰

A.

Standardowa jakość ryżu niełuskanego

Ryż niełuskany standardowej jakości:

- a) to ryż o solidnej i właściwej jakości handlowej, bez zapachu;
- b) wilgotność takiego ryżu wynosi maksymalnie 13 %;
- c) ryż ten daje uzysk ryżu całkowicie bielonego wynoszący 63 % całych ziaren wagowo (z tolerancją 3 % dla ziaren obciętych); ta wartość procentowa odnosi się do wagi ziaren całkowicie bielonego ryżu nie pogorszonej jakości:

ziarno kredowe ryżu niełuskanego objęte kodami CN 1006 10 27 i 1006 10 98	1,5 %
ziarno kredowe ryżu niełuskanego objęte innymi kodami niż CN 1006 10 27 i 1006 10 98:	2,0 %
ziarno z czerwonymi prążkami	1,0 %
ziarno plamiste	0,50 %
ziarno zaplamione	0,25 %
ziarno żółte	0,02 %
ziarno bursztynowe	0,05 %

B.

Standardowa jakość cukru

I.(uchylona).

II. Standardowa jakość cukru białego

- 1) Cukier biały standardowej jakości ma następujące właściwości:
 - a) o solidnej i właściwej jakości handlowej; suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;
 - b) minimalna polaryzacja: 99,7;
 - c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;
 - d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;
 - e) liczba punktów określonych na podstawie pkt 2 nie przekracza ogółem 22 ani też:
 - 15 w odniesieniu do zawartości popiołu,
 - 9 w odniesieniu do typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Instytutu Technologii Rolniczych w Brunszwiku ("metoda Brunszwik"),
 - 6 w odniesieniu do barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody Międzynarodowej Komisji ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru ("metoda ICUMSA" - International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis).
- 2) Jeden punkt odpowiada:
 - a) 0,0018 % zawartości popiołu określonej przy zastosowaniu metody ICUMSA przy 28° w skali Brix;
 - b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Brunszwik;
 - c) 7,5 jednostki barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody ICUMSA.
- 3) Metodami oznaczania czynników, o których mowa w pkt 1, są metody stosowane do oznaczania takich czynników w ramach środków interwencyjnych.

III. Standardowa jakość cukru surowego

- 1) Za cukier surowy jakości standardowej uważa się cukier, z którego uzysk cukru białego wynosi 92 %.
- 2) Uzysk cukru surowego buraczanego jest obliczany poprzez odjęcie od stopnia polaryzacji takiego cukru:
 - a) jego procentowej zawartości popiołu pomnożonej przez cztery;

- b) jego procentowej zawartości cukru inwertowanego pomnożonej przez dwa;
 c) liczby 1.
 3) Uzysk cukru surowego trzcinowego jest obliczany poprzez odjęcie liczby 100 od stopnia polaryzacji takiego cukru pomnożonego przez dwa.

ZAŁĄCZNIK IV
UNIJNA SKALA KLASYFIKACJI TUSZ, O KTÓREJ MOWA W ART. 10

A.

Unijna skala klasyfikacji tusz bydła w wieku 8 miesięcy lub więcej

I. Definicj

Stosuje się następujące definicje:

- 1) "tusza": oznacza ciało zwierzęcia poddanego ubojowi po wykrwawieniu, wytrzewieniu i oskórowaniu;
- 2) "półtusza": oznacza produkt otrzymany poprzez podzielenie tuszy symetrycznie przez środek każdego kręgu szyjnego, piersiowego, lędźwiowego i krzyżowego oraz przez środek mostka i spojenia miednicznego.

II. Kategorie

Tusze wołowe dzieli się na następujące kategorie:

- Z: tusze zwierząt w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy;
 A: tusze niekastrowanych samców w wieku od 12 miesięcy do poniżej 24 miesięcy;
 B: tusze niekastrowanych samców w wieku od 24 miesięcy;
 C: tusze kastrowanych samców w wieku od 12 miesięcy;
 D: tusze samic, które się cielily;
 E: tusze innych samic w wieku od 12 miesięcy.

III. Klasyfikacja

Tusze klasyfikuje się, oceniając kolejno:

- 1) Uformowanie, zgodnie z następującymi definicjami:

Klasy uformowania tuszy, w szczególności jej istotne części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa uformowania	Opis
S wybitne	Wszystkie profile ekstremalnie wypukłe; wyjątkowo rozwinięte mięśnie (typ tuszy o podwójnym umięśnieniu)
E doskonałe	Wszystkie profile wypukłe do superwypukłych; wyjątkowo rozwinięte mięśnie
U bardzo dobre	Profile zasadniczo wypukłe; bardzo dobrze rozwinięte mięśnie
R dobre	Kształty proste na całej długości; dobrze rozwinięte mięśnie

O dostateczne	Profile na ogół proste do wklęsłych; przeciętnie wykształcone mięśnie
P słabe	Wszystkie profile wklęsłe do bardzo wklęsłych; słabo rozwinięte mięśnie

2. Okrywę tłuszczową, zgodnie z następującymi definicjami: - Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

Klasa okrywy tłuszczowej	Opis
1 niska	Od braku pokrycia do nieznacznej okrywy tłuszczowej
2 mała	Niewielka okrywa tłuszczowa, prawie wszędzie widoczne mięśnie
3 średnia	Poza udźcem i łopatką prawie wszędzie mięśnie pokryte tłuszczem, niewielkie złogi tłuszczu w jamie klatki piersiowej
4 wysoka	Mięśnie pokryte tłuszczem, ale na udźcu i łopatce jeszcze częściowo widoczne, trochę wyraźnych złogów tłuszczu w jamie klatki piersiowej
5 bardzo wysoka	Cała tusza pokryta tłuszczem; duże złogi w jamie klatki piersiowej

Państwa członkowskie są uprawnione do dokonania dalszego podziału każdej z klas przedstawionych w pkt 1 i 2 na maksymalnie trzy podklasy.

IV. Prezentacja

Tusze i półtusze prezentowane są w następujący sposób:

- bez głowy oraz bez kończyn; głowa jest oddzielona od tuszy w stawie szczytowo-potylicznym, a racice oddzielone w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowośródstopowym;
- bez narządów wewnętrznych jamy klatki piersiowej i jamy brzusznej, z nerkami, tłuszczem okołonerkowym i tłuszczem miednicznym lub bez;
- bez narządów rozrodczych i przylegających mięśni, a w przypadku samic - bez wymienia i tłuszczu gruczołu mlecznego.

V. Klasyfikacja i identyfikacja

Rzeźnie zatwierdzone na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ³²¹ przyjmują środki w celu zapewnienia, aby wszystkie tusze i półtusze bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej poddanego ubojowi w takich rzeźniach i opatrzone znakiem jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 w związku z sekcją I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ³²², były klasyfikowane i identyfikowane na podstawie skali unijnej.

Przed identyfikacją poprzez znakowanie państwa członkowskie mogą przyznać upoważnienie do usuwania tłuszczu zewnętrznego z tusz lub półtuszy, jeżeli jest to

uzasadnione okrywą tłuszczową.

B.

Unijna skala klasyfikacji tusz wieprzowych

I. Definicja

"Tusza" oznacza ciało świni poddanej ubojowi po wykrwawieniu i wytrzewieniu, całe lub podzielone wzdłuż linii środkowej.

II. Klasyfikacja

Tusze są dzielone na klasy w zależności od szacowanej zawartości chudego mięsa i odpowiednio klasyfikowane:

Klasy	Chude mięso jako odsetek masy tuszy
S	60 lub więcej
E	55 lub więcej, ale mniej niż 60
U	50 lub więcej, ale mniej niż 55
Klasy	Chude mięso jako odsetek masy tuszy
R	45 lub więcej, ale mniej niż 50
O	40 lub więcej, ale mniej niż 45
P	mniej niż 40

III. Prezentacja

Tusze prezentowane są bez języka, szczerziny, racic, narządów płciowych, tłuszczu okołonerkowego, nerek oraz przepony.

IV. Zawartość chudego mięsa

- 1) Zawartość chudego mięsa ocenia się za pomocą metod klasyfikowania zatwierdzonych przez Komisję. Można zatwierdzić jedynie statystycznie udowodnione metody szacowania, oparte na pomiarach fizycznych jednej lub większej liczby części anatomicznych tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędów statystycznego przy dokonywaniu oceny.
- 2) Wartość handlowa tusz nie jest jednak ustalana wyłącznie na podstawie oszacowanej zawartości chudego mięsa.

V. Identyfikacja tusz

O ile Komisja nie postanowi inaczej, sklasyfikowane tusze są identyfikowane przez oznakowanie na podstawie skali unijnej.

C.

Unijna skala klasyfikacji tusz baranich

I. Definicja

Zastosowanie mają definicje "tusza" i "półtusza" zamieszczone w pkt A.I.

II. Kategorie

Tusze dzieli się na następujące kategorie:

A: tusze owiec poniżej dwunastu miesięcy;

B: tusze pozostałych owiec.

III. Klasyfikacja

Tusze klasyfikuje się, stosując odpowiednio przepisy pkt A.III. Termin "udziec" w pkt A.III.1 i w wierszach 3 i 4 tabeli zamieszczonej w pkt A.III.2 zastępuje się terminem "ćwierćtusza tylna".

IV. Prezentacja

Tusze i półtusze prezentowane są bez głowy (oddzielonej w stawie szczytowo-potylicznym), racic (oddzielonych w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowośródstopowym), ogona (odciętego pomiędzy szóstym a siódmym kręgiem ogonowym), wymion, organów płciowych, wątroby i wnętrzności. Nerki i tłuszcz okołonerkowy zaliczane są do tuszy.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na stosowanie innych rodzajów prezentacji, jeżeli opisana prezentacja nie jest stosowana.

V. Identyfikacja tusz

Sklassyfikowane tusze i półtusze są identyfikowane przez oznakowanie na podstawie skali unijnej.

ZAŁĄCZNIK V ³²³

PRODUKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 23 UST. 5

Kategoria I

- Produkty z mleka fermentowanego, bez dodatku soku owocowego, naturalnie aromatyzowane
- Produkty z mleka fermentowanego, z dodatkiem soku owocowego, naturalnie aromatyzowane lub niearomatyzowane
- Produkty na bazie mleka z dodatkiem kakao, soku owocowego lub naturalnie aromatyzowane

Kategoria II

Fermentowane lub niefermentowane produkty z mleka z owocami, naturalnie aromatyzowane lub niearomatyzowane.

ZAŁĄCZNIK VI ³²⁴

LIMITY BUDŻETOWE NA PROGRAMY WSPARCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 44 UST. 1

w tys. EUR na rok budżetowy					
	2014	2015	2016	2017-2020	2021 i kolejne lata
Bułgaria	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Czechy	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Niemcy	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grecja	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Hiszpania	353081	210 332	210 332	210 332	202147
Francja	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628

Chorwacja	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Włochy	336997	336997	336997	336997	323 883
Cypr	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litwa	45	45	45	45	43
Luksemburg	588	-	-	-	-
Węgry	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	-	-	-	-
Austria	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugalia	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumunia	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Słowenia	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Słowacja	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Zjednoczone Królestwo	120	-	-	-	-

ZAŁĄCZNIK VII ³²⁵

DEFINICJE, OZNACZENIA I OPISY HANDLOWE PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 78

Do celów niniejszego załącznika "opis handlowy" oznacza nazwę, pod którą sprzedawany jest produkt spożywczy, w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE, lub nazwę żywności, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

CZEŚĆ I

Mięso z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy

I. Definicja

Do celów niniejszej części załącznika "mięso" oznacza wszystkie tusze, mięso z kośćmi i bez kości, podroby krojone lub niekrojone przeznaczone do spożycia przez ludzi, pochodzące z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy, świeże, mrożone lub głęboko mrożone, bez względu na to, czy są one opakowane lub paczkowane, czy nie.

II. Klasyfikacja bydła w wieku poniżej 12 miesięcy dokonywana w rzeźni

W czasie uboju bydło w wieku poniżej 12 miesięcy jest klasyfikowane przez pracowników rzeźni, pod kontrolą właściwego organu, do jednej z dwu następujących kategorii:

A) Kategoria V: bydło w wieku poniżej ośmiu miesięcy

Litera identyfikacyjna kategorii: V;

B) Kategoria Z: bydło w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy

Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

Klasyfikacji tej dokonuje się na podstawie informacji zawartych w paszporcie towarzyszącym bydłu lub, w przypadku braku takiego paszportu, na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych, o której mowa w art. 5

rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady³²⁶.

Na wniosek grupy, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, dane państwo członkowskie może postanowić, że warunki, o których mowa w niniejszym punkcie, nie mają zastosowania do mięsa z bydła objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, podlegającymi ochronie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 i zarejestrowanymi przed dniem 29 czerwca 2007 r.

III. Opis handlowy

1) Mięso z bydła w wieku poniżej dwunastu miesięcy jest wprowadzane do obrotu w państwach członkowskich pod następującymi opisami handlowymi ustalonymi dla poszczególnych państw członkowskich:

A) dla mięsa z bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy (litera identyfikacyjna kategorii: V):

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis handlowy, jaki należy stosować
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bułgaria	Meco ot ManKM TeneTa
Republika Czeska	Telecí
Dania	Lyst kalvekød
Niemcy	Kalbfleisch
Estonia	Vasikaliha
Irlandia	Veal
Grecja	μοσχάρι γάλακτος
Hiszpania	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Francja	veau, viande de veau
Chorwacja	teletina
Włochy	vitello, carne di vitello
Cypr	μοσχάρι γάλακτος
Łotwa	Teļa gaļa
Litwa	Veršiena
Luksemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Węgry	Borjúhús
Malta	Vitella
Niderlandy	Kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polska	cielęcina
Portugalia	Vitela
Rumunia	carne de vitel

Słowenia	Teletina
Słowacja	Teľacie mäso
Finlandia	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Szwecja (uchylony)	Ijust kalvkött

B) dla mięsa bydła w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy (litera identyfikacyjna kategorii: Z):

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis handlowy, jaki należy stosować
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bułgaria	Телешко месо
Republika Czeska	hovězí maso z mladého skotu
Dania	Kalvekød
Niemcy	Jungrindfleisch
Estonia	noorloomaliha
Irlandia	rosé veal
Grecja	vealό μοσχάρι
Hiszpania	Ternera, carne de ternera
Francja	jeune bovin, viande de jeune bovin
Chorwacja	mlada junetina
Włochy	vitellone, carne di vitellone
Cypr	vatpo uooxopi
Łotwa	jaunlopa gaļa
Litwa	Jautiena
Luksemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Węgry	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Niderlandy	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polska	młoda wołowina
Portugalia	Vitelão
Rumunia	carne de tineret bovin
Słowenia	meso težjih telet
Słowacja	mäso z mladého dobytkä
Finlandia	vasikanliha/kalvkött

Szwecja
(uchylony)

Kalvkött

2) Opisy handlowe, o których mowa w pkt 1, mogą być uzupełnione informacją o nazwie lub oznaczeniu danych kawałków mięsa lub podrobów.

3) Opisów handlowych wymienionych w wykazie dla kategorii V zawartym w tabeli zamieszczonej w pkt 1 lit. A oraz wszelkich nowych nazw handlowych wywodzących się od nich używa się jedynie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wymogi zawarte w niniejszym załączniku.

W szczególności nie używa się określeń "veau", "telecí", "Kalb", "μσοχάρη", "ternera", "kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" i "teletina" w opisach handlowych w odniesieniu do mięsa z bydła w wieku powyżej 12 miesięcy ani też nie wymienia się ich na etykiecie.

4) Warunki, o których mowa w pkt 1, nie mają zastosowania do mięsa z bydła objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, podlegającymi ochronie zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1151/2012 i zarejestrowanymi przed dniem 29 czerwca 2007 r.

IV. Obowiązkowe oznaczenie na etykiecie

1) Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/13/WE, rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 oraz art. 13, 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu na etykiecie mięsa z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy podmioty gospodarcze umieszczają następujące informacje:

a) nazwę handlową zgodnie z pkt III niniejszej części;

b) wiek zwierząt przy uboju oznaczony, w zależności od przypadku, jako:

- "wiek przy uboju: poniżej 8 miesięcy";

- "wiek przy uboju: od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy".

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. b) podmioty gospodarcze mogą na etapach poprzedzających sprzedaż konsumentowi finalnemu zastąpić oznaczenie zawierające wiek zwierzęcia przy uboju oznaczeniem kategorii; w zależności od przypadku będzie to "kategoria V" lub "kategoria Z".

2) W przypadku mięsa z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy oferowanego w punkcie sprzedaży detalicznej w postaci niepaczkowanej do sprzedaży konsumentowi finalnemu, państwa członkowskie ustanawiają przepisy regulujące sposób oznaczania informacji, o których mowa w pkt 1.

V. Rejestracja

Na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu podmioty gospodarcze rejestrują następujące informacje:

a) numer identyfikacyjny i datę urodzenia zwierząt - wyłącznie na poziomie rzeźni;

b) numer referencyjny umożliwiający ustalenie związku między, z jednej strony, identyfikacją zwierząt, z których pochodzi mięso, a z drugiej - nazwą handlową, wiekiem przy uboju i umieszczoną na etykiecie mięsa literą wskazującą właściwą kategorię;

c) datę przywozu zwierząt i mięsa do zakładu i ich wywozu z zakładu.

VI. Kontrole urzędowe

- 1) Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe przeprowadzane w celu sprawdzenia stosowania niniejszej części; informację o wyznaczonych organach przekazują Komisji.
- 2) Kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ lub właściwe organy zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ³²⁷.
- 3) Eksperti z Komisji przeprowadzają, w razie konieczności, wspólnie z właściwymi organami, a w stosownych przypadkach - z ekspertami z państw członkowskich, kontrole na miejscu, w celu zapewnienia wdrażania przepisów niniejszego załącznika.
- 4) Państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadzane są kontrole, zapewnia Komisji wszelką niezbędną pomoc, która może być jej potrzebna do wykonywania jej zadań.
- 5) W odniesieniu do mięsa przywożonego z państw trzecich właściwy organ wyznaczony przez państwo trzecie lub, w stosownych przypadkach, niezależny organ reprezentujący stronę trzecią, zapewnia, aby spełnione zostały wymogi niniejszej części. Taki niezależny organ zapewnia pełną zgodność z warunkami określonymi w normie europejskiej EN 45011 lub przewodniku ISO/IEC nr 65.

CZĘŚĆ II

Kategorie produktów sektora wina

Kategoriami produktów sektora wina są kategorie określone w pkt 1-17. Kategorie produktów sektora wina określone w pkt 1 i pkt 4-9 mogą zostać poddane całkowitemu lub częściowemu procesowi dealkoholizacji zgodnie z załącznikiem VIII część I sekcja E, po osiągnięciu w pełni ich odpowiednich cech charakterystycznych, jak opisano w tych punktach.

1) Wino

"Wino" oznacza produkt otrzymywany wyłącznie w drodze całkowitej lub częściowej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, rozgniatanych lub nie lub moszczu winogronowego.

Wino:

- a) posiada, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku VIII część I sekcja B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 % obj., przy założeniu, że wino to było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku I do niniejszego załącznika, oraz nie mniejszą niż 9 % obj., jeśli było wyprodukowane z winogron zebranych w innych strefach uprawy winorośli;
- b) posiada, na zasadzie odstępstwa od stosowanej w innych okolicznościach minimalnej rzeczywistej zawartości alkoholu, w przypadku gdy ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku VIII część I sekcja B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj.;
- c) posiada całkowitą objętościową zawartość alkoholu nie większą niż 15 % obj. Jednak

na zasadzie odstępstwa:

- górny limit całkowitej zawartości alkoholu może osiągnąć do 20 % obj. dla win, które zostały wyprodukowane bez wzbogacenia, z pewnych obszarów uprawy winorośli w Unii, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2,
- górny limit całkowitej zawartości alkoholu może przekroczyć 15 % obj. dla win o chronionej nazwie pochodzenia, które zostały wyprodukowane bez wzbogacenia, lub wzbogaconych jedynie poprzez procesy częściowego zagęszczenia, wymienionych w załączniku VIII część I sekcja B pkt 1, pod warunkiem że specyfikacja produktu zawarta w dokumentacji technicznej odnośnej chronionej nazwy pochodzenia dopuszcza taką możliwość;

d) posiada, z zastrzeżeniem odstępstw, które Komisja może przyjąć w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2, całkowitą zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy nie mniejszą niż 3,5 grama na litr lub 46,6 miliekwiwenta na litr.

"Retsina" oznacza wino produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu winogronowego poddanego obróbce przy zastosowaniu żywicy z sosny alepskiej. Stosowanie żywicy sosny alepskiej jest dozwolone wyłącznie do wyrobu wina typu "Retsina" na warunkach określonych w mających zastosowanie przepisach greckich. Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego lit. b) "Tokaji eszencia" i "Tokajská esencia" są uznawane za wino.

Jednak państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie terminu "wino", jeżeli:

- a) występuje ono w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymywanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona; lub
- b) jest ono częścią nazwy złożonej.

Unika się jakiegokolwiek pomyłki z produktami odpowiadającymi kategoriom win wymienionym w niniejszym załączniku.

2) Młode wino w trakcie fermentacji

"Młode wino w trakcie fermentacji" oznacza wino, w którym fermentacja alkoholowa nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze oddzielone od swojego osadu.

3) Wino likierowe

"Wino likierowe" oznacza produkt:

- a) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i nie większej niż 22 % obj. Wyjątkowo, w przypadku win o długim okresie leżakowania, limity te mogą się różnić w przypadku niektórych win likierowych objętych nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, zamieszczonych w wykazie ustanowionym przez Komisję w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 75 ust. 2, pod warunkiem że:
 - wina poddane procesowi leżakowania odpowiadają definicji win likierowych; oraz
 - rzeczywista zawartość alkoholu w leżakowanym winie jest nie mniejsza niż 14 % obj.;
- b) posiadający całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 17,5 % obj., z wyjątkiem niektórych win likierowych objętych nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2;
- c) otrzymywany z:

- moszczu winogronowego w czasie fermentacji,
- wina,
- połączenia wyżej wymienionych produktów, lub
- moszczu winogronowego lub jego mieszaniny z winem, w przypadku pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2;

d) posiadający początkową naturalną zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj., z wyjątkiem pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2;

e) do którego dodano:

(i) indywidualnie lub w połączeniu:

- alkohol neutralny pochodzenia winnego, w tym alkohol wyprodukowany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.,
- wino lub destylat suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 86 % obj.;

(ii) w stosownych przypadkach, w połączeniu z jednym lub kilkoma następującymi produktami:

- zagęszczony moszcz winogronowy,
- połączeniem jednego z produktów, o których mowa w lit. e) ppkt (i), z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte;

f) do którego, na zasadzie odstępstwa od lit. e), dodano, w przypadku pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2:

(i) albo którykolwiek z produktów wymienionych w lit.

e) ppkt (i), indywidualnie lub w połączeniu; albo

(ii) jeden lub kilka spośród następujących produktów:

- alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 95 % obj. i nie większej niż 96 % obj.,
- napój spirytusowy destylowany z wina lub z wycieków z winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i nie większej niż 86 % obj.,
- napój spirytusowy destylowany z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i mniejszej niż 94,5 % obj.; oraz

(iii) jeden lub kilka spośród następujących produktów, w stosownych przypadkach:

- częściowo sfermentowany moszcz winogronowy otrzymany z suszonych winogron,
- zagęszczony moszcz winogronowy otrzymany przez zastosowanie nagrzania bezpośredniego, zgodny, z wyjątkiem tej operacji, z definicją zagęszczonego moszczu winogronowego,
- zagęszczony moszcz winogronowy,
- połączenie jednego lub kilku produktów wymienionych w lit. f) ppkt (ii) z

moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.

4) Wino musujące

"Wino musujące" oznacza produkt:

a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:

- ze świeżych winogron,
- z moszczu winogronowego, lub
- z wina;

b) który przy otwarciu zbiornika wydzielą ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;

c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz

d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 8,5 % obj.

5) Gatunkowe wino musujące

"Gatunkowe wino musujące" oznacza produkt:

a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:

- ze świeżych winogron,
- z moszczu winogronowego, lub
- z wina;

b) który przy otwarciu zbiornika wydzielą ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;

c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3,5 bara, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz

d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 9 % obj.

6) Aromatyczne gatunkowe wino musujące

"Aromatyczne gatunkowe wino musujące" oznacza gatunkowe wino musujące:

a) które jest otrzymywane wyłącznie przy wykorzystaniu - podczas tworzenia cuvée - moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w trakcie fermentacji pochodzącego od szczególnych odmian winorośli umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust 2.

Aromatyczne gatunkowe wina musujące produkowane w tradycyjny sposób przy wykorzystaniu win podczas tworzenia cuvée określa Komisja - w drodze aktów delegowanych - na mocy art. 75 ust. 2;

b) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C;

c) którego rzeczywista zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 6 % obj.; oraz

d) którego całkowita zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 10 % obj.

7) Gazowane wino musujące

"Gazowane wino musujące" oznacza produkt, który:

- a) jest otrzymywany z wina nieposiadającego chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- b) wydziela przy otwarciu zbiornika ditlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do wina tego gazu; oraz
- c) charakteryzuje się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C.

8) Wino półmusujące

"Wino półmusujące" oznacza produkt:

- a) otrzymywany z wina, młodego wina jeszcze w trakcie fermentacji, moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w czasie fermentacji, pod warunkiem że produkty te mają całkowitą zawartość alkoholu co najmniej 9 % obj.;
- b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj.;
- c) charakteryzujący się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; oraz
- d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięciolitrowych lub mniejszych.

9) Gazowane wino półmusujące

"Gazowane wino półmusujące" oznacza produkt:

- a) otrzymywany z wina, młodego wina jeszcze w trakcie fermentacji, moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w czasie fermentacji;
- b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj. i całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 9 % obj.;
- c) charakteryzujący się nadciśnieniem nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; ciśnienie to jest wywołane obecnością w roztworze w całości lub częściowo dodanego ditlenku węgla; oraz
- d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięciolitrowych lub mniejszych.

10) Moszcz winogronowy

"Moszcz winogronowy" oznacza produkt w stanie ciekłym, otrzymywany ze świeżych winogron w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesów fizycznych. Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

11) Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy

"Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji" oznacza produkt otrzymywany w drodze fermentacji moszczu winogronowego o rzeczywistej zawartości alkoholu większej niż 1 % obj., lecz mniejszej niż trzy piąte jego całkowitej objętościowej zawartości alkoholu.

12) Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy uzyskiwany z suszonych winogron
"Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych" oznacza produkt otrzymywany w drodze częściowej fermentacji moszczu winogronowego otrzymanego z suszonych winogron, w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosiła co najmniej 272 gramy na liter oraz którego naturalna i rzeczywista zawartość alkoholu jest nie mniejsza niż 8 % obj. Jednakże niektóre wina, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2, spełniające

te wymogi, nie są traktowane jako moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z suszonych winogron.

13) Zagęszczony moszcz winogronowy

"Zagęszczony moszcz winogronowy" oznacza moszcz niekarmelizowany otrzymywany w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 80 ust. 5 akapit pierwszy i art. 91 akapit pierwszy lit. d), w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna całkowita zawartość alkoholu w zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

14) Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy "Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy" oznacza produkt:

a) w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:

(i) otrzymywany jest w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego prowadzonej przy użyciu jednej z dozwolonych metod, innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 80 ust. 5 akapit pierwszy i art. 91 akapit pierwszy lit. d), w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 61,7 %;

(ii) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania składników innych niż cukier;

(iii) posiada następujące właściwości:

- pH nie wyższe niż 5 przy 25° w skali Brix;
- gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większa niż 0,100 w moszczu winogronowym stężonym w 25° w skali Brix;
- zawartość sacharozy - przy użyciu metody analizy, która zostanie określona - niewykrywalna;
- indeks FolinCiocalteu nie wyższy niż 6,00 przy 25° w skali Brix;
- dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- zawartość ditlenku siarki nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- całkowita zawartość kationów nie wyższa niż 8 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- przewodność właściwa w 25° w skali Brix i 20 °C nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm;
- zawartość hydroksymetylofurfuralu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- obecność mezoinozitolu.

b) w postaci niekarmelizowanego ciała stałego, który:

(i) otrzymywany jest w drodze krystalizacji płynnego rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego bez użycia rozpuszczalników;

(ii) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania składników innych niż cukier;

(iii) po rozcieńczeniu ma następujące cechy przy 25° w skali Brix:

- pH nie wyższe niż 7,5,
- gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większa niż 0,100,
- zawartość sacharozy - przy użyciu metody analizy, która zostanie określona - niewykrywalna,
- indeks FolinCiocalteu nie wyższy niż 6,00,
- dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 miliekwiwaleńtów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- zawartość ditlenku siarki nieprzekraczająca 10 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- całkowita zawartość kationów nie wyższa niż 8 miliekwiwaleńtów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- przewodność właściwa w 20 °C nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm;
- zawartość hydroksymetylofurfuralu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,
- obecność mezoinozitolu.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w rektyfikowanym zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

15) Wino z suszonych winogron

"Wino z suszonych winogron" oznacza produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania z winogron pozostawionych na słońcu lub w cieniu w celu częściowej dehydratacji;
- b) o całkowitej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj., a rzeczywistej zawartości alkoholu co najmniej 9 % obj.; oraz
- c) o naturalnej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj. (lub 272 gramów cukru na litr).

16) Wino z przejrziałych winogron

"Wino z przejrziałych winogron" oznacza produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania;
- b) o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu większej niż 15 % obj.; oraz
- c) o całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 12 % obj.

Państwa członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania dla tego produktu.

17) Ocet winny

"Ocet winny" oznacza ocet:

- a) otrzymywany wyłącznie w drodze kwaśnej fermentacji wina; oraz
- b) o całkowitej kwasności, wyrażonej jako kwas octowy, nie mniejszej niż 60 gramów na litr.

CZĘŚĆ III

Mleko i przetwory mleczne

1) "Mleko" oznacza wyłącznie zwykłą wydzielinę z wymion - bez żadnych dodatków ani niepoddaną ekstrakcji - otrzymywaną z co najmniej jednego doju.

Pojęcie "mleko" może jednak być stosowane:

a) do mleka przetworzonego bez zmiany składu lub do mleka, którego zawartość tłuszczu została znormalizowana na mocy części IV;

b) w połączeniu z wyrazem lub wyrazami oznaczającymi typ, klasę jakości, pochodzenie lub przeznaczenie takiego mleka lub opisującymi technologiczny proces jego przetworzenia lub zmianę składu, której zostało ono poddane, pod warunkiem że zmiana ta jest ograniczona do dodania lub usunięcia naturalnych składników mleka.

2) Do celów niniejszej części pojęcie "przetwory mleczne" oznacza produkty uzyskiwane wyłącznie z mleka, przy założeniu że można dodać substancje konieczne do ich wytworzenia, o ile nie stosuje się ich do zastąpienia - w całości lub w części - jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

Wyłącznie dla przetworów mlecznych zarezerwowane są:

a) następujące nazwy stosowane na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu:

(i) serwatka;

(ii) śmietanka;

(iii) masło;

(iv) maślanka;

(v) olej maślany;

(vi) kazeina;

(vii) bezwodny tłuszcz mleczny;

(viii) ser;

(ix) jogurt;

(x) kefir;

(xi) kumys;

(xii) viili/fil;

(xiii) smetana;

(xiv) fil;

(xv) rjaženka;

(xvi) rūgušpiens;

b) nazwy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2000/13/WE lub art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 faktycznie stosowane do przetworów mlecznych.

3) Pojęcie "mleko" oraz nazwy stosowane do przetworów mlecznych mogą być stosowane również w połączeniu ze słowem lub słowami oznaczającymi przetwory złożone, których żadna część nie zastępuje ani nie ma w zamierzeniu zastępować żadnego składnika mleka i w których mleko lub produkt mleczny są częścią zasadniczą - zarówno w kategoriach ilości, jak i charakterystyki produktu.

4) W odniesieniu do mleka podaje się gatunek zwierzęcia, od którego dane mleko pochodzi, jeżeli nie jest to mleko krowie.

5) Nazwy, o których mowa w pkt 1, 2 i 3, nie mogą być stosowane do produktów innych niż te, o których mowa w tych punktach.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisanego charakterystycznej cechy produktu.

6) W odniesieniu do produktów innych niż opisane w pkt 1, 2 i 3 niniejszej części nie wolno używać żadnej etykiety, dokumentu handlowego, materiału reklamowego ani żadnej formy reklamy, określonej w art. 2 dyrektywy Rady 2006/114/WE³²⁸, ani żadnej formy prezentacji, które wskazywałyby, implikowałyby lub sugerowałyby, że produkt ten jest produktem mleczarskim.

Jednak w odniesieniu do produktu, który zawiera mleko lub przetwory mleczne, nazwa "mleko" lub nazwy, o których mowa w pkt 2 akapit drugi niniejszej części, mogą być stosowane tylko do opisanego jego podstawowych surowców i wymienienia jego składników, zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE lub rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

CZĘŚĆ IV

Mleko przeznaczone do spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 0401

I. Definicje

Do celów niniejszej części:

- a) "mleko" oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;
- b) "mleko spożywcze" oznacza produkty, o których mowa w pkt III niniejszej części, przeznaczone do dostarczenia konsumentowi bez dalszego przetwarzania;
- c) "zawartość tłuszczu" oznacza stosunek masy cząstek tłuszczu mleka do masy stu cząstek mleka w danym mleku;
- d) "zawartość białka" oznacza stosunek masy cząstek białka do masy stu cząstek mleka w danym mleku (uzyskany na skutek pomnożenia przez 6,38 całkowitej zawartości azotu w mleku wyrażonej jako odsetek masy).

II. Dostawa do konsumenta finalnego lub sprzedaż temu konsumentowi

- 1) Jedynie mleko spełniające wymogi określone dla mleka spożywczego może być dostarczane lub sprzedawane bez przetwarzania konsumentowi finalnemu konsumentowi, zarówno bezpośrednio, jak i przez pośredników, takich jak restauracje, szpitale, stołówki lub inne podobne placówki zbiorowego żywienia.
- 2) Opisy handlowe, stosowane dla tych produktów, muszą być zgodne z opisami podanymi w pkt III. Opisy te stosuje się jedynie do produktów, o których mowa w tym punkcie, bez uszczerbku dla ich stosowania w opisach dotyczących składu.
- 3) Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu informowanie konsumentów o charakterze i składzie odnośnych produktów, w przypadku gdy brak takich informacji może powodować dezorientację.

III. Mleko spożywcze

- 1) Następujące produkty są uznawane za mleko spożywcze:
 - a) surowe mleko: mleko, które nie zostało podgrzane do temperatury powyżej 40 °C lub poddane obróbce mającej równoważny efekt;
 - b) mleko pełne: mleko poddane obróbce termicznej, które jeśli chodzi o zawartość tłuszczu, spełnia jeden z następujących wymogów:

- (i) znormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 3,50 % (m/m). Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć dodatkową kategorię mleka pełnego - o zawartości tłuszczu 4,00 % (m/m) lub wyższej;
 - (ii) nieznormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu niezmienionej od etapu doju ani przez dodanie lub usunięcie tłuszczu mlecznego, ani przez zmieszanie z mlekiem, którego naturalna zawartość tłuszczu została zmieniona. Zawartość tłuszczu nie może być jednak niższa niż 3,50 % (m/m);
- c) mleko częściowo odtłuszczone: mleko poddane obróbce termicznej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie mniej niż 1,50 % (m/m) i nie więcej niż 1,80 % (m/m);
- d) mleko odtłuszczone: mleko poddane obróbce termicznej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie więcej niż 0,50 % (m/m).

Mleko poddane obróbce termicznej niespełniające wymogów dotyczących zawartości tłuszczu określonych w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) jest uznawane za mleko spożywcze, pod warunkiem że zawartość tłuszczu jest podana na opakowaniu w wyraźny i czytelny sposób za pomocą zwrotu "zawartość tłuszczu ... %", z dokładnością do jednego miejsca po przecinku. Mleko to nie jest określane jako mleko pełne, częściowo odtłuszczone lub odtłuszczone.

2) Bez uszczerbku dla pkt 1 lit. b) ppkt (ii), dozwolone są jedynie następujące zmiany:

- a) modyfikacja naturalnej zawartości tłuszczu przez usunięcie lub dodanie śmietanki lub dodanie mleka pełnego, mleka częściowo odtłuszczonego lub mleka odtłuszczonego - po to aby spełnione zostały wymogi dotyczące zawartości tłuszczu określone dla mleka spożywczego;
- b) wzbogacenie mleka białkami mleka, solami mineralnymi lub witaminami, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1925/2006³²⁹;
- c) obniżenie zawartości laktozy przez konwersję na glukozę i galaktozę.

Modyfikacje składu mleka, o których mowa w lit. b) i c), są dopuszczalne tylko wtedy, gdy wzmianka o nich znajduje się na opakowaniu produktu, jest nieusuwalna, łatwa do zauważenia i czytelna. Niemniej jednak takie znakowanie nie zwalnia z obowiązku oznaczania wartości odżywczej, który to obowiązek został określony w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011. W przypadku gdy dodawane jest białko, zawartość białka we wzbogaconym mleku musi wynosić co najmniej 3,8 % (m/m).

Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić ograniczenia lub zakazać modyfikacji składu mleka, o których mowa w lit. b) i c).

3) Mleko spożywcze

- a) ma temperaturę zamrażania bliską średniej temperaturze zamrażania mleka surowego odnotowanej na obszarze pochodzenia odbieranego mleka;
- b) ma masę nie mniejszą niż 1 028 g/l w przypadku mleka zawierającego 3,5 % tłuszczu (m/m) w temperaturze 20 °C lub równoważną wagę na litr w przypadku mleka mającego inną zawartość tłuszczu;
- c) zawiera co najmniej 2,9 % (m/m) białka w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu lub równoważną zawartość w przypadku mleka o innej zawartości

tłuszczu.

CZEŚĆ V

Produkty sektora mięsa drobiowego

I. Niniejszą część stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu w Unii, w ramach działalności gospodarczej lub handlowej, niektórych rodzajów i prezentacji mięsa drobiowego, a także wyrobów i produktów z mięsa drobiowego lub podrobów drobiu następujących gatunków:

- Gallus domesticus,
- kaczek,
- gęsi,
- indyków,
- perliczek.

Niniejsze przepisy stosuje się również do mięsa drobiowego w solance, objętego kodem CN 0210 99 39.

II. Definicje

- 1) "mięso drobiowe" oznacza mięso drobiowe nadające się do spożycia przez ludzi, które nie zostało poddane żadnej obróbce, z wyjątkiem schłodzenia;
- 2) "świeże mięso drobiowe" oznacza mięso drobiowe nieusztynione wskutek procesu wychładzania, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie niższej niż -2 °C i nie wyższej niż 4 °C. Państwa członkowskie mogą jednak ustalić inne wymogi w odniesieniu do temperatury rozbiór i przechowywania świeżego mięsa drobiowego w sklepach sprzedaży detalicznej lub na terenie przyległym do punktów sprzedaży, o ile rozbiór i przechowywanie służą wyłącznie bezpośredniej obsłudze konsumenta na miejscu;
- 3) "mięso drobiowe mrożone" oznacza mięso drobiowe, które musi być zamrożone możliwie jak najszybciej w związku z wymogami normalnych procedur ubojowych i które ma być przechowywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż -12 °C;
- 4) "głęboko mrożone mięso drobiowe" oznacza mięso drobiowe, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż -18 °C, z zachowaniem tolerancji przewidzianej w dyrektywie Rady 89/108/EWG³³⁰ ;
- 5) "wyroby z mięsa drobiowego" oznaczają mięso drobiowe, w tym rozdrobnione mięso drobiowe, do którego dodano środki spożywcze, środki smakowe lub dodatki lub które zostało poddane procesom, które nie wystarczają, aby zmienić wewnętrzną strukturę włókien mięśniowych mięsa;
- 6) "wyroby ze świeżego mięsa drobiowego" oznaczają wyroby z mięsa drobiowego, do których produkcji wykorzystano świeże mięso drobiowe.

Państwa członkowskie mogą jednak ustanawiać nieco inne wymogi w odniesieniu do temperatury, stosowane przez jak najkrótszy niezbędny okres i tylko w zakresie niezbędnym do ułatwienia obróbki i rozbiór w fabryce podczas wytwarzania wyrobów ze świeżego mięsa drobiowego;

- 7) "produkt z mięsa drobiowego" oznacza produkt mięsny określony w pkt 7.1

załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, do którego produkcji wykorzystano mięso drobiowe.

III. Mięso drobiowe i wyroby z mięsa drobiowego są wprowadzane do obrotu w jednej z następujących postaci:

- świeże;
- mrożone,
- głęboko mrożone.

CZĘŚĆ VI

Jaja kurze gatunku Gallus gallus

I. Zakres stosowania

1) Bez uszczerbku dla art. 75 dotyczącego norm handlowych odnoszących się do jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, niniejsza część ma zastosowanie do wprowadzania do obrotu w Unii jaj wyprodukowanych w Unii, importowanych z państw trzecich lub przeznaczonych na eksport poza Unię.

2) Państwa członkowskie mogą zwalniać ze spełnienia wymogów przewidzianych w niniejszej części, z wyjątkiem pkt III pkt 3, w przypadku jaj sprzedawanych bezpośrednio konsumentowi finalnemu przez producenta:

- a) w miejscu produkcji; lub
- b) na lokalnym rynku publicznym lub w handlu obwoźnym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego.

W przypadku przyznania takiego zwolnienia każdy producent ma możliwość zadecydowania o stosowaniu lub niestosowaniu takiego zwolnienia. W przypadku stosowania takiego zwolnienia nie można dokonywać żadnej klasyfikacji jakościowej ani wagowej.

Państwa członkowskie mogą określić, zgodnie z prawem krajowym, definicje terminów: "lokalny rynek publiczny", "handel obwoźny" oraz "region produkcji".

II. Klasyfikacja według jakości i wagi

1) Jaja klasyfikuje się według jakości następująco:

- a) klasa A lub "świeże",
- b) klasa B.

2) Jaja klasy A klasyfikuje się według wagi. Klasyfikacja według wagi nie jest jednak wymagana w przypadku jaj dostarczanych przemysłowi spożywczemu i niespożywczemu.

3) Jaja klasy B są dostarczane wyłącznie do celów przemysłu spożywczego i niespożywczego.

III. Znakowanie jaj

1) Jaja klasy A są znakowane kodem producenta.

Jaja klasy B są znakowane kodem producenta lub innym oznaczeniem.

Państwa członkowskie mogą jednak zwolnić z tego wymogu jaja klasy B, w przypadku gdy są one wprowadzane do obrotu wyłącznie na ich terytorium.

2) Znakowanie jaj zgodnie z pkt 1 odbywa się w miejscu produkcji lub w pierwszym

zakładzie pakowania, do którego dostarcza się jaja.

3) Jaja sprzedawane przez producenta konsumentowi finalnemu na lokalnym rynku publicznym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego są znakowane zgodnie z pkt 1.

Państwo członkowskie może jednak zwolnić z tego wymogu producentów posiadających nie więcej niż 50 kur nieśnych, pod warunkiem że nazwa i adres producenta są podane w punkcie sprzedaży.

CZĘŚĆ VII

Tłuszcze do smarowania

I. Opisy handlowe

Produkty, o których mowa w art. 78 ust. 1 lit. f), nie mogą być dostarczane ani przekazywane bez przetworzenia ostatecznemu konsumentowi ani bezpośrednio, ani przez restauracje, szpitale, stołówki lub podobne zakłady, jeżeli nie spełniają wymogów określonych w dodatku II.

Opisy handlowe tych produktów to opisy umieszczone w dodatku II, bez uszczerbku dla sekcji II pkt 2, 3 i 4.

Opisy handlowe w dodatku II zastrzeżone są dla produktów określonych w ramach następujących kodów CN oraz o zawartości tłuszczu wynoszącej co najmniej 10 %, ale mniejszej niż 90 % według masy, a więc dla:

- a) tłuszczów mlecznych objętych kodami CN 0405 i ex 2106;
- b) tłuszczów objętych kodem CN ex 1517;
- c) tłuszczów złożonych z produktów roślinnych lub zwierzęcych objętych kodami CN ex 1517 i ex 2106.

Zawartość tłuszczu po wyłączeniu soli wynosi przynajmniej dwie trzecie suchej masy.

Jednakże te opisy handlowe mają zastosowanie wyłącznie do produktów, które pozostają w stanie stałym w temperaturze 20 °C i które nadają się do smarowania.

Definicji tych nie stosuje się do:

- a) nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy są używane w sposób oczywisty w celu opisania charakterystycznej jakości produktu;
- b) produktów skoncentrowanych (masło, margaryna, miksy) o zawartości co najmniej 90 % tłuszczu.

II. Terminologia

1) Określenie "tradycyjny" może być używane wraz z nazwą "masło", o której mowa w dodatku II część A pkt 1, w przypadku gdy produkt otrzymywany jest bezpośrednio z mleka lub śmietanki.

Do celów niniejszego punktu "śmietanka" oznacza produkt otrzymany z mleka w formie emulsji typu olej w wodzie z zawartością tłuszczu mlecznego wynoszącą co najmniej 10 %.

2) Zabrania się określać produktów, o których mowa w dodatku II, które stwierdzają, implikują lub sugerują zawartość tłuszczu, innych niż te, o których mowa w tym

dodatku.

3) Na zasadzie odstępstwa od pkt 2 i dodatkowo, określenie "o zmniejszonej zawartości tłuszczu" lub "lekki" może być stosowane w przypadku produktów, o których mowa w dodatku II, zawierających nie więcej niż 62 % tłuszczu.

Określeniem "o zmniejszonej zawartości tłuszczu" oraz określeniem "lekki" można jednak zastąpić określenia "o zawartości trzech czwartych tłuszczu" lub "półtłuste" używane w dodatku II.

4) Opisy handlowe "minarine" lub "halvarine" mogą być stosowane do produktów, o których mowa w części B pkt 3 dodatku II.

5) Określenie "roślinny" może być używane wraz z opisami handlowymi zawartymi w części B dodatku II, pod warunkiem że produkt zawiera jedynie tłuszcz pochodzenia roślinnego, z tolerancją 2 % zawartości tłuszczów zwierzęcych. Tolerancja ta ma również zastosowanie w przypadku odniesienia do gatunków roślinnych.

CZĘŚĆ VIII

Opisy i definicje oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciżczyny z oliwek

Stosowanie opisów i definicji oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciżczyny z oliwek określonych w niniejszej części jest obowiązkowe w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu danych produktów w Unii oraz, o ile to zgodne z obowiązkowymi międzynarodowymi przepisami, handlu z państwami trzecimi.

Wyłącznie oliwy, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i pkt 6 mogą być wprowadzone do obrotu w sprzedaży detalicznej.

1) OLIWY Z OLIVEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

"Oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia" oznaczają oliwy uzyskane z owoców drzewa oliwnego wyłącznie przy pomocy mechanicznych lub innych fizycznych środków, w warunkach nieprowadzących do zmian w oliwie, które nie zostały poddane innej obróbce niż płukanie, dekantacja, odwirowanie lub filtrowanie, z wyłączeniem oliw uzyskanych przy użyciu rozpuszczalników lub środków wspomagających o działaniu chemicznym lub biochemicznym, lub w drodze procesu ponownej estryfikacji oraz jakichkolwiek mieszanek z oliwami innego rodzaju.

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia jest klasyfikowana i opisywana wyłącznie w następujący sposób:

a) Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia

"Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia" oznacza oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia o maksymalnej kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 0,8 g na 100 g, o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

b) Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia

"Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia" oznacza oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia o maksymalnej kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 2 g na 100 g, o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi

dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

c) Oliwa lampante

"Oliwa lampante" oznacza oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia, o maksymalnej kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, większej niż 2 g na 100 g, lub o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

2) RAFINOWANA OLIWA Z OLIWEK

"Rafinowana oliwa z oliwek" oznacza oliwę z oliwek uzyskaną w drodze rafinacji oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

3) OLIWA Z OLIWEK - SKŁADAJĄCA SIĘ Z RAFINOWANEJ OLIWY Z OLIWEK ORAZ OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

"Oliwa w oliwek składająca się z rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia" oznacza oliwę z oliwek uzyskaną w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

4) SUROWA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

"Surowa oliwa z wytłoczn z oliwek" oznacza oliwę uzyskaną z wytłoczn z oliwek w drodze obróbki przy pomocy rozpuszczalników lub środków fizycznych lub oliwa odpowiadająca oliwie z oliwek typu lampante, z wyjątkiem pewnych szczególnych cech, z wyłączeniem oliwy uzyskanej w drodze ponownej estryfikacji oraz mieszanek z oliwami innego rodzaju, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

5) RAFINOWANA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

"Rafinowana oliwa z wytłoczn z oliwek" oznacza oliwę uzyskaną w drodze rafinacji surowej oliwy z wytłoczn z oliwek o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

6) OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

"Oliwa z wytłoczn z oliwek" oznacza oliwę uzyskaną w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

Dodatek I

Strefy uprawy winorośli

Strefy uprawy winorośli są następujące:

1) strefa uprawy winorośli A obejmuje:

a) w Niemczech: obszary uprawy winorośli inne niż obszary uprawy winorośli

wymienione w pkt 2 lit. a);

b) w Luksemburgu: luksemburski region uprawy winorośli;

c) w Belgii, Danii, Estonii, Irlandii, na Litwie, w Niderlandach, Polsce i Szwecji: obszary uprawy winorośli w tych państwach członkowskich;

d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Čechy;

2) strefa uprawy winorośli B obejmuje:

a) w Niemczech: obszary położone w regionie Baden, na których znajdują się uprawy winorośli;

b) we Francji: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, oraz te znajdujące się na terytoriach następujących departamentów:

- w Alzacji: Bas-Rhin, Haut-Rhin,

- w Lotaryngii: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

- w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

- w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

- w Sabaudii: Savoie, Haute-Savoie, Isère (gmina Chapareillan),

- w Dolinie Loary: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loiret, Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne i obszary uprawy winorośli w okręgu Cosne-sur-Loire w departamencie Nièvre;

c) w Austrii: austriacki obszar uprawy winorośli;

d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Morava oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 1 lit. d);

e) na Słowacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 3 lit. f);

f) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:

- w regionie Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,

- w regionie Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska i Bela krajina oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 4 lit. d);

g) w Rumunii: region uprawy winorośli Podiș ul Transilvaniei;

h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje oraz Zagorje-Međimurje.

3) strefa uprawy winorośli C I obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

- w następujących departamentach: Allier, Alpes-de-Haut-e-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (z wyjątkiem gminy Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (z wyjątkiem okręgu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

- w okręgach Valence i Die w departamencie Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montélimar);

- w okręgu Tournon, w kantonach Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezatsous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge i la Voulte-sur-Rhône w departamencie Ardèche;

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno.

c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli w prowincjach A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa i Vizcaya;

d) w Portugalii obszary uprawy winorośli w części regionu Norte, który odpowiada określonemu obszarowi wina "Vinho Verde" oraz "Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (za wyjątkiem "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos") należącemu do "Região vitícola da Extremadura";

e) na Węgrzech: wszystkie obszary uprawy winorośli;

f) na Słowacji: obszary uprawy winorośli w Tokajská Vinohradnícka oblasť;

g) w Rumunii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 2 lit. g) lub pkt 4 lit. f);

h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Hrvatsko Podunavlje oraz Slavonija.

4) strefa uprawy winorośli C II obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

- w następujących departamentach: Aude, Bouches-d-uRhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette i Arles-su-rTech), Vaucluse;

- w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą gmin Evenos, Le Beausset, Sollies-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-ela-Tour i Sainte-Maxime;

- w okręgu Nyons i kantonie Loriol-su-rDrôme w departamencie Drôme;

- w częściach departamentu Ardèche niewymienionych w pkt 3 lit. a);

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:

Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia, Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (z wyłączeniem prowincji Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (z wyłączeniem prowincji Belluno), włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Elba, oraz inne wyspy archipelagu należące do Toskanii, wyspy Ponziane, Capri i Ischia;

c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli położone w następujących prowincjach:

- Lugo, Orense, Pontevedra;

- Ávila (z wyłączeniem okręgów administracyjnych, które pokrywają się z okręgiem administracyjnym (comarca) Cebreros, będącym okręgiem winiarskim), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;

- La Rioja;

- Álava;

- Navarra;

- Huesca;

- Barcelona, Girona, Lleida;

- w tej części prowincji Zaragoza, która znajduje się na północ od rzeki Ebro;

- w okręgach administracyjnych prowincji Tarragona objętych nazwą pochodzenia

Penedés;

- w tej części prowincji Tarragona, która pokrywa się z okręgiem administracyjnym (comarca) Conca de Barberá, będącym okręgiem winiarskim;

d) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Brda lub Goriška Brda, Vipavska dolina lub Vipava, Kras i Slovenska Istra;

e) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dunavska Ravnina (JlyHaBCKa paBHMHa), Czernomorski Rajon (HepHOMopckM paioH), Rozova Dolina (Po30Ba nonuHa);

f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach uprawy winorośli: Dealurile Munteniei si Olteniei wraz z winnicami Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drancei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, południowy region uprawy winorośli, w tym regiony piaszczyste i inne sprzyjające regiony;

g) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje oraz Dalmatinska zagora;

h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Sjeverna Dalmacija oraz Srednja i Južna Dalmacija.

5) strefa uprawy winorośli C III a obejmuje:

a) w Grecji: obszary uprawy winorośli położone w następujących nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khandia, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thira (Santorini);

b) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wysokości powyżej 600 m;

c) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 4 lit. e);

6) strefa uprawy winorośli C III b obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

- w departamentach Korsyki;

- w części departamentu Var położonej pomiędzy morzem a granicą gmin (które są także włączone) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-l-a-Tour i Sainte Maxime;

- w kantonach Olette i Arles-su-rTech w departamencie Pyrénées-Orientales;

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna i Sicilia, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz Wyspy Pelagijskie;

c) w Grecji: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 5 lit. a);

d) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 3 lit. c) lub pkt 4 lit. c);

e) w Portugalii: obszary uprawy winorośli położone w regionach niewymienionych w pkt 3 lit. d);

f) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wysokości nieprzekraczającej 600 m;

g) na Malcie: obszary uprawy winorośli.

7) Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym, o których mowa w niniejszym załączniku, wynika z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 15 grudnia 1981 r., natomiast dla Hiszpanii - z krajowych przepisów obowiązujących w

dniu 1 marca 1986 r., a dla Portugalii - z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 1 marca 1998 r.

Dodatek II

Tłuszcze do smarowania

Grupa tłuszczów		Kategorie produktu
Definicje	Opisy handlowe	Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy
<p>A. Tłuszcze mleczne</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane wyłącznie z mleka lub niektórych przetworów mlecznych; zasadniczym elementem ich wartości jest tłuszcz. Dodawane mogą być jednak także inne substancje niezbędne do ich produkcji, pod warunkiem że nie są one używane w celu zastąpienia - w całości ani w części - jakichkolwiek składników mleka.</p>	1. Masło	Produkt zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16 % wody i nie więcej niż 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka.
	2. Masło o zawartości trzech czwartych tłuszczu ^(*)	Produkt zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu mlecznego.
	3. Masło półtłuste ^(**)	Produkt zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu mlecznego.
	4. Tłuszcz mleczny do smarowania X %	Produkt zawierający następujące ilości tłuszczu mlecznego: - poniżej 39 %, - powyżej 41 % i poniżej 60 %, - powyżej 62 % i poniżej 80 %.
<p>B. Tłuszcze</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, o zawartości tłuszczu mlecznego nie większej niż 3 % zawartości tłuszczu.</p>	1. Margaryna	Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu.
	2. Margaryna o zawartości trzech czwartych tłuszczu ^(***)	Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu.
	3. Margaryna półtłusta ^(****)	Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub

		mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu.
	4. Tłuszcze do smarowania X %	Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu: - poniżej 39 %, - powyżej 41 % i poniżej 60 %, - powyżej 62 % i poniżej 80 %.
C. Tłuszcze złożone z produktów roślinnych lub zwierzęcych. Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające od 10 % do 80 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu.	1. Miks (mix) tłuszczowy	Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu.
	2. Miks (mix) o zawartości trzech czwartych tłuszczu ^(****)	Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu.
	3. Miks (mix) tłuszczowy półtłusty ^(*****)	Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu.
	4. Miks (mix) tłuszczowy do smarowania X %	Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu: - poniżej 39 %, - powyżej 41 % i poniżej 60 %, - powyżej 62 % i poniżej 80 %.

(*) odpowiadające "smør 60" w języku duńskim.

(**) odpowiadające "smør 40" w języku duńskim.

(***) odpowiadające "margarine 60" w języku duńskim.

(****) odpowiadające "margarine 40" w języku duńskim.

(****) odpowiadające "blandingsprodukt 60" w języku duńskim.

(*****) odpowiadające "blandingsprodukt 40" w języku duńskim.

Składnik tłuszczu mlecznego w produktach wymienionych w niniejszym dodatku może zostać zmieniony jedynie przy zastosowaniu procesów fizycznych

ZAŁĄCZNIK VIII ³³¹

PRAKTYKI ENOLOGICZNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 80

CZĘŚĆ I

Wzbogacanie, zakwaszanie, odkwaszanie w pewnych obszarach uprawy winorośli oraz dealkoholizacja

A. Ograniczenia wzbogacania

1) W przypadku gdy warunki klimatyczne w pewnych obszarach uprawy winorośli znajdujących się na terenie Unii stworzyły taką konieczność, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji oraz wina uzyskanego z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 81.

2) Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu jest osiąganego w drodze praktyk enologicznych, o których mowa w sekcji B, i nie przekracza następujących poziomów:

- a) 3 % obj. w strefie uprawy winorośli A;
- b) 2 % obj. w strefie uprawy winorośli B;
- c) 1,5 % obj. w strefie uprawy winorośli C.

3) W latach, w których warunki klimatyczne są wyjątkowo niekorzystne, państwa członkowskie mogą - w drodze wyjątku - zwiększyć limit lub limity określone w pkt 2 o 0,5 % dla danych regionów. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich takich zwiększeniach.

B. Procesy wzbogacania

1) Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu przewidziane w sekcji A jest dokonywane wyłącznie:

- a) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego - w przypadku świeżych winogron, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub młodego wina w trakcie fermentacji;
- b) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego lub poprzez częściowe zagęszczenie łącznie z osmozą odwrotną - w przypadku moszczu winogronowego;
- c) poprzez częściowe zagęszczenie w wyniku schłodzenia - w przypadku wina.

2) Procesy, o których mowa w pkt 1, wykluczają się wzajemnie w przypadku gdy wino lub moszcz winogronowy wzbogaca się zagęszczonym moszczem winogronowym lub rektyfikowanym zagęszczonym moszczem winogronowym i wyłącza pomoc na mocy

art. 103y rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3) Dodanie sacharozy, przewidziane w pkt 1 lit. a) i b), może być wykonane wyłącznie poprzez cukrzenie suche i tylko w następujących obszarach:

- a) strefa uprawy winorośli A;
- b) strefa uprawy winorośli B;
- c) strefa uprawy winorośli C;

z wyjątkiem winnic w Grecji, Hiszpanii, we Włoszech, na Cyprze i w Portugalii oraz winnic w departamentach francuskich podlegających jurysdykcji sądów apelacyjnych:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Toulouse,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastia.

W drodze wyjątku wzbogacanie poprzez cukrzenie suche może zostać dozwolone przez organy krajowe we francuskich departamentach wymienionych powyżej. Francja niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przypadkach udzielenia takiego zezwolenia.

4) Dodanie zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego nie zwiększa początkowej objętości świeżo tłoczonych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub młodego wina w trakcie fermentacji o więcej niż 11 % w strefie uprawy winorośli A, 8 % w strefie uprawy winorośli B oraz 6,5 % w strefie uprawy winorośli C.

5) Zagęszczenie moszczu winogronowego lub wina poddanych procesom, o których mowa w pkt 1:

a) nie może skutkować zmniejszeniem początkowej objętości tych produktów o więcej niż 20 %;

b) niezależnie od sekcji A pkt 2 lit. c) nie może zwiększać naturalnej zawartości alkoholu tych produktów o więcej niż 2 % obj.

6) Procesy, o których mowa w pkt 1 i 5, nie zwiększają całkowitej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji, lub wina:

- a) w strefie uprawy winorośli A - do ponad 11,5 % obj.;
- b) w strefie uprawy winorośli B - do ponad 12 % obj.;
- c) w strefie uprawy winorośli C I - do ponad 12,5 % obj.;
- d) w strefie uprawy winorośli C II - do ponad 13 % obj.; oraz
- e) w strefie uprawy winorośli C III - do ponad 13,5 % obj.

7) Na zasadzie odstępstwa od pkt 6 państwa członkowskie mogą:

a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej objętościowej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6 - 12 % obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5 % obj. w strefie uprawy winorośli B;

b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, w przypadku produkcji win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym do poziomu określonego przez państwa członkowskie.

C. Zakwaszanie i odkwaszanie

1. Świeże winogrona, moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy, młode wino w trakcie fermentacji oraz wino mogą być poddawane zakwaszaniu i odkwaszaniu.

2. Zakwaszanie produktów, o których mowa w pkt 1, może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 4 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 53,3 miliekwiwaleńtów na litr.

3. Odkwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 13,3 miliekwiwaleńtów na litr.

4. Moszcz winogronowy przeznaczony do zagęszczenia może być częściowo odkwaszony.

5. Zakwaszanie i wzbogacanie, z wyjątkiem odstępstw, które przyjmie Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2, oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu są procesami wzajemnie się wykluczającymi.

D. Procesy

1) Żaden z procesów, o których mowa w sekcjach B i C, z wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania win, nie jest dozwolony, jeżeli nie jest przeprowadzany - na warunkach, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2 - w czasie gdy świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji lub młode wino w trakcie fermentacji są przekształcane w wino lub jakikolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi inny niż wino musujące lub gazowane wino musujące w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do produkcji.

2) Zagęszczania win dokonuje się w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do produkcji.

3) Zakwaszania oraz odkwaszania win dokonuje się tylko w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do produkcji danego wina.

4) Właściwe organy powiadamiane są o zastosowaniu każdego z procesów, o których mowa w pkt 1, 2 i 3. Ta sama zasada ma zastosowanie do ilości skoncentrowanego moszczu winogronowego, rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu winogronowego lub sacharozy przechowywanych w tym samym czasie i miejscu co świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji oraz wino w zbiornikach przez osoby fizyczne lub prawne lub grupy osób, a w szczególności producentów, jednostki zajmujące się butelkowaniem, przetwórców oraz handlowców; ilość taką określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2. Powiadomienia o ilościach tych produktów mogą jednak zostać zastąpione przez wpis do rejestru towarów przyjmowanych do składu i wychodzących ze składu.

5) Informacja o każdym z procesów, o których mowa w sekcjach B i C, zostaje

zapisana w dokumencie towarzyszącym, jak określono w art. 147, na mocy którego produkty poddane tym procesom są wprowadzane do obiegu.

6) Procesy, o których mowa w sekcjach B i C, nie są prowadzone, z zastrzeżeniem sytuacji usprawiedliwionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi:

- a) w strefie uprawy winorośli C - po dniu 1 stycznia;
- b) w strefach uprawy winorośli A i B - po dniu 16 marca, oraz są przeprowadzane wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.

7) Niezależnie od pkt 6, zagęszczenie w drodze chłodzenia oraz zakwaszanie i odkwaszanie wina mogą być stosowane w trakcie całego roku.

E. Procesy dealkoholizacji

Każdy z wymienionych poniżej procesów dealkoholizacji, stosowany indywidualnie lub w połączeniu z innymi wymienionymi procesami dealkoholizacji, jest dozwolony celem częściowego obniżenia lub niemal całkowitej eliminacji zawartości etanolu w produktach sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1 i pkt 4-9:

- a) częściowe odparowywanie w warunkach próżniowych;
- b) techniki membranowe;
- c) destylacja.

Stosowane procesy dealkoholizacji nie mogą powodować wad organoleptycznych w produkcji sektora wina. Eliminacja etanolu z produktu sektora wina nie może być prowadzona w połączeniu ze zwiększaniem zawartości cukru w moszczu winogronowym.

CZEŚĆ II

Ograniczenia

A. Zagadnienia ogólne

- 1) Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie wody, z wyjątkiem konieczności zastosowania jej ze względu na konkretne wymogi techniczne.
- 2) Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie alkoholu, z wyjątkiem praktyk związanych z otrzymywaniem świeżego moszczu winogronowego z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, wina likierowego, wina musującego, wina wzmocnionego do destylacji i wina półmusującego.
- 3) Wino wzmocnione do destylacji jest wykorzystywane wyłącznie do destylacji.

B. Świeże winogrona, moszcz winogronowy i sok winogronowy

- 1) Świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu stosowany jest jedynie w fazie przygotowania produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszelkich bardziej restrykcyjnych przepisów, które państwa członkowskie mogą stosować w odniesieniu do przygotowywania na swoim terytorium produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29.
- 2) Sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy nie są przetwarzane na wino ani dodawane do wina. Nie są też poddawane fermentacji alkoholowej na terytorium

Unii.

3) Pkt 1 i 2 nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji, w Irlandii i Polsce, produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie nazwy złożonej zawierającej opis handlowy "wino".

4) Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych jest wprowadzany na rynek tylko w celu produkcji win likierowych wyłącznie w regionach uprawy winorośli, gdzie takie wykorzystanie tych produktów było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r., oraz w celu produkcji wina z przejrziałych winogron.

5) Świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji, zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, sok winogronowy, zagęszczony sok winogronowy i wino lub mieszaniny wymienionych produktów pochodzące z państw trzecich nie mogą być przetwarzane na produkty, o których mowa w załączniku VII część II, lub dodawane do takich produktów na terytorium Unii.

C. Mieszanie win

W Unii zakazane jest kupażowanie wina pochodzącego z państwa trzeciego z winem pochodzącym z Unii oraz kupażowanie win pochodzących z państw trzecich.

D. Produkty uboczne

1) Zabronione jest nadmierne tłoczenie winogron. O minimalnej zawartości alkoholu w wyciekach i osadzie drożdżowym po wycieczeniu winogron decydują państwa członkowskie, uwzględniając warunki lokalne i techniczne.

O ilości alkoholu zawartej w tych produktach ubocznych decydują państwa członkowskie; wynosi ona co najmniej 5 % w odniesieniu do objętości alkoholu w wyprodukowanym winie.

2) Z wyjątkiem alkoholu, napojów spirytusowych oraz piquette, ani wina, ani żaden inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie jest produkowany z drożdżowego osadu winiarskiego ani z wycieków winogronowych. Polewanie winem osadu lub wycieków winogronowych lub wyciśniętego miąższu aszú jest dozwolone - na warunkach, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2 - w przypadkach gdy praktyka ta jest tradycyjnie stosowana w produkcji "Tokaji fordítás" i "Tokaji máslás" na Węgrzech oraz "Tokajský forditás" i "Tokajský máslás" na Słowacji.

3) Zabronione jest tłoczenie drożdżowego osadu winiarskiego oraz ponowna fermentacja wycieków winogronowych w celach innych niż destylacja lub produkcja piquette.

Filtrowanie i odwirowywanie drożdżowego osadu winiarskiego nie są traktowane jako tłoczenie, jeśli uzyskane produkty mają solidną i właściwą jakość handlową.

4) Piquette, w przypadku gdy jego produkcja jest dozwolona w danym państwie członkowskim, jest używany tylko do destylacji lub spożycia w gospodarstwie domowym producenta wina.

5) Bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o wymogu usuwania produktów ubocznych za pomocą destylacji, każda osoba fizyczna lub osoba prawna lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne, są

zobowiązane do ich usunięcia - z zastrzeżeniem warunków, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK IX ³³²

OKREŚLENIA ZASTRZEŻONE STOSOWANE FAKULTATYWNIE

Kategoria produktu (odesłanie do klasyfikacji wg Nomenklatury scalonej)	Określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie
mięso drobiowe (kody CN 0207 i 0210)	żywione z udziałem ... % ... gęś żywiona owsem ekstensywny chów ściółkowy chów wybiegowy tradycyjny chów wybiegowy chów wybiegowy bez ograniczeń wiek w momencie uboju długości okresu tuczu
jaja (kod CN 0407)	świeże ekstra lub ekstraświeże oznaczenie sposobu żywienia kur niosek
oliwa z oliwek (kod CN 1509)	pierwsze tłoczenie na zimno uzyskiwanie na zimno kwasowość cierpki owocowy: dojrzały lub zielony gorzki mocny umiarkowany delikatny wyważony łagodna oliwa

ZAŁĄCZNIK X ³³³

WARUNKI ZAKUPU BURAKÓW W OKRESIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 125

UST. 3

PUNKT I

- 1) Umowy dostawy są sporządzane na piśmie dla określonej ilości buraków.
- 2) Umowy dostawy mogą być wieloletnie.
- 3) Umowy dostawy mogą określać możliwość dostawy dodatkowej ilości buraków i warunki takich dostaw.

PUNKT II

- 1) W umowach dostawy wskazuje się ceny zakupu w odniesieniu do ilości buraków, o

których mowa w punkcie I.

2) Cena, o której mowa w pkt 1, ma zastosowanie do buraków cukrowych o solidnej i właściwej jakości handlowej oraz o zawartości cukru w wysokości 16 % w punkcie przyjęcia.

Ceny są korygowane przez podwyższenie lub obniżenie, uprzednio uzgodnione przez strony, w celu uwzględnienia odchyleń od jakości, o której mowa w akapicie pierwszym.

3) W umowie dostawy precyzuje się, w jaki sposób skutki zmian w cenach rynkowych dzielone są między strony.

4) W umowach dostawy ustanawia się określoną zawartość cukru w burakach. Zawierają one skalę przeliczeniową wskazującą różne zawartości cukru oraz współczynniki służące do przeliczania ilości dostarczonych buraków na ilości odpowiadające zawartości cukru wskazanej w umowie dostawy.

Skala jest oparta na uzyskach odpowiadających różnym zawartościom cukru.

PUNKT III

W umowach dostawy zawarte są postanowienia dotyczące rozłożenia w czasie oraz normalnego czasu trwania dostaw buraków.

PUNKT IV

1) W umowach dostawy określa się miejsca gromadzenia buraków oraz warunki związane z dostawą i transportem.

2) W umowach dostawy wyraźnie wskazuje się odpowiedzialność za koszty załadunku i transportu z miejsc gromadzenia buraków. W przypadku gdy w umowach dostawy przewiduje się udział przedsiębiorstwa produkującego cukier w kosztach załadunku i transportu, wyraźnie określa się jego wartość procentową lub kwotę.

3) W umowach dostawy wyraźnie określa się koszty ponoszone przez każdą ze stron.

PUNKT V

1) W umowach dostawy określa się miejsca odbioru buraków.

2) W przypadku gdy sprzedawca buraków i przedsiębiorstwo produkujące cukier podpisali już umowę dostawy na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca odbioru dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają w mocy.

Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT VI

1) W umowach dostawy przewiduje się, że zawartość cukru zostanie oznaczona za pomocą metody polarymetrycznej lub, aby uwzględnić postęp techniczny, za pomocą innej metody uzgodnionej przez obie strony. Próbką buraków jest pobierana w momencie odbioru.

2) Porozumienia branżowe mogą przewidywać pobieranie próbek na innym etapie. W takich przypadkach w umowie dostawy przewiduje się korektę, aby wyrównać ewentualny spadek zawartości cukru między momentem odbioru a pobraniem próbki.

PUNKT VII

W umowach dostawy przewiduje się, że waga brutto, tara i zawartość cukru zostaną oznaczone za pomocą jednej z następujących procedur:

a) wspólnie, przez przedsiębiorstwo produkujące cukier i organizację zrzeszającą

- producentów buraków, jeżeli tak przewidziano w porozumieniu branżowym;
- b) przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, pod nadzorem organizacji zrzeszającej plantatorów buraków;
 - c) przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, pod nadzorem eksperta uznanego przez zainteresowane państwo członkowskie, pod warunkiem że sprzedawca buraków pokryje koszty z tym związane.

PUNKT VIII

- 1) W umowach dostawy przewiduje się, że przedsiębiorstwo produkujące cukier spełni co najmniej jeden z następujących obowiązków w odniesieniu do całej ilości dostarczonych buraków:
- a) bezpłatny zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, świeżych wysłodków z masy dostarczonych buraków;
 - b) bezpłatny zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, części takich wysłodków sprasowanych, suszonych lub suszonych i melasowanych;
 - c) zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, wysłodków sprasowanych lub suszonych; w takim przypadku przedsiębiorstwo produkujące cukier może zażądać od sprzedawcy buraków pokrycia kosztów prasowania lub suszenia;
 - d) zapłata sprzedawcy buraków kwoty wyrównawczej, uwzględniającej możliwości sprzedaży danych wysłodków.
- 2) W przypadku gdy części całej ilości dostarczonych buraków podlegają różnej obróbce, w umowie dostawy określa się więcej niż jeden spośród obowiązków przewidzianych w pkt 1.
- 3) W porozumieniach branżowych można przewidywać dostawy wysłodków na etapie innym niż etap, o którym mowa w pkt 1 lit. a), b) i c).

PUNKT IX

W umowach dostawy określa się terminy płatności ewentualnych zaliczek oraz terminy płatności dla całej kwoty zakupu buraków.

PUNKT X

W przypadku gdy w umowach dostawy określa się zasady dotyczące kwestii, które są przedmiotem niniejszego załącznika, lub gdy zawiera się w nich postanowienia dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich umów nie mogą być sprzeczne z przepisami niniejszego załącznika.

PUNKT XI

- 1) W porozumieniach branżowych, o których mowa w załączniku II części II sekcja A pkt 6, przewiduje się mechanizmy pojednawcze lub mediacyjne lub klauzule arbitrażowe.
- 2) W porozumieniach branżowych można określić standardowy wzór umów dostawy zgodny z niniejszym rozporządzeniem i z przepisami unijnymi.
- 3) W przypadku gdy w porozumieniach branżowych na poziomie unijnym, regionalnym lub lokalnym określa się zasady dotyczące kwestii, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, lub gdy zawiera się w nich przepisy dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich porozumień nie mogą być sprzeczne z przepisami niniejszego załącznika.

- 4) Porozumienia, o których mowa w pkt 3, określają w szczególności:
- a) skalę przeliczeniową określoną w punkcie II pkt 4;
 - b) zasady wyboru oraz dostaw nasion produkowanych odmian buraków;
 - c) minimalną zawartość cukru w dostarczanych burakach;
 - d) wymóg konsultacji między przedsiębiorstwem produkującym cukier a przedstawicielami sprzedawców buraków przed ustaleniem daty rozpoczęcia dostaw buraków;
 - e) wypłaty sprzedawcom buraków premii za przedterminowe lub opóźnione dostawy;
 - f) szczegóły dotyczące warunków i kosztów odnoszących się do wysłodków, o których mowa w punkcie VIII;
 - g) usunięcie wysłodków przez sprzedawcę buraków;
 - h) zasady dostosowywania cen w przypadku uzgadniania umów wieloletnich;
 - i) zasady dotyczące pobierania próbek i metod oznaczania wagi brutto, tary i zawartości cukru.
- 5) Przedsiębiorstwo produkujące cukier i zainteresowani sprzedawcy buraków mogą przyjąć klauzule dotyczące podziału wartości, w tym zysków i strat, określając, w jaki sposób dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen na rynku cukru lub innych towarów.

ZAŁĄCZNIK XI ³³⁴
(uchylony).

ZAŁĄCZNIK XII ³³⁵
(uchylony)

ZAŁĄCZNIK XIII ³³⁶
(uchylony)

ZAŁĄCZNIK XIV ³³⁷

TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 230

Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013
art. 1	art. 1	-
art. 2 ust. 1	art. 3 ust. 1 i 2	-
art. 2 ust. 2 lit. a) i b)	-	-
art. 2 ust. 2 lit. c)	art. 15 ust. 1 lit. a)	-
art. 3	art. 6	-
art. 4	-	-
art. 5, pierwszy akapit	-	-
art. 5, drugi akapit, pierwsza część	art. 3 ust. 4	-

art. 5, drugi akapit, druga część	-
art. 5, trzeci akapit	art. 5 lit. a)
art. 6	-
art. 7	art. 9
art. 8	art. 7
art. 9	art. 126
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12	art. 13
art. 13	art. 14 ⁽¹⁾
art. 14 (uchylony)	-
art. 15 (uchylony)	-
art. 16 (uchylony)	-
art. 17 (uchylony)	-
art. 18 ust. 1-4	art. 15 ust. 2 ⁽¹⁾
art. 18 ust. 5	-
art. 19 (uchylony)	-
art. 20 (uchylony)	-
art. 21 (uchylony)	-
art. 22 (uchylony)	-
art. 23 (uchylony)	-
art. 24 (uchylony)	-
art. 25	art. 16 ust. 1
art. 26	-
art. 27	-
art. 28	-
art. 29	-
art. 30 (uchylony)	-
art. 31	art. 17
art. 32	-
art. 33	[art. 18]
art. 34	[art. 18]
art. 35 (uchylony)	-
art. 36 (uchylony)	-
art. 37	[art. 18]
art. 38	[art. 18]
art. 39	[art. 19 ust. 3]
art. 40	[art. 19 ust. 5 lit. a) oraz art. 20 lit. o) ppkt (iii)]

art. 41	-
art. 42 ust. 1	art. 10
art. 42 ust. 2	art. 20 lit. u)
art. 43 lit. a) do f), lit. i), lit. j) oraz lit. l)	art. 19 i 20
art. 43 lit. g), lit. h) oraz lit. k)	-
art. 44	art. 220 ust. 1 lit. a), ust. 2 i 3
art. 45	art. 220 ust. 1 lit. b), ust. 2 i 3
art. 46 ust. 1	art. 220 ust. 5
art. 46 ust. 2	art. 220 ust. 6
art. 47	art. 219
art. 48	art. 219
art. 49	art. 135 ⁽¹⁾
art. 50	art. 125 i 127
art. 51	art. 128 ⁽¹⁾
art. 52	art. 130
art. 52a	-
art. 53 lit. a)	art. 132 lit. c)
art. 53 lit. b)	art. 130 ust. 2
art. 53 lit. c)	art. 130 ust. 6
art. 54	art. 166
art. 55	-(²)
art. 56	art. 136
art. 57	art. 137
art. 58	-
art. 59	-
art. 60	art. 138
art. 61	art. 139
art. 62	art. 140
art. 63	art. 141
art. 64 ust. 1	art. 142 ust. 1
art. 64 ust. 2 i ust. 3	art. 142 ust. 2 ⁽¹⁾
art. 65	-(²)
art. 66	-(²)
art. 67	-(²)
art. 68	-(²)
art. 69	-(²)
art. 70	-(²)
art. 71	-(²)
art. 72	-(²)

art. 73	_(2)	-
art. 74	_(2)	-
art. 75	_(2)	-
art. 76	_(2)	-
art. 77	_(2)	-
art. 78	_(2)	-
art. 79	_(2)	-
art. 80	_(2)	-
art. 81	_(2)	-
art. 82	_(2)	-
art. 83	_(2)	-
art. 84	_(2)	-
art. 84a	-	-
	w odniesieniu do mleka:	
art. 85	_(2)	-
	w odniesieniu do innych sektorów:	
art. 85 lit. a)	art. 143 ust. 1 i art. 144 lit. a)	-
art. 85 lit. b)	art. 144 lit. j)	-
art. 85 lit. c)	art. 144 lit. i)	-
art. 85 lit. d)	-	-
art. 85a	_(1)	-
art. 85b	_(1)	-
art. 85c	_(1)	-
art. 85d	_(1)	-
art. 85e	_(1)	-
art. 85f	_(1)	-
art. 85g	_(1)	-
art. 85h	_(1)	-
art. 85i	_(1)	-
art. 85j	_(1)	-
art. 85k	_(1)	-
art. 85l	_(1)	-
art. 85m	_(1)	-
art. 85n	_(1)	-
art. 85°	-	-
art. 85p	-	-
art. 85q	-	-
art. 85r	-	-
art. 85s	-	-

art. 85t	-	-
art. 85u	-	-
art. 85v	-	-
art. 85w	-	-
art. 85x	-	-
art. 86 (uchylony)	-	-
art. 87 (uchylony)	-	-
art. 88 (uchylony)	-	-
art. 89 (uchylony)	-	-
art. 90 (uchylony)	-	-
art. 91	-	-
art. 92	-	-
art. 93	-	-
art. 94	-	-
art. 94a	-	-
art. 95	-	-
art. 95a	-	-
art. 96 (uchylony)	-	-
art. 97	art. 129 ⁽¹⁾	-
art. 98	_(1)	-
art. 99	-	-
art. 100	-	-
art. 101 (uchylony)	-	-
art. 102	art. 26 ⁽¹⁾	-
art. 102 ust. 2	art. 217	-
art. 102a	art. 58	-
art. 103	art. 29, 30 i 31	-
art. 103a	-	-
art. 103b	art. 32	-
art. 103c	art. 33	-
art. 103d	art. 34	-
art. 103e	art. 35	-
art. 103f	art. 36	-
art. 103g	art. 33 ust. 1, art. 37 lit. a) i art. 38 lit. b)	-
art. 103ga	art. 23	-
art. 103ga ust. 7	art. 217	-
art. 103h lit. a) do e)	art. 37 i 38	-
art. 103h lit. f)	art. 24 i 25	-
art. 103i	art. 39	-

art. 103j	art. 40	-
art. 103k	art. 41	-
art. 103l	art. 42	-
art. 103m	art. 43	-
art. 103n	art. 44	-
art. 103n ust. 4	art. 212	-
art. 103o	-	-
art. 103p	art. 45	-
art. 103q	art. 46	-
art. 103r	art. 47	-
art. 103s	art. 48	-
art. 103t	art. 49	-
art. 103u ust. 1 lit. a)	art. 50	-
art. 103u ust. 1 lit. b)	art. 51	-
art. 103u ust. 2-5	art. 52	-
art. 103v	art. 50	-
art. 103w	-	-
art. 103x	-	-
art. 103y	-	-
art. 103z	-	-
art. 103za	art. 53 i 54	-
art. 104	-	-
art. 105 ust. 1	art. 55 ust. 1	-
art. 105 ust. 2	art. 215	-
art. 106	art. 55 ust. 4	-
art. 107	art. 55 ust. 3	-
art. 108 ust. 1	art. 55 ust. 2	-
art. 108 ust. 2	-	-
art. 109, zdanie pierwsze	art. 55 ust. 1, ostatnie zdanie	-
art. 110	art. 56 i 57	-
art. 111	-	-
art. 112	-	-
art. 113 ust. 1	art. 75 ust. 1 lit. a) - e) i ust. 2	-
art. 113 ust. 2	art. 75 ust. 5	-
art. 113 ust. 3, akapit pierwszy	art. 74	-
art. 113 ust. 3, akapit drugi	-	art. 89
art. 113a ust. 1-3	art. 76	-
art. 113a ust. 4	_(2)	-
art. 113b	art. 78	-
art. 113c	art. 167	-

art. 113d ust. 1, akapit pierwszy	art. 78 ust. 1 i ust. 2	-
art. 113d ust. 1, akapit drugi	załącznik VII, część II pkt1	-
art. 113d ust. 2	art. 78 ust. 3	-
art. 113d ust. 3	art. 82	-
art. 114	art. 78 ust. 1 ⁽²⁾	-
art. 115	art. 78 ust. 1, art. 75 ust. 1 lit. h) ⁽²⁾	-
art. 116	art. 78 ust. 1, art. 75 ust. 1 lit. f) i g) ⁽²⁾	-
art. 117	art. 77	-
art. 118	art. 78 ust. 1	-
art. 118a	art. 92	-
art. 118b	art. 93	-
art. 118c	art. 94	-
art. 118d ust. 1	art. 94 ust. 3	-
art. 118d ust. 2 i 3	[art. 109 ust. 3]	-
art. 118e	art. 95	-
art. 118f	art. 96	-
art. 118g	art. 97	-
art. 118h	art. 98	-
art. 118i	art. 99	-
art. 118j	art. 100	-
art. 118k	art. 101	-
art. 118l	art. 102	-
art. 118m	art. 103	-
art. 118n	art. 104	-
art. 118o	-	-art. 90 ust. 2
art. 118p	-	art. 90 ust. 3
art. 118q	art. 105	-
art. 118r	art. 106	-
art. 118s	art. 107	-
art. 118t	art. 108	-
art. 118u	art. 112	-
art. 118v	art. 113	-
art. 118w	art. 117	-
art. 118x	art. 118	-
art. 118y	art. 119	-
art. 118z	art. 120	-
art. 118za	art. 121	-

art. 118zb	-	-
art. 119	-	-
art. 120	-	-
art. 120a	art. 81	-
art. 120b	-	-
art. 120c	art. 80	-
art. 120d, akapit pierwszy	art. 83 ust. 2	-
art. 120d, akapit drugi	[art. 223]	-
art. 120e ust. 1	art. 75 ust. 3 i ust. 4	-
art. 120e ust. 2	art. 83 ust. 3 i ust. 4	-
art. 120f	art. 80 ust. 3	-
art. 120g	art. 80 ust. 5 i art. 91 lit. c)	-
art. 121 lit. a) ppkt (i)	art. 75 ust. 2	-
art. 121 lit. a) ppkt (ii)	art. 75 ust. 3	-
art. 121 lit. a) ppkt (iii)	art. 89	-
art. 121 lit. a) ppkt (iv)	art. 75 ust. 2 i art. 91 lit. b)	-
art. 121 lit. b)	art. 91 lit. a), art. 78 ust. 3	-
art. 121 lit. c) ppkt (i)	art. 91 lit. a)	-
art. 121 lit. c) ppkt (ii) i (iii)	art. 91 lit. d)	-
art. 121 lit. c) ppkt (iv)	[art. 223]	-
art. 121 lit. d) ppkt (i)	art. 78 ust. 1	-
art. 121 lit. d) ppkt (ii) do (v) i ppkt (vii)	art. 75 ust. 2 i ust. 3	-
art. 121 lit. d) ppkt (vi)	art. 89	-
art. 121 lit. e) ppkt (i)	art. 78 ust. 1	-
art. 121 lit. e) ppkt (ii) do (v), ppkt (vii)	art. 75 ust. 2 i ust. 3	-
art. 121 lit. e) ppkt (vi)	art. 75 ust. 2	-
art. 121 lit. f) ppkt (i)	art. 78 ust. 1	-
art. 121 lit. f) ppkt (ii), (iii) i (v)	art. 75 ust. 3	-
art. 121 lit. f) ppkt (iv) i (vii)	art. 91 lit. g)	-
art. 121 lit. f) ppkt (vi)	[art. 223]	-
art. 121 lit. g)	art. 75 ust. 3	-
art. 121 lit. h)	art. 91 lit. d)	-
art. 121 lit. i)	-	-
art. 121 lit. j) ppkt (i)	art. 75 ust. 3	-
art. 121 lit. j) ppkt (ii)	art. 91 lit. d)	-
art. 121 lit. k)	art. 122	-
art. 121 lit. l)	art. 114, 115 i 116	-

art. 121 lit. m)	art. 122
art. 121, drugi akapit	art. 78 ust. 3
art. 121, trzeci akapit	art. 75 ust. 3 i ust. 4
art. 121, czwarty akapit, lit. a) do f)	art. 75 ust. 3
art. 121, czwarty akapit, lit. g)	art. 75 ust. 3 lit. m)
art. 121, czwarty akapit, lit. h)	art. 80 ust. 4
art. 122	art. 152 i 160
art. 123	art. 157
art. 124	-
art. 125	-
art. 125a	art. 153 i 160
art. 125b	art. 154
art. 125c	art. 156
art. 125d	art. 155
art. 125e	-
art. 125f	art. 164
art. 125g	art. 164 ust. 6
art. 125h	art. 175 lit. d)
art. 125i	art. 165
art. 125j	art. 164
art. 125k	art. 158
art. 125l	art. 164
art. 125m	art. 164 ust. 6 [i art. 175 lit. d)]
art. 125n	art. 165
art. 125°	art. 154 i 158
art. 126	art. 165
art. 126a ust. 1, ust. 3 i 4	art. 161
art. 126a ust. 2	art. 156 ust. 2
art. 126b	art. 163
art. 126c	art. 149
art. 126d	art. 150
art. 126e	art. 173 ust. 2 i art. 174 ust. 2
art. 127	art. 173
art. 128	-
art. 129	-
art. 130	art. 176 ust. 1
art. 131	art. 176 ust. 2
art. 132	art. 176 ust. 3

art. 133	[art. 177 ust. 2 lit. e)]	-
art. 133a ust. 1	art. 181	-
art. 133a ust. 2	art. 191	-
art. 134	art. 177 i 178	-
art. 135	-	-
art. 136	[art. 180]	-
art. 137	[art. 180]	-
art. 138	[art. 180]	-
art. 139	[art. 180]	-
art. 140	[art. 180]	-
art. 140a	art. 181	-
art. 141	art. 182	-
art. 142	art. 193	-
art. 143	art. 180	-
art. 144	art. 184	-
art. 145	art. 187 lit. a)	-
art. 146 ust. 1	-	-
art. 146 ust. 2	art. 185	-
art. 147	-	-
art. 148	art. 187	-
art. 149	[art. 180]	-
art. 150	[art. 180]	-
art. 151	[art. 180]	-
art. 152	[art. 180]	-
art. 153	art. 192	-
art. 154	-	-
art. 155	-	-
art. 156	art. 192 ust. 5	-
art. 157	art. 189	-
art. 158	art. 190	-
art. 158a	art. 90	-
art. 159	art. 194	-
art. 160	art. 195	-
art. 161	art. 176, 177, 178 i 179	-
art. 162	art. 196	-
art. 163	art. 197	-
art. 164 ust. 1	art. 198 ust. 1	-
art. 164 ust. 2-4	art. 198 ust. 2 ⁽¹⁾	-
art. 165	-(1)	-
art. 166	-(1)	-

art. 167	art. 199	-
art. 168	art. 200	-
art. 169	art. 201	-
art. 170	art. 202 i 203	-
art. 171	art. 184	-
art. 172	[art. 186 ust. 2]	-
art. 173	-	-
art. 174	art. 205	-
art. 175	art. 206	-
art. 176	art. 209	-
art. 176a	art. 210	-
art. 177	art. 210	-
art. 177a	art. 210	-
art. 178	art. 164	-
art. 179	art. 210 ust. 7	-
art. 180	art. 211	-
art. 181	art. 211	-
art. 182 ust. 1	art. 213	-
art. 182 ust. 2	-	-
art. 182 ust. 3, akapit trzeci	art. 214	-
art. 182 ust. 3, akapit pierwszy, drugi i czwarty	-	-
art. 182 ust. 4-7	-	-
art. 182a	art. 216	-
art. 183	-	-
art. 184 ust. 1	-	-
art. 184 ust. 2	art. 225 lit. a)	-
art. 184 ust. 3-8	-	-
art. 184 ust. 9	art. 225 lit. b)	-
art. 185	-	-
art. 185a	art. 145	-
art. 185b	art. 223	-
art. 185c	art. 147	-
art. 185d	art. 146	-
art. 185e	art. 151	-
art. 185f	art. 148	-
art. 186	art. 219	-
art. 187	art. 219	-
art. 188	art. 219	-
art. 188a ust. 1 i ust. 2	-(1)	-

art. 188a ust. 3 i ust. 4	-	-
art. 188a ust. 5-7	[art. 223]	-
art. 189	[art. 223]	-
art. 190	-	-
art. 190a	-	-
art. 191	art. 221	-
art. 192	art. 223	-
art. 193	-	-
art. 194	-	art. 62 i 64
art. 194a	-	art. 61
art. 195	art. 229	-
art. 196	-	-
art. 196a	art. 227	-
art. 196b	art. 229	-
art. 197	-	-
art. 198	-	-
art. 199	-	-
art. 200	-	-
art. 201	230 ust. 1 i ust. 3	-
art. 202	230 ust. 2)	-
art. 203	-	-
art. 203a	art. 231	-
art. 203b	art. 231	-
art. 204	art. 232	-
załącznik I	załącznik I (części I do XX, część XXIV/1)	-
załącznik II	załącznik I (części XXI do XXIII)	-
załącznik III	załącznik II	-
załącznik IV	załącznik III	-
załącznik V	załącznik IV	-
załącznik VI	załącznik XII	-
załącznik VII	-	-
załącznik VIIa	-	-
załącznik VIIb	-	-
załącznik VIIc	-	-
załącznik VIII	załącznik XIII	-
załącznik IX	_(1)	-
załącznik X	_(1)	-
załącznik Xa	-	-

załącznik Xb	załącznik VI	-
załącznik Xc	-	-
załącznik Xd	-	-
załącznik Xe	-	-
załącznik XI	-	-
załącznik XIa	załącznik VII, część I	-
załącznik XIb	załącznik VII, część II	-
załącznik XII	załącznik VII, część III	-
załącznik XIII	załącznik VII, część IV	-
załącznik XIV.A, części I, II i III	załącznik VII, część VI	-
załącznik XIV.A, część IV	art. 89	-
załącznik XIV.B	załącznik VII, część V	-
załącznik XIV.C	art. 75 ust. 2 i 3 ⁽¹⁾	-
załącznik XV	załącznik VII, część VII	-
załącznik XVa	załącznik VIII, część I	-
załącznik XVb	załącznik VIII, część II	-
załącznik XVI	załącznik VII, część VIII	-
załącznik XVIa	[art. 173 ust. 1 ppkt (i)]	-
załącznik XVII	[art. 180]	-
załącznik XVIII	[art. 180]	-
załącznik XIX	-	-
załącznik XX	-	-
załącznik XXI	-	-
<u>załącznik XXII</u>	<u>załącznik XIV</u>	-

⁽¹⁾ Zob. także rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych (Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12).

⁽²⁾ Jednakże zob. art. 230.

¹ Opinia z dnia 8 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 16 i Dz.U. C 44 z 15.2.2013, s. 158.

³ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 174.

⁴ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ("rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej

oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Zob. s. 549 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁷ Motyw 5 zmieniony przez pkt 1 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁸ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/79 z dnia 5 lutego 1979 r. w sprawie procedury dostosowania nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej używanej dla produktów rolnych (Dz.U. L 34 z 9.2.1979, s. 2).

⁹ Motyw 16 zmieniony przez pkt 2 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁰ Motyw 29 zmieniony przez pkt 3 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹¹ Motyw 32 zmieniony przez pkt 4 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16).

¹³ Motyw 55 zmieniony przez pkt 5 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁴ Motyw 56 zmieniony przez pkt 6 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁵ Motyw 62 zmieniony przez pkt 7 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁶ Motyw 64 zmieniony przez pkt 8 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁷ Motyw 70 zmieniony przez pkt 9 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁸ Motyw 75 zmieniony przez pkt 10 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁹ Motyw 77 zmieniony przez pkt 11 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁰ Motyw 78 zmieniony przez pkt 12 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²¹ Motyw 83 zmieniony przez pkt 13 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

²³ Motyw 93 zmieniony przez pkt 14 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁴ Motyw 117 zmieniony przez pkt 15 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.UE.L.2016.130.20).

²⁵ Motyw 126 zmieniony przez pkt 16 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.UE.L.2016.130.20).

²⁶ Motyw 193 zmieniony przez pkt 17 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.UE.L.2016.130.20).

²⁷ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

²⁸ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

²⁹ Dz.U. C 35 z 9.2.2012, s. 1.

³⁰ Motyw 196 zmieniony przez pkt 18 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.UE.L.2016.130.20).

³¹ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

³² Rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

³³ Dz.U. L 112 z 24.4.2012, s. 21.

³⁴ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 922/72 ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy w odniesieniu do jedwabników na rok hodowlany 1972/1973 (Dz.U. L 106 z 5.5.1972, s. 1).

³⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/96 z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie pomocy na rzecz producentów chmielu z tytułu zbiorów w 1995 r. (Dz.U. L 206 z 16.8.1996, s. 46).

³⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1037/2001 z dnia 22 maja 2001 r. zezwalające na oferowanie i dostarczanie do bezpośredniego spożycia przez ludzi niektórych przywożonych win, które mogły być poddane procesom enologicznym nieprzewidzianym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1493/1999 (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 12).

³⁷ Decyzja Rady 2006/232/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie handlu winem (Dz.U. L 87 z 24.3.2006, s. 1).

³⁸ Art. 2 zmieniony przez pkt 19 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.UE.L.2016.130.20).

³⁹ Art. 3 ust. 2 uchylony przez art. 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Zob. s. 608 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Zob. s. 487 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Zob. s. 85 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁴³ Art. 5 zmieniony przez art. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁴⁴ Art. 6 zmieniony przez art. 1 pkt 4 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁴⁵ Art. 7 ust. 1 lit. b) zmieniona przez pkt 20 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁴⁶ Art. 7 ust. 1 lit. c) zmieniona przez pkt 21 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁴⁷ Art. 10 zmieniony przez pkt 22 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁴⁸ Art. 12 zmieniony przez art. 1 pkt 5 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁴⁹ Art. 13 ust. 1 zmieniony przez pkt 23 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁵⁰ Art. 16 ust. 2 zmieniony przez pkt 24 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁵¹ Art. 16 ust. 2a dodany przez art. 1 pkt 6 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁵² Art. 16 ust. 3 zmieniony przez art. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁵³ Art. 17 zmieniony przez pkt 25 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁵⁴ Art. 17 lit. b) zmieniona przez art. 1 pkt 7 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

⁵⁵ Art. 18 ust. 1 lit. a) zmieniona przez pkt 26 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁵⁶ Art. 20 lit. q) zmieniona przez pkt 27 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

- ⁵⁷ Art. 20 lit. t) zmieniona przez pkt 28 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ⁵⁸ Art. 20 lit. t) pkt i) zmieniony przez pkt 29 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ⁵⁹ Art. 20 lit. u) zmieniona przez pkt 30 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ⁶⁰ Art. 21 zmieniony przez pkt 31 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ⁶¹ Sekcja 1 zmieniona przez art. 1 pkt 1 rozporządzenia nr (UE) 2016/791 z dnia 11 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.135.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2017 r.
- ⁶² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).
- ⁶³ Art. 23 ust. 11 zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.
- ⁶⁴ Art. 23a ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. d ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ⁶⁵ Art. 23a ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. d ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.
- ⁶⁶ Art. 23a ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 8 lit. d ppkt (iii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ⁶⁷ Tytuł podsekcji 2 zmieniony przez pkt 36 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ⁶⁸ Art. 29 ust. 1 zmieniony przez art. 10 pkt 1 lit. a rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.
- ⁶⁹ Art. 29 ust. 1 lit. e) zmieniona przez pkt 37 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ⁷⁰ Art. 29 ust. 2 zmieniony przez art. 10 pkt 1 lit. b rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.
- ⁷¹ Art. 33 ust. 1 zmieniony przez art. 10 pkt 2 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.
- ⁷² Art. 33 ust. 1 lit. f zmieniona przez art. 4 pkt 1 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ⁷³ Z dniem 4 maja 2020 r. od art. 33 ust. 3 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁷⁴ Art. 33 ust. 3 lit. c) zmieniona przez art. 4 pkt 1 lit. b ppkt i rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁷⁵ Art. 33 ust. 3 lit. d) zmieniona przez art. 4 pkt 1 lit. b ppkt i rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁷⁶ Art. 33 ust. 3 lit. i) dodana przez art. 4 pkt 1 lit. b ppkt ii rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁷⁷ Art. 33 ust. 5 zmieniony przez art. 4 pkt 1 lit. c rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁷⁸ Art. 34 ust. 1:- zmieniony przez art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1031/2014 z dnia 29 września 2014 r. (Dz.U.U.E.L.2014.284.22) wprowadzającego odstępstwo od jego stosowania z dniem 30 września 2014 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6) wprowadzającego odstępstwo od jego stosowania z dniem 14 września 2020 r.

⁷⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁸⁰ Art. 34 ust. 4 zmieniony przez art. 4 pkt 2 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁸¹ Art. 35 zmieniony przez art. 4 pkt 3 rozporządzenia nr (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2019 r.

⁸² Art. 37 lit. c) pkt i) zmieniony przez pkt 38 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁸³ Art. 37 lit. d) pkt ii zmieniony przez art. 4 pkt 4 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁸⁴ Art. 38 lit. i) zmieniona przez art. 4 pkt 5 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

⁸⁵ Art. 41 ust. 1 zmieniony przez pkt 39 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

⁸⁶ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 43 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁸⁷ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 44 ust. 2 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁸⁸ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 44 ust. 3 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 3 ust. 8 i art. 4 ust. 7 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁸⁹ Art. 45 ust. 3:- zmieniony przez art. 2 rozporządzenia nr 132/2020 z dnia 30 stycznia 2020

r. (Dz.U.U.E.L.2020.27.20) wprowadzającej odstępstwo od jego stosowania z dniem 3 lutego 2020 r.- zmieniony przez art. 5a rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6) wprowadzającej odstępstwo od jego stosowania z dniem 4 maja 2020 r.

⁹⁰ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 46 ust. 6 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 6 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁹¹ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 47 ust. 1 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁹² Z dniem 4 maja 2020 r od art. 47 ust. 3 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁹³ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 48 ust. 2 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁹⁴ Z dniem 4 maja 2020 r od art. 49 ust. 2 lit. b) wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁹⁵ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstwa oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

⁹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

⁹⁷ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

⁹⁸ Z dniem 4 maja 2020 r. od art. 50 ust. 4 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 9 rozporządzenia nr 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.6).

⁹⁹ Art. 55 ust. 1 zmieniony przez art. 10 pkt 3 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

¹⁰⁰ Art. 58 ust. 2 zmieniony przez art. 10 pkt 4 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

¹⁰¹ Art. 61 zmieniony przez art. 1 pkt 9 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁰² Art. 62 ust. 3:- zmieniony przez art. 10 pkt 5 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2020 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr 601/2020 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.46) wprowadzającego odstępstwo od nin. rozporządzenia z dniem 4 maja 2020 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 10 lit. a ppkt (iii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 10 lit. a ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁰³ Art. 62 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 10 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7

grudnia 2021 r.

¹⁰⁴ Art. 62 ust. 5 dodany przez art. 4 pkt 6 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.UE.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁰⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

¹⁰⁶ Art. 63 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 11 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁰⁷ Art. 63 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 11 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁰⁸ Art. 63 ust. 3 lit. b) zmieniona przez art. 1 pkt 11 lit. c ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁰⁹ Art. 63 ust. 3 lit. c) dodana przez art. 1 pkt 11 lit. c ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹⁰ Art. 63 ust. 3a dodany przez art. 1 pkt 11 lit. d rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹¹ Art. 64 ust. 1 zdanie wstępne zmienione przez art. 1 pkt 12 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹² Art. 64 ust. 1 lit. ca) dodana przez art. 4 pkt 7 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.UE.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹¹³ Art. 64 ust. 2:- zmieniony przez art. 4 pkt 7 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.UE.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 12 lit. b ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹⁴ Art. 64 ust. 2 lit. a) zmieniona przez pkt 40 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.UE.L.2016.130.20).

¹¹⁵ Art. 64 ust. 2 lit. b) zmieniona przez art. 1 pkt 12 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹⁶ Art. 64 ust. 2 lit. f) zmieniona przez art. 1 pkt 12 lit. b ppkt (iii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹⁷ Art. 64 ust. 2 lit. h) zmieniona przez art. 1 pkt 12 lit. b ppkt (iv) rozporządzenia nr

2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹¹⁸ Art. 64 ust. 2a dodany przez art. 4 pkt 7 lit. c rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹¹⁹ Art. 64 ust. 2b dodany przez art. 1 pkt 12 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹²⁰ Art. 64 ust. 3 zmieniony przez art. 4 pkt 7 lit. d rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹²¹ Art. 65 zmieniony przez art. 1 pkt 13 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹²² Art. 66 zmieniony przez pkt 41 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹²³ Z dniem 4 maja 2020 r. od art. 62 ust. 3 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 601/2020 z dnia 30 kwietnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.140.46).

¹²⁴ Art. 66 ust. 4 zmieniony przez pkt 42 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹²⁵ Art. 68 ust. 1 zmieniony przez art. 10 pkt 6 lit. a rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

¹²⁶ Art. 68 ust. 2 zmieniony przez art. 10 pkt 6 lit. b rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

¹²⁷ Art. 68 ust. 2a dodany przez art. 1 pkt 14 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹²⁸ Art. 68 ust. 3 dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹²⁹ Art. 71 ust. 1 zmieniony przez pkt 43 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³⁰ Art. 71 ust. 2 zmieniony przez pkt 43 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³¹ Art. 71 ust. 3 zmieniony przez pkt 43 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³² Art. 71 ust. 5 zmieniony przez pkt 43 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³³ Art. 75 ust. 2 zmieniony przez pkt 44 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności,

zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

¹³⁵ Art. 75 ust. 5 lit. c) zmieniona przez pkt 45 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³⁶ Art. 75 ust. 6 zmieniony przez pkt 46 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³⁷ Art. 78 ust. 3 zmieniony przez pkt 47 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³⁸ Art. 81 ust. 3 zmieniony przez pkt 48 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹³⁹ Art. 81 ust. 5 zmieniony przez pkt 49 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁴⁰ Art. 81 ust. 6 dodany przez art. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁴¹ Art. 82 zmieniony przez pkt 50 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁴² Art. 83 ust. 2 zmieniony przez pkt 51 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁴³ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

¹⁴⁴ Art. 86 zmieniony przez art. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁴⁵ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29).

¹⁴⁶ Art. 90 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 17 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁴⁷ Art. 90 ust. 3 zdanie wstępne zmienione przez art. 1 pkt 17 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁴⁸ Art. 91 zmieniony przez pkt 52 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁴⁹ Art. 91 lit. a) zmieniona przez pkt 53 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁵⁰ Art. 92 ust. 1:- zmieniony przez pkt 54 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 pkt 19 rozporządzenia nr 2021/2117 z

dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵¹ Art. 93 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 20 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵² Art. 93 ust. 2 uchylony przez art. 1 pkt 20 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵³ Art. 93 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 20 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵⁴ Art. 94 ust. 1 zdanie wstępne zmienione przez art. 1 pkt 21 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵⁵ Art. 94 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 21 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵⁶ Art. 94 ust. 2 lit. g) zmieniona przez art. 1 pkt 21 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵⁷ Art. 96 ust. 5 zmieniony przez art. 1 pkt 22 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵⁸ Art. 96 ust. 6 dodany przez art. 1 pkt 22 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁵⁹ Art. 97 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 23 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁶⁰ Art. 97 ust. 3 zmieniony przez art. 1 pkt 23 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁶¹ Art. 97 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 23 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁶² Art. 98 zmieniony przez art. 1 pkt 24 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁶³ Art. 99 zmieniony przez art. 1 pkt 24 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁶⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

¹⁶⁵ Art. 102 zmieniony przez art. 1 pkt 25 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021

r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.
¹⁶⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 1).

¹⁶⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1).

¹⁶⁸ Art. 103 ust. 2 lit. a) zmieniona przez art. 1 pkt 26 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁶⁹ Art. 103 ust. 2 lit. b) zmieniona przez art. 1 pkt 26 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁷⁰ Art. 103 ust. 4 dodany przez art. 1 pkt 26 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁷¹ Art. 105 zmieniony przez art. 1 pkt 27 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁷² Art. 106:- zmieniony przez pkt 55 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.UE.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 pkt 28 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁷³ Art. 106a dodany przez art. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁷⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1).

¹⁷⁵ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 118 z 4.5.2002, s. 1).

¹⁷⁶ Dz.U. C 116 z 14.4.2011, s. 12.

¹⁷⁷ Art. 109 ust. 3 lit. b) zmieniona przez pkt 56 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.UE.L.2016.130.20).

¹⁷⁸ Art. 111 uchylony przez art. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁷⁹ Dyrektywa Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21).

¹⁸⁰ Dyrektywa 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylająca dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniająca dyrektywę Rady 76/211/EWG (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 17).

¹⁸¹ Art. 119 ust. 1 lit. a) zmieniona przez art. 1 pkt 32 lit. a ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.UE.L.2021.435.262) zmieniającego nin.

rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁸² Art. 119 ust. 1 lit. e) zmieniona przez pkt 1 sprostowania z dnia 5 kwietnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.91.44).

¹⁸³ Art. 119 ust. 1 lit. g) zmieniona przez pkt 2 sprostowania z dnia 5 kwietnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.91.44).

¹⁸⁴ Art. 119 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 32 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁸⁵ Art. 120 ust. 2 lit. c) zmieniona przez pkt 57 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

¹⁸⁶ Art. 122 ust. 1 lit. b) pkt 2 uchylony przez art. 1 pkt 33 lit. a ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁸⁷ Art. 122 ust. 1 lit. b) pkt 6 dodany przez art. 1 pkt 33 lit. a ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁸⁸ Art. 122 ust. 1 lit. c) pkt 3 dodany przez art. 1 pkt 33 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁸⁹ Art. 122 ust. 1 lit. c) pkt 3 lit. d) ppkt i) zmieniony przez art. 1 pkt 33 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁹⁰ Część II tytuł II Rozdział II Sekcja 1 zmieniona przez art. 1 pkt 34 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁹¹ Art. 147a dodany przez art. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁹² Art. 148 ust. 1a dodany przez art. 4 pkt 8 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁹³ Art. 148 ust. 2 zmieniony przez art. 4 pkt 8 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁹⁴ Art. 148 ust. 2 lit. c) pkt i) zmieniony przez art. 1 pkt 37 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

¹⁹⁵ Art. 148 ust. 3 zmieniony przez art. 4 pkt 8 lit. c rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁹⁶ Art. 148 ust. 4 zmieniony przez art. 4 pkt 8 lit. d rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁹⁷ Art. 149 ust. 1 zmieniony przez art. 4 pkt 9 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia

2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

¹⁹⁸ Art. 149 ust. 2 lit. c) pkt i) zmieniony przez art. 1 pkt 38 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

¹⁹⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 i 102 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

²⁰⁰ Art. 150 uchylony przez art. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

²⁰¹ Art. 151 zmieniony przez art. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

²⁰² Art. 152 ust. 1 lit. b zmieniona przez art. 4 pkt 10 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁰³ Art. 152 ust. 1 c) ppkt 7 zmieniony przez art. 1 pkt 41 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

²⁰⁴ Art. 152 ust. 1 lit. c) pkt x):- zmieniony przez pkt 59 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 pkt 41 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

²⁰⁵ Art. 152 ust. 1a dodany przez art. 4 pkt 10 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁰⁶ Art. 152 ust. 1b dodany przez art. 4 pkt 10 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁰⁷ Art. 152 ust. 1c dodany przez art. 4 pkt 10 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁰⁸ Art. 152 ust. 3 skreślony przez art. 4 pkt 10 lit. c rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁰⁹ Art. 153 ust. 2 lit. c) zmieniona przez art. 1 pkt 42 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

²¹⁰ Art. 153 ust. 2a dodany przez art. 1 pkt 42 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

²¹¹ Art. 153 ust. 3 zmieniony przez art. 1 pkt 42 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 7 grudnia 2021 r.

- ²¹² Art. 154 ust. 1 lit. b) zmieniona przez art. 1 pkt 43 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²¹³ Art. 154 ust. 1a dodany przez art. 4 pkt 11 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²¹⁴ Art. 154 ust. 2 zmieniony przez art. 4 pkt 11 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²¹⁵ Art. 154 ust. 3 zmieniony przez art. 4 pkt 11 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²¹⁶ Art. 157 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 44 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²¹⁷ Art. 157 ust. 1 lit. c) pkt 7 zmieniony przez art. 1 pkt 44 lit. b ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²¹⁸ Art. 157 ust. 1 lit. c) pkt 14 zmieniony przez art. 1 pkt 44 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²¹⁹ Art. 157 ust. 1 lit. c) pkt xv dodany przez art. 4 pkt 12 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²²⁰ Art. 157 ust. 1 lit. c) pkt xvi:- dodany przez art. 4 pkt 12 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 44 lit. b ppkt (iii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²²¹ Art. 157 ust. 1a:- dodany przez art. 4 pkt 12 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 44 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²²² Art. 157 ust. 3 uchylony przez art. 1 pkt 44 lit. d rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²²³ Art. 158 ust. 1 lit. ca) dodana przez art. 1 pkt 45 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²²⁴ Art. 158 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 45 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

- ²²⁵ Art. 159 zmieniony przez art. 4 pkt 13 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²²⁶ Art. 161 ust. 1 zmieniony przez art. 4 pkt 14 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²²⁷ Art. 161 ust. 2 zmieniony przez art. 4 pkt 14 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.
- ²²⁸ Art. 163 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 46 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²²⁹ Art. 163 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 46 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³⁰ Art. 163 ust. 3 lit. d) zmieniona przez art. 1 pkt 46 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³¹ Art. 164 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 47 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³² Art. 164 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 47 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³³ Art. 164 ust. 4 lit. l) zmieniona przez art. 1 pkt 47 lit. b ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³⁴ Art. 164 ust. 4 lit. m) zmieniona przez art. 1 pkt 47 lit. b ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³⁵ Art. 164 ust. 4 lit. n) zmieniona przez art. 1 pkt 47 lit. b ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³⁶ Art. 165 zmieniony przez art. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³⁷ Art. 166a dodany przez art. 1 pkt 49 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²³⁸ Art. 167a dodany przez art. 10 pkt 7 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.
- ²³⁹ Art. 168 ust. 1a dodany przez art. 4 pkt 15 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.
- ²⁴⁰ Art. 168 ust. 4 zmieniony przez art. 4 pkt 15 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13

grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁴¹ Art. 168 ust. 4 lit. c) pkt i) zmieniony przez art. 1 pkt 50 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁴² Art. 168 ust. 5 zmieniony przez art. 4 pkt 15 lit. c) rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.

²⁴³ Art. 169 skreślony przez art. 4 pkt 16 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁴⁴ Art. 170 skreślony przez art. 4 pkt 16 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁴⁵ Art. 171 skreślony przez art. 4 pkt 16 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁴⁶ Art. 172 uchylony przez art. 1 pkt 51 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁴⁷ Sekcja 5a dodana przez art. 4 pkt 17 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁴⁸ Art. 172a zmieniony przez art. 1 pkt 52 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁴⁹ Art. 172b zmieniony przez art. 1 pkt 52 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁵⁰ Art. 173 ust. 1 lit. f) zmieniona przez pkt 61 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁵¹ Art. 175 lit. a) zmieniona przez pkt 62 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁵² Art. 175 lit. c) zmieniona przez pkt 63 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁵³ Art. 181 ust. 1 zmieniony przez pkt 64 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁵⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

²⁵⁵ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

²⁵⁶ Art. 182 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 53 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁵⁷ Art. 184 ust. 1 zmieniony przez art. 4 pkt 18 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.

- ²⁵⁸ Art. 184 ust. 2 lit. c) zmieniona przez pkt 65 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ²⁵⁹ Art. 188 zmieniony przez art. 4 pkt 19 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.
- ²⁶⁰ Art. 192 uchylony przez art. 1 pkt 54 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁶¹ Art. 193 uchylony przez art. 1 pkt 54 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁶² Art. 193a dodany przez art. 1 pkt 55 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁶³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).
- ²⁶⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich (Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1).
- ²⁶⁵ Rozdział 6 uchylony przez art. 1 pkt 56 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁶⁶ Art. 206 zmieniony przez art. 1 pkt 57 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁶⁷ Art. 207 lit. a) zmieniona przez pkt 66 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ²⁶⁸ Art. 208 zmieniony przez art. 1 pkt 58 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁶⁹ Art. 209 ust. 1 zmieniony przez art. 4 pkt 20 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²⁷⁰ Art. 209 ust. 2 zmieniony przez art. 4 pkt 20 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²⁷¹ Art. 210 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 59 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁷² Art. 210 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 59 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁷³ Art. 210 ust. 3 uchylony przez art. 1 pkt 59 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁷⁴ Art. 210 ust. 5 uchylony przez art. 1 pkt 59 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁷⁵ Art. 210 ust. 6 uchylony przez art. 1 pkt 59 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2

grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁷⁶ Art. 210a dodany przez art. 1 pkt 60 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁷⁷ Z dniem 1 grudnia 2015 r. od stosowania art. 211 ust. 1 wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 27 rozporządzenia nr 1144/2014 z dnia 22 października 2014 r. (Dz.U.U.E.L.2014.317.56).

²⁷⁸ Art. 211 ust. 3 dodany przez art. 10 pkt 8 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

²⁷⁹ Art. 212 uchylony przez art. 1 pkt 61 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸⁰ Art. 214a:- dodany przez art. 9 pkt 1 rozporządzenia nr 1310/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U.U.E.L.2013.347.865) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2014 r.- zmieniony przez art. 10 pkt 9 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

²⁸¹ Art. 217:- zmieniony przez pkt 67 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 pkt 2 rozporządzenia nr (UE) 2016/791 z dnia 11 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.135.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2017 r.

²⁸² Art. 218 ust. 2 zmieniony przez art. 1 pkt 63 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸³ Art. 219 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 64 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸⁴ Sekcja 2 tytuł zmieniony przez art. 1 pkt 65 lit. a rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸⁵ Art. 220 tytuł zmieniony przez art. 1 pkt 65 lit. b ppkt (i) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸⁶ Art. 220 ust. 1 lit. a) zmieniona przez art. 1 pkt 65 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸⁷ Art. 220 ust. 2 lit. a) dodana przez art. 1 pkt 65 lit. b ppkt (iii) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

²⁸⁸ Art. 220 ust. 4 zmieniony przez pkt 68 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

²⁸⁹ Art. 220 ust. 4 zmieniony przez art. 1 pkt 65 lit. b ppkt (iv) rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

- ²⁹⁰ Art. 222 ust. 1 zmieniony przez art. 4 pkt 21 lit. a rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.
- ²⁹¹ Art. 222 ust. 2 skreślony przez art. 4 pkt 21 lit. b rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.
- ²⁹² Art. 222 ust. 3 zmieniony przez pkt 69 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ²⁹³ Rozdział 1a dodany przez art. 1 pkt 66 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁹⁴ Art. 223 ust. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 67 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁹⁵ Art. 224 ust. 3 zmieniony przez pkt 70 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).
- ²⁹⁶ Art. 225 lit. b) uchylona przez art. 1 pkt 68 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁹⁷ Art. 225 lit. c) uchylona przez art. 1 pkt 68 lit. b rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁹⁸ Art. 225 lit. d) zmieniona przez art. 1 pkt 68 lit. c rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ²⁹⁹ Art. 225 lit. da) dodana przez art. 1 pkt 68 lit. d rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ³⁰⁰ Art. 225 lit. db) dodana przez art. 1 pkt 68 lit. d rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ³⁰¹ Art. 225 lit. dc) dodana przez art. 1 pkt 68 lit. d rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ³⁰² Art. 225 lit. dd) dodany przez art. 1 pkt 68 lit. d rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.
- ³⁰³ Art. 225 lit. e) dodana przez art. 1 pkt 3 rozporządzenia nr (UE) 2016/791 z dnia 11 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.135.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2017 r.
- ³⁰⁴ Art. 225 lit. f) dodana przez art. 1 pkt 3 rozporządzenia nr (UE) 2016/791 z dnia 11 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.135.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2017 r.
- ³⁰⁵ Art. 227 ust. 3 zmieniony przez pkt 71 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

³⁰⁶ Art. 228 ust. 1 zmieniony przez pkt 72 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

³⁰⁷ Art. 228 ust. 2 zmieniony przez pkt 73 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

³⁰⁸ Art. 230 ust. 1 lit. ba) dodana przez art. 9 pkt 2 rozporządzenia nr 1310/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U.U.E.L.2013.347.865) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2014 r.

³⁰⁹ Art. 230 ust. 1 lit. c) zmieniona przez pkt 74 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

³¹⁰ Art. 230 ust. 1 lit. ca) dodana przez art. 9 pkt 2 rozporządzenia nr 1310/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U.U.E.L.2013.347.865) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2014 r.

³¹¹ Art. 230 ust. 1 lit. da) dodana przez art. 9 pkt 2 rozporządzenia nr 1310/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U.U.E.L.2013.347.865) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2014 r.

³¹² Art. 230 ust. 1 lit. h) zmieniona przez pkt 75 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).

³¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka (Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8).

³¹⁴ Art. 232 ust. 2 skreślony przez art. 4 pkt 22 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 30 grudnia 2017 r.

³¹⁵ Załącznik I:- zmieniony przez pkt 76-81 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 pkt 70 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³¹⁶ Obejmuje brukiew.

³¹⁷ Załącznik II:- zmieniony przez pkt 82-85 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r.

(Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 pkt 71 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³¹⁸ Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47).

³¹⁹ Załącznik III zmieniony przez art. 1 pkt 72 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³²⁰ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych (Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12).

³²¹ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

³²² Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

³²³ Załącznik V zmieniony przez art. 1 pkt 4 rozporządzenia nr (UE) 2016/791 z dnia 11 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.135.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 sierpnia 2017 r.

³²⁴ Załącznik VI zmieniony przez art. 10 pkt 10 rozporządzenia nr 2220/2020 z dnia 23 grudnia 2020 r. (Dz.U.U.E.L.2020.437.1) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 29 grudnia 2020 r.

³²⁵ Załącznik VII:- zmieniony przez pkt 86-97 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez pkt 3 sprostowania z dnia 5 kwietnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.91.44).- zmieniony przez art. 4 pkt 23 rozporządzenia nr 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 74 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³²⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

³²⁷ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

³²⁸ Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21).

³²⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26).

³³⁰ Dyrektywa Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1999, s. 34).

³³¹ Załącznik VIII:- zmieniony przez pkt 98-100 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr 1271/2014 z dnia 28 listopada 2014 r. (Dz.U.U.E.L.2014.344.10) wprowadzającego odstępstwo od jego stosowania z dniem 2 grudnia 2014 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr (UE) 2015/2232 z dnia 2 grudnia 2015 r. (Dz.U.U.E.L.2015.317.24) wprowadzającego odstępstwo od jego stosowania z dniem 6 grudnia 2015 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr (UE) 2016/2147 z dnia 7 grudnia 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.333.30) wprowadzającego odstępstwo od jego stosowania z dniem 11 grudnia 2016 r.- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr (UE) 2017/2281 z dnia 11 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.328.17) wprowadzającego odstępstwo od jego stosowania z dniem 15 grudnia 2017 r.- zmieniony przez art. 4 pkt 24 rozporządzenia nr

2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U.U.E.L.2017.350.15) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2018 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 75 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³³² Załącznik IX zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr (UE) 2016/1226 z dnia 4 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.202.5) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 31 lipca 2016 r.

³³³ Załącznik X:- zmieniony przez pkt 101-103 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).- zmieniony przez sprostowanie z dnia 4 maja 2018 r. (Dz.U.U.E.L.2018.114.39/2).- zmieniony przez art. 1 rozporządzenia nr (UE) 2016/1166 z dnia 17 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.193.17) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 26 lipca 2016 r.- zmieniony przez art. 1 pkt 76 i 77 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³³⁴ Załącznik XI uchylony przez art. 1 pkt 78 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³³⁵ Załącznik XII uchylony przez art. 1 pkt 78 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³³⁶ Załącznik XIII uchylony przez art. 1 pkt 78 rozporządzenia nr 2021/2117 z dnia 2 grudnia 2021 r. (Dz.U.U.E.L.2021.435.262) zmieniającego nin. rozporządzenie z dniem 1 stycznia 2021 r.

³³⁷ Załącznik XIV zmieniony przez pkt 104 sprostowania z dnia 19 maja 2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.130.20).